

IJA # 2587

סדר חמש תעניות

Seder Ḥamesh Ta'aniyot

Livorno, 5681 (1920 or 1921)

مكتبة
الشيخ

סדר
חמש תעניות

מתוקן ומסודר בסדר נאה ותוספת מרובה צום
גדליה בנוי לתלפיות • על כל צרות שאירעו את
אבותינו בכמה מלכיות • להתפלל אל ה' בראש
הימיות • ונחבר אליו דינים שלמות הלב ופי'
קצר על הקינות לכאר כל סתום הרננה פיות' ופירוש
איוב בדרך פשטי חרש ממש מירי הח' ישראל
קושטא בלשון צה ובמלות עבריות • לתועלת
המתפללים כתר"י אותיות • וליה ענינו יחונן לשוב
את שיבת ציון גדול יום קבוץ גלויות :

פה ליוורנו יע"א

שנת התרפ"א לפ"ק

מד שלמה בילפורטי וחבירו הי"ו

מדפיסים ומוכרי ספרים

מהם או אם יפתח אחר מהם אי אפשר להתקיים אפילו
שעה אחת (כי אם על ידי נפלאותיך ורפואתך) ברוך
אתה יהוה רופא כל בשר ומפליא לעשות :

כרכת טלית קטן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות ציצית :

הכנס לבית הכנסת שומע וזומר

ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך
בוראתך : מח טבובי אהליך יעקב משכנותיך ישראל:
אבואה למשכנותיך אשתחוה לתהם בגליך :

כרכת טלית גדול

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להתעטף בציצית :

כרכת תפלין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להניח תפלין :

ואם הפסיק בין תפלין של יד לשל ראש יכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות תפלין :

בקשות

כל ברואי מעלה ומטה יעידו וגידו כלם באחד יהוה
אחד ושמו אחד : שלשים ושתים נתיבות שכיך ומל
מבין סודם יספרו את גדלך והם יבירו כי הכל שקך
ואתה האל המלך המיוחד : יעוון לבבות בחשבם עולם
בנוי ימצאו כל יש בלתך שנוי : במספר במשקל הכל
מנוי כלם נתנו מרועה אחד : יעוון מראש ועד סוף יש
לך סימן צפון וים וקדם ורתימן שחק ותכל לך עד
גאמן מזה אחד ומה אחד : יעוון הכל ממך נזכר ובור
אתה תעמד והם יאכרו אבוד : לכן כל יציר לך יתן
כבוד

כבוד כי מראש ועד סוף הלא אב אחד : יעוון ובתורתך
יהוה אלהינו כרוב לאמר שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד : וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהוה הוא
האלהים בשמים ממער ועל הארץ מתחת אין עוד :

שיר למעלות וקדיש וסוף שלמא רבא

אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא : לעת
נעשרה כחפצו כל אוי מלך שמו נקרא : ואחרי
בכלות הכל לברו ימלך נרא : והוא היה והוא הוה
והוא יהיה בתפארה : והוא אחד ואין שני : להמשיכו
להחכימה : והוא ראשון והוא אחרון : לכל חומר לבר
צורה : בלי ראשית בלי תכלית : ולו העוון והמשפחה :
בלי ערך בלי רמיון בלי שנוי והתמורה : בלי חבור בלי
פירוד : גדול כח והגבורה : והוא אלי ונוי גואלי : וצור
חבלי ביום צרה : והוא נסי ומנוסי : מנת כוסי ביום
אקרא : והוא רופא והוא מרפא : והוא צופה והוא עורה :
בירו אפקוד רוחי בעת אישן ואעירה : ועם רוחי גותי
אדני לי ולא אירא :

אברך את שם יהוה הנעלם מכל נמצא : ואקנה חסדו
כל ימי עד כל טוב אשר עשה : נתן לנו את
התורה לזכורתנו רצה : ומרוב בר חטאתינו נרתנו
למשסה : משרו בנו אויבינו הן לריב הן למצה : שברו
כל עצמותינו בקנה הרצועה : והאר ברוב חסדיו פניו
לעמו נשא : ובטובו ישלח לנו את משיחנו במרוצה : עמו
אליהו הנביא לקיים את המשא : אברך
יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל מצאותו :
אחד ואין יחיד ביחודו : נעלם וגם אין סוף
לאחרותו : אין לו רמות הגוף ואינו גוף : לא גערוך אליו
קרושתו : קדמיו לכל דבר אשר נברא : ראשון ואין
ראשית לראשיתו : הנו ארון עולם לבר נוצר : יורה

גִּדְרָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ : שֶׁפַע נְכוּאָתוֹ נָתַן אֶרֶץ אֲנָשֵׁי סִגְלוֹתוֹ
 וְתַפְאֲרָתוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה עוֹד : נָבִיא וּמְבִיט אֶת
 תְּמוּנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל : עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן
 בֵּיתוֹ : לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְוֹלָדוֹ :
 צוּפָה וְיֹדֵעַ סִתְּרָנוּ : מְבִיט לְסוֹף דְּבַר בְּקִרְמוֹתוֹ : גּוֹמֵל
 לְאִישׁ חֶסֶד כַּמַּפְעֵלוֹ : נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע בְּרִשְׁעוֹתוֹ : יִשְׁלַח
 לְקֹץ יָמִים מְשִׁיחָנוּ : לְפָדוֹת מַחְבֵּי קֹץ יִשְׁוַעְרוּ : מֵתִים
 יִחְיֶה אֵל בְּרוּךְ חֶסְדּוֹ : בְּרוּךְ עַדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ : אֱלֹהֵי
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעֻקְרֵים : הֵן הֵם יְסוֹד דֵּת אֵל וְתוֹרָתוֹ .
 תּוֹרַת מֹשֶׁה אֱמֶת וּנְכוּאָתוֹ : בְּרוּךְ עַדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :
 וְתַתְּפִלֵּל חֲנָה וְתֹאמַר עֲלֶיךָ לְבִי בִּיהוָה רַחֵם קַרְנֵי בִּיהוָה
 רַחֵם פִּי עַד אֲוִיבֵי כִי שִׁמְחָתִי בִישׁוּעָתְךָ : אֵין
 קְדוֹשׁ בִּיהוָה כִּי אֵין בְּלִתֵּךְ וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ : אֵל תִּרְבּוּ
 תִּרְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא עֵתְךָ מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה
 וְלֹו נִתְכַּנְּנוּ עֲלִילוֹת : קִשְׁת גְּבוּרִים חֲתִים וּנְכַשְׁלִים אֲוִרוֹ
 חֵיל : שְׁבָעִים בְּרַחֵם נִשְׁבְּרוּ וְרַעֲבִים חֲדָלוּ עַד עֲקָרָה יִרְדֶּה
 שְׁבָעָה וְרַבַּת בְּנִים אֲמַלְלָה : יְהוָה מִמִּית וּמְחַיֶּה מִזְרִיר
 שְׂאוֹל וְעַל : יְהוָה מִזְרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם :
 מְקִים מַעֲפָר הַל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם גְּדִיבִים
 וְכִסֵּא כְבוֹד יִנְחִילֵם כִּי לִיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וְיִשֵּׁת עֲלֵיהֶם
 תִּכַּל : רְגֵלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמַר וְרִשְׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא בִכַח
 יִגְבַּר אִישׁ : יְהוָה יַחַתּוּ מְרוֹכְיוֹ עֲלֵיו בְּשָׁמַיִם יִדְעֵם יְהוָה
 יִדְוֵן אֶפְסֵי אֶרֶץ וְיִתֵּן עוֹ לְמַלְכוֹ וְיִרַם קֶרֶן מְשִׁחוֹ : אֲתוּהִי
 בְּמַה רְבִרְבִּין וְתִמְהוּהִי בְּמַה תְּקִיפִין מַלְכוּתִיהִי מַלְכוּת עֲלֶם
 וְשִׁלְטָנִּיהִי עִם דָּר וְדָר : וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מְרַעֲיָךְ נוֹרָה
 לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִסְפָּר תְּהַדְתָּךְ : עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים
 אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וְיִשְׁמַע קוֹלִי : בְּרוּךְ יִחַד כּוֹכְבֵי בִקְר וְיִרְעִיעוּ
 כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא מְרַכְבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ
 עָלַי : וְיִגְבֵּי בִּיהוָה אֲצַפָּה אוֹתִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַעֲנִי
 אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵי : אֵל תְּשִׁמְחֵהוּ אֲוִיבֵתִי לִי כִּי נִפְלָתִי קָמְתִי כִּי אֲשַׁב
 בַּחֲשָׁךְ יְהוָה אוֹר לִי : כִּי לֶךְ יְהוָה הוֹחֲלָתִי אֲתָרָה תַעֲנֶה
 אֲדַנִּי אֱלֹהֵי : רְגֵלֵי עֲמָרָה כְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרָךְ יְהוָה :
 וְאוֹמֵר קְדוֹשׁ יִסָּף שְׁלֵמָה רַחֵם
 תְּהִלָּת יְהוָה יִדְבַּר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם
 וָעַד : וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם תְּהִלּוּיָהּ :

ברכות השחר

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנִרְגַת בִּי טְהוֹרָה (הִיא) . אֲתָה
 בְּרָאָתָה . אֲתָה יִצְרָתָה . אֲתָה נִפְחָתָה בִּי
 וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי . וְאַתָּה עֲתִיד לְטַהֵר מִמֶּנִּי
 וְלְהַחְיֶינִי בִּי לְעֲתִיד לְבָא . כֹּרֵז זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה
 בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי .
 שְׂאֲתָה הוּא רְבוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים . אֲדוֹן כָּל הַנִּשְׁמוֹת .
 מוֹשֵׁל בְּכָל הַבְּרִיּוֹת . (חֵי וְקַיִים לְעַד) . בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לְשִׁבְנוּ
 כִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְקָה :

- בְּאִי אֲמִיָּה פּוֹקֵחַ עוֹרִים :
- בְּאִי אֲמִיָּה מְתִיר אֲסוּרִים :
- בְּאִי אֲמִיָּה זוֹקֵף כְּפוּפִים :
- בְּאִי אֲמִיָּה מְלַבֵּישׁ עֲרוּמִים :
- בְּאִי אֲמִיָּה הַנוֹתֵן לַיעָף כַּח :
- בְּאִי אֲמִיָּה רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :
- בְּאִי אֲמִיָּה הַמְכִּין מַצְעָדֵי גִבּוֹר :
- בְּאִי אֲמִיָּה שֶׁעֲשָׂה לִי כָּל צְרָכֵי :
- בְּאִי אֲמִיָּה אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :

בֹּאִי אִמָּה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֵרָה :
 בֹּאִי אִמָּה שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי (וסלשס חומרת גויה) :
 בֹּאִי אִמָּה שְׂלֵא עֲשֵׂנִי עֶבֶד (וסלשס חומרת שפחה) :
 בֹּאִי אִמָּה שְׂלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה :
 (וסלשס חומרת שעששני ברצונו) :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר
 חֲבֻלֵי שִׁינָה מֵעֵינֵינוּ וְתַנּוּמָה מֵעַפְעַפֵּינוּ :
 וְיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ •
 וְאַל תְּבִיאֵנוּ לְיַדֵי חַטָּא • וְלֹא לְיַדֵי עֲבִירָה • וְלֹא
 לְיַדֵי גְסִיוֹן • וְלֹא לְיַדֵי בַּיּוֹן • וְרַחֲרִיקֵנוּ מֵיֵצֵר
 הָרַע • וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּיֵצֵר הַטּוֹב • וְתַנְנוּ לְאַהֲבָה לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ • וְגַמְלָנוּ
 חֲסִדִים טוֹבִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹמֵל חֲסִדִים
 טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מֵעַיֵי פָנִים •
 וּמַעֲזוֹת פָּנִים • מֵאֲדָם רַע • מֵאִשָּׁה רַעָה • מֵיֵצֵר רַע •
 מִחֶבֶר רַע • מִשְׂכַּן רַע • מִפְּנֵעַ רַע • מֵעֵץ הָרַע • וּמִלִּשׁוֹן
 הָרַע • מִמִּלְשִׁינוֹת • מֵעֲדוֹת שָׁקֶר • מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת •
 מֵעֲלִירָה • מִמִּיתָה מְשׁוּנָה • מִחֹלָאִים רָעִים •
 מִמִּקְרִים רָעִים • מִדִּין קָשָׁה • וּמִבַּעַר דִּין קָשָׁה • בֵּין
 שֶׁהוּא בֵּין בְּרִית • וּבֵין שְׂאִינוּ בֵּין בְּרִית • וּמִדִּינָה שֶׁל
 גִּיהֶנָם : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנָנוּ עַל דְּבַרֵי תוֹרָה : וְהָעֶרֶב נֹא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפּוֹת
 עַמְךָ

עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי
 צִאֲצֵאֵינוּ כְּלָנוּ יוֹרְעֵי שִׁמְךָ • וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ • בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-
 בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אָמֹר לָהֶם : יְבָרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יְהוָה פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וְיַחַנֶּךָ : יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשָּׂם לְךָ
 שְׁלוֹם : וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרַכֶם :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 וּפְקַדְנוּ בְּפִקּוּדֵיךָ יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמִי
 שְׁמִי קָדָם • וְזָכוֹר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקְּדוּמוֹנִים
 אֲבָרַחֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ • אֶת הַבְּרִית וְאֶת
 הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲכִינוּ
 בְּהַר הַמּוֹרִיָּה • וְאֶת הָעֵקֶדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ
 עַל גְּבִי הַמְּזוּבָח כִּפְתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וְיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּה נֹסֶה אֶת-
 אֲבָרַחֶם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרַחֶם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי :
 וַיֹּאמֶר קְחֵנִי אֶת-בְּנֶיךָ אֶת-יְחִידֶיךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֵּת
 אֶת-יִצְחָק וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם
 לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ : וַיִּשְׁבֹּם
 אֲבָרַחֶם בְּפִקּוּר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת-חֲמָרוֹ וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי
 נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עָלָה וַיִּקַּם
 וַיִּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם

השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-
 המקום מרחוק : ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-
 לכם פה עם-החמור ואני והנער נלכה עד-כה
 ונשתחוה ונשובה אליכם : ויקח אברהם את-
 עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-
 האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו : ויאמר
 יצחק אל-אברהם אבי ויאמר אבי ויאמר הנני
 בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה :
 ויאמר אברהם אלהים יראה-לך השה לעלה בני
 וילכו שניהם יחדו : ויבאו אל-המקום אשר אמר-
 לו האלהים ויבן שם אברהם את-המזבח ויערף
 את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם ארתו
 על-המזבח ממער לעצים : וישלח אברהם את-
 ידו ויקח את-המאכלת לשחט את-בנו : ויקרא
 אליו מלאך יהוה מן-השמים ויאמר אברהם
 אברהם ויאמר הנני : ויאמר אל-תשלה ירך אל-
 הנער ואל-תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
 ירא אלהים אתה ולא-חשכת את-בנה את-
 יחידך ממני : וישא אברהם את-עיניו וירא והנה-
 איל אחר נאחו בסבך בקרניו וירך אברהם ויקח
 את-האיל ויעלה לעלה תחרת בנו : ויקרא
 אברהם שם-המקום ההוא יהוה יראה אשר
 יאמר היום בחר יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה
 אל-אברהם שנית מן-השמים : ויאמר כי נשבעתי
 נאס-יהוה כי ען אשר עשית את-הדבר הזה
 ולא חשכת את-בנה את-יחידך : כי-ברך אברכהך
 והרכה

והרכה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול
 אשר על-שפת הים וירש זרעך את שער אביי :
 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת
 בקלי : וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו
 אל-באר שבע וישב אברהם בבאר שבע :
 רבזנו של עולם • כמו שכבש אברהם אבינו את
 רחמיו לעשות רצונה בלבב שלם • בן יכבשו
 רחמיה את בעסה • ויגלו רחמיה על מדותיה •
 ותתנהג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד • ובמדת
 הרחמים • ותפנס לנו לפני משורת הדין • ובטובה
 הגדול ישוב הרון אפך מעמך ומעירך ומארצך
 ומנחלתך • וקיים לנו יהוה אלהינו את הדבר
 שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כפאמר :
 וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף
 את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר : ונאמר
 ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים
 ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה
 אלהיהם : ונאמר וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
 הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
 להם לאלהים אני יהוה : ונאמר ושב יהוה אלהיהך
 את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר
 הפיצה יהוה אלהיהך שמה : אם יהיה נדחתך בקצה
 השמים משם יקבצך יהוה אלהיהך ומשם יקחה :
 והביאך יהוה אלהיהך אל הארץ אשר ירשו אבותיך
 וירשתה : והטיבך והרכה מאבותיך : ונאמר יהוה
 חננו קך קנינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו
 בעת

בעת צרה : ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנה
 וישע : ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פגיו
 הושיעם באהבתו ובהמלתו הוא גאלם ויגטרם
 וינשאים כל ימי עולם : ונאמר מי אל כמוך נשא
 עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד
 אפו כי הפין חסד הוא : ישוב ירחמנו יכבש עונותינו
 ותשליך במצלות ים כל חטאתם : תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי
 קדם : ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמתים
 בבית תפילתי עלותיהם וובחיהם לרצון עד מובחי
 כי ביתי בית תפקה יקרא לכל העמים : אלו
 דברים שאין להם שיעור הפאה והבכורים והראיון
 וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם
 עושה אותם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן
 קיימת לו לעולם הבא : ואלו הם כבוד אם ואם
 וגמילות חסדים וביקור חולים : והכנסת אורחים
 והשכמת בית הכנסת : והבאת שלום בין אדם
 לחבירו : ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם :
 לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלו ומודה
 על האמת ודובר אמת בקבכו וישפים
 ויאמר : רבון העולמים ואדוני האדונים לא על
 צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
 רחמיך הרבים אדני שמעה : אדני סלחה : אדני
 הקשיבה ועשה אל האחר למענה אלהי כי שמך
 נקרא על עירך ועל עמך : מה אנו מה חיינו מה
 חסדנו מה צדקותינו מה כחנו מה גבורתנו : מה

נאמר

נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל
 הגבורים כאין לפניך ואנשי השם בלא היו וחכמים
 בבלי מדע ונבונים בבלי השכל : כי רוב מעשינו
 תהו : וימי חיינו הכל לפניך : ומותר האדם מן
 הבהמה אין כי הכל הכל לבד הנשמה הטהורה
 שהיא עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך
 וכל הגוים כאין נגדך : שנאמר הן גוים כמר מדלי
 וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק ישור : אבל
 אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אהבה
 שנשבעת לו בחר המוריה זרע יצחק עקדך
 שנעקד על גפי המזבח עדת יעקב בנה בכורך
 שמהכתך שאהבת אותו ומשחרך ששמחת
 בו קראת אותו ישראל וישרון :

לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחך
 ולפארה ולרוממה ולתן שיר שבח
 והודאה לשמך הגדול וחייבים אנחנו לומר לפניך
 שירה בכל יום תמיד : אשרנו מה טוב חלקנו מה
 נעים גורלנו : ומה יפה מאד ירושתנו : אשרנו
 כשאנו משפיעים ומעריבים בכתי כנסיות ובבתי
 מדרשות : ומיחדים שמך בכל יום תמיד : ואומרים
 פעמים באהבה : שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
 אחד : כלם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
 אתה הוא אחד קודם שבראת העולם : ואתה
 הוא אחד לאחר שבראת העולם : אתה
 הוא אל בעולם הזה : ואתה הוא אל בעולם
 הבא : ואתה הוא ושנותיך לא יתמו : קדש שמך
 בעולמך

בְּעוֹמֶקָה עַל עֵם מְקַדְשֵׁי שְׁמָהּ • וּבִישׁוּעֶתָהּ מִלְכָּנוּ
תָּרוּם וְתִגְבִּיחַ קַרְנֵנוּ • וְרַחֲשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב לְמַעַן
שְׁמָהּ • בְּרוּךְ הַמְּקַדֵּשׁ שְׁמוֹ (שְׁמָה) בְּרַבִּים :

אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשֵׁמִים מִמַּעַר וְעַר
הָאָרֶץ מִתַּחַת • בְּשֵׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים • אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבְּרֻעֶיךָ אֵין אֱלֹהִים קִבֵּץ נְפוּצוֹת קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע
בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ יִבִּירוּ וְיִדְעוּ כֹּל בְּאֵי עוֹלָם • כִּי אַתָּה
הוּא אֱלֹהִים לְבִדָּה עֲלִיוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ •
אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים
וּבַתַּחְתּוֹנִים שִׂיאֵמַר לָךְ מַה תַּעֲשֶׂה וּמַה תַּפְעֵל •

אֲבִינוּ שֶׁבְשֵׁמִים חַי וְקַיִם עֲשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמָךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא
עֲלֵינוּ וְקַיִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֵק כְּאֵמֹר • בַּעֲרַת
הַיָּא אֲבִיא אֶתְכֶם וּבַעֲרַת קִבְצֵי אֶתְכֶם כִּי אֵתֵן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׂוֹבֵי
אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה :

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּרְחֵם עֲלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטְאוֹתֵינוּ
וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל
פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁתְכַנֶּה בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ בְּמַהֲרָה כִּימִיט
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַן הַתְּמִיד שִׁיכַפֵּר בְּעַדְנוּ • כְּמוֹ
שֶׁבְרַבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשֶּׁה עֲבָדְךָ
כְּאֵמֹר :

וידבר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לֶאֱשֵׁי רִיחַ
נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לַהֲקָרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם
זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד : אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים : וְעֲשִׂיתָ הָאִיפָה סֹלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן בְּתֵית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן : עֹלֹת תְּמִיד תַּעֲשֶׂה
בְּהַר סִנֵּי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת
הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֶּף נֶסֶף שֶׁכֶר לַיהוָה :
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וְכַנְּסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה :

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים • בְּזִמְן שְׁבִית הַמְּקַדֵּשׁ
קַיִים כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכַתּוּב
בְּתוֹרָתְךָ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים
נְטָף וְשַׁחֲלֵת וְחֹלְבָנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה בֶּד בְּכַד
יְהִי : וְעֲשִׂיתָ אֶתָּה קְטֹרֶת רִיחַ מַעֲשֶׂה רִיחַ מִמְּלַח
טָהוֹר קֹדֶשׁ : וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָה מִמֶּנָּה
לְפָנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שְׁמָה
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם : וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלֶינוּ אֶהֱרֹן
קְטֹרֶת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּחֱלֵת
יִקְטִירָנָה : וּבַהֲעֵלַת אֶהֱרֹן אֶת־הַנֶּחֱלֵת בֵּין הָעֶרְבִים
יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תְּמִיד לְפָנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנֵי פְטוּם הַקְטֹרֶת כִּי־צַד • שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְשְׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ כָּה • שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים

וחמשה

וְחַמְשָׁה בְּמִנְיַן יָמוֹת הַחֲמֵה • וְשִׁלְשָׁה מִנִּים יִתְרִים
 שְׂמֵהֶם מְכַנִּים בְּהֵן גְּדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים
 וּמַחֲזִירֵן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדִי לְקַיֵּים
 מִצְוֹת דְּקָה מִן הַדְּקָה • וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ
 וְאֵלוּ הֵן • הַצָּרִי • וְהַצְּפוּרֵן • וְהַחֲלֻבָּנָה • וְהַחֲלֻבָּנָה •
 מִשְׁקֵל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנֶה • מוֹר • וְקִצְיֵעָה • וְשִׁבּוֹלֶת
 גֶּרֶד • וְכַרְבּוֹם • מִשְׁקֵל שֵׁשׁ עֶשֶׂר שֵׁשׁ עֶשֶׂר מָנֶה •
 הַקּוּשֵׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר • קִלוּפָה שְׁרֵשָׁה • קִנְמוֹן תִּשְׁעָה •
 בּוֹרִית בְּרִשְׁנָא תִּשְׁעָה קִבִּין • יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תְּלַת
 וְקִבִּין תְּלַתָּא • וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר
 הַיּוֹר עֲתִיק • מֶלַח סְדוּמִית רֹבַע • מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל
 שְׁהוּא • רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף מִכַּפֶּת הַיִּרְדֵּן כָּל
 שְׁהוּא • אִם נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסְקָה • וְאִם חֶסֶר אַחַת
 מִכָּל סְמָמְנִיָּה חַיִּיב מִיתָה :

רַבֵּן שְׂמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר • הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלֶּא
 שְׂרָף הַנוּטָף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף • בּוֹרִית בְּרִשְׁנָא
 לָמָּה הִיא בָּאָה • כְּדִי לִיְפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרֵן כְּדִי
 שְׁתֵּהָא נָאָה • יֵין קִפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא • כְּדִי
 לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרֵן כְּדִי שְׁתֵּהָא עֵזָה • וְהֵלֵא
 מִי רַגְלִים יְפִין לָהּ • אֶלֶּא שְׂאִין מְכַנִּיסִין מִי רַגְלִים
 בְּמַקְדֵּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תַּנְיָא רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר בְּשְׁהוּא שׁוֹחֵק • אוֹמֵר הַדֵּק
 הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב הַדֵּק • מִפְּנֵי שְׁהַקּוֹר יְפָה
 לְבִשְׂמִים • פֶּטְמָה לְחַצְאִין כְּשֶׁרָה לְשִׁלְשִׁי וּדְרַבְעֵי
 לֹא שְׂמַעְנוּ • אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל • אִם כְּמִדְתָּהּ
 כְּשֶׁרָה לְחַצְאִין • וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סְמָמְנִיָּה חַיִּיב
 מִיתָה

מִיתָה : תַּנִּי בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
 שָׁנָה הִיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְאִין • וְעוֹד תַּנִּי בַר
 קַפְרָא אֵלוּ הָיוּ נוֹתֵן בָּהּ קְרִטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם
 יָכוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ • וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ
 מִפְּנֵי שְׁהַתּוֹרָה אֲמָרָה בִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא
 תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה : לִיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל
 עַמְּךָ בְּרַכְתָּהּ סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ
 אֵלֵהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת אֱשֶׁרֵי אָדָם בִּטָּח
 בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ :
 קִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם :
 וְעַרְבָה לִיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם
 וּכְשֵׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת :

אֲבִי הוּא מְסַדֵּר סֵדֵר הַמְּעַרְכָּה מִשְׂמָא דַּגְמָרָא
 וְאֵלֶבָא דְּאָבָא שְׂאוּר • מְעַרְכָּה גְּדוּלָה קוֹדֶמֶת
 לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת • וּמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל
 קְטָרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גְזִירֵי עֲצִים • וְסִדּוּר שְׁנֵי
 גְזִירֵי עֲצִים קוֹדֶם לְדִשׁוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי • וְדִשׁוֹן מִזְבַּח
 הַפְּנִימִי • קוֹדֶם לְהַטְבַּת חֲמִשׁ גְּרוֹת • וְהַטְבַּת חֲמִשׁ
 גְּרוֹת • קוֹדֶמֶת לְדָם הַתְּמִיד • וְדָם הַתְּמִיד קוֹדֶם
 לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְרוֹת • וְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְרוֹת • קוֹדֶמֶת
 לְקְטָרֶת • וְקְטָרֶת קוֹדֶמֶת לְאֲבָרִים • וְאֲבָרִים קוֹדֶמֶת
 לְמִנְחָה • וּמִנְחָה קוֹדֶמֶת לְחֲבִיתִין • וְחֲבִיתִין קוֹדֶמֶת
 לְנֶסֶכִין • וְנֶסֶכִין קוֹדֶמֶת לְמוֹסְפִין • וּמוֹסְפִין קוֹדֶמֶת
 לְבִזְיֻכִין • וּבִזְיֻכִין קוֹדֶמֶת לְתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבִים •
 שְׂנַאֲמַר וְעַרְףָּה עָלֶיהָ הַעֲלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי
 הַשֶּׁלֶמִים • עָלֶיהָ הַיִּשְׁלֵם כָּל הַקְּרָבָנוֹת כָּלָם :

אָנָא בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינְךָ תְּמִיר צְרוּרָה: קָבַל רִנַּת
 עַמְּךָ שֶׁנִּבְנוּ טְהוּרָנוּ נוֹרָא: נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי
 יְחוּדְךָ כִּכְבַּת שְׁמִרָם: בְּרַכּוּם טְהוּרָם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ:
 תְּמִיד גְּמִלָם: חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּכַי טוֹבָה נָחַל עֲדָתְךָ:
 יָחִיד גְּאֵה לְעַמְּךָ פָּנָה זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ: שׁוֹעֲתֵנוּ
 קָבַל וְשָׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲרוּמוֹת: וְאֵימֶר כִּלְשֵׁי בְרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד: ע"כ

רַבּוֹן הַעוֹלָמִים אַתָּה צוֹיִתָּנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַן הַתְּמִיד
 בְּמוֹעֲדוֹ: וְלִהְיוֹת כְּהֹנִים בְּעֹבְדוֹתֶם: וְלוֹוִים
 בְּדוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם: וְעַתָּה בְּעוֹנֹתֵינוּ חָרַב
 בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ וּבִטַל הַתְּמִיד: וְאִין לָנוּ לֹא כֹהֵן
 בְּעֹבְדוֹתָו: וְלֹא לְוֵי בְרוּכָנוּ: וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ:
 וְאַתָּה אֹמְרָת וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ:

לְכוּ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמִקְבַּל וּמְרוֹצֵה
 לְפָנֶיךָ כְּאֵלוּ הַקְּרַבְנוּ קָרְבַן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעַמְדָנוּ
 עַל מַעֲמָדוֹ: וְנֹאמֵר וְשַׁחֵט אֹרְחוֹ עַל-יְדֶיךָ הַמְּזַבַּח
 צִפְנָה לְפָנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֵן הַכֹּהֲנִים אֶת-דָּמֹו
 עַל-הַמְּזַבַּח סָבִיב: וְנֹאמֵר זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלָמָה:
 לְמִנְחָה: וְלַחֲטָאת: וְלֹא-שֵׁם: וְלְמִלוֹאִים: וְלִזְבֹּחַ
 הַשְּׁלָמִים:

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים: קְדָשֵׁי קְדָשִׁים שְׁחִיטָתָן
 בְּצִפְּוֹן: פֶּר וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן
 בְּצִפְּוֹן וְקָבוּל דָּמָן בְּכִלֵי שָׂרֵת בְּצִפְּוֹן: וְדָמָן טְעוֹן
 הַזֹּיחַ עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָכַת וְעַל מְזַבַּח הַזֹּהֵב:
 מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַכְבֶּת: שִׁירֵי הַדָּם הִיא שׁוֹפָה
 עַל

עַל יְסוֹד מַעֲרְבֵי שֶׁל מְזַבַּח הַחִיצוֹן וְאִם לֹא נָתַן לֹא
 עַכְב:

פְּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן
 בְּצִפְּוֹן וְקָבוּל דָּמָן בְּכִלֵי שָׂרֵת בְּצִפְּוֹן: וְדָמָן
 טְעוֹן הַזֹּיחַ עַל הַפְּרָכַת וְעַל מְזַבַּח הַזֹּהֵב: מִתְּנָה
 אַחַת מֵהֵן מְעַכְבֶּת: שִׁירֵי הַדָּם הִיא שׁוֹפָה עַל יְסוֹד
 מַעֲרְבֵי שֶׁל מְזַבַּח הַחִיצוֹן וְאִם לֹא נָתַן לֹא עַכְב:
 אֵלוּ וְאֵלוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן: חֲטָאת הַצְּבוּר
 וְהַיָּחִיד: אֵלוּ הֵן חֲטָאת הַצְּבוּר: שַׁעִירֵי רֹאשֵׁי
 הַדָּשִׁים וְשֶׁר מוֹעֲדוֹת: שְׁחִיטָתָן בְּצִפְּוֹן וְקָבוּל דָּמָן
 בְּכִלֵי שָׂרֵת בְּצִפְּוֹן: וְדָמָן טְעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל
 אַרְבַּע קְרָנוֹת: כִּי־צַד: עֵדָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב
 וּבֹא לוֹ לְקָרֵן דְּרוּמִית מְזַרְחִית: מְזַרְחִית צְפוֹנִית:
 צְפוֹנִית מַעֲרָבִית: מַעֲרָבִית דְּרוּמִית: שִׁירֵי הַדָּם
 הִיא שׁוֹפָה עַל יְסוֹד הַדְּרוּמִי וְנִשְׂאָכְלִין לְפָנִים מִן
 הַקִּלְעִים לְזֹכְרֵי כְּהֵנָה בְּכָל מֵאֲכַל לַיּוֹם וְלִלְוָה עַד
 חֲצוֹת: הַעֲלֵה קְדָשׁ קְדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפְּוֹן
 וְקָבוּל דָּמָה בְּכִלֵי שָׂרֵת בְּצִפְּוֹן וְדָמָה טְעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע: וְטְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל
 לְאִשִּׁים: זְבָחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאֲשָׁמוֹת: אֵלוּ הֵן
 אֲשָׁמוֹת: אִשִּׁם גְּזוּלוֹת: אִשִּׁם מַעֲוֹלוֹת: אִשִּׁם שְׁפָחָה
 חֲרוּפָה: אִשִּׁם נְזִיר: אִשִּׁם מְצוּרַע: אִשִּׁם תְּלוּי:
 שְׁחִיטָתָן בְּצִפְּוֹן וְקָבוּל דָּמָן בְּכִלֵי שָׂרֵת בְּצִפְּוֹן: וְדָמָן
 טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע: וְנִשְׂאָכְלִין לְפָנִים מִן
 הַקִּלְעִים לְזֹכְרֵי כְּהֵנָה בְּכָל מֵאֲכַל לַיּוֹם וְלִלְוָה עַד
 חֲצוֹת: הַתּוֹרָה וְאֵיל נְזִיר קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל

בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן
 ארבע ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה
 בכל מאכל ליום ולילה עד חצות : התורה ואיל
 נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה .
 ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל
 העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד
 חצות : המורס מהם ביוצא בהם אלא שהמורס
 נאכל לפהגנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם :
 שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה .
 ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל
 העיר לכל אדם . בכל מאכל לשני ימים ולילה
 אחד : המורס מהם ביוצא בהם אלא שהמורס
 נאכל לפהגנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם :
 הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן
 בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת ובכל
 שיתן בנגד היסוד שנה באכילתן . הבכור נאכל
 לפהגנים והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל העיר
 בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד : הפסח אינו
 נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות
 ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי :
 רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
 נדרשת . מקד וחומר . מגזרה שוה . מבנין
 אב וכתוב אחד . מבנין אב ושני כתובים מפלל
 ופרט מפרט וכלל . כלל ופרט וכלל . אי אתה דן
 אלא כעין הפרט . מפלל שהוא צריך לפרט ומפרט
 שהוא צריך לכלל . וכל דבר שהיה בכלל ויצא

מן

מן הכלל ללמד . לא ללמד על עצמו יצא . אלא
 ללמד על הכלל כלו יצא . וכל דבר שהיה בכלל
 ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו יצא להקל
 ולא להחמיר . וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון
 טעון אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר . וכל
 דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש אי אתה
 יכול להחזירו לכללו . עד שיחזירנו הפרט
 לכללו בפירוש . ודבר הלמד מענינו ודבר הלמד
 מסופו . וכן שני כתובים המכחישים זה את זה
 עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו
 בתורתך לעשות רצונך בלבב שלם : קדיש דכמן
 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו :
 שירו לו זמרו לו שיהו בכלל נפלאותיו :
 התהלכו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה :
 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד : זכרו נפלאותיו
 אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו : זרע ישראל
 עבדו בני יעקב בחיריו : הוא יהוה אלהינו בכל
 הארץ משפטיו : זכרו לעולם בריתו דבר צוה
 לארץ דור : אשר כרת את אברהם ושבועתו
 ליצחק : ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם :
 לאמר דך אתן ארץ בגען חבל נחלתכם : בהיותכם
 מתי מספר כמעט וגרים בה : ויתהלכו מגוי אל
 גוי ומממלכה אל עם אחר : לא הניח לאיש לעשקם
 ויזכה עליהם מלכים : אל תגעו במשיחי ובנביאי

אל

אל תרעו: שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיזם אל
 יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל העמים
 נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא
 על כל אלהים: כי כל אלהי העמים ארילים
 ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עז וחדוה
 במקומו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
 כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה
 ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו
 מלפניו כל הארץ אף תכון תבל כל תמוט: ישמחו
 השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה טקף:
 ירעם הם ומלואו יעלין השירה וכל אשר בו: אז
 ירגנו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את
 הארץ: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
 ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן
 הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
 ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: רוממו יהוה
 אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו
 יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה
 אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה לא
 תכלא רחמיק ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
 זכור רחמיק יהוה וחסדך כי מעולם המה: תנו
 עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא
 אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נוהג עז
 ותעצמות לעם ברוך אלהים:

אל

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט
 הארץ השב גמול על גאים: ליהוה הישועה
 על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם
 בטח בך: יהוה הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו:
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם
 עד העולם: נפשנו חפחה ליהוה עזרנו ומגננו
 הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
 יהי חסדך יהוה עלינו באשר יחלנו לך: הראנו
 יהוה חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו
 ופדנו למען חסדך: אנכי יהוה אלהיך המעריך
 מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: אשרי העם
 ששכחה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: ואני בחסדך
 בטחתי יגד לבי בישועתך אשרה ליהוה כי גמר
 ערי:

ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי:
 יהוה אלהי שועתי אלקי ותרפאני:
 יהוה העלית מן שאור נפשי תייתני מירדי בור:
 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע
 באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה:
 ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם: יהוה ברצונך
 העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל:
 אלקי יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע
 בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך:
 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי
 למחול לי פמחת שקי ותאזרני שמחה: למען

יזמך

יִמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא יֵדֵם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ :
 לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קִרְבֵי אֶת שֵׁם
 קִדְשׁוֹ : בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְאֵל תְּשַׁכְּחֵי
 כָּל גְּמוּלוֹתַי : הִסְלַח לְכָל עֲוֹנֵי הַרְפֵּא לְכָל
 תַּחְלוּאֵיכִי : הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטֵרְכִי חֶסֶד
 וּרְחָמִים : הַמְשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדֶיךָ תַתְּחַדֵּשׁ בְּנֶשֶׁר
 נַעֲוֵרֵיכִי : עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל
 עֲשׂוּקִים : יוֹדֵיעַ דְּרָכָיו לְמִשְׁה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲלִילוֹתָיו : רַחוּם וְחַנוּן יְהוָה אֲרָךְ אַפָּיִם וְרַב
 חֶסֶד : לֹא לִנְצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר : לֹא
 כַּחַטָּאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא כְעֹנֹתֵינוּ גַּמַל עֲרֵינוּ :
 כִּי כִגְבַהַ שְׁמִים עַל הָאָרֶץ גָּבַר חֶסֶדוֹ עַל יִרְאָיו :
 בְּרַחֵק מִזְרַח מִמְעַרְב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ :
 בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רַחֵם יְהוָה עַל יִרְאָיו : כִּי
 הוּא יֵדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי עֲפָר אֲנַחְנוּ : אֲנֹשׁ
 כַּחֲצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׁדֶה כִּזְצִיץ : כִּי רוּחַ עֲבָרָה
 בּוֹ וְאֵינָנוּ וְלֹא יִבְרָנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ : וְחֶסֶד יְהוָה
 מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים :
 לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלוֹזְכְּרֵי פִקְדוֹתָיו לַעֲשׂוֹתָם : יְהוָה
 בְּשָׁמַיִם הִכִּין כְּסָאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁרָה : בְּרַכּוּ
 יְהוָה מְלֹאכָיו גְּבוּרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל
 דְּבָרוֹ : בְּרַכּוּ יְהוָה כֹּר צְבָאוֹ מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ :
 בְּרַכּוּ יְהוָה כֹּר מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמִשְׁלַתוֹ בְּרַכִּי
 נַפְשִׁי אֶת יְהוָה :

כָּסֹם גְּדָלוֹת אֱלֹהִים

יְהוָה הוּא אֱלֹהִים : יְהוָה הוּא אֱלֹהִים : כ"ב
יהוה

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יְמִלוּךְ לְעוֹלָם וְעַד : כ"ב
 וְהִיא יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
 יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד : הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם הַהוֹדוּת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ
 לְהַשְׁתַּבַּח בַּתְּהִלָּתֶךָ : בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אֲמֵן הַלְלוּיָהּ :
 כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :
 לְמַנְצַח בְּנִגְיָנוֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחַנְנוּ
 וּיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סְלָה : לְדַעַת
 בְּאֶרֶץ דְּרָכֶךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁעֶתֶךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים
 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם : יִשְׁמְחוּ וּיְרַנְּנוּ לְאֲמִים
 כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סְלָה :
 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם : אֶרֶץ נִתְּנָה
 יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ :

ועומדים ואומרים ככוונת חסיד לפסוק עד חסד סגמור

בְּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהִיא הָעוֹלָם : בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה :
 בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם : בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית :
 בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ : בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת :
 בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו : בְּרוּךְ מַעֲבִיר אֶפְרָה
 וּמְבִיא אוֹרָה : בְּרוּךְ אֵל חַי לַעַד וְקַיִם לִנְצַח : בְּרוּךְ
 שְׂאֵין לְפָנָיו עוֹלָה וְלֹא שְׂכַחָה וְלֹא מִשׂוֹא פָּנִים :
 וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד : צִדִּיק הוּא בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֵד בְּכָל
 מַעֲשָׂיו : בְּרוּךְ פּוֹדֵה וּמְצִיל : בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ
 וּבְרוּךְ זְכוֹר לְעוֹלָמֵי עַד : בְּרוּךְ אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם הַמְּלֶכֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ אֲב הַרְחֵמֵן

מהלל

Tahaniot 4 ד

מִהָלַל בְּפִי עַמּוֹ מִשְׁבַּח וּמִפֹּאֵר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו
 וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְהוֹדֶךָ נְגַדְלֶךָ נִשְׁבַּחְךָ נִפְאָרְךָ
 נְרוֹמְמֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ וְנִקְדִישֶׁךָ וְנַעֲרִיצֶךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ
 מִלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הַעוֹלָמִים מִשְׁבַּח וּמִפֹּאֵר
 שְׁמוֹ עַד־עַד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהַלֵּל
 בְּתִשְׁבְּחוֹת :

מְזִמּוֹר לַתּוֹדָה הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ : עַבְדּוֹ
 אֵת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְרִנָּה :
 דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ
 עַמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ : בְּאוֹ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרָתָיו
 בְּתִהְלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרַכּוּ שְׁמוֹ : כִּי טוֹב הוּא
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ :
 יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו :
 יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
 מְמִזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה : רֹם
 עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם בְּבוֹדוֹ : יְהוָה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדָר וְדָר : יְהוָה בְּשָׁמַיִם חֲכִין
 בְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁרָה : יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
 הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ : יְהוָה מֶלֶךְ
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְרוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד : יְהוָה מֶלֶךְ
 עוֹלָם וְעַד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאַרְצוֹ : יְהוָה הַפִּיר עֲצַת
 גּוֹיִם הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלִב
 אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְקוּם : עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם
 תַּעֲמִד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וְדָר : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי
 הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד : כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹהֶל דְמוֹשָׁב
 לוֹ

לוֹ : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי לֹא
 יִשָּׂא יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב : וְהוּא רַחוּם יִכְפּוֹ
 עֵץ וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ וְלֹא יַעִיר כִּי
 חֲמָתוֹ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ :
 אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָלְךָ סֵלָה : אֲשֶׁר־יְהֵם
 שְׂכָנָה לוֹ אֲשֶׁר־יְהֵם שִׁיחָה אֱלֹהֵיו :

תִּהְיֶה לְדָוִד אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרַכְּהָ שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וְעַד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלֶדְהָ שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וְעַד : גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אִין
 חֶקֶר : דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֹּו :
 חֲדָר כְּבוֹד הוֹדָה וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעוֹזוֹ
 נִרְאֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה : זְכַר רַב
 טוֹבְךָ יִבְעִעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה
 אֲרַךְ אַפָּיִם וְגִדְל־חֲסֵד : טוֹב יְהוָה לְכָל וּרְחֵמָיו עַל
 כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ
 יְבָרְכוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יְדַבְּרוּ :
 לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָהָאֲדָם גְּבוּרָתוֹ וּכְבוֹד חֲדָר מַלְכוּתוֹ :
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל דָּוִד
 וְדָר : סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל
 הַכַּפְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם
 אֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֵת יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָד
 חַי רְצוֹן : צִדִּיק יְהוָה בְּכָל דְרָכָיו וְחֲסִיד בְּכָד
 מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יְהוָה לְכָל קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֲמַת : רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וַיִּשְׁמַע : שׁוֹמֵר יְהוָה אֵת כָּל אֲהַבָּיו וְאַתָּה כָּל
 הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תִּהְיֶה יְהוָה יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל
 בָּשָׂר

בְּשֵׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד : וְאִנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהוָה
 מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּהָ :
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ גַּפְשֵׁי אֶת יְהוָה : אֶהְלֵלָהּ יְהוָה
 בְּחַי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי : אֵל תִּבְטַח
 בְּנִדְיָכִים בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשְׁוֶעַה : תֵּצֵא רוּחוֹ
 יָשׁוּב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבִירוֹ עֲשֵׂתְנָתוֹ : אֲשֶׁר־
 שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו : עֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֶּׁמֶר
 אָמַת לְעוֹלָם : עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נִתֵּן לַחֵם
 לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים : יְהוָה פִּקַּח עוֹרִים
 יְהוָה זָקַף כְּפופִים יְהוָה אָהַב צַדִּיקִים : יְהוָה שִׁמַּר
 אֶת גְּרָם יְתוֹם וְאֲלֻמָּנָה יַעֲזֹר וְדָרַךְ רַשָּׁעִים יַעֲזוּב :
 יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :
 הַלְלוּיָהּ בִּי טוֹב זַמְרָה אֱלֹהֵינוּ בִּי נַעִים נְאוּה
 תְּהַלֵּה : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִרְחֵי יִשְׂרָאֵל
 יִכְנָס : הַרְפֵּא לְשִׁבְרוֹי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם : מוֹנֵה
 מִסְפָּר לְכוֹכְבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא : גְּדוֹל אֲדִנִּינוּ
 וְרַב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר : מְעוֹדֵר עֲנוּיִם יְהוָה
 מִשְׁפִּיר רַשָּׁעִים עַד־יָ אָרֶץ : עֲנוּ לַיהוָה בְּתוֹרָה זַמְרוּ
 לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר : הַמִּכְסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְכִיֵּן
 לְאָרֶץ מָטָר הַמְצַמֵּיחַ הַרִים חֲצִיר : נוֹתֵן לְבַהֲמָה
 זָחָמָה לְבָנֵי עֶרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא בְגִבּוֹרַת הַסּוּס
 חָפֵץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה : רוֹצֵה יְהוָה אֶת
 דָּאָיו אֶת הַמִּיחֲלִים לְחַסְדּוֹ : שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת
 הַזֶּה הַלְלוּיָהּ צִיּוֹן : כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיהָ
 כִּבְדָּהּ בְּגִיבָהּ בְּקִרְבָּהּ . הַשֶּׁם גְּבוּלָהּ שְׁלוֹם חֵלֶב חַטִּים
 יִשְׁבִּיעַךְ

יִשְׁבִּיעַךְ : הַיְשַׁלַּח אֲמַרְתוּ אֶרֶץ עַד מְהֵרָה יְרוּץ
 דְּבָרוּ : הַנְּתַן שִׁלְגַּב בְּצִמְרֵי כְּפוֹר כְּאֶפֶר יְפוֹר : מִשְׁלִיךְ
 קָרְחוֹ כְּפִתִּים לְפָנָי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּמְכַּסּ יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מִיָּם : מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכָל גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בָּל יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ :
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּוֹהוּ
 בְּמִרוֹמִים : הַלְלוּוֹהוּ כָל מַלְאָכָיו הַלְלוּוֹהוּ
 כָּל צְבָאוֹ : הַלְלוּוֹהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח הַלְלוּוֹהוּ כָּל כּוֹכְבֵי
 אוֹר : הַלְלוּוֹהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְחַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל
 הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה בִּי הוּא צוּה
 וּנְבִרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵי-נִתֵּן וְלֹא
 יַעֲבוּר : הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל
 תְּהוֹמוֹת : אִישׁ וּבְרֵד שִׁלְגַב וְקִישׁוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה
 דְּבָרוֹ : הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת עֵץ פְּרֵי וְכָל אֲרָזִים :
 הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה רִמָּשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף : מַלְכֵי אֶרֶץ
 וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אֶרֶץ : בַּחוּרִים וְגַם
 בְּתוֹלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים : יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה
 כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ עַד אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיִּרַם
 קָרְן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל חַסִּדְיוֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
 קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :
 הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתוּ בְּקֹהֶל
 חַסִּידִים : יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשֵׂיו בְּנֵי צִיּוֹן
 יִגִּילוּ בְּמִלְכָם : יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל בְּתֵף וּכְנֹר וְזַמְרוּ
 לוֹ : כִּי רוֹצֵה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה :
 יַעֲזֹזוּ חַסִּידִים בְּכִבוֹד יִרְגְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם : רוֹמְמוֹת

אל בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה
בגוים תוכחות בלאמים : לאסר מלביהם בזקים
ונכבדיהם בכבלי ברזל : לעשות בהם משפט כתוב
הדר הוא לכל חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו :
הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו :
וללוהו בתקע שופר הללוהו בנגב וכנור : הללוהו
ותף ומחול הללוהו במנים ועגב : הללוהו
יצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרושה : כל
הנשמה תהלל יה הללויה : כהתי"ה

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן : ברוך יהוה מציון
שוכן ירושלם הללויה : ברוך יהוה אלהים
אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו : וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
ואמן : לדין לעמוד וקומר ככונס

ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד
ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו
מעולם ועד עולם : לך יהוה הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ
לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש : והעשר
והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח
וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל : ועתה אלהינו
מודים אנחנו לך ומתקלים לישם תפארתך : ויברכו
שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה : אתה
הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי
השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים

וכל

וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ועבד
השמים לך משתחיים : אתה הוא יהוה האלהים
עד כאן מעמוד אשר בחרת באברם והוצאתו מאור
בשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את לבבו
נאמן לפניך וקרית עמו הברית לתת את ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבوسی והגרנזשי
לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה : ותרא
את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על
ים סוף : ותתן אתה ומפתים בפרעה ובכל עבדיו
ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש
לך שם כהיום הזה : והיום בקעת לפניהם ויעברו
בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת
כמו אבן במים עזים :

ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
וירא ישראל את מצרים מת ערשפת הים :
וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה
ובמשה עבדו :

כתשעס כ"ב קומרים סזוכו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה
כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים : עזי
וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואניוהו
אלהי אבי וארמנהו : יהוה איש מלחמה
יהוה שמו : מרכבת פרעה וחילו ירה
ביום ומבחר שרשיו טבעו בים סוף : תהמת

יכסימו

יְבַסִּימוּ יָרְדוּ כַּמְצוּלֹת כְּמוֹ-אֲבָן יְמִינֶךָ
 יְהוֹה נֶאֱדָרִי בַּכַּח יְמִינֶךָ יְהוֹה תִּרְעַץ
 אוֹיֵב וּבָרַב גְּאוּנֶךָ תִּהְרַם קִמִּיָּה תִשְׁרַח
 חֲרֹנֶךָ יֵאכְלְמוּ בְּקֶשׁ : וּבְרוּחַ אִפְיֶךָ נַעֲרְמוּ
 מִיָּם נִצְבוּ כְּמוֹ-נֶגַד נְזֻלִים קִפְאוּ תִהְמַת
 בְּלִבֵּיָם : אָמַר אוֹיֵב אֲרֹדֶף אֲשֵׁינִי אַחֲקֶךָ
 שְׁלֹךְ תִּמְלֶאמֹו נַפְשִׁי אֲרִיק חֲרָבִי
 תוֹרִישְׁמוּ יָדַי : נִשְׁפַּת בְּרוּחֶךָ כִּסְמוּ יָם צִלְלוּ
 כַּעֲפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים : מִי-כַמְכָּה
 בְּאֵלֶם יְהוֹה מִי כַּמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא
 תִּהְלֵת עֲשֵׂה פֶלֶא : נְטִית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ
 אֶרֶץ : נְחִית בַּחֲסֵדֶךָ עַם-זוֹ גְּאֵלֶת נִהְלֵת
 בְּעוֹנֶךָ אֶרְ-נִוָּה קִדְשֶׁךָ : שְׁמַעוּ עַמִּים
 יִרְגְּזוּן חֵיל אַחֲוֵי יִשְׁבִי פִלְשֶׁת אֹז נִבְהִלוּ
 אֲרוּפֵי אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב יֵאֲחֻזְמוּ רַעַד נִמְגּוּ
 כֹּד יִשְׁבִי כְנַעַן : תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד
 בְּגִדְךָ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֲבָן עַד-יַעֲבֹר עִמָּךָ
 יְהוֹה עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ קִנִּית : תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ
 כֹּהֵר נִחְלַתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלָּת יְהוֹה
 מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵן יְדִיָּה : יְהוֹה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד :

יְהוֹה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהוֹה מַלְכוּתִיהָ קָאִים לְעֹלָם
 וּלְעֹלָמֵי עֲלְמֵיָא : כִּי בָא סוּס פִּרְעָה בְּרַכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו
 בְּיָם וַיִּשָּׁב יְהוֹה עֲלֵיהֶם אֶת-מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ
 בַּיַּבֵּשׁה כְּתוּךְ הַיָּם :

כִּי לַיהוֹה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁר בְּנוֹיָם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעֵימָם
 בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטָא אֶת הַר עֲשׂוּ וְהִיתָה לַיהוֹה
 הַמְּלוּכָה

הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יְהוֹה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יְהוֹה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :
 וַיִּשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִדְּבַנּוּ הָאֵל הַמְּקֹדֶשׁ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : כִּי לָךְ נֶאֱדָר
 יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : שִׁיר
 וַיִּשְׁבַּחְהָ חֵלֶל וְזִמְרָה עוֹז וּמְמִשְׁרָה נִצַּח גְּדוּלָּה
 וּגְבוּרָה תִּהְלֵךְ וְתִפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמְלִכּוּת :
 בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ : וּמַעֲלָם
 וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוֹה מֶלֶךְ גָּדוֹל
 וּמְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת : אֵל הַהוֹדָאוֹת : אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת :
 בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת : רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים : הַבוֹחֵר
 בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ (אֵל) חֵי הָעוֹלָמִים אָמֵן :

ואומר סמון

וַתִּגְדַּל וַתִּקְדָּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא : בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעֲוִיתִיהּ .
 וַיִּמְרִיךְ מַלְכוּתִיהָ : וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ : וַיִּקְרַב
 מִשִּׁיחִיהּ : בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן : וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהוֹה שְׁמִיהָ רַבָּא מְבַרַךְ
 לְעֹלָם לְעֹלָמֵי עֲלְמֵיָא יְהוֹבָרַךְ : וַיִּשְׁתַּבַּח : וַיִּתְפָּאֵר :
 וַיִּתְרוֹמֵם : וַיִּתְנַשֵּׂא : וַיִּתְהַדָּר : וַיִּתְעַלֶּה : וַיִּתְהַלָּל : שְׁמִיהּ
 דְּקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא : לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא : שִׁירְתָּא :
 תְּשַׁבַּחְתָּא וּנְחַמְתָּא : דְּאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואומר כקול רס ברבוי את יי המבורך :

וש כוונתו לומר כלתש

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים : יהי שם ה' מבורך מעתה
 ועד עולם : ומרומם על כל ברכה ותהלה :

ועוכין ברוך יי המבורך לעולם ועד : וסמון סמון

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור
 ובורא חשך עשה שלום ובורא את הכל
 המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים ובטובו
 מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית מה רבו
 מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
 קניניה המלך המרום לבדו מאז המשבח
 והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי עולם
 ברחמיך הרבים רחם עלינו ארון ענו צור משגבנו
 מגן ישענו משגב בעדנו אל ברוך גדול דעה
 הכין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו
 מאורות נתן סביבות עזו פנות צבאות קדושים
 רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו
 תתברך יהוה אלהינו בשמים ממער ועד הארץ
 מתחת על כל שבה מעשה ידך ועל מאורי
 אור שיצרת המה יפארוך סלה
 תתברך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו בורא
 קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר
 משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום
 עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים
 חיים ומלך עולם כלם אהובים כלם ברוכים
 כלם גבורים כלם קדושים כלם עושים באימה
 וביראה רצון קונם וכלם פותחים את פיהם
 בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה מברכין
 משבחים מפאין ומקדישין ומעריצין וממליכין
 את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
 הוא וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים

זה

זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים
 בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה
 כלם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה
 קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
 הארץ כבודו והאופנים וחיות הקדש ברעש
 גדול מתנשאים לעמתם משבחים ואומרים
 ברוך כבוד יהוה ממקומו
 לאל ברוך נעמות יתנו למלך אל חי וקיים
 זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא
 לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות
 בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות
 בורא רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות
 המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית
 כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו
 והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא
 ברוך אתה יהוה יוצר המאורות
 אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה
 ויתרה חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור
 שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדנו
 חקי חיים לעשות רצונה בלבב שלם בן תחנונו
 אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן
 בלבנו בינה להבין להשפיל לשמוע לקמור
 וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך באהבה והאר עינינו בתורתך
 ודבק לבנו במצותיך ויחד ללבנו לאהבה וליראה
 את שמך לא גבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם

ועד

ועד כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא במחנו
 נגילה ונשמחה בישועתך ורחמיך יהוה אלהינו
 וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד מהר
 והבא עלינו ברכה ושלום מהרה מארבע בנפות
 הארץ וישבור עול הגוים מעל צוארנו והוליכנו
 מהרה קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות
 אתה ובנו בחרת מפל עם ולשון וקרבתנו מקדשו
 לשמך הגדול באהבה להודות לך וליחדך
 ליראה ולאהבה את שמך ברוך אתה יהוה
 הבורח בעמו ישראל באהבה :

והומר קריאת שמע כדקדוקים וכו' עמנו

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : כלל
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ
 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי
 מצוה תיום עלי לבבך ושננתם לבניך ודברת
 בס בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת
 בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם תיום לאהבה את יהוה
 אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי
 מטר ארצכם בעת זורה ומלקוש ואספת דגנך
 ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשדה לבהמהך
 ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם

להם : והלה יפסיק מעט אף יהוה בכלם ועצר את
 השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את
 יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר
 יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על
 לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
 ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם ולמדתם אתם
 את בניכם לדבר בס בשבתך בביתך ובילכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות
 ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם
 על הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת
 להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת
 על בנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנה
 פתיל תכלת והיה לכם לציצת וראיתם אתו
 וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם
 ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר
 אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את
 כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

ומזר שלים ככור יהוה אלהיכם אמת :

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
 ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא
 ואדיר ומתוקן ומקבל וטוב ויפה הדבר
 הזה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מקדשו

צור יעקב מגן ישענו לדור ודור . הוא קים ושמו
 קים . וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת :
 ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים . לעד
 ולעולמי עולמים . על אבותינו עלינו . ועל בנינו .
 ועל דורותינו . ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך .
 על הראשונים . ועל האחרונים . דבר טוב וקים
 באמת ובאמונה חוק ולא יעבור : אמת שאתה
 הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו . מלכנו מלך
 אבותינו . גאלנו גאל אבותינו . צורנו צור ישועתנו
 פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך . ואין לנו עוד
 אלהים וזאתך . סלה :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם
 ולבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום עולם
 מושבך . ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת
 אשרי איש שישמע למצותיה ותורתך ודברך ישים
 על לבו : אמת שאתה הוא אדון לעמך . ומלך
 גבור לריב ריבם לאבות ובנים : אמת אתה הוא
 ראשון ואתה הוא אחרון . ומבלעדיך אין לנו מלך
 גואל ומושיע : אמת ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו
 מבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת . ובכורך
 ישראל גאלת . וים סוף להם בקעת . וודים טבעת .
 וידידים עברו ים . ויכסו מים צריהם אחד מהם
 לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל .
 ונתנו ידדים ומירות . שירות ותשבחות . ברכות
 והודאות . למלך אל חי וקים . רם ונשא גדול
 גבור ונורא . משפיר גאים עדי ארץ . מגביה
 שפלים

שפלים עד מרום . מוציא אסירים . פודה עניים .
 עוזר דלים . העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו .
 תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומברך . משה
 ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו
 כדם : מי כמכרה באלם יהוה מי כמכה נאדר
 בקדש נורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה
 שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד
 כדם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלוך לעולם
 ועד : ונאמר גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש
 ישראל . ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

ועומד ומניישר שתי רגליו כאחת ואומר . ושחה ראשו בכבוד וזקף כמלת ס'
 חסו ס' וזקף כפופים :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו . אלהי
 אברהם . אלהי יצחק . ואלהי יעקב . האל
 הגדול הגבור והנורא . אל עליון גומל חסדים
 טובים . קונה הכל . וזוכר חסדי אבות ומביא גאל
 לבני בניהם . למען שמו באהבה :

א בצום גדלים לומריו זכרכו מני כמנוך וכתוב וכספר . ואם לא אמרו
 חין מחזירין אותי ואפי' לא עקר רגליו עדיין רק שטיים אותם
 ברכה אינו רשאלקזור וי"א שואמר אותם תהי תפלה דרך בקשה : ב הכוסחא
 סכוכים של זכרכו זאת היא זכרכו לחיים מלך חפץ בחיים כתכנו כספר חיים
 למענך חלקים חיים שיש בה ו"א תיבות ויש כוסחאות אחרות ואין לערער
 עליוסן : ג לומריו לחיים בשוף כלמד ולא כפתח שלא יהוה משמע לא חיים :
 ד כתב טעור משם מהר"ם שלא היה לומר לחיים טובים חלא לחיים עד
 לכסוף כהודאה שהיה לומר וכתוב לחיים טובים כל כפי כריתך כי המכקש
 לדיך שיכקש תקולה דבר מועט ואח"כ מוסוף והולך וכו' וס"ח כתב
 כשם המכתבים שגם בכתוב חין לומריו טובים עד ובספר וכתב שם טעם
 ככון מיעוט חמנון דוד כתב לאומרו גם השכ"ה כתב שמכתבו לאומרו וכ"כ
 כס' מעט יסודם וכ"כ מרן הקדוש חא"י ז"ל לאומרו וכתב טעם ע"פי הסוד
 כמ"ש כס' תכונות ע"ש :

כָּאֹס גְדֻלַּיִם אֱוֹמְרִים זְכָרְנוּ לְחַיִּים • מֶלֶךְ חַפְצֵי בְחַיִּים • כְּתָבְנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים • לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עֶזְרָא וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶגֶן
אֲבֹרְתֶךָ :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי • מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה • רַב
הַחַיִּיעַ • (בְּמִיץ מוֹרִיד הַטָּר) (בְּחֹרֶף מְשִׁיב
הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד • מְחַיֶּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים • סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים •
וּמְתִיר אֲסוּרִים • וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לַיְשִׁנֵי עֶפְרָי • מִי
כְּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית
וּמְחַיֶּה • וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה :

קונטרס שלמות הלב

א מי כמנחם יש בו ח' תיבות כנגד ח' תיבות שבפסוק ויזכור כי כשר חסד
רוח סולח ולא ישוב וספי קרא שיה' למנו כמנחם חב הרחמן וכו' שמפני
שזכר כי זכרונו כשר חסד ובעצם הם חוטאים לפיכך מרחם עליהם : ב נתקן
שבת זה בתחילת המעשה כי יום ר"ה שמתקלים לומר חסד הוא רוגמת יום
מתחילת המעשה שעתיד הקב"ה להזכירם לחיים ולהקיים מעשרם ולהתעשר
ככתלה כי אנו שואלים מלפניו ואומרים שהרי אנו כמתים מפני חטאינו
שזכרנו לחיים ויחדשו ככתלה וכתיה לפניו וכדע כי כאמן אתה לתחיות מתים :

כָּאֹס גְדֻלַּיִם אֱוֹמְרִים

מִי כְּמוֹךְ אֵב הַרְחֵמֵן זֹכֵר יְצוּרֵי בְרַחֲמִים לְחַיִּים :
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיִית מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְחַיֶּה הַמֵּתִים : כַּחוֹת הַעֲמִידָה שְׁלֵמָה לְכוֹר אֱוֹמֵר
גְּדֻלַּתְךָ וְנִעְרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ • הַמְשַׁלְּשִׁים
לְךָ קְדוּשָׁה וְכֵן בְּתוֹב עַל יַד נְבִיאְךָ וְקָרָא זֶה
אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְרַא כֵּן
הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מִשְׁבְּחִים וְאֱוֹמְרִים בְּרוּךְ בְּבוֹד
יְהוָה מְמַקְיָמוֹ : וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁתְךָ בְּתוֹב לֵאמֹר יְמַלֵּךְ יְהוָה
דְּעוֹרִים

לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

א כְּצוּם גְדֻלַּיִם אֱוֹמֵר הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ וְאֵס עֵטָה אִו שְׁהוּא מְסוּפֵךְ חוֹר
לְרֵאשׁ וְסָפֵךְ לֵאן מִסְכֵי הַיָּגֵל מְקוּדֵס שִׁאֲמַר ל' פְּעֻמֹּס דְּסָפֵךְ
אִיבֵו דְּשָׁפֵי לֹמַר כֵּן דְּסוּו בְּרַכָּה וְאֵס יִאֲמַר כֵּלָךְ שֵׁס ח"ב בְּתַפְלָה כְּשִׁאֲמַר
כְּסֵס יְחֹוֹר לְלִמְוֹרוֹ לֹמַר כֵּן חֵל הַקְּדוֹשׁ הַלְכֵךְ לִית לִית תְּקַתָּא : ב ש"ס
שְׁטַעַה כְּסִמְלֵךְ הַקְּדוֹשׁ שְׁחֹוֹר לְרֵאשׁ חוֹר וְאֱוֹמֵר קְדוּשָׁה ג"כ : ג אֵס אֲמַר
חֵל הַקְּדוֹשׁ וְהוּךְ כְּדִי רְבוֹר כּוֹכֵר וְאֲמַר הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ אִין לְרִיךְ לְחֹוֹר :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ • וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהִלְלוּךָ סְלָה • (פִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ
אַתָּה) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :
(כָּאֹס גְדֻלַּיִם אֱוֹמְרִים הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ) :

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה •
וְחֹנֵן מֵאַתָּה דַּעַת וּבִינָה וְהַשְׁכֵּר • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוֹ לְתוֹרָתְךָ וּקְרַבְנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעַבֹדְתֶךָ
וְהַחְזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :

סְלָח לָנוּ אֲבִינוֹ כִּי חָטָאנוּ מְחוֹר לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי
פִּשְׁעָנוּ כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ :

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיִבָה רִיבְנוּ וּמַהֲר לְגַאֲרֵנוּ
גְּאוּרָה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ • כִּי אֵל גּוֹאֵל
חֹזֵק אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :
דִּינֵי עֲנָנוּ

א יחיד אומר עכנו כשומע תפלה כיון יחיד שקבל עליו תענית כיון יחיד
המתפלל עם תכבוד כשומע תפלה כיון ש"ס שמוסדר תפלתו כלתש
כיון דמנו וכשומע תפלה יאמר עכנו קודם כי אתה שומע תפלה וכו'
ולא יתחום בעונת בעת פרה אלא כשומע לכל עת פרה ופוקס יסוים
כי אתה שומע תפלה וכו' ולא ישנה מנובע תפלה אפילו כשמתעבה יחיד
יאמר כאוס תעניתו וכו' : ב אס שבת מלומר עכנו איון מוזריון חתו
ואס מוכר קודם שעקר רגליו אומר כלת תחומה לאתר תפלתו ויקח
אכל

אבל אם נזכר קודם שהתחיל רצה אין לאומרו דהוי תפסק בהפלת :
 ו'א שאין היחיד אומר עכנו כי אם כמנחה שמו ואחזנו כולמוס
 וכנשא שקרן כהפלתו אבל ש"א אומרו גם כהפלת שחרית כשהוא מתפלל
 בקול רם ש"א שלן ותעבו קלת מתקבל ובארבע אומות גם היחיד
 אומרו ככל תפלתו דאפילו יאחזנו כולמוס ויחבל שייך שפיר למומר
 עכנו ביום לום התענות הוא כיון שתקנו חכמים להתענות בו וכסנו ככל
 הזמנות שלן לאומרו כ"א כמנחה מלבד ש"א שאומרו בשחרית כשמתפלל
 בקול רם חוץ מע"כ שאין לאומרו אפילו ש"א בשחרית משום דאקרי מועד
 ואפי' מתפלל מנחה גדולה ואמר עכנו דאפילו יאחזנו כולמוס לא יהיה שקרן
 כהפלתו דע"כ התענה עד חצות ואם רוצה להתפלל בשחרית עכנו ולדבר
 ביום לום התעניחו הראשון כידו דאז אין חשש שימלא שקרן וכן ראוי לעשות :
 ד בהענין כבוד אומר ש"א עכנו בין גואל לרופא וחותם כא"י העונה לעמו
 ושראף בעת לראש : ה יש סדורים שיש בהם חקרין בני כ' היכות לעמו ושראף
 וכן כוסתה הרמב"ם כ"ב מהלכות תפלה העונה בעת לראש וכ"ה כמנחה
 פ"ב דהענין : ו אין ש"א אומר עכנו ברכה בפני עמוס אפי' כ"ב וש כ"ה כ' ו'
 שמתענין ואפילו אם יש בעוד עשרה שמתענין כיון שאין כ"ה כ' ו' שמתענין
 לא : ו'א שאין זה אלא כהענין כבוד כשהקהל קבלו עליוס על כל לראש
 שלן תבא אכל בארבע אומות דמדבריו קבלה כיכחו אפילו אין שם מתענין
 אלא שיש לו שבעה והשאר אין מתענין דאכיוסי שיש תוליס וכוליס לקבוע
 ברכה עכנו חף שאין שם עשרה מתענין כ"ה כ' : ז שכן ש"א לומר עכנו
 כמקומה ואמר עכנו כשומע תפלה כותיד כלומר כותיד מכל וכל שאינו אומר
 כפ"ע אלא כוללה בש"ה כותיד ממש שיחתום העונה בעת לראש : ח ש"א
 שבמר גואל ישראל ושכן ולא אומר עכנו לא ותזור אפי' אם עדיין לא נגמר רק
 רפאנו פירוש שתקם ברכת רפאנו ואם יחזור ואומר עכנו ואערך לומר רפאנו
 פעם אחרת דל"ע על הסדר ויהיה כרכה לכעלה דאין מתחורין כשכיל עכנו
 אבל אם לא חתם רפאנו ואמר עכנו ואח"כ רפאנו והא דנקט כאן ש"א משום
 א"ל עכנו שם כיון דאין מתחורין כשכיל עכנו משא"כ בש"א שאומרו ברכה
 כפ"ע ואם חזר ש"א אחר שבמר גואל ישראל ברכה לכעלה הוא אלא ואומר
 עכנו כשומע תפלה כותיד כמו שאמרנו וכתב הרב כ"ה שג שבדבריו מרן כפל
 געות כספרים וכ"ל ש"א שבמר י"ח ושכן ולא אומר עכנו וכו' ז מ"ה אם
 לא היו עשרה מתענין ככ"ה חכ ובאין אחר ברכת רפאנו ש"א אומרו כש"ה ואם
 אומר עכנו קודם ראה כאן כ"ל עכנו פ"א אחר ראה כאן : י אם שכת לאומרו גם
 בש"ה אומרו אחר סיוס ו"ח קודם אלהי כבוד בהתימה ואם לא נזכר לאומרו
 עד סיוס תפלתו יש לאומרו מיד קודם הקדוש או התחננוס בהתימה ולדבריו
 הירושלמי : אם נזכר קודם סיוס העבודה יש לאומרו כעבודה ויש מני שכתב
 שיאמר כשכתב אחר מלמנות ושניה ואם לאו כש"ה וא"ל אומר כל עוקר דיכי
 כותיד דלא מהדרינן ליה כמו שכתבנו ולהרמב"ם לפי דבריו רבותא אומר
 עכנו לאתר התפלה אומרנו בלא התימה וכן כראש לדוכא חסם שיש חולקים בדבר :

שלמות הלב א טעם קביעות ברכה זו בין גואל לרופא דהוי כ' ה'
 ארו וגואלי וסמניך ליה ועכ"ה' ביום לראש ח"ל הרד"א
 ו'ל ומלאנו במקרא עניה תבך לנחולה שאלמר עכנו ה' תקין אלוה וסמניך
 ליה רובא רובו וגאלנו וכתוב ה' ארו וגואלי וסמניך ליה ועכ"ה' וכו' :
ב עכנו אכינו עכנו ביום לום התענות הוא ע"ש הלך זה לום אכחרתו ומן
 דיון

ענין נפיל

סיון ה'ל כיוס האוס אלא לום כבוד שהוא מן התורה נקרא לום לכד אכל
 שאר הזמנות שיש מדבריו קבלה אלו אומרים לום התענות לומר כי לשם
 עניו קבלתו :

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
אתה והעלה ארובה ומרפא לכל
תחלואינו ורקל מבאובינו ורקל מכותינו כי אל
רופא רחמן ונאמן אתה ברוך אתה יהוה רופא
חזקי עמו ישראל :

מיו ברכנו יהוה אלהינו בכל מעשה ידיו וברך
שגרתנו בטללי רצון ברכה ונדבה
ותהי אחריתה חיים ושבע ושלוס בשנים הטובות
לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים
ברוך אתה יהוה מברך השנים :

בחורי ברה עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל
ומטר לברכה על כל פני האדמה ורוה פני תבד
ושבע את העולם ברו מטובה ומלא ידיו
מברכותיה ומעשר מתנות ידה שמרה והצילה
שנה זו מכל דבר רע ומכל מיני משחית ומכל
מיני פורענות ועשה לה תקוה טובה ואחרית
שלוס חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופרותיה
וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה ותהי אחריתה
חיים ושבע ושלוס בשנים הטובות לברכה כי
אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה
יהוה מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ
גדלותנו וקבצנו יחד מארבע בנפות הארץ
 לארצנו

לְאַרְצֵנוּ בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

א בצום גדלים חומר המלך המשפט ואם טעה אז סוף מסופק אם כוכב קודם שערך רגליו חוזר לכרכה השוכה ואומר משם ואילך על הסדר ואם לא כוכב עד שערך רגליו חוזר להאש וסבא לא מהכי שיאמר פ' פעמני דכ"ל כל כוסה הכרכה כמ"ש לענין המלך הקדוש וי"ה דאם אמר מלך אוסב דקס ומשפט חין לרין לחזור ושמי שאומר ריחור ויהפלב כהורה כרכה:ב אם אמר מלך המשפט יש מי שאומר שחור וכן אם אמר מלך הקדוש :

שלמות הלב המלך המשפט פורש רש"י כמו מלך המשפט כמו כושאוי הארין הכרות כמו ארין הכרות וי"מ דמלך אוסב דקס ומשפט משמע שיתכנהו כרואוי כלקס ומשפט אכל המלך המשפט ר"ל סוף ותכרך שופט העולם ח"כ משמע סוף עלמנו סוף המשפט כמו שאבו אומרים סוף התכמה סוף המדע שאין לומר עליו ותכרך חכס ומנין שחכס סוף קינס חכמה מאחר :

השיבה שופטינו בבראשונה ויועצינו כבתחלה . והסר ממנו צרה יגון ואנחה ומרוד

עלינו מהרה אתה יהוה לבדך ברחמים בצדק ובמשפט . ברוך אתה יהוה מלך אוהב צדקה ומשפט : (כלום גדלים אומרים המלך המשפט :)

למלשינים ולמינים אל תהי תקוה וכל הודים ברגע יאבדו . וכל אויביך וכל שונאיך מהרה יפרתו . וכל עשי רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו . ברוך אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל ועל זקניהם ועל פליטת בית סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיך יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמם . ולעולם לא נבוש כי כך בטחוי . ועל חסדך הגדול באמת נשעננו . ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים :

תשכון

תשבון בתוך ירושלם עירך כאשר דברת . וכסא דוד מהרה בתוכה תכין . ובנה אותה בנין עולם במהרה בימינו . ברוך אתה יהוה בונה ירושלם :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח . וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום . ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו . כי אר שומע תפלות ותחנונים אתה . ומדפניך מלכנו ריקם אל השיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו . דיני עננו הלא הם כתובים בין גואל לרופא

עננו אבינו עננו . ביום צום התענית הורה . כי בצרה גדולה אנחנו אל תפן לרשענו ואל תתעלם מלפנו מבקשתנו . היה נא קרוב לישועתנו טרם נקרא אליך אתה תענה נדבר ואתה תשמע כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה . עוד הם מדברים ואני אשמע . כי אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה .

וסלית סכור בין גואל לרופא חוקס

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה . כי אתה שומע תפלות כל פה . ברוך אתה יהוה שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה . והשב העבודה לדביר ביתך . ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון . ותהי

וְתָהוּ לְרֵצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ : וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים • תַּחֲפוּץ בְּנוֹ וְתִרְצָנוּ • וְתַחֲזִינָה
 עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מורים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה

מורים רבנן

הוא יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו לעולם
 ועד • צורנו צור חיינו
 ומגן ישענו אתה הוא •
 לדור ודור נזכרה לך
 ונספר תהלתך על חיינו
 המסורים בידך • ועל
 נשמותינו הפקודות לך •
 ועל נסיה שבבך יום
 עמנו • ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבבך עת •
 ערב ובקר וצהריים •

הטוב פי לא כלו רחמיך • המרחם פי לא תמו
 חסדיך • פי מעולם קוינו לך •

ועל פקם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד • שמך
 מלפנינו לעולם ועד • וכל החיים יודוך סלה •

כפום גדלים אומרים ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך •
 ויחללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם
 כי טוב • האל ישועתנו ועזרתנו סלה
 האל הטוב • ברוך אתה יהוה הטוב שמך וקך
 נאה להודות •

בחורה

כחזרה השלישית לכוור אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
 הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשֶּׁה עֲבָדְךָ הָאֲמִירָה מִפִּי אֶהְיֶה
 וּבְנֵנוּ בַּחַיִּים עִם קְרוֹשִׁיךָ כְּאֲמִיר • יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ :
 יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : יֵשֵׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם
 לְךָ שְׁלוֹם : וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם :

שים שלום טובה וברכה • חיים חן וחסד צדקה
 ורחמים • עלינו ועל כל ישראל עמך • וברכנו
 אבינו בלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת
 לנו יהוה אלהינו • תורה וחיים אהבה וחסד צדקה
 ורחמים • ברכה ושלום • וטוב בעיניך לברכנו •
 וברך את כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום •

כפום גדלים אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
 ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו
 וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום •
 ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום
 אמן : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
 יהוה צורי וגואלי •

אלהי נצור לשוני מרע • ושפתותי מדבר מרמה •
 ודמקלתי נפשי תדום • ונפשי כעפר לכל
 תהייה • פרח לבי בתורתך • ואחרי מצותיך
 תרדוף נפשי • וכל הקמים עלי לרעה • מהרה
 הפר עצתם וקלקל מחשבותם • עשה למען
 שמך • עשה למען ימינך • עשה למען תורתך •
 עשה למען קרושך • למען יחלצון ידיך

הושיעה

הוֹשִׁיעָה יְמִינֵךָ וְעַנְנֵי יְהוָה לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוּן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וּגְאֹלֵי :
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
 עַל־יָנוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן :

הרואה תלום וכפשו עבומה ואמר בעת כשיאזות כפיו

רבונו של עולם הני סלך וחלומותי סלך חלום חלמתי ואני יודע
 מה הוא בין שחלמתי הני לעלמי ובין שחלמו עלי אחרים
 אם טובים הם חזקם ואמלם כחלומותיו של יוסף הלויק ואם לרעים
 רפואה רפאם כמי מרה על ידי משה רבינו עליו השלום וכמי ירחו
 על ידי אלישע וכנעמן מרעתו וכחוקיה מחליו וכסם שהפכת קללת
 בלעם בן בעור מרעה לטובה כן תהפוך לי כל חלומותי לטובה
 ולכרם ותלני ברחמיך הרבים . יהו לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לשניך ה' צורי וגואלי :

לְצוֹם גְּדַלְיָה

א בצום אומרים אבינו מלכנו ערב ובקר ואפילו אם חל מולם
 שאין אומרים תקיפון אפילו הכי אומרים אבינו מלכנו ויחיד
 גם כן וכול לאומרו : **ב** ו' כלם כל לר כלם דבר וחרב כלם כפתח כלשון
 הכתוב כלם ואיכמו : **ג** אבינו מלכנו וזכר כי עפר אנתכונולת וזכר בשו"א
 וחול"ס ולא כאותם שאומרים בקמ"ץ ושו"ק : **ד** פריך לומר רוע גור ככשימט
 אהת ולא כמו רבים שמפסיקים ואם ושלום לומר כן : **ה** העוקר לומר מקול
 וסלח כמו שכתוב בסדרים ולא כמו שיש אומרים בהסך סלח ומקול : **ו** כתב
 הכלכו שבסדר אבינו מלכנו ואמר תקולה מתוק ברחמיך הרבים וכו' ואחריו
 מקול וסלח ואחריו מנה והעבר פשעיו שמבקשים תקולה על הסגואים ואחר
 כך על העובות ואחר כך על הפשעים אלו המדרים ע"כ : **ז** אומרים כתבנו
 בספר מקולה וסליחה וכפרה התקילה אנו מבקשים שיכתבו בספר מקולה
 וסליחה דהיינו העובות והפשעים ולפי שלא יספיק בשאלם זאת עדיין דאפשר
 שירקם לעשות וזכות כשגנות לבן אנו מבקשים דכריכו ואומרים ככפרה
 שכוונתה לעקור את הכל מכל וכל ויש אומרים שפריך לדלג מלת וכפרה שלא
 לומר רק מקולה וסליחה והכל בכלל בשכי מילות אלו : **ח** אף על פי שאבינו
 מלכנו הם מיוסדים כגד האמאעיות של ו"ח אין להקפיד אם אינן על
 סדר העמודה :

שלמות הלב אבינו מלכנו בתוספתו רביעיקובא כנגד כרכות אמאעיות
 של ו"ח ואלו הם אבינו מלכנו וכו' ונכחו כנגד חובן
 הדעת ' החזירנו בתשובה כנגד הרואה בתשובה ' מקול וסלח כנגד סלח לנו '
 כתבנו בספר גאולה כנגד גואל ושראל ' שלח רפואה כנגד רפאנו ' קדש עליונו
 כנגד כרך עליונו ' הרם קרן ישראל כנגד תקע בשופר ' בטל מעליונו כנגד
 השיכה וכו' ' וקטר מנמו וגון ואכתה ' כלם כל לר כגד שוכר אבינו ' מתוקי
 ברחמיך

ברחמיך רכבים כגד והמנו רחמיך . הרם קרן משיחך כגד וקרכו תרום ' הלגין
 לנו כגד מלמוח קרן ישועה ' שמע קולכו כגד שומע תפלה וסוקופו עליוס
 שאלת לרכו רכוס ' .

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
 אָמ אֵין לָנוּ מִקֵּךְ אֵלָּא אַתָּה
 אָמ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ
 אָמ חֲדָשׁ עַל־יָנוּ שְׁנָה טוֹבָה
 אָמ בְּטַל מַעַלְיָנוּ כָּד גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת
 אָמ בְּטַל מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
 אָמ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
 אָמ בְּכַה כָּד צָר וּמִשְׁטִין מַעַלְיָנוּ
 אָמ בְּכַה דְּבַר וְחֶרֶב וְרַעַה וְרַעַב וְשָׁבִי וּבֹזֶה
 וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ
 אָמ שְׂלַח רְפוּאָה שְׂלַמָּה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ
 אָמ מִנַּע מִגְּפָה מִנַּחֲרֶתֶךָ
 אָמ זְכוּר בִּי עַפְר אֲנַחְנוּ
 אָמ מַחֹל וּסְלַח לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ
 אָמ קְרַע רוּעַ גְּזֵר דֵּינָנוּ
 אָמ מַחֹק בִּרְחֻמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
 אָמ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגְּדַר עֵינֶיךָ
 אָמ כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
 אָמ כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר פְּרִיָּסָה וּכְלַפְלָה
 אָמ כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה
 אָמ כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר גְּאֹלָה וַיְשׁוּעָה
 אָמ וּזְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 אָמ הַצְּמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב

א"מ

א"מ הרים קרן ישראל עמה
א"מ והרים קרן משיחה
א"מ החזירנו בתשובה שלמה לפניך
א"מ שמע קולנו חוס ורחם עלינו
א"מ עשה למענה אם לא למעננו
א"מ קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
א"מ אך תשיבנו ריקם מדפניך

על ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו כי ברוב
אולתנו שגינו . מחול לנו מדכנו כי רבו
עונינו : אל ארך אפים אתה . ודרך תשובה לנו
חורת : גדרת רחמיך וחסדיך . תזכור היום לזרע
ידידיך : תפן אלינו ברחמים . כי אתה הוא בעל
הרחמים : בתחנון ובתפלה נקדם . כמו שהודעת
לעניו מקדם : ומחרון אפה תשוב . כמו בתורתך
כתוב . ובצל כנפיה נחסה ונתלונן . כיום וירר
יהוה בעני : תעבור על פשע ותמחור אשם .
כיום ויתיצב עמו שם : תאזין שוע ותקשיב ברצון
מאמר . כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :

א אין סיקור ראוי לומר ו"ג מדות דרך תפלה ובקשת רחמים ודברי
שכדושה הם אבל אם לאומרים דרך קריאה בעלמא לומר אומראך כניגון
ובטעמים וכתב בעל הטוב וכן אין לסיוד לומר סליחות או ויעבור ע"כ וזו
אינו אלא משום ויעבור אבל סליחות ותפלות כלל ויעבור אין איסור בדבר
אבל ע"ז כתב דאפילו סליחות כלל ויעבור אסור משום שמוכר בסליחות
זכור לנו היום ברית שלם עשרה וכן בהרבה סליחות שומאף כסן שלם עשרה
אותו אין לאומרו אפילו כלל ויעבור אבל אותן שאין כושר כסן שלם עשרה
מדות ודאי יחיד וכול לאומרו וטעמך כדברי סב"א אבל כשאומר זכור לנו
ברית שלם עשרה כל שאינו אומרים ליה לן כס : ב כשאומר ויקרא בשם ה'
יש להסתיק מעט בין שם לס' : ג כשאומר שלם עשרה מדות יש לכרוע וקף
על

על נב דווקא בשם שאינו הכא דאחר שלם עשרה מדות כתוב וימחר משה
ויקוד וימחו חין לכרוע אלא ישוח מעט : ד יוסר כל אדם להטעים הפסק
אשר בין ה' ה' סודור רם וכשא' ומו שאינו מטעים אותו עובשו רב ואריך לטעוק
כקול גדול כדאמר כפר"א והוא בעבור כבודי וכו' התחיל משה לטעוק כקול
רם ה' ה' אל רתום ונר' וסוד השלם עשרה מדות עמוק עמוק הוא ככודע
לבאים כסוד ה' ועוב לכוון קיבור הכוונה כי תיבת ויעבור ע"ב ר"ז ר"ל ע"ב
אוחס ע"כ שמות הוי"ואים מג' פסוקים ויסע ויבא ויע' שס"ב שמות וכל
זו הוא שלשה אותיות סך הכל רי"ו אותיות ואינו מתחכין ככתב ע"ב שמות
אלו לפני אלהינו שכשמוס לכפר על כפשותינו וא"ל שום פסוק בעת אמירתן
כי מערב ומבלבל סדר הענינים : ה כשאומר שלום כבוד ויעבור כריכים
הכבוד לשתוק ולא יאמרו הם ויעבור אלא חזון קומר ויעבור ה' על פניו
ויקרא והקל מתוליו ה' ה' אל רתום וכו' וכב"ש כשאומר השלום כבוד
ויעבור ויאמרו הקל שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ואת"כ ויאמרו ה' ה'
מלש כמלה ככוונה ולא כמראה ולא כמו שכווננו קצת העולם שאומרים שמע
ישראל ה' ה' אל רתום וכוון ונר' אלא ויאמרו שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד :

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנון ארך אפים ורחיכם ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח :
(וסלחת עוננו ולהטאתנו ונחלתנו :)

צעוד שהשלום כבוד קומר ויעבור יש כוונתם לומר
אל רחום שמך . אל חנון שמך . אל ארך אפים שמך . מלא רחמים
שמך . בנו נקרא שמך . בעבור שמך . בקראי עניי אלהי צדקי
בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי . ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים
ברוב חסדך עניי כאמת ישעך . עניי בעת וכעונה הזאת :

שלמות הלב
אבלה נפשי וחשה תארי . בית תפארתני נשרף
ביד הארי . גם פלטים אשר עובו שארי .
דעכו היום בשלשה בתשרי : המים הזרונים
שטפנו

אבלה ונר' מגודל הפרות שכשרף בית המקדש ביד הארי הוא
ככוכבכר ובוסף גם זאת שגם הפלטים אשר עובו האויבים
כא"ו וסם שאני : רועבו ר"ל ככרו : היום . מאן כווס : המים . האויבים
כממשלים

שִׁטְפוֹנוּ בְּדַלְקָם • וּבֹסְסוּ צָרִים מִקִּדְשֵׁי וּבָזוּ
 חֻלְקָם • יִקְנִי שְׂאֵרֵי אֲשֶׁר נִמְלְטוּ בְּיוֹם נֶקֶם •
 חָבְלוּ הַיּוֹם עִם גְּדַלְיָה בֶן אַחִיקָם • טוֹרְפוּ עֵינָי
 עִם הָאָרֶץ • יֵתֶר הַנֶּזֶם אֲכַל הָאָרֶבָה בְּמֶרֶץ • כּוֹרְמִים
 וַיִּגְבִּים אֲשֶׁר הִפְקִיד נְגִיד הָאָרֶץ • לִקְטוּ הַיּוֹם
 וְלֹא הָיָה בָהֶם גֹּדֵר גֹּדֵר וְעוֹמֵד בְּפֶרֶץ • מִה אֲסַפֵּר
 וְאִנְחֹתַי עֲצוּמוֹת • נִקְטָה נַפְשִׁי וּמִקְהֵלוֹתַי עֲגוּמוֹת •
 שְׂרִירֵי אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ מִחֶרֶב וַחֲמוֹת • עוֹד הֵם רֹא
 נִתְקִימוּ וְנוֹתְצוּ בַּחֲמוֹת • פְּנִיָּה עַד אֲנָא מִמֶּנּוּ
 תִּסְתִּיר • צוֹחֲרֵינוּ תִשְׁמַע וּבְכַלְנוּ תִתִּיר • קְרוֹשׁ
 הַבִּיטָה בְּעֵינָיו כִּי אֵין לָנוּ מִכְתִּיר • רֵאָה דְלוֹתֵנוּ
 וְשִׁבַּח לְפָנָיָה נַעֲתִיר • שִׁדְדֵנוּ מְדוֹר לְדוֹר וּמִקֶּץ
 לְקֶץ • שָׂרֵשׁ צָפַע אוֹתֵנוּ עֶקֶץ • תִּקֶּף לְמִשְׁפָּטֶיָה
 הַעֲרָה וְהִקֶּץ • וְתִכְפֹּר חַטָּאתֵינוּ וְרִאֲמֵר לְקֶרֶב
 קֶץ • יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַעוֹטֵי עַמִּים • וְשִׁגְבֶם בַּחֲסֶדֶךָ
 לְעֵינֵי כָל לְאֻמִּים • פְּלֹאֲיָה הָרֵאָם שׁוֹכֵן מְרוֹמִים •
 אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים •

אל

הכנסלים למוט הזרועים שטמום ברופס אחריותם ולא די זה שנס רמסו
 המקדש וכמו להם כל אשר חפצו וקניו ישראל המלכות מיד כבוכדנצר
 מאז כיום : חבלו : ר"ל כשתהו כהריונה גדליה בן אחיקם : טורפו : נס
 טורפו עניו ע"ה אשר שאור כבוכדנצר בח"ו לכורמנו וליוגנוס וס יתר
 ישראל ויחל אותם חרבה אחר שאכל אותם הגוס רמנו לאויבוס ומפני
 דמנה זה ישראל לבגח סדרמס שאובל אותו חרבה לכן תפס ל' לוקטו
 ואמר שאז אין מאל לו מיד אויב : עצומות : חוקות : נקשה נפשי קלתי
 בחיי : עצומות : מלוערות : גותצו : כהרסו : צוחתנו : שועתנו :
 ובבלנו ומאשרינו : מכתיר : מסכב אותנו לשמרכו ולקלולנו : ושבח :
 ר"ל סונו וספר הסלתך בשפוך תפלתנו לפניך : שרש צפע : כנו כנו של
 מתקריב כותבו הכמשל לפפע והוא מין כחש : עקץ : כשן : תקוף : חוק
 והוא ה' ותכרך : מעוטי עמים : ישראל :

בחסידות

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת •
 מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ • מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן •
 מְרַבֵּה מַחִיָּה לַחֲטָאִים • וּמְלַיְחָה לְפוֹשְׁעִים • עֲשֵׂה
 צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ • לֹא כִרְעַתְם לָהֶם
 גּוֹמֵר • אֵל הוֹרְתָנוּ לֹמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה • זְכוֹר
 לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה • כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵינָיו
 מִקִּדְשׁ • וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ • וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן
 וַיְתַיַּצֵּב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נֹאמֵר •
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה • עַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה • יְהוָה אֵל
 רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאָמַר •
 נִצַּר חֶסֶד לְאֵלֶיךָ נִשְׂא עֵזְוֹ וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה •
 (וּסְבַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ •)
 יָקָם דָּם עֲבָדֶיךָ אֱלֹהִים יוֹקָם • וְהַצֹּעֲקִים נִגְדָּה
 אֵל יִשׁוּבוּ רִיקָם • וְאֵל תִּשְׁבַּח יוֹם הַרְוִיגַת
 גְּדַלְיָה בֶן אַחִיקָם • וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שִׁבְעַתַּיִם אֵל
 חִיקָם • אֵתָּה אָמַרְתָּ אֲנִי מִשִּׁים חֲרָשׁ וְאֵלֶם • וְאֵת
 דָּם יוֹנַת אֵלֶם אֲדְרוֹשׁ וְלֹא אֶתְעַלֵּם • אֲשִׁיב נֶקֶם
 לְצָרֵי וּדְמַשְׁנֵאֵי אֲשֵׁלֵם • שׁוֹנְאֵי עַמִּי וּבִיתִי הַמָּה
 יִקְחוּ חֻלְקָם • וְהִשָּׁב אֵתָּה אָמַרְתָּ אֲנִי אֲדְרוֹשׁ חֻמָּס
 עֲנִיָּה • אֲשָׁבִיר חֲצֵי מֶדֶם עַל עֲצַרַת נִכְרֵיָה • וְחַרְבֵי
 תֵּאכֵל

ב חסידות • כמדת חסד : מעביר ראשון ראשון • מעביר עון
 ראשון ומחלו : הורתנו • למרתנו : ויתיצב • מעבין
 עמד אלל משה : ויקרא • הוא מה שכתבתי וקראתי בשם ה' לפניך :
 ה' • קודם שיהטף ה' אחר שיהטף : לאלפים • דורות : ונקה • לשכוס :
 יקם • כל אלהים יקם דם עבדיך וגו' ואמר כ' פעמים יקם לחוק
 העבין : לשכנינו • האויבים שהיו שכנינו ולקחנו כנו : אני
 משים וגו' • כלומר אני ה' המשים חרש אדרוש את דם ישראל הכמשל לזכר
 שהו

תאכל בשר מדם חלל ושביה והצועקים נגדך
 אל ישובו ריקם : והשב אתה אמרת אני אמרותי
 יקומון קום : ואת אויבתי אכלה העוקמת עקום
 הרגינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום : ומהרה צור
 נורא לצריו ישוב נקם : והשב אתה אמרת אני כי
 גשבעתי אר עליון : השופכים דם נקיים בם
 אעשה כדיון : ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שוכן
 בציון : ואל תשבח יום הריגת גדליה בן אחיקם :
 והשב והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם
 אשר חרפוה אדני : ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
 נודה דה לעולם לדור ודור נספר תהלתך :

יש מקומות שנסתים לומר קודם שיאמרו ויעבור בית אחד מואת הסליחה
 יאנו מדלגים אותם :

שלוש עשרה מדות גמר העניו : ויעבור יהוה על פניו
 אלהים בחמלה ותנינה תדיננו
 כי חכמת אדם תאיר פניו : ויעבור יהוה על פניו
 מוחל שגיאות עמו ועניו
 מעביר ראשון ראשון למעניו
 מעמד הר סיני תזכור להמוניו
 כמאז פעת רצון לאמוניו : ויעבור יהוה על פניו
 שופכים שיח תקבל ברחמיך
 מיד עריצים תציל עמך
 רחום ותגון הרם פעמיך

להשיב

סוף אלם כגלות : עצרת : עדס רמז לאויבים : יקומון : כמו קום יקומו
 כלומר אשר דכתו חקיים : העוקמת : הסולבת כדרך עקומה ולא כושרת :
 ונקתי : קם חקם חוהס משקר עכויות דמס של ישראל ששכרו לא חקקס
 מהס ונחוד להחפרע כשישרס שכנתו ככיון :
 מר : סלום : העניו : מרע"ס : שוח : תפלת : פעמים : רגליך :
 וסרוס

להשיב שכנינה וחרוס לכבוניו : ויעבור יהוה על פניו
 הצור תמים נצר לאלפים
 חסד ונשא עין לעם צופים
 ישע כי מודים נרדפים
 שאיר ישר וזכות קדמוניו : ויעבור יהוה על פניו
 קבץ עמך האל והושיעה
 ותקשיב שועתם הואל והרגיעה
 לעמך תכנה אריאל וחופיע
 לזמר לישם האל להפיק רצוניו : ויעבור יהוה על פניו
 בשר לעמך האל בישועה
 ותקשיב שועתם והואל להושיעה
 לעמך בנה הר אל ותרגיע
 אז ישיר בשיר נאה וישמיע
 כמו שאמר הנביא בפניו : ויעבור יהוה על פניו

אל מלך ויעבור וכו' וסלחת וכו'

אנשי אמונה אכרו : באים בלח מעשיהם :
 גבורים לעמוד בפרץ : דוחים את הגזרות :
 היו לנו לחומה : ולמחסה ביום זעם : זועכים
 אה בלחשם : חמה עצרו בשועם : טרם קראוה
 עניותם : יודעים לעתור ולרצות : פאב רחמת
 למענם : לא השיבות פניהם ריקם : מרוב עונינו
 אבדנום : נאספו מנו בחטאינו : סעו המר
 למנוחות : עזבו אותנו לאנחות : פסו גודרי נדר
 צומתו

והרום : רמז לא"י : והרגיעה : תן מרגוע ומנוחה : אריאל : כ"המק
 וסופע אורך עליו ושס וזמרו לשס ס' :
 באים : לפסוך להחפכלל כעד העס : וויזבים : מכבים אס חמתך מעל
 ישראל כהתפלת : לעתור : להתפלל ולרצות כעסך : פסו
 אססו וקמו וזכס עוד : גודרי נדר : כהתפלת סהלרס לא תגיע לנו :
 קומתו

צוּמְתוּ מְשִׁיבֵי חַמָּה : קָמִים בַּפְּרִץ אֵין . רֵאוּם
לְרִצּוֹתֶיךָ אֶפְסוּ : שׁוּטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת . תְּרוּפָה
לֹא מְצִינוּ : שְׁבִנו אֵלֶיךָ בְּבִשֶׁת פְּנִינוּ . לְשַׁחֲרֶךָ
אֵל בַּעַת צְרוּתֵנוּ :

אל מלך ויעבור וכו' וסלחת וכו'

תְּמַהְנוּ מִרְעוֹת . תִּשָּׁשׁ כִּחְנוּ מִצְרוֹת : שְׁחֲנוּ עַד
לְמָאֵד . שְׁפַלְנוּ עַד עֶפֶר : רְחוּם בְּךָ הִיא
מִדְתֵנוּ . קִשִּׁי עוֹרֶךָ וּמְמִרִים אֲנַחְנוּ : צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ
חֲטָאֵנוּ . פְּתַלְתוֹר וְעַקֵּשׁ לִבְנוּ : עֲלִיוֹן רַחֲמֶיךָ
מִעֲדָם . סְלִיחָה עִמָּךָ הִיא : נָחַם עַל הָרָעָה . מִטָּה
כְּלָפֵי חֶסֶד : לֹא תִתְעַלֵּם בְּעֵתוֹת כָּאֵד . כִּי בְצָרָה
גְּדוּלָה אֲנַחְנוּ : יִרְדַּע לְעֵינֵי הַכֹּל . טוֹבֶךָ וְחֶסֶדֶךָ
עִמָּנוּ : חֲתוּם פִּי שָׁמֹן וְאַל יִשְׁטִין עֲלֵינוּ . זְעוּם בּוֹ
וַיְדוּם : וַיַּעֲמוֹד מִלִּיץ טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ . הוּא יִגִּיד
יִשְׁרָנוּ : דְּרַכִּיךָ רְחוּם וְחַנוּן . גְּלוּת לְנֶאֱמָן בֵּית :
בְּבִקְשׁוֹ אִזּוּ מִלְּפָנֶיךָ . אֲמוֹנְתֶךָ הוֹדַעַת לּוֹ :

אל מלך ויעבור וכו' וסלחת וכו'

וּבְשִׁחְטָאוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָר . עַמֵּד מִשְׁהַ בְּתַפְלָה
לְפָנֶיךָ . וּבִקְשׁ רַחֲמִים עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל .
וּכְךָ אָמַר בְּתַפְלָתוֹ . סֶלַח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגֹּדֶל
חֶסֶדֶךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמְצָרִים עַד
הַנָּה

צוּמְתוּ • כִּכְרָתוֹ • שׁוּטְטֵנוּ • אֲחֲכֵנוּ הַמְשׁוּטְטֵנוּם וְכִדּוּם כְּנִלּוֹת כְּאֲרֵבַע פְּנוֹת
הַעוֹלָם לֹא מֵאֲחֹז תְּרוּפָה לְאֲרֵכְנוּ לִכֵּן שִׁכְנוּ וְכו' : לְשַׁחֲרֶךָ • לְבַקֵּשׁ חֲתוּךָ :
תְּמַהְנוּ • כְּחַמּוּסִים וּפְתָחוּם הֵיוּנוּ עַל הַלְרוֹת הַכְּאוֹת עֲלֵינוּ : צַעֲקָנוּ • חוּדִינוּ
כְּפִיכּוּ כְּקוֹל רֶם לְאִמֵּר חֲטָאֵנוּ וְכו' : פְּתַלְתוֹר • מַעֲוּוֹת :
עַפְדִּי • הִיא אֲלֶיךָ כְּלוֹמַר אֲתָם קָל לְסַלּוֹת : כְּאֵל • כְּאֵלֶם • דְּרַכִּיךָ • וְכו'
מִחוּתֶךָ כְּעֵינֵי הַכְּחוּב הַרְאֵנוּ כַּךְ אֵת כְּחוּדֶךָ : לְנֶאֱמָן בֵּית • לְמַשֶּׁה כְּעַת
שְׁמוֹת מִכְּקֵשׁ רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל :

הַנָּה : אַף אֲתָה הַשִּׁיבוֹת לּוֹ כְּדַרְכֵי טוֹבֶךָ בְּשִׁרְתּוֹ
וְחִנַּנְתּוֹ וְאִמַּרְתָּ לּוֹ סְלַחְתִּי כְּדַבְרֶךָ :
דְּנִיאֵל אִישׁ הַמְדוּת אָמַר לְפָנֶיךָ . הַטָּה אֱלֹהֵי
אֲוֹנֶךָ וְשָׁמַע פִּקְחָ עֵינֶיךָ וְרָאָה שְׁמַמְתִּינוּ
וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיךָ כִּי לֹא עַד צְדָקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפְּיִלִים תַּחְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַד בְּחֲמֶיךָ
הַרְבִּים : אֲדָנִי שְׁמַעְהָ . אֲדָנִי סְלַחְהָ . אֲדָנִי
הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה . אֵל תֵּאֲחֵר לְמַעַנְךָ אֲדָהִי כִּי
שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירָךָ וְעַל עַמָּךָ : וְלִירוּשָׁלַם עִירָךָ
אֲמַרְתָּ דָּהּ . הִנְנִי נִשְׁפָּט אֹתָךָ עַל אֲמַרְךָ לֹא
חֲטָאתִי : אֲנוּ בִשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ
אֵין לָנוּ פֶה לְהִשִּׁיב וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ :

אֲדָהִינוּ וְאֲדָהִי אֲבוֹתֵינוּ . אֵד תַּעֲשׂ עִמָּנוּ בְּלָהּ .
תֵּאֲחֹז יְדָךָ בְּמִשְׁפָּט : בְּבוֹא תוֹכְחָה נִגְדָּךָ .
שְׁמֵנוּ מִסַּפְרֶךָ אֵל תִּמַּח : גִּשְׁתָּךָ לְחַקוֹר מוֹסֵר .
רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ רִגְזָךָ : דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוּרְךָ . קָרֵב
צֶדֶק מֵאֲרִיךָ : הוֹרְנוּ בּוֹזְעֵקְנוּ לָךְ . צִוּ יִשׁוּעַתֵנוּ
כְּמַפְגִּיעַ : וְתִשִּׁיב שְׁבוֹת אֱהִלֵי תָם . פְּתַחְיוּ רֵאָה כִּי
שְׁמִי : וְכוֹר נֶאֱמַת . עֲדוֹת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ :
חוֹתֵם תְּעוּדָה תִּתִּיר . סוּדְךָ שִׁים בְּלַמּוּדְךָ : טַבּוֹר
אֵין

אִישׁ חַמּוּדוֹת • כְּעַל מְדוֹת חַמּוּדוֹת וְנַעֲוִמוֹת : נִשְׁפָּט • כֹּל ל' מִשְׁפָּט
הַכָּף כְּלִשׁוֹן כְּפַעַל עֲכוּיָנוּ וּיְכוּחַ :

תֵּאֲחֹז • כְּעַת שְׁתָּחִי יוֹד כְּמִשְׁפָּט לְיִסְרָכוּ עַל עוֹן : כְּבֹא • הַתּוֹכְחָה
וְהַעוֹכֵשׁ לְפָנֶיךָ לְיִסְרָכוּ עַל עוֹנוֹתֵינוּ • אֵל תִּמַּח • אֵת שְׁמִי
כְּלוֹמַר לֹא תִסְלַף חֲתוּכֵנוּ : גִּשְׁתָּךָ • כְּבִשְׁתָּךְ לְחַקוֹר מוֹסֵר עֲלֵינוּ עַל עוֹנוֹתֵינוּ
רַחֲמֶיךָ וְכו' : דְּלוֹת • כְּאוֹתוֹת דְּלוֹת מַעֲשִׂים טוֹבוֹים קָרֵב אֲתָם כְּרַחֲמֶיךָ
סָרְכִים לְלִדְקָנוּ : הוֹרְנוּ • אֲכִיבוּ : כְּמַפְגִּיעַ • כְּעַת שְׁתָּחִי מִתְּפַלְלוֹם לָךְ :
אֱהִלֵי תָם • אֲהִלֵי יַעֲקֹב רַחֲמוּ לָנוּ : וְכוֹר • כֵּנֶה שְׁמֵרְתָּ שְׁמַעוֹת וְהִיא חַמּוּדוֹת
לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ יִשְׂרָאֵל • חוֹתֵם • כְּעֵינֵי הַכְּחוּב לֹא תְעוּדָה חַמּוּדוֹת תוֹרֵם
כְּלַמּוּדֵי וְכו' ל' שְׁתָּחִי חַמּוּדוֹת לְיִשְׂרָאֵל שׁוֹכֵל לְלַמּוֹר תוֹרֵם כֹּל אֵת כְּפָסוֹ
טַבּוֹר

אֲנִי הַסֵּהר • נָא אֶל יַחֲסֵר הַמּוֹג • יֵה דַע אֶת אֲשֶׁר
יִדְעוּךָ • מִנֶּר אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ • כִּי תֵשִׁיב
לְבַצְרוֹן • לְכוּרִים אֲמִירֵי הַתְּקוּהָ •

א אחר חזרת התפלה ראוי לומר תפן ומיר הוודוי וכפולת אפוס : ב אין כיון לפרט התעלף אבל בקול רם או שלוח אברו אין לפרט וכתיב בספר המסכה דאם כל הקהל אומרים הוודוי בשום עם הש"ס אינו אלא כניסת התפלה ולא מקרי פורט חף שמפרט וכשכ"ה ח"כ כתב שעל דרך ח"כ דמפרט חף מה שלא עשה ח"ה כניסת התפלה ולא מקרי פורט וכתיב ח"ה וזה"ש שיש לומר כל פרטי הוודוי חף על פי שלא היו בו מקרי פורט וכתיב ח"ה וזה"ש שיש לומר כל האדם ח"ה"ש שלא כמאפו בו פריך להתודות ולכן נהקן כלשון רבים תפאנו עויכו פשענו וטעם כי כל ישראל גוף אחד וכל ח"ה מיוחדת הוא אבר אחד כי זהו ערכו"ת השמנות שאדם ערב לתכרו חס ותעל ולכן חף על פי שאין בו אחרו עון עכ"ז פריך להתודות עליו כי כשעשאו קברו בחלו עשאו כעלמנו ולכן אפילו כשמתפלל כיווד פריך לומר כלשון רבים : ג פריך להכות בחמש אצבעות וד ומנו על הלב ככל מלה ומלה ויש בהחאה זו סוד גדול כבודע ליודעי חן : ד פריך להתודות מעומד ואפילו כי שמע ליה משלות אברו וסוף התורה כבר פריך אלא ליקום אלוהים ואלהותו ואין כאן דעת המ"ה ואתרים שאומרים דאין חייבו לקום מלוא להתודות ואין חייבו לקום בשעה שהש"ס אומרו וסוף כבר ימים שאין מלוא להתודות ואין חייבו לקום בשעה שהש"ס אומרו וסוף כבר התורה : ה לא יקמו כבוד שמתורה על דבר שאם יבעל איתו דבר יפול חן זקן או חלוש ויבולס להתודות על ידי סמוכה : ו קמנכא לומר וודוי חף כיווד אחר הפלה ו"ח :

שלמות הלב א מה שכתוב בוודוי שאין אנו עוין פנים וכו' קשה עורף כתב הרב כ"ד כ"ל כנ"ש כ"ה דקמ"ד ע"כ המתפלל בראש השנה וכיום הכפורים בלא תשובה הוא עו פנים שמבקש מהקב"ה ברכה וחיים ורפואה ושובע וכמה דברים ואינו כוש איד אנו מבקש כל אלה ואינו קטאתו לפניו ואינו שב בתשובה וז"ש שאין אנו עוין פנים וכו' רופא לומר תכח לפניך

שבור • ענינו שהאל יקויר את הסנהדרין ללשכת הנוהג ככתחילה והסנהדרין הם כחלי גורן עגולה כדי שיהיו רואים זה את זה ויושבים בעבורו של עולם כי כ"המק הוא בתמלע העולם והרגום ירח סיהרף ואנו הוא המורק ותכנתו עגול כהכנית הירח ופירושו הוא סנהדרין שיושבים בעבור העולם כעגול הסדר כח אל יחסר המנוג דהיינו מספר כ"ג שאם אחד היה רופא ללאח היה רופא חס שאקרים שם כ"ג ואלא חס לאו אינו יופא ופי' מוג כשם שהיון המנוג הוא כ' חלקים מיום וק"ה יון כך ח"ה שתהיה ישיבה לע' סנהדרין חס לא יסו שם שלשיות שהוא כ"ג : דע' חס : מנר : ספל : כי חשיב כפאר תשוב : לבצרון • למכריות : לכוורים • ישראל שם לכוורים במאקרו תקות הנאולה :

לפניך תפלתנו וק"ה מתחיתתנו ליתן לנו כל מה שאנו מבקשים ממך לפי שאין אנו עוין פנים לכקש כל האלות אלו בלא תשובה ומ"ש וקשה עורף הוא ד"ה שהיה אפשר שאנו כעעכה לומר שאנוקוים הם מתמנה וארם וזהו דיוקוס אכתיב ולא תפאנו לזה אמר שאין אנו קשה עורף לכח כעענך זו משום דעל התמנה אינו אנוקוים מפני שברא להם יצר הרע כרא להם תכלין דהיינו התורה : ב מ"ש וסרנו ממנאותך וכו' חס הכוונה על כוונת מלות עשה מאין ולכן שום לנו דמנאותך תהי שויעיל לנו דשענו והסרתנו מן המלות אדרבא כונן והספד גדול יש ולכן פירש דמ"ש וסרנו ממנאותך רופא לומר על ידי שהשמנו כנדנו וכו' סרנו ממנאותך רופא לומר מהמלות שעשינו כלומר שהעוונות כבו המלות שאכלנו שרם בעולם הזה וכמאף סרנו מהם שלא כשאר לנו לעולם הבא ולפי שאין ההסרה לגמרי שכבר נתן לנו שכר בעולם הזה לזה אמר ולא שום לנו כלומר איתו שכר אינו שום לנו כלום לפי שהוא מערב העולם הזה שאינו תשוב כלום : ג וסרנו ממנאותך היא על כוונת מלות עשה ולכן שום הוא ע"ד הוי מתחב וכו' שכר עברה כנגד הפסדה כי אינו שום השכר וכערכות המנוע מן העברה אל העונש המנוע אלו כי שכר ערכות העברה הוא לזמן מה והעונש הוא כלתו וכל תכלית : ד אומרים ואתם פרוק וכו' ככוונה רבך ובתכונת גדולה שאמרו בפסיקתא ק"ל הקב"ה למלאכי השרה כאן ואודיע אתכם פדקת כפי שאנו עעכתיס בעולם הזה פעמיס רבות כפרות וסורתיס הכאים עליוס בכל דור ודור ובכל שעה ושעה ולא כעשו בהם שקורים עלמס דשעים וקורין איתו פרוק וסם אומרים כלשון הזה אבל תפאנו וכו' כי אמת עשית ואכתיב הרשענו : ה חף על פי שנתן וודוי תכח לפניך וכו' על דרך ח"כ אמר תחילה תפאנו קודם לשאר וידוים דקמיון כתבתימא ויבא העם אל משה ויאמרו תפאנו כיוון שאמרו תפאנו מוד בתרפס להם ואומר במקום אחר שכל מי שתפא ואומר תפאתי אין רשות למלאך לונע בו : ו טפלוו שקר לשון חבור מלשון טפלו עלי שקר ואולם חס טופלו שקר ופי' דד"ק ז"ל שהוא לשון דכור וקבור וכן ת"ה וסוף ע"ד וסם לה עלילות דברים כלומר שמנו ותכרבו שקר על איהם אדם ואיהם עכין וכו' חיי כמו ו"ל טפלוו שקר שהכריבו שקרים סרבה זה על זה מחוכרים קמרים קמרים וכשם סקר"ו ז"ל כתבו סרדין לומר טפלוו שקר ומרמנה וסרדין לכיוון שעל ידי העונות נרמנו ויוון בס"מ הנקרא שקר ונוקביה הנקרא מרמנה וכתבו עוד סרדין לומר ונרמנו מיתה פרוקוס שעל ידי זיוון הסובר באם מיתה לפרוקוס :

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַרְחֵי אֲבוֹתֵינוּ • תְּבֵא לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתֵנוּ • וְאַל תִּתְעַרֵם מִתְּחִנָּתֵנוּ • שְׂאִין אָנוּ
עֲוֵי פָּנִים • וְקִשֵׁי עוֹרְךָ • לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאַרְחֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבֵר
חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאַבְתֵּינוּ : אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • גִּזְלָנוּ •
דִּבְרָנוּ דוֹפִי • הֶעֵינוּ • וְהִרְשַׁעְנוּ • זָדְנוּ • חֲמַסְנוּ •
טַפְלָנוּ

אבל • חלק : דופי : דבר גנאי : טפלונו • ענינו חבור ודכוק : קרנו

טַפְּלָנוּ שָׁקַר • יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת • בּוֹבְנוּ • לְצָנוּ •
 לוֹצְצָנוּ • מְרַדְּנוּ • מְרִינוּ • נֹאֲצָנוּ • נֹאֲפָנוּ • נִשְׁבַּעְנוּ
 לַשָּׁוְא וְלַשָּׁקֶר • סָרְרָנוּ • עֵינֵנוּ • פִּשְׁעָנוּ • צָרְרָנוּ •
 קִשְׁיָנוּ עֹרְףָּ • רִשְׁעָנוּ • שַׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲיִנוּ
 וְתַעֲתָעָנוּ • וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
 וְלֹא שָׁוָה לָנוּ • וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ בִּי
 אֲמַת עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עִם • בְּשָׁנוּ מִכָּל גּוֹי • גָּלָה מִמֶּנּוּ
 מְשׁוֹשׁ • דָּוָה לִבְנוֹ בַּחֲטָאֵינוּ • הִחְבַּל אֹיְנוּ •
 וּנְפָרְעָה פְּאֵרָנוּ • זָבוּר מִקְדָּשָׁנוּ • חָרַב בְּעֹנֵינוּ •
 טִירַתְנוּ הִיטָה לְשִׁמָּה • יָפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים • כִּחְנוּ
 לְנִכְרִים • וְעַדְיָן לֹא שָׁבְנוּ מִתַּעֲיִתָנוּ • וְהִיאֵךְ נַעֲזִי
 פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עֲרֵפָנוּ רֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ • צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ •
 אֲבָל חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ :

אֲשַׁמְנוּ בְּאוֹמֵר וּבַפֹּעַל • בְּזִינוּ חוֹק לְמַעוֹר מַעַר •
 גַּעֲלָנוּ מִשְׁפָּט וְצַדִּיק • הִרְבִּינוּ בְּמִשׁוֹכֶת
 חֶדֶק • הִפְרָנוּ בְּרִית וְחוֹק • וְהִרְבִּינוּ פֶּשַׁע רַב־לִי חוֹק •
 וְנַחְנוּ טוֹב הוֹרִית • חֲרָשָׁנוּ רַע שְׁנֵאת • טַפְּלָנוּ שָׁקֶר
 וּמְרָמָה • יַעֲצָנוּ אֶזְרָא וְאַשְׁמָה • בְּדֵינוּ שְׁנִינוּ בְּהַבְלֵי
 הָעוֹלָם • לֹא זָכַרְנוּ בִּי תְבִיאָנוּ בְּמִשְׁפָּט עַד כָּד
 נַעֲלַם

סררנו 'מל' דור סורר ומורה; צררנו 'לורדים סונוו'; ולא שוה לנו.
 ו'לא הללכנו';
 החבל אוינו השקת מה שאוס לכבו רמו' לפ' ודו פרש' לר' על כל
 מנחמדים; ונפרעה 'כתבטלה תפארתנו כענין תסוק שלוק
 משמם ארץ תפארת ישראל; זבול ונ' ועשירחנו 'כ"סמק; יפי' א"י;
 כחנו' לזמיתנו סעעכת ככתבו;
 געלנו מאכנו וסרתקנו; במשובת' כערכוב קופוס; טוב הורת'
 הטוב אשר למותקנו; הרשנו' תשכנו כלכנו לעשות הרע
 אשר

נַעֲלַם • מֵאֲסָנוּ מוֹסֵר הַדַּעַת • נוֹאֲלָנוּ מִחֻכְמָה
 וּמִדַּעַת • סָרְנוּ מִמִּשְׁפָּטֵי צַדִּיקָה • עֹבְנוּ אַרְחוֹת
 חֻקֶּיךָ • פְּנִינוּ אֶל כָּל חִמְדוֹתֵינוּ • צִלְלָנוּ בְּמַצּוֹלוֹת
 תְּאֵוִתָנוּ • קִפְצָנוּ פִּי חֻכְמִים מֵהוֹכִיחַ • רַחַב פִּינוּ
 בְּנִיב עוֹלָה יַצְרִיחַ • שׁוֹבְבָנוּ מִשׁוֹבָה נִצַּחַת • תַּעֲבָנוּ
 כָּד אִישׁ תּוֹכַחַת • וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ •
 בִּי אֲמַת עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עַמְלָנוּ • מִמּוֹשֵׁף וּמוֹרֵט מִמֶּנּוּ • נָתָנוּ
 עוֹלָם עֲלֵינוּ • סַבְּלָנוּ עַד שִׁכְמָנוּ • עַבְדִּים
 מִשְׁלוּ בָנוּ • פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם • צְרוֹת רַבּוֹת סַבְּבוּנוּ •
 קִרְאָנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ • רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ בְּעֹנֵינוּ •
 שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ • תַּעֲיִנוּ כְּצֹאן וְאַבְדָּנוּ • וְעַדְיָן לֹא
 שָׁבְנוּ מִתַּעֲיִתָנוּ • וְהִיאֵךְ נַעֲזִי פְּנֵינוּ • וְנִקְשָׁה עֲרֵפָנוּ •
 לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ • אֲבָל חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ :

ואומרים כלתש

אֲשַׁמְנוּ • בְּגַדְנוּ • גְּזַרְנוּ • דִּבְרָנוּ דוֹפִי • הַעֲוִינוּ •
 וְהִרְשַׁעְנוּ • יָדְנוּ • חֲמַסְנוּ • טַפְּלָנוּ שָׁקֶר •
 יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת • בּוֹבְנוּ • לְצָנוּ • לוֹצְצָנוּ • מְרַדְּנוּ •
 מְרִינוּ • נֹאֲצָנוּ • נֹאֲפָנוּ • נִשְׁבַּעְנוּ לַשָּׁוְא וְלַשָּׁקֶר •
 סָרְרָנוּ • עֵינֵנוּ • פִּשְׁעָנוּ • צָרְרָנוּ • קִשְׁיָנוּ עֹרְףָּ •
 רִשְׁעָנוּ

אשר שגת; נעלם' עון העשו' בסתר; נואלנו' ענינו שועות וחסילות;
 קפצנו' סתמנו פי חכמים שלא ויכחו לנו; רחב' פינו ופעק כרוח פס
 דכור עול; שובבנו' מרדנו מרד חוק ומתקמד; כל איש תוכחת' כל
 איש שמוכות לכו';
 ממושך ומורט' ענין עקידה והפלת השער ור"ל שפנינו עשוק
 עמלנו חוס סנוים שהיו כמלכ שכל ממלכנו; רחמך' רי"ש
 קנן ולא חיר"ק ככתוב בטעות כספרים ור"ל הרחקת עממך;
 מוכי

רשענו • שחרנו • תעבנו • תעינו ותעתענו •
 וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו •
 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
 ואנחנו הרשענו : ע"כ

עזרא הסופר אמר לפניך • אלהי בשתי ונבלמתי
 להרים אלהי פני אליך • כי עונתינו רבו
 למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים : ואתה
 אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד
 ולא עזבתם :

אל תעזבו אבינו • אל תטשנו מלכנו • ואל
 תשכחנו יוצרנו • ואל תעש עמנו בלה
 בגלותנו • וקים לנו יהוה אלהינו את הדבר
 שהבטחתנו • על ידי רמיה חזקה כאמור • בימים
 ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל
 ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח
 לאשר אשאר • ואל יעזב לפניך כל חטא ועון
 את תפלתנו • ומחול וסלח לכל עונתינו כי אל
 טוב וסלה אתה :

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל חמתו : אתה יהוה לא
 תכלא רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני :
 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
 לשם קדשך להשתבח בתהלתך : אם עונות
 תשמר יה אדני מי יעמד : כי עמך הסליחה למען
 תורא : לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל
 עלינו : אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך :

זכר רחמיה יהוה וחסדיך כי מעולם המה : יענך
 יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב : יהוה
 הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : אבינו מלכנו
 חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקך
 כרוב רחמיה והושיענו למען שמך : ועתה אדני
 אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
 ביד חזקה ותעש לך שם ביום הזה חטאנו
 רשענו : אדני בכל צדקתך ישב-נא אפק וחסדתך
 מעירך ירושלם הר קדשך כי כחטאינו ובעונות
 אבותינו ירושלם ועמך להרפה לכל סביבותינו :
 ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל
 תחנוניו והאר פניה על מקדשך השמש למען
 אדני : הטה אלהי אזנה ושמע פקח עיניך
 וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה
 כי לא ער צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
 לפניך כי ער רחמיה הרבים : אדני שמעה
 אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר
 למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :
 אבינו אב הרחמן הראנו אות לטובה וקבץ
 נפוצותינו מארבע בנפות הארץ יכירו וידעו כל
 הגוים כי אתה יהוה אבינו אתה אנחנו החומר
 ואתה יוצרנו ומעשה ידך בקנו : אבינו מלכנו
 צורנו וגאלנו חוסר יהוה על עמך ואל תתן
 נחלתך להרפה למשר-בם גוים למה יאמרו
 בעמים איה אלהיהם : ידענו יהוה כי חטאנו ואין
 מי יעמד לנו בעת צרה • וברחם אב על בנים

רחם עלינו . חמול על עמך ורחם על נחלתך .
 הוסה נא פרוב רחמיק חננו מלבנו ועננו . לך יהוה
 הצדקה עשה נפלאות בכל עת ועת הבט נא
 והושיעה נא צאן מרעיתך . אל ימשור בנו קצף .
 כי לך יהוה הישועה . בך תוחרתנו . אלוה סליחות
 אנא סלח נא . כי אר טוב וסלח אתה :
 אנא מלך רחום וחנון . זכור והבט לברית בין
 הבתרים . ותראה לפניך עקדת יחיד ולמען
 ישראל אבינו . אל תעזבנו אבינו . ואל תשישנו
 מלבנו . ואל תשכחנו ויצרנו . ואל תעש עמנו
 פלה בגלותנו . כי אל מלך חנון ורחום אתה :

אין כמות חנון ורחום אלהינו . אין כמות אל ארץ
 אפים ורב חסד ואמת . הושיענו ורחמנו
 מרעש ומרגז הציצנו . זכר לעבדך לאברהם
 ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל
 רשעו ואל חטאתו : שוב מחרון אפך והניחם על
 הרעה לעמך : והסר ממנו מפת המות כי רחום
 אתה . כי בן ברךך לעשות חסד חנם בכל דור
 ודור : אנא יהוה הושיעה נא . אנא יהוה הצליחה
 נא . אנא יהוה עננו ביום קראנו . לך יהוה קוינו .
 לך יהוה חפנינו . לך יהוה ניהל . אל תחשה
 ותעננו . כי נאמו גוים אברהם תקותם . כל בך
 לך תכרע . וכל קומה לפניך תשתחוה :
 הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים .
 נבחרה נפשנו מרוב עצבונו . אל
 תשכחנו נצח . קומה והושיענו . אל תשפוך חרונה
 עלינו

עלינו כי עמך אנחנו בני בריתך . אל הביטה דל
 כבודנו בגוים ושקצונו בטמאת הנדה . עד מתי
 עזב בשבי ותפארתך ביד צר . המה יראו ויבשו
 ויחתו מגבורתם . עוררה גבורתך והושיענו למען
 שמך . אל ימעטו לפניך תלואותינו . מהר יקדמונו
 רחמיק בעת צרותינו . לא למעננו אלא למענה
 פעול . ואל תשחת את זכר שאריתנו . כי לך
 מיחלות ענינו . כי אל מלך חנון ורחום אתה .
 וזכור עדותינו בכל יום תמיד אומרים פעמים
 באהבה . שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

א נהגו ככפולת אפים להטות על שמאל וכן הסכים כוס הרכ האר"י
 זל"ה ל"פול ע"ג שמאל לעולם כיון כשחרית כיון כשאר החפלות
 והוא סכנון על פי סודן של דברים וכתב שלח התייבס ודיו דבוקות חך יד
 שמאל ממש אלף על זרוע שמאלית וגם כתב שאינו יכול לומר ויאמר דוד אל
 נד וכו' כי אם רחום וחנון וגו' : ב חן לדבר כיון הפלה לכ"א דובולס כעין
 הפלה ארוכה ה"א חס בעורו כופל ע"פ שמוע קרוש חן קדושה יכול לענות :
 ג כפולת אפים מנושב ולא מנומנד וכ"כ כ"י דעל פי הקבלה תהיה מנושב
 דוקא ואם הסבור אומרים התכונים קודם כפולת אפים והוא כלכעף כוסם
 כהאר"י ז"ל ואינו יכול לישב כי הקהל עומדים כופל ע"פ על ידי סמוכה :
 ד דעת הרוקח דאין כפולת אפים אלף כמקום שיש ארון וס"ת בתוכו ובאין
 זה אומרים וידו ורחום וחנון כלא כסוי אפים חך לפי סכרת רבוותא יכול
 חס לכפול ע"פ בוקוד וככל מקום חן ע"ד הפשע חן ע"ד הסכרת : ה כמקום
 שסכנו כרכי הרוקח ובה חס ח' להסתיר מכהנס חן שומעין לו : ו בשעה
 שהסבור כופלים ע"פ חף שהוא לח התפלל עמסה כריך ל"פול ע"פ ולכסות
 עממו כעליתו כמו שעושה הסבור חף שהוא חינו אומר כפולת אפים וסוף
 בזמירות וכו' : ז חס חל מולס בהעניות כבוד מתפללין סליחות ומתודין
 ואין כופלים על פניהם ואין אומרים והוא רחום ולענין התכונים והפיוטים
 אין לבעל ברית לאומנם דרוקח בהעניות חייב כופני שהוא חוכם אבל התכונים
 והפיוטים חוכם קובה אמנם הסבור יש להם לאומנם ובקריאת הס"ת פרשת
 ויחל חייב הכעל כרית : ח ורוקח בשחרית שאו מלין את התוכיך חן אומרים
 כל התכונים בת"א אבל כמכסה אומרים וכופלים כשאין מתפללים כבית
 סתיבוק שם מתפללים שם חן אומרים התכונים ואין כופלים על פניהם :
 ט כשום ספק חס ופלו על פניהם ויחך עוב שלא ל"פול דכפולת אפים רשות
 ואם לח ופול חן ככך כלום :

שלמות הלב א כאמרו אליך ח' כפשו אשך וכיון כמתשבו כאלו מת
 וכפטר מן העולם ומיחד כפשו אל ח' וכיוכה זו מנובלת
 למקול אפילו אותם העובות שאין להם כפרה כ"א ע"י מיתה ממש כנון חלול
 Tahaniot 9 ט

ס' מלטרפת מחשבתו למעשה אם מכיין כלב שלם וכן דעת הרשב"י כסף
 חומר פרשת כמדבר ועיין שם : ב' אליך ס' כפשי אשא כלומר יודע אני שאף
 על פי החזרת כי נשמתי לא מן הדיו ולא מן הראוי הים כי ראוי אני ומחוייב
 מותה לפיכך והדיו הים יתן שתעבד אותה כיוך מפני שיבוא ואם אתה עשית
 בחסדך אפי"ם לי נאה להכיר שאינו ראוי ובודאי לחיות לפיכך והנה כפשי
 מסורה כיוך שלך כדרך פקדון אלא אני משואם אלקי כאלו אני חייב מיתה
 וסכני חשוב כמה וכדעתו ובכונתו ואמר כן בענין הפסוק הזה אלא שיאמר
 תכף מפני שלך יקטרג מדת הדיו ואל יפתח פיו לשטן פסיק אלהו כך בעתה
 וגו' : א' אלהו כך בעתה כלומר עם היות שאני מרלוני וחפלי מוסר לך כפשי
 בעתה בחסדך אשר מעולם שלך תענישני כאולתי ואל אכזב לעולם כי כונתו
 לבעות לזכור ולא לכבוד כך וכדשו סבוגדים ריקס ואלי איבנו מהס' ד' ככפילת
 אפיס לך לחיות מועה על לך השמאלית כדי שיעמוד דרך חירות כי ככפילת
 אפיס מוחלק לו עובדותיו : ה' כהוב כס' פרי עץ חיים שג"י כפולת אפיס זכס
 האדם לזכרים הרבה : ח' כעשה ברוח חסד כאלו ככר מת ובעשה ברוח חסד
 וכחלק גוף הא' ממנו : כ' כותבים לו עוה ותענומות ללחוס עם יצר הרע : ג'
 תוספת השכל בתורה וסודותיה : ד' תוספת דבקות בקונו : ס' זכס למחילה
 שגורה לו כ"ש אשרי אדם עוה לו כך מסילות כלככס : ו' השפעה לשכונת
 שאומרת חן לו כך בשביל פלוני כני : ז' שאין חטא כף על ידו ואם כודמן לו
 אדם חטא כקלקלי כפרעים ממנו בעולם הזה עד שיתמרק : ח' אם זכס למות
 ולסתלק כאותה שעה אומרים לו מיד שלום בואך בלי עיכוב ושאר לריקס
 שלך כונו כמותו מתעכבים כל שעה :

ויאמר הוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה
 בי רבים רחמי וביד אדם אל אפולרה :
 רחום וחנון הטאנו לפניה רחם עלינו ורהושיענו :
 לדוד אלהי יהוה נפשי אשא : אלהי בך בטחתי
 אל אבושה אל יעלצו אויבי לי : גם כר
 קויה לא יבשו יבשו הבוגדים ריקס : דרכי יהוה
 הודיעני ארחוקיך למדני : הודריכני באמתך
 ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום :
 זכר רחמיך יהוה וחסדיך בי מעולם המה : חטאת
 נעורי ופשעי אל תזכר בחסדך זכר לי אתה למען
 טובך יהוה : טוב וישר יהוה על בן יורה חטאים
 בדרך : ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו : כר
 ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו :
 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא : מי
 זה

זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר : נפשו בטוב
 תלין וזרעו יירש ארץ : סוד יהוה ליראיו ובריתו
 להודיעם : עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא
 מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני :
 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה
 עיני ועמלי ושא לכל חטאתי : ראה אויבי כי
 רבו ושנאת חמס שנאוני : שמרה נפשי והצירני
 אל אבוש כי חסיתי בך : תם וישר יצרוני כי
 קויתך : פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו :
 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :
 יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך : והנחם על
 הרעה לעמך :

יהוה עד מתי תעשן חמתך : בצאן מרעיתך .
 להעלות חמה ולנקום נקם : שדרונו באף
 וחמה : ויאמרו ידינו רמה : הבוגדים ריקס : מוני
 פאריות שאנו : ביום זה ויהרגו : את גדליה בן
 אחיקם : והפלטים ברוב מהומה : צפונה וקדמה .
 פני יהוה חלקם : אלי מתי תשיב להם : גמול
 כמעשה ידיהם : ואכלו את חקם : לובים וכושים
 נועצו להחרימם : גם אשר נלוה עמם : הם
 יקחו חלקם : הראה ישעה לעינינו : והשב
 לשכנינו : שבעתים אל חיקם : טוב

לעשרה בטבת

יהוה יגוני קראני אר אבל : יום סמך מלך בכר : אל
 ירושלם

מוני . כונני והפלטים : ישראל סלכו כגלות כד' פנות העולם
 להם : לאויבינו : חקם . סמך הראוי לסס כפי רשעתם : והשב
 לשכנינו : סרעה שטנו לנו שבעתים :

ירושלם : העביר המונו . וערה גאונו וכימינו . היר
הקסם בירושלם : ועושה מלאכת שמים . שפכו דמם
במים . סכיבות ירושלם : דוה נתנני וגלמורה . בהשחיתו
את גאון יהודה . ואת גאון ירושלם : הפיל מגדל והשפיל
אפריזין . ויצת אש בציון ואכלה ארמנות ירושלם : העיר
בני כבד ער בני . כי ירד רע מאת יהודה . לשערי
ירושלם : לקדר שגם גמול ואל תדום . זכור יהוה לבני
ארום . את יום ירושלם : וראוה כי אפס עובד ועצור .
ואויבי עלי יצור . כי כשלה ירושלים : יתלנו תחבושת
והנה מחתה . ועד מתי אתה . לא תרחם את ירושלם : טוב

לצום אסתר

יהוה אויב גבר . עד עם קרוש וגבר . כימי אחשוורוש :
נעדרו יהרו לתקן . נער וזקן . ומשנאיד נשאו ראש .
יום צורר הנגעל . הרוני סף בער . וישקני מי רוש :
העונה בצר . השיב ידו על צר . וילך אבל וחפוי ראש .
דרוש דרש לעמו . ברחמים לנחמו קורא הדורות
מראש : הקים דברו להם . בהיותם בארץ אויביהם .
האר המתנשא לכר לראש : טוב

יהוה

העביר . מלך ככל : וערה . וגלה גאווה וסם טיולו שבעבורם
מתנשא : וכימינו . כימינו מלך ככל הוה הקסם וסוף הגורל
המורה ללכת על ירושלים לחפשה : ועושי . ישראל העובדים עבדות ה' :
שפכו דמם . אויבוס שפכו דמם של ככ"ו : לקדר וגו' לבני ארום . שכלם
עזרו לרעה : וראה . ראה כי כושל כלם שוים כלה ואין זם עלור כור
אויביו זם עובד מוידם אלא כלם כאחד מסורים כור אויב : תחבושת .
רעואם : מחתה . שר :

וגבר . ועסור : נועדו . אויבו ישראל שם משכאיו ה' כועדו וקרו כער
וחקן לתקן ולהכין רעה על ישראל : יום . קשב מתשכות רעות
עליו : הנגעל . הכמאס לכו : סף רעל . כוס המשכר עד לכהל רעת
סאדם : ררוש . האל קורא הדורות מראש ויודע התריתם דרוש דרש וגו' :
הקים . סוף סקום דברו סתוב כתורם . ואף גם זאת כהיותם כארץ
אויבוס וגו' :

שטופם

לשבעה עשר בתמוז

יהוה שטופה חטופה . וממית קטופה מכלל יופי מציון :
למאד זר העצים קצפו . ושלה אש באפו . בשערי
בת ציון : מקדשי היה לבנה . ביר שמה ומוה . ויצת אש
בציון : הנה אכלה ואומלל . בשמעה קור יללה . איכה
יעיב באפי אלני את בת ציון : בכה נככה . וכף אר כף
נכה . בזכרנו את ציון : רעצונו מחצונו עונינו . כי שם
שארנונו שובינו . שירו לנו משיר ציון : רבו וגדלו יגני .
איך נשיר את שיר יהוה . והאמר ציון : ברב עונינו עור
גלות סבלנו . ובכל זאת יחלנו . כי אלהים יושיע ציון :
נחם תנחם יהודה ואפרים . ותבנה חומות ירושלם .
הטיבה ברצינה את ציון : קור מבשר תשמיע מהרה .
לאום הנם מכורה . צהלי ורני יושבת ציון : עליון מהר
הציון נחומים . ואז היינו כחולמים . בשוב יהוה את
שיבת ציון :

שוב מחרוז אפך . והנחם על הרעה לעמך : אל
תקצוף יהוה עד מאד . ואר לעד תזכור עון
הן הבט נא עמך בקנו : אם עונינו ענו בנו יהוה
עשה למען שמך . כי רבו משובותינו לה חטאנו
אדון סלח לנו : כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יפירנו אתה יהוה אבינו גואלנו
מעולם שמך :

שלמות

שטופה . פיון ששטופם זרים הבאים כורם מים עלים : קטופה .
כרותם : למאור . ר"ל האל בקצפו על ישראל כהן כה דב
לאויבו חור מאד : שמה ומוה . שמות אלפי ככי עשו : ויצת . וכער :
רעצונו . שברוכו הייון . כותומוס שכתב ע"י הכנאים : כחולמים . שאינם
מבחיכים תכף אס אמנת הרכר אס לא :

ואר

שלמות הלב אבינו מלכנו ארבעה פעמים הם כנגד ארבעה איתיות
של שם להוריד שפע וברכה מכל אחד ואחד ולקרב כלם
כאחד מי ראשונה עד ה' אחרונה אבינו מלכנו ה' בחכמה ה' כבינה ה'
כתפארת ה' כעטרה וכל אחד מכלם ענינו הדומה לו והיא תפלה חשובה
ומפיל השונאים וכל מבקשי רעתו מהרה ורחמי לעיין בה כי מלכנו
שבעה הם ר"מ אחד ר"א וענינה לבקש מהת הש"ת שלח ודקוק אחר מעשינו
הרעים ויעשה פדום וחסד לוותר לנו חיים וחסד למען שמו הגדול וברונו רחם
ויכור כי הוא ידע וירנו הרע המתעבב ומבשילנו ומעבירנו על מלכותו ועל
רצונו וחסלו ואין בנו כ"כ עין ואשמע כי עשר אהבתי לבן עורני על דבר
כבוד שמך להצילנו מידו שלח כחטא עוד וכפר ע"כ מה שחטאנו למען שמך :

אבינו מלכנו אבינו אתה . אבינו מלכנו אין לנו
מקד אקא אתה . אבינו מלכנו רחם עלינו .
אבינו מלכנו חננו ועננו פי אין בנו מעשים .
עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול
והושיענו . ואנחנו לא נדע מה געשה פי עליך
עינינו : זכר רחמיה יהוה וחסדיה פי מעולם המה :
יהי חסדה יהוה עלינו באשר יחלנו לך : אל תזכור
לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה פי דלוננו
מאד : עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ : חננו
יהוה חננו פי רב שבענו בו : ברנו רחם תזכור .
ברנו אהבה תזכור . ברנו עקרה תזכור . ברנו
תמימות תזכור : יהוה הושיעה המקה יעננו ביום
קראנו : כי הוא ידע יצרנו זכור פי עפר אנחנו :
עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך :

ואומר חזי קדיש וקודם הולאת ס"ת אומרים

אל ארך אפים ורב חסד ואמת . אל באפה
הוכיחנו . חוסה יהוה על ישראל עמך .
והושיענו מפל רע . חטאנו לך אדון סלח נא
ברוב רחמיה אל :

אל

אל ארך אפים ומלא רחמים . אל תסתור פניה
ממנו . חוסה יהוה על שארית ישראל עמך .
והצילנו מפל רע . חטאנו לך . אדון סלח נא ברוב
רחמיה אל :

חס חיו תחובה כמקום אל אך אפים אומרים זו

יהי יהוה אלהינו עמנו באשר היה עם אבותינו
אל יעזבנו ואל יטשנו : הושיעה את עמך
וברך את נחלתך ורעם ונשאים עד העולם :
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך .

כפתוחת חרון הקדש אומרים כל הקהל כאחד

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא :

כשמולאין ס"ת מן סלרון אומר השליח לבור

גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו :

רבי שמעון פתח בר מפקין ס"ת בצבורא למקרי ביה מתפתחין תרעי
דרחמי ומעוררין את האהבה לעילא ומכעי ליה לבר נש למימר הכי :

ברוך שמייה דמארי עלמא . בריך בתרך ואתרך . יהא
רעותך עם ישראל עמך לעלם . ופירקו ימינה
אחוי לעמך בבית מקדשה לאמטויי דנא משוב גרוהך
ולקבל צלותנא ברחמי . יהא רעוא קדמך דתוריק לן
חיין בטיבו . וליהוי אנא עבדך פקידא בני צדיקיא . למרחם
עלי . וקמטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל . אנת
הוא זן ומפרנס לכלא אנת הוא שקיט על כלא אנת הוא
דשליט על מלכיא ומלכותא היךך היא . אנא הוא עבדא
דקודשא בריך הוא דסגידנא קמיה ומקמי דיקר אורייתיה
בכל עירי ועירי . לא על אנש דהיצנא ולא על בר אלהין
סמיכנא . אלא באלהא דשמיא . דהוא אלהיה דקשוט .

ואוריתיה

ואוריתיה קשוט ונביאותיה קשוט ומסגנו למעבר טכוון
וקשוט ביה אנא רחין ולשמיה יקרא קדישא אנא
אימר תשבחן יהא רעוא קדמך התפתח לפי באוריתך
(ותיבה לי קנין דכרין דעבדין רעותך) ותשלים משאלין
דלבאי ולבא דכל עמך ישראל לטב ורחיין ולשלם אמן:

רוממו יהוה אלהינו והשתחויו להלם רגליו קדוש הוא :
רוממו יהוה אלהינו והשתחויו להר קדשו כי
קדוש יהוה אלהינו : אין קדוש ביהוה כי אין בלתיך ואין
צור באלהינו : כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור וילתי
אלהינו : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב : עין
חיים היא למתווקים בה ותומכיה מאשר : דרכיה דרכי
נועם וכל נתיבותיה שלום : שלום רב לאהבי תורתך
ואין למו מבשוד : יהוה עו לעמו ותן יהוה יברך את
עמו בשלום : כי שם יהוה אקרא חבו גדל לאלהינו :
הכל תנו עו לאלהים ותנו כבוד לתורה :

ומנכים ספר תורה ומלאך סתב לעס ואומרים

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל :
תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא
לכל החוסים בו :

סעולם לס"ת אומר יהוה עמכם : ועולם סעולם סבור יברכה יהוה :
ואומר סעולם ברכו את יהוה המבורך : ועולם סע"ז ברוך יהוה
המבורך לעולם ועד : ותזונו סעולם ואח"כ ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו
את התורה ברוך אתה יהוה נתן התורה :

ואמר סקריאס אומר סעולם

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
התורה

תורתו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו ברוך אתה
יהוה נתן התורה :

וקורין ב' גברי בפסח זו

ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה
יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בלח גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים
לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם
מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על-
הרעה לעמך : זכר לאברהם ליצחק ולישראל
עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהים
ארבה את-זרעכם ככוכבי השמים וכד-הארץ
הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעם :
וינחם יהוה על-הרעה אשר דבר לעשות לעמו :

פ ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לחת
אבנים כראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים
אשר היו על-הלחת הראשנים אשר שברת : והיה
גבון לבקר ועלית בבקר אל-הר סיני ונצבת לי
שם על-ראש ההר : ואיש לא-יעלה עמך וגם-
איש אל-יקרא בכל-ההר גס-הצאן והבקר אל-ירשו
אל-מול ההר ההוא :

ויפסל שני-לחת אבנים כראשנים וישבם משה
בבקר ועל אל-הר סיני כאשר צוה יהוה אתו
ויקח בידו שני לחת אבנים : וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה
על-פניו ויקרא יהוה : יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורכיחסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא

עו

עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד י' עֵז אֲבוֹת
 עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים עַל-שְׂרָשִׁימִים וְעַל-רַבְעִים :
 וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדֹּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה : וַיֹּאמֶר אִם-
 נָא מִצְּאֹתַי הֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ-נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ
 כִּי עִמְדָקְשָׁה עִרְףְּהוּא וְסִלַּחַת לְעֹנְנֵנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ
 וְנִחַלְתָּנוּ : וַיֹּאמֶר הַנְּה אֲנֹכִי כֶרֶת בְּרִית נֶגֶד כָּל-
 עַמֶּךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרָאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
 וּבְכָל-הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל-הָעַם אֲשֶׁר-אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת-
 מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי-נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּךְ :

ואומר סחון חלי קדיש וכוללן ס"ת * וכומן שכוללן קומרים

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָקֶךָ סְלַח : אֲשֶׁרִי הָעַם
 שְׂכִכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיהוּה אֱלֹהֵי :
 תְּהַדָּה דָדוֹר אֲרוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאִבְרַכְךָ שְׂמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אִבְרַכְךָ וְאִחַלְךָ שְׂמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יְהוָה וּמְחַלֵּל מְאֹד וְקִדְּמֵנוּ אֵין
 חֶקֶר : דוֹר דָדוֹר יִשְׂבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יְגִידוּ :
 הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָה וְרִבְרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעוֹזוֹ
 נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלְתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה : זָכַר רַב
 טוֹבֶךָ יִבְיְעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה
 אֲרָךְ אֲפִים וּגְדוּלְחַסְדֶּךָ : טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמֵי עַל-
 כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ
 יִבְרַכְכֶּנָּה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ :
 לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָהֲאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ :
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דוֹר
 וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל
 הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם

את

אֶת אֲכֹלֶם בְּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֶת יְרֵךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן : צַדִּיק יְהוָה לְכָל דְרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל
 מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְהוָה לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאַת שׁוֹעֲתִם יִשְׁמַע
 וַיּוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָיו וְאַת כָּל
 הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהַדָּת יְהוָה יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל
 בָּשָׂר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

למנצח מזמור לדוד : יענה יהוה ביום צרה
 ישנבה שם אלהי יעקב : ישלח עזרה
 מקדש ומציון יסעדה : יזכר כל מנחתיה ועולתה
 ידשנה סלה : יהן לה כלבבה וכל עצתה ימלא :
 גרנה בישועתה ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה
 כל משאלותיה : עתה ידעתי כי הושיע יהוה
 משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו :
 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
 אלהינו נזכיר : המה פרענו ונפרו ואנחנו קמנו
 ונתעדרד : יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה :
 ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר
 עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה
 ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יהוה מעתה ועד
 עולם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא
 זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
 מלא כל הארץ כבודו : כלתש ומקבלין דין סן דין
 ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה .
 קדיש

קדיש על ארעא עובר גבורתיה קדיש לעולם
 ולעלמי עלמאי יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו
 יקרין : כקול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש
 גדול ברנה כבוד יהוה ממקומו : כללש ונטלתני
 רוחא ושמעית בתראי קל זיע שניא דמשבחין
 ואמרין ברין יקרא יהוה מאתר בית שכינתיה :
 יהוה ימלך לעולם ועד : יהוה מלכותיה קאים לעולם
 ולעלמי עלמאי : יהוה אלהי אברהם יצחק
 וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
 מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך : והויא
 רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעור כל חמתו : כי אתה יהוה טוב וסלה
 ורב חסד לכל קראיך : צדקתך צדק לעולם
 ותורתך אמת : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם : ברנה אדני
 יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה : יהוה צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יהוה צבאות
 אשרי אדם בטח בה : יהוה הושיעה המך יעננו
 ביום קראנו :

ברנה אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן
 התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע
 בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו
 אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם
 למען לא נגיע לריק ולא נגד לבהלה : יהי רצון
 מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור
 חקיך ומצותיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש
 טובה

טובה וברכה לחי העולם הבא : למען יזמרך
 כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך : יהוה
 חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו בה
 יודעי שמך כי לא עזבת דורשיה יהוה : יהוה
 אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמן
 לבבכם כל המיחלים ליהוה :

ואומר סחון ספי קדיש ואמר כך אומר

התקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון
 דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
 ושיוכא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה וריח והצלה
 לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומו
 הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
 ואמרו אמן :

ומתורין ספר תורה למקומו וסחון אומר

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הורו על ארץ
 ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני
 ישראל עם קרובו תלוייה : יהוה הוא האלהים יהוה הוא
 האלהים בשמים ממער ועד הארץ מתחת אין עוד : אין
 כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך : וכנחה יאמר שוכה
 יהוה רכבות אלפי ישראל : השובנו יהוה אליך ונשובה
 חדש ימינו כקדם :

שיר מזמור לאסף : אלהים אל המי קה אל תחרש
 ואר תשקט אל : כי הנה אויביך יהמיון
 ומשנאיך נשאו ראש : עד עמך יערימו סוד ויתיעצו
 עד צפוניך : אמרו לבו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם
 ישראל עוד : כי נועצו לב יחדו עליך ברית
 יכרתו

בְּלִתּוֹ : אֱהִי אָדוֹם וְיִשְׁמַעְאֲלִים מִזֹּאב וְהַגְרִים .
 גִּבְרַת וְעִמּוֹן וְעַמְמֵק פְּרָשֶׁת עִם יוֹשְׁבֵי צוּר : גַּם אֲשׁוּר
 נָלוּה עִמָּם הָיוּ וְרוּעַ לְבַנֵי לוֹט סֵלָה : עִשָּׂה לָהֶם
 כְּמִדְּוָן בְּסִסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן : נִשְׁמְדוּ בְּעֵין
 דָּאֵר הָיוּ דְמִן לְאֻדְמָה : שִׁיתְמוּ נְדִיבְמוּ בְּעַרְב
 וּכְזָאב וּכְזֹבַח וּכְצִלְמִנֵעַ כֵּר נִסְכְּמוּ : אֲשֶׁר אָמְרוּ
 נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים : אֱלֹהֵי שִׁיתְמוּ כְּגִלְגַל
 כְּקִשׁ לִפְנֵי רוּחַ : כִּי־אִשׁ תִּבְעַר יַעַר וּכְדַהְבָּה תִּלְהַט
 הָרִים : כִּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעְרָךְ וּבְסוּפְתָךְ תִּבְהַלֶּם :
 מִיָּד פְּנִיָהֶם קָלוּן וַיִּבְקְשׁוּ שְׂמֵךְ יְהוָה : יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ
 עֵדֵי עַד וַיַּחֲפְרוּ וַיֵּאבְדוּ : וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׂמֵךְ יְהוָה
 לְבַדְּךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ :

לצום אסתר

לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד : אֱלֹהֵי אֱדֹם
 עִוְבַתְנִי רְחוֹק מִיִּשְׁוֹעַתִּי הִבְרִי שְׂאֲנַתִּי : אֲרַחֲתִי
 אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תִּעֲנֶה וְלִילָה וְלֹא רוּמִיָּה לִי : וְאַתָּה קְרוֹשׁ
 יוֹשֵׁב תְּהַרְוֹת יִשְׂרָאֵל : בְּךָ בְּטַחֲתוֹ אֲבוֹתַיִנוּ בְּטַחֲתוֹ וְהַפְּרִטְמוּ :
 אֱלֹהֵי זַעֲקוֹ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בְּטַחֲתוֹ וְלֹא בּוֹשׁוּ וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא
 אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזוּי עַם : כָּל רֹאֵי וְלַעֲיָנוּ לִי יִפְטִירוּ
 בְּשִׁפְהָ יִנְעִי רֹאשׁ : גַּל אֵל יְהוָה וּפְלִטָהּוּ יִצִּילְהוּ כִּי חָפֵץ
 בּוֹ : כִּי אַתָּה גַחֲוּ מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַל שְׂדֵי אֲמִי : עֲלִיד
 הַשְּׁלַכְתִּי מִרְחֹם מִבְּטָן אֲמִי אֱלֹהֵי אַתָּה : אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי
 צָרָה קְרוּבָה כִּי אִין עוֹזֵר : סִבְכֹנִי פְרִים רַבִּים אֲבִירִי בְּשֵׁן
 כְּתוֹרִנִּי : פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִיָּה טָרֵף וְשֹׁאֵן : בְּמִים נִשְׁפַּכְתִּי
 וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עֲצֻמוֹתַי הִיָּה לִבִּי כִּדְוֹנֵג גַּם בְּרוּךְ מַעֵי :
 יָבֵשׁ כְּחֵרֶשׁ כָּחִי וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מְלַקְחִי וְלַעֲפַר מוֹרֵת
 תִּשְׁפַּתְנִי : כִּי סִבְכֹנִי בְּרַבִּים עֲדַת מְרַעִים הַקּוֹפִינִי כְּאֲרִי

יָדִי וְדַגְלִי : אֲסַפֵּר כָּל עֲצֻמוֹתַי הֵמָּה יִבְטִנוּ יִרְאוּ כִּי יַחֲלִקוּ
 בְּנְדִי לָהֶם וְעַל לְבוּשֵׁי וּפִירֵי גֹרֵל : וְאַתָּה יְהוָה אֵל תִּרְחַק
 אֵילוֹתַי לְעוֹרֹתַי חוֹשָׁה : הַצִּילָה מִחֲרֵב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב
 יַחֲדִתִּי : רְחוּשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקְרָנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי :
 אֲסַפְּרָה שְׂמֵךְ לְאֱחָי בְּרוּךְ קָהַר אֲהַלְלֶךָ : יִרְאֵי יְהוָה
 הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כִּכְרוּהוּ וְגִירוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל :
 כִּי לֹא בֹזֵה וְלֹא שֶׁקֶץ עֲנוֹת עֵנִי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנֵי מִמֶּנּוּ
 וּבִשְׁוֹעֵי אֱלֹהֵי שִׁמְעַ : מֵאֲתָךְ תִּהְיֶה בְּקָהַר רַב נְדָרֵי אֲשֶׁלֶם
 נִגְדָה יִרְאוּ : יֵאָכְלוּ עֲנִיּוֹם וַיִּשְׁבְּעוּ יַהֲלִלוּ יְהוָה הִרְשִׁינִי יַחֲוִי
 לְבִבְכָם לַעֲד : יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבוּ אֵל יְהוָה כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
 לִפְנֵיךָ כָּל מְשֻׁפְחוֹת גּוֹיִם : כִּי לִיהוָה תִּמְלִיכָה וּמוֹשֵׁר
 בְּגוֹיִם : אֲכַלּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ כָּל רִשְׁנֵי אֶרֶץ לִפְנֵי וַיִּכְרְעוּ כָּל יוֹדְרֵי
 עַפְרָה וּנְפִשׁוּ לֹא הָיָה : זֶרַע וַעֲבָדְנוּ יִסְפֵּר לְאֹדְנֵי לְהוֹר :
 יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צַדִּיקְתּוֹ לְעַם נֹדֵד כִּי עֲשָׂה :

לשבעה עשר בתמוז

מִזְמוֹר לְאֶסְפָּר אֱלֹהִים בְּאֵי גוֹיִם בְּנַחֲתֶךָ טְמָאוּ אֵת הַיּוֹכֵל
 קְדָשְׁךָ שָׂמוּ אֵת יְרוּשָׁלַם לְעֵיִם : נִתְּנוּ אֵת נִבְלַת
 עַבְדֶּיךָ מֵאֲכָל לַעֹף הַשָּׁמַיִם כִּשֶׁר חִסְדֶּיךָ לְחֵיתֵי אֶרֶץ :
 שָׁפְכוּ דָמָם כַּמִּים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְיִחַן קִיבֵר : הָיִינוּ
 חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לַעֲנִי וְקָלָם לְסִבְיֹתַיִנוּ : עַד מָה יְהוָה
 תִּאֲנַף לְנֹצַח תִּבְעַר כִּמוֹ אִשׁ קִנְאָתְךָ : שְׁפוּךְ חַמְתְּךָ אֶרֶץ
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר רֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׂמְךָ רֹא
 קָרְאוּ : כִּי אֲכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֵת גִּוְהוֹ הַשָּׁמַיִם : אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ
 עֲוֹנוֹת רֵאשִׁינִים מִהַר יִקְרָמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי רַחוּנוּ מֵאֵד :
 עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל הַבֵּר כְּבוֹד שְׂמֵךְ וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר עַל
 חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ : לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם
 יוֹדְעֵי בְּגוֹיִם לַעֲנִינוּ נִקְמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּךְ : תְּבוֹיָה
 לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אֲסִיר בְּגִדֵל וְזוֹעֵךְ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתָה : וְהַשֵּׁב
 לְשִׁכְנֵינוּ

לְשִׁבְנֵינוּ שְׁבַע־עֲתִים אֵל הַיְקִים חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפְךָ אֲדֹנָי :
וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצִאן מִדְּעִתְךָ נֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
נִסְפֵר תְּחִלָּתְךָ :

בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וּנְלַכְהוּ בְּאֹר יְהוָה : כִּי כָל הָעַמִּים
יִלְכוּ אִישׁ בִּשְׁם אֱלֹהָיו וְאֶנְחֵנוּ נִלְךְ בִּשְׁם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ
כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ :
לְהַטּוֹת לִבֵּנוּ אֵלָיו לְדַבֵּר בְּכַר דְּרָבִיו וּלְשַׁמֵּר
מִצְוֹתָיו וּחֲקָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ :
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרָבִים
אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ
וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת
כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אִין עוֹד :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְוִלִי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֵאמֹר
נָא יִשְׂרָאֵל : לְוִלִי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם
עָלֵינוּ אֲדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ :
אֲזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ נַחֲדָה עָבַר עַל גַּפְשֵׁנוּ : אֲזִי עָבַר
עַל גַּפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיּוֹדוּנִים : בְּרוּךְ יְהוָה שְׂלֵא נִתְּנָנוּ
מִרְךָ לְשִׁנְיָהֶם : גַּפְשֵׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלֶטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים
הַפַּח גִּשְׁבֵּר וְאֶנְחֵנוּ נִמְלֶטָנוּ : עֲזָרְנוּ בִּשְׁם יְהוָה
עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

שִׁיר סְסוּי סְלוּיִם לְוִיִּם אֲזִמְרוּיִם עַל הַדּוֹכֵן כּוּוֹם הַקָּשׁוֹן כְּשַׁכַּת

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וַיּוֹשִׁבֶי בָּהּ : כִּי
הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּה וְעַד נִהְרֹת יִכּוֹנְנָה : מִי יַעֲלֶה
בְּהַר יְהוָה וּמִי יִקוּם בְּמִקְוֵי קֹדֶשׁ : נָקִי בַפִּים וְכֹר לִבָּב
אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לְשׁוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יִשָּׂא בְרִכְהָ

מֵאֵת יְהוָה וַיִּדְרָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : זֶה הוּא הַדָּוָר הַדְּרָשׁוּי מִבְּקָשׁוּי
פְּתִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עִיּוֹ
וְנִבְּוֹר יְהוָה נִבְּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה : סוֹשֵׁעֵנוּ

שִׁיר סְסוּי סְלוּיִם אֲזִמְרוּיִם עַל הַדּוֹכֵן כּוּוֹם שְׁנֵי כְּשַׁכַּת

שִׁיר מִזְמוֹר לְבִנְיָ קָרַח : גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הַר קֹדֶשׁוֹ : יִפְרֵה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הַר
צִיּוֹן יִרְבְּתִי צִפּוֹן קְרִיַת מֶלֶךְ רַב : אֱלֹהִים בְּאֶרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע
לְמִשְׁבָּב : כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִים נֹעְדוּ עִבְרוּ וַיִּחְדּוּ : הַמָּה רָאוּ בֵּן
תְּמָהוּ נִבְּהָלוּ נַחֲפָיו : רַעְדָּה אַחֲזַתְכֶם שֵׁם חִיר בְּיֹלְדָה :
בְּרוּחַ קְרִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ : כְּאֲשֶׁר שִׁמְעֵנוּ בֵּן רֵאִינוּ
בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכּוֹנְנָה עַד עוֹלָם
סֵלָה : דַּמִּינוּ אֱלֹהִים חֲסִדְךָ בְּקֶרֶב הַיְכָלְךָ : כְּשֶׁמָּךְ אֱלֹהִים
בֵּן תְּחִלָּתְךָ עַל קִצְיוֹ אָרֶץ צֶדֶק מְלֵאָה יְמִינְךָ : יִשְׁמַח הַר
צִיּוֹן תְּגַלְגַּל בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ : סִבּוּ צִיּוֹן וְתִקְיֹפֶיהָ
סִפְרוּ מִגְּדָלֶיהָ : שִׁיתוּ לִבְכֶם לְחִילָה פִּסְגוֹ אֶרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
תִּסְפְּרוּ לְדָוִד אַחֲרוֹן : כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא
יִנְהַגֵּנוּ עַל מוֹת : סוֹשֵׁעֵנוּ

שִׁיר סְסוּי סְלוּיִם אֲזִמְרוּיִם עַל הַדּוֹכֵן כּוּוֹם שְׁלוֹשֵׁי כְּשַׁכַּת

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נֹצֵב בְּעֵדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפָּט :
עַד מָתִי תִשְׁפָּטוּ עוֹל וּפְנֵי רַשְׁעִים תִּשְׂאוּ סֵלָה :
שִׁפְטוּ דָל וַיִּתּוֹם עֵנִי וְרַשׁ הַצְּדִיקוֹ : פִּלְטוּ דָל וְאֶבְיוֹן מִיַּד
רַשְׁעִים הַצְּדִיקוֹ : לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשֻׁכָה יִתְהַלְכוּ
יִמְטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ : אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים אֲתֶם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן
כְּלַכֶּם : אֲכֹן כְּאֲדָם תְּמוֹתָיו וְכֵאֲחַד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ : קוּמָה
אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל תְּהוֹמוֹ : סוֹשֵׁעֵנוּ

שיר שסו הלויס קומרוס על סדוכן כיוס רביעו כשכת

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ
השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יהוה עד מתי
רשעים יעלו: וביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און:
עמד יהוה ירכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים
ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו
בערים בעם וכסילים מתי תשכירו: הנטע און הרא ישמע
אם יוצר עון הרא יביט: היסר גוים הרא יוכיח המלמד
ארם העת: יהוה ידע מחשבות אדם כי המה חבל: אשרי
הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט רז
מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי לא ויש יהוה עמו
ונחלתו רא יעוב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כר
ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי יתוצב לי עם פעלי
און: לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה רומה נפשי: אם
אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעני: ברב שרעפי
בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: היתכרך בסא היות יצר
עמל עלי חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשעו:
ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם
את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו: סושיענו

שיר שסו הלויס קומרוס על סדוכן כיוס חמשי כשכת

למנצח על הגתית לאסף: חרנינו לאלהים עיונו חרעו
לאלהי יעקב: שאנו ומרה ותנו רה כבוד נעים
עם נבל: תקעו בחדש שופר בכסף ליום חגנו: כי חק
לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו
בצאתו עד ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי
כסבל שכמו בפיו מדוד העבדנה: בצרה קראת ואחלצך
אענך בסתר דעם אכתך על מי מריכה סלה: שמע עמי
ואעידה כך ישראל אם תשמע לי: לא יהיה כך אל זר

ולא

ולא תשתחוו לאל נבר: אנכי יהוה אלהיך חמעךך
מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי: ואשתחוו בשרירות לבם ולכנו
במועצותיהם: רז עמי שימע לי ישראל בדרבי יחלכו:
כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי
יהוה יבחשו רז ויהי עתם לעולם: ויאכילו מחלב חפה
ומצור רבש אשביעך: סושיענו

שיר שסו הלויס קומרוס על סדוכן כיוס ששי כשכת

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עו התאזר אף תבון
תכל כל תמוט: נבון כסאך מאז מעולם אתה:
נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה:
עדתך נאמנו מאר לביתך נאיה קדש יהוה לארך ימים:

ככל יום אחר המנומר קומרוס

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן הללויה: ברוך יהוה מציון
שוכן ירושלים הללויה: ברוך יהוה אלהים אלהי
ישראל עושה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

וקומרוס קדוש יסף שלמא רכא

קנה אל יהוה חוק ויאמן לבך וקנה אל יהוה:
אין קדוש ביהוה כי אין בלתך ואין צור
באלהינו: כי מי אלוה מפלעדי יהוה ומי צור
וזלתי אלהינו:

אין

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ • אֵין בְּאֲדוֹנֵנוּ • אֵין בְּמַלְכֵנוּ • אֵין
 בְּמוֹשִׁיעֵנוּ : מִי בְּאֱלֹהֵינוּ • מִי בְּאֲדוֹנֵנוּ • מִי
 בְּמַלְכֵנוּ • מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ : נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ • נוֹדָה
 לְאֲדוֹנֵנוּ • נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ • בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ • בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ • בְּרוּךְ
 מוֹשִׁיעֵנוּ : אֲתָה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אֲתָה הוּא אֲדוֹנֵנוּ •
 אֲתָה הוּא מַלְכֵנוּ • אֲתָה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אֲתָה
 תוֹשִׁיעֵנוּ • אֲתָה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן בִּי עַתָּה דְהַנְּתָה
 כִּי בָא מוֹעֵד :

ויש כוונתם לומר פטום סקטות

תָּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ • כָּל הַשּׁוֹנֵת הַקְּבוּרָה בְּכָל יוֹם
 מְבַטֵחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא • שֶׁנֶּאֱמַר
 הַלִּיבוֹת עוֹלָם לוֹ • אֵל תִּקְרֵי הַלִּיבוֹת אֶקְרָא הַלְכוֹת :
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר • אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָ • תַלְמִידֵי
 חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם • שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בְּנֵי
 לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ : אֵל תִּקְרֵי בְּנֵיךָ אֶקְרָא
 בּוֹנֵיךָ : יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן
 אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ : וְרָאֵה בְּנִים לְבְנֵיךָ
 שְׁלוֹם עַד יִשְׂרָאֵל : שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין
 לָמוּ מִכְשׁוֹל : יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם : וְאֲמַרְיֵהוּ קִדִּישׁ עַד וְאֲמַרְיֵהוּ כַעֲלָמָן וְאֲמַרְיֵהוּ

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהוה ועל כל תלמידיו
 תלמידיהוה דיתבין ועסקין באוריתא קדשתא די
 באתרא דרין ודי בכל אתר ואתר יהא לנא ולהון ולבון
 שקטא תנא וחסדא וחיי אריכי ומווני רוחי ורחמי מן
 קדם אלהא מאריהו שמיה וארעא ואמרו אמן :

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא • חַיִּים וְשָׁבַע וּישׁוּעָה וְנַחֲמָה
 וְשׂוּבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה
 לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרו אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִדְוָמָיו
 הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 וְאֲמַרו אָמֵן :

ברכו את יהוה המבורך :

ועיניו ברוך יהוה המבורך לעולם ועד : ומחזן מחזן

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל • לְתַת גְּדוּלָה לְיוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית • שְׂרָא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹי הָאֲרָצוֹת • וְלֹא
 שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָרְמָה • שְׂרָא שֵׁם חֲלַקְנוּ בְּהֵם •
 וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם • שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק •
 וּמִתְפַּקְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ • וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים
 לְפָנֵי מַלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם • וְיוֹסֵד אֶרֶץ • וּמוֹשֵׁב יָקָר
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל • וְשׁוֹכֵנֵת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים • הוּא
 אֱלֹהֵינוּ • וְאֵין עוֹד אַחֵר • אָמַר מַלְכֵנוּ וְאָפֶס
 זוּלָתוֹ • כִּפְתּוּב בַּתּוֹרָה וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת אֵל
 לְבַבְךָ • כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
 וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

על בן נקיה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת
 עניך להעביר גדולים מן הארץ והאילולים ברות
 וברתיך לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו
 בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יבירו וידעו כר
 יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כר לשון לפניך
 יהוה אלהינו יברעו ויפלו ורכבו שמך יקר יתנו ויקבלו
 כלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד
 כי המלכות שךך היא ויעלמי ער תמלוך ככבוד ככתוב
 בתורתך

בתורתך יהוה ימלוך לעולם ועד : יהוה יהוה למך על כל הארץ ביום שהוא יהוה יהוה אחר ושמו אחר :

מנחה לצום גדליה

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור : מה ידירות משכנותיך יהוה צבאות : נכספה ונס כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלפני וארחי : אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סלה : אשרי אדם עז לו כף מסלות בלבבם : עברי בעמק הבקא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטרה מורה : ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון : יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אליה יעקב סלה : מגננו ראה אלהים והבט פני משיחה : פי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באחלי רשע : פי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים : יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : צו את-בני ישראל ואמרת אליהם את-קרבני לחמי לאשי ריח ניהחי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד : את-הכבש אחר תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה

בשמן

בשמן כתית רביעת החין : עלת תמיד תעשה בקר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעת החין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

ש כוהנים כומר כהן פגום הקטנות

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סלה : אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו : תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יהוה ומהלל מאד וקדלתו אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה : ועוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : וכל רב טובך יבישו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל-חסד : טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יהוה כל מעשיך וחסידים יברכוה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודר : סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון : צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמרת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם

ווישיעם : שומר יהוה את כל אהביו ואת כל
הרשעים ישמיד : תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה :

ואומרים קדוש לעילא ואחר כך אומרים

אל ארך אפים ורב חסד ואמת . אל באפק
תוכיחנו . חוסה יהוה על ישראל עמך .
והושיענו מכל רע . חטאנו לך אדון סלה נא
ברוב רחמיה אל :

אל ארך אפים ומלא רחמים . אל תסתר פניך
ממנו . חוסה יהוה על שארית ישראל עמך .
והצילנו מכל רע . חטאנו לך . אדון סלה נא ברוב
רחמיה אל :

ומנצחין ספר תורה ואומרים כבוד רמקום גדלו ורוממו ומנבסין ס"ת
ואומרים וזאת התורה וקורין שלש גברי כפרסת ויחל סהוף כרף ל"ז והשלושי
מפטור ואין אומרים קדוש וקודם הספירה וברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת . ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה במשה
עבדו וב ישראל עמו . ובנביאי האמת והצדק :
דרשו יהוה בהמצאו קראחו בהיותו קרוב :
יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו
וישב אל יהוה וירחמיהו ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח : כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא
דרכיכם דרכי נאם יהוה : כי גבהו שמים מארץ
בו גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי מחשבותיכם :

כי

כי כאשר ירד הנשם והשליג מן השמים ושמה
לא ישוב כי אם הרוחה את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולהם לאכל : בן יהיה
דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם
עשה את אשר הפצתי והצליח אשר שרחתיו :
כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלון ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף :
תחת הנעצוץ יעלה ברזש ותחת הסרפד יעלה
הדס והיה יהוה לשם לאות עולם לא יכרת :
כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות : אשרי
אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת
מחללו ושמר ידו מעשות כל רע : ואר יאמר
בזה הנכר הגלוה אר יהוה לאמר הכבד יבדידני
יהוה מעד עמו ואר יאמר הסרים הן אני עץ
יבש : כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו
את שבתתי ובחרו באשר הפצתי ומחזיקים
בבריתי : ונתתי להם בביתי ובחמתי יד ושם
טוב מבנים ומבנות שם עולם אתו לו אשר לא
יכרת : ובני הנכר הגלויים על יהוה לשרתו
ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל
שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי : והביאותים
אלהר קדשי ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם
וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה
יקרא לכל העמים : נאם ארני יהוה מקבץ נדתי
ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו :

נואלנו

גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה מדבר ומקים כי כל דבריו אמת וצדק נאמן אתה הויה יהוה אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד מדבריה אהור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו רחם על ציון כי היא בית חינו ו לערובת נפש תושיע במהרה בימינו ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה :

שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבוא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ולא יגורו עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד ברוך אתה יהוה מגן דוד :

ואומרים ואלו שסוף כדף ט"ל ואומר ס"ז קדוש לעילא ואח"כ

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גאל לבני בניהם למען שמו באהבה :

כפום גדלים ואומרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים בתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים :

מלך

מלך עזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב דהושיע (בקיץ מוריד הטל) (בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה :

כפום גדלים ואומרים

מי כמוך אב הרחמן וזכר יצירי ברחמים לחיים :

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה המתים : כחורת סעמרים סגלות לכור ואומר

נקדישך ונעריצך כנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך קדושה וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמדתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו : ובדברי קדשך כתוב לאמר ימרו יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יתקדוך סלה (כי אר מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יהוה האל הקדוש : (כפום גדלים ואומרים המלך הקדוש) :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך דעה ובינה והשכל ברוך אתה יהוה חונן הדעת :

השיבנו

השיבנו אבינו לתורתך וקרבו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך ברוך
אתה יהוה הרוצה בתשובה :

סלה לנו אבינו כי חטאנו מהול לנו מלכנו כי
פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה
יהוה חנון המרבה לסלוח :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאולנו
גאולה שלמה למען שמך כי אל גואל
חזק אתה ברוך אתה יהוה גואל ישראל :

כזרס אומר כאן השלים סכור עכנו

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
אתה והעלה ארובה ומרפא לכל
תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו כי אל
רופא רחמן ונאמן אתה ברוך אתה יהוה רופא
חולי עמו ישראל :

פיז ברכנו יהוה אלהינו בכל מעשה ידינו וברך
שגרתנו בטללי רצון ברכה ונדבה
ותהי אחריתה חיים ושבע ושלוש בשנים הטובות
לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים
ברוך אתה יהוה מברך השנים :

בחדו בך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל
ומטר לברכה על פד פני האדמה ורוח פני תבד
ושבע את העולם בדו מטובה ומלא ידנו
מברכותיה ומעשר מתנות ידך שמרה והצילה
שנה זו מכל דבר רע ומכל מיני משחית ומכל

מיני

מיני פורענות ועשה לה תקוה טובה ואחרית
שלוס חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופרותיה
וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה ותהי אחריתה
חיים ושבע ושלוש בשנים הטובות לברכה כי
אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה
יהוה מברך השנים :

תקע בשופר גדול להרותנו ושא נס לקבץ
גדיותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ
לארצנו ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל :

השיבה שופטינו ככראשונה ויועצינו ככתחלה
והסר ממנו צרה יגון ואנחה ומלוך
עלינו מהרה אתה יהוה לבדך ברחמים בצדק
ובמשפט ברוך אתה יהוה מקף אוהב צדקה
ומשפט : (כאוס גדלים אומרים המקד המשפט)

למלשנים ולמינים אל תהי תקוה וכל הזדים
כרגע יאבדו וכר אויבך וכל שונאיך
מהרה יפרתו וכל עשי רשעה מהרה תעקר
ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו ברוך
אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
בית ישראל ועל זקניהם ועל פליטת בית
סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיה
יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך
באמת ושום חלקנו עמיהם ולעולם לא נבוש
כי בך בטחנו ועל חסדך הגדול באמת נשעננו
ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים :

תשכון

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ . וְכַסֵּא
דָּוִד מִהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן . וּבִנְיָה אֹתָהּ
בְּנֵי עוֹלָם בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

אֵת צִמָּח דָּוִד עֲבַדְךָ מִהֵרָה תִצְמַיֵחַ . וְקִרְנוֹ
תֵּרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם .
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :
שִׁמְעֵנוּ קוֹרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב תִּרְחַמֵּן חוֹס וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ .
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה . וּמִדְּפִנְיֶךָ
מִלְּפָנֵינוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיַבֵּנוּ חַנּוּנוֹ וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ .

סיפור חומרי בלן עכנו

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ . בְּיוֹם צוּם הַתַּעֲנִית הַזֶּה . כִּי
בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אֵל תַּפֵּן לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל
תִּתְעַלֵּם מִלְּפָנֵינוּ מִבְּקִשְׁתָּנוּ . הִיֵּה נָא קְרוֹב לִישׁוּעָתָנוּ
טָרֵם וְקִרְא אֲרִיךְ אַתָּה תַעֲנֵה נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע
כַּדְּבַר שְׁנֵאמַר וְהִיֵּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה .
עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע . כִּי אַתָּה יְהוָה פּוֹדֶה
וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל יַעַת צָרָה וְצוּקָה .

וסלית סכור בין גואל לרופא חותם

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה :
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתֵנוּ כָּל פֶּה . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה . וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ . וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מִהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן .
וְתִהְיֶה

וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ : וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם . תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ . וְתַחֲזִיקֵנוּ
עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְרָצוֹן :

מורים רבנו

מִזְרִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
וְעַד . צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ
וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא .
לְדוֹר וָדוֹר נִזְדַּרְהָ לְךָ
וְנִסְפָּר תְּהַלְלֶתְךָ . עַל חַיִּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ . וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ .
וְעַל נַסִּיָּה שְׂבָכָל יוֹם
עֲמָנוּ . וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל יוֹם .
עָרַב וּבִקֵּר וְצִרְהִיבִים .
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ . הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ
חַסְדֶּיךָ . כִּי מַעֲלָם קִוִּינוּ לְךָ :
וְעַל בָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד . שְׁמֶךָ
מִלְּפָנֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד . וְכָל הַחַיִּים יוֹדֶיךָ סְלָה :

בלום גדלים חומרים ובחוב לחיים טובים כל בני בריהך :

וְיִהְלָלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֵּת לְעוֹלָם
כִּי טוֹב . הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעוֹרַתָּנוּ סְלָה
הָאֵל הַטּוֹב . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְיָךְ
נָא

מנחה לצום גדליה
נאָה להודות :

אם יתפללו מנחה קטנה כקורס השליח לכוז לומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושגת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קרושיך כאמור : יברכך יהוה וישמרך :
יאר יהוה פניו אליך ויחנך : ושא יהוה פניו אליך וישם
לך שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :
שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה
ורחמים ערינו ועל כל ישראל עמך וברכנו
אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת
לנו יהוה אלהינו תורה וחיים אהבה וחסד צדקה
ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברכנו *
ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום *

כאום גדלים לומר

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה ונזורת טובה נזכר ונפתח לפניך אגתנו
וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום
אמן : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגאלי :

אָדוּי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה *
ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל
תהיה פרח לבי בתורתך ואחרי מצותיך
תרוץ נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה
תפר עצתם וקלקר מחשבותם עשה למען
שמך

מנחה לצום גדליה

שמך עשה למען ימינה עשה למען תורתך *
עשה למען קרושיך למען יחלצון ידיך
הושיעה ימינה וענני : יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :
עושה שלום במרומו הוא ברחמי עושה שלום
ערינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

ותור השליח לכוז העמידה ולומרם אבינו מלכנו שהיא כדף כ"ה ואח"כ
על ידי רחמי הרבים סלח לנו אבינו כי ברוב
אולתנו שגינו מחול לנו מלפניו כי רבו
עונינו : אל ארך אפים אתה ודרך תשובה לנו
הורת : גדלת רחמיך וחסדיך הזכור היום לזרע
ידיך : תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל
הרחמים : בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהודעת
לעני מקדם : ומחרון אפה תשוב כמו בתורתך
פתוב ובצל כנפיה נחסה ונתלונן כיום וירד
יהוה בענן : תעבור על פשע ותמחול אשם *
כיום ויתיצב עמו שם : תאזין שוע ותקשיב ברצון
מאמר כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנן ארך אפים ורחסד ואמת :
נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח :
(וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו) :

כעוד שהשליח לכוז לומר ויעבור וש כוונתו לומר

אל רחום שמך אל חנון שמך אל ארך אפים שמך מלא רחמים
שמך בננו נקרא שמך בעבור שמך בקראי ענני אלהי צדקי

בצר הרבהת לי הנני ושמוע תפלתו ואני תפלתו לך יי עת רצון אלהים
ברוב הסדך ענני כאמת ישעד ענני בעת וכעונה הזאת :

אנשי אמונה אבדו באים בלח מעשיהם :
גבורים לעמוד בפרץ רוחים את הגזרות :
היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם : זועבים
אף בלחשם חמה עצרו בשונעם : טרם קראוהו
עניתם יודעים לעתור ולרצות : כאב רחמת
למענם לא השיבות פניהם ריקם : מרוב עונינו
אבדנום נאספו מנו בחטאינו : סעו המה
למנוחות עזבו אותנו לאנחות : פסו גודרי גדר
צומתנו משיבי חמה : קמים בפרץ אין ראויים
לרצותה אפסו : שוטטנו בארבע פנות תרופה
לא מצינו : שבנו אליה בבשת פנינו : לשחרך
אל בעת צרותנו :

אל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות .
מוחר עונות עמו מעביר ראשון ראשון .
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשה
צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם להם
גומר אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה זכור
לנו היום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לעניו
מקדם וכן כתוב בתורתך וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :
ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח :
(וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו) :

תמהנו מרעות תשש כחנו מצרות : שחנו עד
למאד שפלנו עד עפר : רחום כך היא
מדתנו קשי עורף וממרים אנהנו : צעקנו בפנינו
חטאנו פתלתול ועקש לבנו : עליון רחמיה
מעולם סליחה עמה היא : נחם עד הרעה מטה
כלפי חסד : לא תתעלם בעתות כאר כי בצרה
גדולה אנהנו : יודע לעיני הכל טובך וחסדך
עמנו : חתום פי שטן ואל ישטין עלינו : זעם בו
וידום : ויעמוד מליץ טוב לצדקנו הוא יגיד
ישרנו : דרכיך רחום וחנון גלית לנאמן בית :
בבקשו אז מקפניה אמונתך הודעת לו .

כל מלך וועביר וכו' וסלחת וכו'

וכשחטאו ישראל במדבר עמד משה בתפלה
לפניה ובקש רחמים על עמך ישראל .
וכך אמר בתפלתו סלח נא לעון העם הזה כגדל
חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים עד
הנה : אף אתה השיבות לו כדרכי טובך בשרתו
והננתו ואמרת לו סלחתי כדברך :
דניאל איש המדות אמר לפניה הטה אלהי
אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו
והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו
אנהנו מפילים תחנונינו לפניה כי על רחמיה
הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני
הקשיבה ועשה אל האחר למענה אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך : ולירושלם עירך
אמרת לה הנני נשפט אותך על אמרך לא
חטאתי

הטאתי: אנו בשנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו
 אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש:
 אלהינו ואלהי אבותינו: אך תעש עמנו בלה
 תאחו ידך במשפט: בבוא תוכחה נגדך.
 שמנו מספרך אל תמח: גשתך לחקור מוסר.
 רחמיה יקדמו רגלך: דלות מעשים בשורך: קרב
 צדק מאליך: הורנו בזעקנו לך: צו ישועתנו
 במפגיע: ותשיב שבות אחלי תס: פתחיו ראה כי
 שממו: זכור נאמת: ערות לא תשכח מפי זרעו:
 חותם תעודה תתיר: סודך שים בלמודך: טבור
 אגן הסהר: נא אל יחסר המזוג: יה דע את אשר
 ידעך: מגר את הגוי אשר לא ידעך: כי תשיב
 לב צרון: לכודים אסירי התקוה:

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו: הבא לפניך
 תפלתנו: ואל תתעלם מתחנתנו: שאין אנו
 עזי פנים: וקשי עורף: לומר לפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל
 חטאנו אנחנו ואבותינו: אשמנו בגדנו גזרנו.
 דברנו דופי העונו והרשענו: זדנו חמסנו.
 טפלנו שקר: יעצנו עצות רעות בזבנו לצנו.
 לוצצנו מרדנו מרינו נאצנו נאפנו נשבוענו
 לשוא ולשקר: סרדנו עונו פשענו צרדנו.
 קשינו עורף: רשענו שהתנו תעבנו תעינו
 יתעתענו: וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים
 ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי
 אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו

אשמנו מכל עם: בשנו מכל גוי: גלה ממנו
 משוש: דוה לבנו בחטאינו: החבל אוינו:
 ונפרעה פארנו: זכור מקדשנו: חרב בעונינו.
 מירתנו היתה לשמה: יפי אדמתנו לזרים: כחנו
 לנכרים: ועדין לא שכנו מתעיתנו: והיאך נעז
 פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו: צדיקים אנחנו ולא חטאנו.
 אבל חטאנו אנחנו ואבותינו:

אשמנו באומר ובפועל: בזינו חוק למעור מער:
 געדנו משפט וצדק: דרכינו כמשוכת
 חדק: הפרנו ברית וחוק: והרפינו פשע דבלי חוק:
 זנחנו טוב הורית: חרשנו רע שנאת: טפלנו שקר
 ומרמה: יעצנו און ואשמה: בדינו שנינו בהכלי
 העולם: לא זכרנו כי תביאנו במשפט ער כר
 נעלם: מאסנו מוסר הדעת: נואלנו מחכמה
 ומדעת: סרנו ממשפטי צדקה: עזבנו ארחות
 חקיך: פנינו אל כל חמדותינו: צללנו במצולות
 תאותנו: קפצנו פי חכמים מהוכיח: רחב פינו
 בגיב עולה יצריח: שובכנו משוכה נצחת: תעבנו
 כל איש תוכחת: ואתה צדיק על כל הבא עלינו:
 כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לענינו עשקו עמלנו: ממושך ומורט ממנו: נתנו
 עולם עלינו: סבלנו ער שכמנו: עבדים
 משלו בנו: פורק אין מידם: צרות רבות סבבנו:
 קראנוך יהוה אלהינו: רחקה ממנו בעונינו:
 שכנו מאחריך: תעינו כצאן ואבדנו: ועדין לא

שבנו

שָׁבְנוּ מִתְעִיתָנוּ • וְהִיאךָ נִעֲזֵי פָנֵינוּ • וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ
לֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאוּ • אֲבָל חַטָּאוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ •

וזמרים כלתש

אֲשָׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • גִּזְלָנוּ • דִּבְרָנוּ דוֹפִי • הֶעֱוִינוּ •
וְהִרְשָׁעֵנוּ • זָדְנוּ • חִמְסָנוּ • טָפְלָנוּ שָׁקַר •
יַעֲזָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת • כּוֹזְבֵנוּ • לִצְנוּ • לוֹצְצָנוּ • מִרְדְּנוּ •
מִרְיָנוּ • נֹאצָנוּ • נֹאפְנוּ • נִשְׁבַּעְנוּ לְשׂוֹא וּלְשָׁקַר •
סָרְדָנוּ • עֵוִינוּ • פִּשְׁעָנוּ • צָרְרָנוּ • קִשִּׁינוּ עֲרָף •
רִשָּׁעָנוּ • שִׁחַרְזָנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲוִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ •
וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ •
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַרְתָּ עֲשֵׂיתָ
וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ : ע"ב

עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי
לְהַרִים אֱלֹהֵי פָנֵי אֱלֹהֵיךָ כִּי עֹנֵתֵינוּ רַבּוּ
לְמַעַדָה רֹאשׁ וְאֲשַׁמְתָנוּ גְדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם : וְאַתָּה
אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפִּים וְרַב חַסֵּד
וְלֹא עֹזְבֶתָם :

אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ • אֵל תִּטְשֵׁנוּ מְלַכְנוּ • וְאֵל
תִּשְׁכַּחְנוּ יוֹצְרֵנוּ • וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּדָה
בְּגִדוֹתֵנוּ • וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ • עַל יְדֵי יְרֻמֵּיהַ חוֹזֵף כְּאִמּוֹר • בְּיָמִים
הָהֵם וּבַעֲת הַהִיא נֶאֱסָ יְהוָה יִבְקֹשׂ אֶת עֹן יִשְׂרָאֵל
וְאֵינָנוּ וְאֶת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאנָה כִּי אֶסְלַח
לְאִשֶׁר אֲשִׁאִיר • וְאֵל יַעֲבֹב לְפָנֶיךָ כָּל חַטָּא וְעוֹן
אֶת תְּפִלָּתֵנוּ • וּמַחֹל וְסַלַח לְכָל עֹנֵתֵינוּ כִּי אֵל

טוב

טוב וסלח אתה :

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גִּד צַר לִי מְאֹד נִפְלְאָה נָא בְיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּכְבֹד אָדָם אֵל אֶפְלָרָה :

וכפלים על פניס וזמרים

רַחוּם וְחַנוּן חַטָּאוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ •
לְדָוִד אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא : אֱלֹהֵי כֶּף בְּטַחְתִּי
אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲרֹצוּ אוֹיְבֵי לִי : נִס כֶּר
קוֹיֶךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם : דְּרָכֶיךָ יְהוָה
הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְנִי : הוֹדִירֵכֵנִי בְּאִמְתֶּךָ
וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם :
זְכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲרֹם הָמָּה : חַטָּאת
נַעֲוִיר וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כַּחֲסִדֶּךָ זְכַרְלִי אַתָּה לְמַעַן
טוֹבֶךָ יְהוָה : טוֹב וַיִּשֶׁר יְהוָה עַל בֶּן יוֹדָה חַטָּאִים
בְּדָרְךָ : יְדָרְךָ עֲנִיִּים בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנִיִּים דְּרָבּוּ : כָּל
אֲרַחּוֹת יְהוָה חַסֵּד וְאָמַרְתָּ לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתָּיו :
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסַלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא : מִי
זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדָרְךָ יִבְהַר : נִפְשׁוּ בְּטוֹב
תְּלִין וְזָרְעוּ יִירֹשׁ אֶרֶץ : סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּכְבִרְיָהוּ
לְהוֹדִיעֵם : עֵינֵי תְּמִיד אֵל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא
מִדְּשֵׁת רְגְלֵי : פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנִי כִּי יַחִיד וְעֵנִי אֲנִי :
צְרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמִּצְוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי : רֹאה
עֵינֵי וְעַמְלֵי וְשִׂא לְכָל חַטָּאתֵי : רֹאה אוֹיְבֵי כִּי
רַבּוּ וְשִׁנְאוֹת חָמָס שְׁנֹאוֹנֵי : שְׁמֵרָה נִפְשֵׁי וְהַצִּילֵנִי
אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי כֶּף : תָּם וַיִּשֶׁר יִצְרוֹנֵי כִּי
קוֹיִתֶיךָ : פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צְרוֹתָיו :
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֹנוֹתָיו :

יהוה

יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך :

אבינו מלכנו אבינו אתה אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה אבינו מלכנו רחם עלינו אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד למען שמה הגדול והושיענו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו זכר רחמיה יהוה וחסדיה כי מעולם היתה יהי חסדה יהוה עלינו כאשר יחלנו לה : אך תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאד : עורנו בשם יהוה עשה שמים וארץ חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו : ברנו רחם תזכור ברנו אהבה תזכור ברנו עקרה תזכור ברנו המימות תזכור : יהוה הושיעה המקרה יעננו ביום קראנו : כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה :

ואומר סוף קדיש התקבל ואחר כך אומרים

תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו : יהוה שמעה תפילתי ושוועתי אליך תבוא : אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אוזןך ביום אקרא מהר ענני : כי כלו בעשן ימי ועצמותי צמוקד נחרו : הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי : מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי : דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס הרבות : שקדתי ואהיה כצפור בורר על גג : כל היום הרפוני איבי מהוללי

מהוללי כי נשבעו : כי אפר פתחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי : מפני זעמך וקצפה כי נשאתני ותשליכני : ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש : ואתה יהוה לעולם תישב וזכרה לדר ודר : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד : כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יהננו : וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך : כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו : פנה אל תפלת הערער ולא בנה את תפלתם : תכתב זאת לדר אחרון ועם נברא יהלך יה : כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט : לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה : לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם : בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה : ענה בדרך כחי קצר ימי : אמר אלי אל תערגני בחצי ימי בדור דורים שנותיך : לפני הארץ יסדת ומעשה ידך שמים : הטה יאברו ואתה תעמד וכלם כבנך יברו ככבוש תחליפם ויחלפו : ואתה הוא ושנותיך לא יתמו : בני עבדיך ישפנו וזרעם לפניך יבון :

ואומר קדיש והא שלמא עליוכו לשכת ועל כן מקום לך

לעשרה בטבת

שלמות הלב

יום העשירי הוא עשרה בטבת שהוא בחדש העשירי שבו סמך מלך ככל אל וירושלם והביאה כמנור וכמאוק :

כעשרות נכנסים לבית הכנסת ומסדרים כל התפלה כמו שכתוב ביום גדלים יד Tahaniot 14

אמר חזקת הספלה והחיל הש"ץ

וארץ שפל רומי וגדל שבתי • משומם איש יום
סמך הארי • על צבי הר קדש ציון עירי •
לבו אקונן ואתאבר בחדש העשירי • בחדש
העשירי אריה עלה בחמה • בעשור לחדש בנה
עלי חומה • גש הוא וכל עמו לעשות בעמי נקמה •
ויערכו אתם מלחמה • מלחמה שירת משגבי
ומושיעי • ואויבי ומכניעי • כוס מלא מסך השקם
יהיה רועי • מגני וקרן ישעי •

בחדש העשירי דלקני אויב בחרב • בעשור לחדש
הכין עלי אורב • ועל זאת אקונן וגילי
ערב • אוי קנו כי פנה היום • כי ינטו צדקי ערב •
ערב יחפה לבקר ובוגדים אר יערו על • חוץ על
עמך ולכאבם העלה תעל • זכור לי ברית אבות
בפרשי לך בף וישער • ממית ומחיה מוריד שאול
ויעל •

בחדש העשירי זאב ערבות על עמי נוהם • בעשור
לחדש טרף טרף כל היוצא מהם • נמר
שקד על עריהם • עריהם שרפו באש ברבות
תלאות • רומה יהיה בעצה זדים להשאות • בוש
יבושו

וארץ • רומי שפל לארץ • סמך • ירו כבוד עוון • הארי • ככוכבכר
מלך ככל • על • על כפי הר קדש שהול ציון עירי • העשירי • טבת •
מלחמה • החיל כמלה ססויס וכן ככל הכבות • שית • אתם ה' שית
מלקטת וססקס לאויבו וסוכאי כוס וגו' • דלגני • רדפני • ערב • חשך •
אוי לנו • רמו לפרות • ערב • כענין הס' הפכת מספרי למקול לו • אל
יעלו על • לא ווסופו לעלות • תעל • רשופס • שעל • כף כמו מי מרד
כשעלו מוס •

זאב • ערבות • משל לאויב • מהם • מישראל • נמר • שקד • חיל ככוכבכר
סיושכ מנמד ירוסלוס לצור עלוס • להשאות • להשמיד •

ערובס

יבושו בעשותך עמנו לטובה אות • קדוש ישראל
יהיה צבאות •

בחדש העשירי החזיקו מגן וצנה • בעשור לחדש
כאיש ערוף למלחמה על קריה נאמנה •
לזאת חגרי שק עדה עדינה • גזי נזרף ותשליכי
ושאי על שפיים קינה • קינה דובר עמך ביום זה
לעמתך • ועפעפינו יזרו מים על הרבן נוהף • יום
נקם תעיר לצרים הומים בביתך • דרכך יהיה
הודיעני ולמדני אורחותיך •

בחדש העשירי מוני שפכו על עירי סוללה • בעשור
לחדש נזרי השקה ותפארתי נפלה • סכבונני
העושים מפתי נחלה • מעי מעי אוחילה • אוחילה
יום זה לנערץ בסוד קדושים רבה • ואחלה פניו
לעבור על פשע וחובה • אל תפן לרשענו ומחה
חטאת בתובה • השיבנו יהיה אליך ונשובה •

על ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו כי ברוב
אולתנו שגינו • מחול לנו מדכנו כי רבו
עונינו • אל ארך אפיים אתה • ודרך תשובה לנו
הורת • גדלת רחמיך וחסדיך • הזכור היום לזרע
ידיך • תפן אלינו ברחמים • כי אתה הוא בעל
הרחמים

עדינה • מורגלת כמעכונס • גזי נזרך • הסורי שערך לאות אכלך •
שפים • מקומות הנכסוס אשר כמדבר • ותך • ביתך •
הודיעני • ואדעס מתי יקום יום סכסס סהול •
מוני • כוגשו • סוללה • עכר הרבס סהוי ממלאס כו סכוכ לקומס
לעלות עלוס • נחלה • רכת סכאב מאד • מש מעי אוחילה •
אפי מרעיר כקרכי מאד • זס אוחילה • זס סהולס ססני ענינו סקוס ולין
זס לף • כ"ף כמכסוף • לנערץ • לאל סהול כערץ וגו' • חטאת כתובה
כפי סכתוכ חטאת יסודס כתוכס כעט כרול וגו' •

קו

הַרְחַמִּים : בַּתְּחִנּוּן וּבַזְּלִיחָה נִקְדָּם . כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעַת
 לַעֲנִיּוֹ מִקְדָּם : וּמִחֲרוֹן אַפָּךְ תָּשׁוּב . כְּמוֹ בַּתּוֹרַתְךָ
 כְּתוּב . וּבִצְלַל כְּנַפְיֶךָ נַחֲסָה וּנְתַלּוֹנִי . כִּיּוֹם וַיִּרַד
 יְהוָה בְּעַנְּנֵי : תַעֲבֹר עַל פִּשְׁעִי וּתְמַחֵד אֲשֶׁם
 כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם : תֵּאָזֵן שׁוֹעֵ וְתִקְשִׁיב בְּרִצּוֹן
 מֵאָמַר . כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נִאָּמַר :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל
 רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת :
 נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵינָיו וּפִשְׁעֵי וַחֲטָאָה וְנִקְּהָ :
 (וְסִלַּחַת לַעֲוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וּנְחַלְתֵּנוּ) :

בעוד שהשליח לכוון לומר ויעבור וש כוונתו לומר

אל רחום שמך • אל חנון שמך • אל ארך אפים שמך • מלא רחמים
 שמך • בנו נקרא שמך • בעבור שמך • בקראי עניי אלהי צדקי
 בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי • ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים
 ברוב חסדך עניי באמת ישעך • עניי בעת וכעונה הזאת :

אִז בְּבוֹא יוֹם פְּקִידַת גֵּיא הַמַּחְזָה • בַּחֲרוֹת אַף
 יְהוָה בְּרִשְׁפֵי אֹזֶה • גְּלָה בְיַד בֶּן בּוֹזֵי הַחַוּוּהַ •
 כְּתוּב לָךְ אֵת שֵׁם הַיּוֹם אֵת עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה :
 דִּבְרַתִּי בְּאֵשׁ קִנְיַתִּי בֵּית מְרִי לְסַפּוֹת • הֲנִנִי אֲלֵיךָ
 בְּאֵף וְרוּחַ זְלַעְפוֹת • וּשְׂמַתִּיךָ לְמִשַׁל וּלְשִׁנִּינִיךָ
 וּלְחַרְפוֹת שִׁפְתַּי הַסִּיר שִׁפְתִּי : זְלַעְפָּה אַחֲזָה צִיּוֹן
 וְהִיבַלְיָה • הֲרַדָּה רוּחָהּ נְמוּגוֹ חִילֶיהָ • טָרַף לֶבָה

עַתָּה • כְּלוּמַר מֵאִז בְּבֹא פְקוּדַת יְרוּשָׁלַיִם הַנִּקְרָאת בַּיּוֹם חֲשֹׁמֶת חֶף
 ה' שְׂמֵר כְּרִשְׁפֵי שֵׁם נַחְלֵי אֵשׁ אֲזוּרֹק עֲלֵיהֶם כְּכַתוּב וַיִּקְרָא אֵל
 סָאֵם לְכוּם הַכּוּס וְגו' וּמִלֵּל חֲסִידֵי נִקְלֵי אֵשׁ וְגו' אִז נִלַּס לְנוּ כִיד כֵּן כּוּזוּ
 סַחֲוֹה כְּתוּב לָךְ וְגו' : דִּבְרַתִּי • רַב־יְהוָה ה' סָנַח אֵלֶם : בֵּית מְרִי • יִשְׂרָאֵל :
 לְסַפּוֹת • לְחַשְׁוֹת : זְלַעְפוֹת • רוּחַ חוֹק וְכוּעֵהָ : וּלְשִׁנִּינֵהָ • וּלְשִׁחֻק :
 שִׁפְתַּי הַסִּיר • יְרוּשָׁלַיִם כְּמַשְׁלָה לְסוּר וּשְׂרָאֵל לְכַשֵּׁר וְר"ל הַנִּתּוּ הַסִּיר עַל
 סָאֵם וְהַכַּשֵּׁר כְּתוּב כּוּזוּ כּוּזוּ שִׁחֻקָּהוּ : זְלַעְפָּה • רַעַם גְּדוּלָה : חִילֵיהָ • אֲשֵׁי
 הַכֶּלֶף : טָרַף לֶבָה • כַּשֵּׁר לֶכָה כְּמַשְׁמַע אֵלֶם הַדְּכָרוּס אֲסוּף כְּחַסוּס אֵלֶם
 שְׂחִיף

עַתָּה קְרֹא אֲלֵיךָ • אֲסוּף נְתַחִיָּה אֲלֵיךָ : יְרִיבֵיךָ
 אֲעִנִּיק שְׁבִי וּמִלְקוּחַ • כַּהֲנִיָּה וּמִרְקַחֶיךָ אֲשֶׁר
 רִקַּחְתָּ רְקוּחַ • שְׁבִי עוֹלָם מֵאִין פִּקַּח קוּחַ • מִבְּחַר
 הַצֵּאֵן לְקוּחַ : מִשְׁלוֹ בָךְ לַעֲנוּ מוֹשְׁלַת עַמִּים •
 נִקְרָאת אִז נוֹדַעַת מֵאוּסַת עוֹלָמִים • שׁוֹטְנִים יַעֲנוּ
 בָךְ וְעֵלֶיךָ נוֹאֲמִים • הוּי עִיר הַדְּמִים : עֲבָרָה עֲבָרָה
 סָרָה הַפְּרָה כְּרִית יְהוָה • פִּשְׁעָה רִשְׁעָה טַבְּעָה בְּכוּר
 תַּחֲתֵיךָ • צַעֲקָה וְלֹא שָׁמַע אֵל בְּכִיָּה • כִּי דָמָה
 בְּתוֹכָהּ הִיָּה : קוֹל עֲשׂוּקִיָּה שָׁמַע מִיַּד עוֹשֵׂקֶם •
 רַגְשָׁתֶם וְצוּחַתֶם לֹא תִשִּׁיב רִיקָם • שְׁבַעֲתֵיכֶם
 תִּשְׁלַם כַּפְעֵלֶם אֵל חִיקָם • שְׁבַע יִפְרַל צְדִיק וְקָם :
 תַּעֲנִינוּ בְּרִשְׁעֵנוּ אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא • וְאִם גָּבְרוּ פִשְׁעֵינוּ
 חֲמַלְתֶּךָ גְּבַרְרָה • רַחֲמֵיךָ וּכְמַעֲט קָם כְּלִיתֶם
 בְּעַבְרָה • צָרָה וַיִּגּוֹן אֲמַצְיָא וּבִשְׁם יְהוָה אִקְרָא :
 יְהִימוּ רַחֲמֵיךָ עַל מְעוֹטֵי עַמִּים • וּשְׁגַבְסָם בְּחַסְדֶּךָ
 לַעֲנִי כָל רְאֵמִים • פְּלִאֲיָךְ הֲרֹאֵם צוּר שִׁבְן מְרוֹמִים •
 אֵל מְקַךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים :

אל מלך וכו' ויעבור וכו' עד וקם

שְׁעָה עֲלִיּוֹן • לְקוֹל אֲבִיּוֹן • וַיִּשְׁוַעְרֵנוּ אֵל תַּבְּזָה :
 רַבּוּ

שְׂחִיף הַסִּיר : יְרִיבֵיךָ • הַמְּרִיבִים עֲלֵיהֶם וְהַסִּיבִים אֵינִי אֲתָן עֲלֵיהֶם מִשָּׁא
 חֲשִׁיבֵי וְסַמְלִיקוֹת כְּלוּמַר אֲמַסִּיר בְּיָדֶם כּוֹס וּשְׁלֵלֶם : וּמִרְקַחֶיךָ • רֵמוֹ לְכָל
 דְּכָרֵי קֵדָשׁ : לְשִׁבְי עוֹלָם ר"ל אֲמַסִּיר אֲתוֹם לְשִׁבְי עוֹלָם שְׁלֵף וּנְחַלְדוּקוֹת עֲנִינוּ
 בֵּית הַסִּיר שְׁמוֹ שְׂחִיף כְּגִלּוֹת כְּאִילוֹ הוּא כְּלוֹן כְּכִית הַסִּיר : מִבְּחַר
 הַצֵּאֵן • הַגְּדוּלִים שְׂבוּרָאֵל : מִשְׁלוֹ • כִּךְ לִיוֹן וְלַעֲנוּ לָךְ שִׁנְקַרְתָּ מֵאִז
 מוֹשַׁלְתָּ עַמִּים וְכוּעֵהָ כְּעַמִּים לְגְדוּלְתֶךָ וְעַתָּה אֲתָּ מִקִּיסַת עוֹלָמִים :
 נוֹאֲמִים • אֲוֹמְרִים וְאִם אֲוֹמְרִים הוּי עִיר הַדְּמִים : רַגְשָׁתֶם • הַמְּנוֹתָם :
 צוּחַתֶם • שׁוֹעֵתָם : וּכְמַעֲט קָם • עוֹד מַעֲט כְּלוּסֶם וְגו' • מְעוֹטֵי עַמִּים
 כְּמ"שׁ הַכְּתוּב כִּי אֲתָם הַמַּעֲט מִכָּל הַעַמִּים :

לִבְבוֹ מֵרֶגֶז בְּיוֹם נֶאֱמַר לִבְנֵי בְּוִי הַחֹזֶה :
 כְּתוּב דָּךְ אֶת שֵׁם הַיּוֹם אֶת עֵצֶם הַיּוֹם הוּא : יָה
 צְבָאוֹת זְכֹר תְּלֹאוֹת אֲשֶׁר צָר לִי כֹאֲד עָלֶיךָ :
 בְּמִזְל גְּדִי הִלֵּא בַעֲדֵי נֶאֱסָפוּ שְׁלֹשְׁתֵּיהֶן : וְבוֹ
 שִׁוִּית הַדְּחִוִּיּוֹת חַל הַנֶּגֶף בָּהֶן : וְבוֹ סָמַךְ מִנְאֵץ
 שְׁמָךְ עַל קְרִית מִשְׁוִשִׁיהֶן : וְבוֹ נֶאֱסַף רֹאשׁ
 הַסֶּף הוּא עֲזָרָא הַכְּהֵן : כִּר אֱלֹהִים קְרָאוּנִי
 וְרַבּוֹת פְּזָה וְכֹזָה : כְּתוּב אֲרִי עֲלוּ בְּיוֹם הַלֵּז וְחֵץ
 קָלְקַד לְמוֹל עֵרִי : וְקָם עֲשִׂירֵי בַעֲשִׂירֵי לְשַׁחַת
 כָּל שְׂאֵר הָעֲשִׂירֵי : לֹאֲבַד כִּר פְּרִי אֲשַׁכֵּר
 וְלִקְלוֹט עֲנָבֵי נְזִירֵי : וְעוֹד קִשּׁוֹר אֲנִי לְאֲשׁוֹר
 אֲשֶׁר נִצַּב עַל צִירֵי : אֲנִי נִגְדַע וְלֹא אֲדַע לְמִי
 אֲבִכָּה הַזֶּה אוֹ זֶה : כְּתוּב סְמוּךְ עִמָּךְ בְּיוֹם סָמַךְ
 אֲרִי עַל עֵיר קָדֵשׁ : שְׁעָה שְׁוֹעֵם מְחַה פְּשָׁעִים
 בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ : וְהַמְלוּכָה הַנְּסוּכָה כִּימֵי קָדֵם
 חֹדֶשׁ : וְלַתְּהִלָּה כִּבְתְּחִלָּה שְׁמָךְ יָה בְּנֹו קָדֵשׁ :
 וְכָל שׁוֹנֵא וּמִתְאַנֶּה בַעֲזוֹ אַפָּךְ חֹדֶשׁ : וְיִלְכְּדוּ
 וְיֵאבְדוּ בְּיוֹם בְּרַק בְּעֵיר קָדֵשׁ : וְיָשׁוּב עֲלוֹיָן
 לְעִיר

שעה • קכל כרפון : תלאות • לרות : בטול גדי • השולט כחדש טבת :
 שלשתיהן • שלש ספורעניות הסוכרות חס"כ וחס וכו' שיות
 ונ"ו וכו' סמך ונ"ו וכו' כספך ונ"ו : הנגף • הנגף שסיה במדבר קו כימו
 דור : ובו סמך • ככוכבכל מכאן סס' על קרית משושילן של ישראל וסוף
 ירושלים : הסף • מנות סכית : קראוני • עכוכו מקרה : ארי • ככוכבכל
 סמך : וחץ קלקל • הוא מיון קסס לדעת על איוס עור ילך להלקס : וקס • קס
 סמל העשירי השולט כחדש טבת כעשור לחדש לשחק שארית ווסף העשירי
 לשכטוס : פרי אשכול • ישראל סממל לבסן : ולקוט • שארית ישראל
 השאקרוס מאשור וסס יסודס וכסמיון : ועור קשור • כלומר כשכך ככוכבכל
 ערוין סייקי משועכר סחק מלך אשור סתבלה י' שכטוס : על צירי • על
 יר פחמי קרוב לי : הוה או זה • מלך אשור קו מלך ככל : הנסוכה
 סמכוסה כמחקה סל סמנון בערה וסס ישראל : ומתאנה • סמכקס סכס
 לסדע • חרש • סתת : ביום ברק • כוס סלכסס ברק סקכן סת סוליו
 כעור

לְעִיר צִיּוֹן עֵין בְּעֵין נְחֹזֶה : וְאֵן נֶאֱמַר • בְּטוֹב
 מֶאֱמַר • הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה : וְאֵן

פומון לחן עד מקו ס'

יֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם שְׁעָה בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם : וְחוֹן עַל
 עַם אֲשֶׁר לָקוּ • בַּחֲטָאתֶם כְּפָלִים : בְּיוֹם הַחַד
 צָר לְצוֹר מְחֹלַת מַחְנִים • סָמַךְ מִדָּךְ בְּבַל אֵל
 יְרוּשָׁלַם : הַעוֹנָה בַּמַּצָּר • עֲנוֹת עֲנִי אֵל תְּבוּרָה :
 בְּיוֹם צוּם הָעֲשִׂירֵי • עֲנוֹתֵנוּ תַחֲוֶה : יוֹם הַהִהָרֵת
 בַּמַּחֲזֶה לִבְנֵי בְּוִי הַחֹזֶה : כְּרֹב דָּךְ אֶת שֵׁם
 הַיּוֹם אֶת עֵצֶם הַיּוֹם הוּא : יוֹם בּוֹ שָׁקַד שְׁחַד
 וְנֶאֱמַר עַל דְּלִתִּים : סָמַךְ יוֹם סָמַכּוּ עַד אֲרָמוֹן •
 נַחֲלַת צְבִי וְשִׁפְרֵי • וְבוֹ רֵחוּל הַנֶּגֶף בַּמַּכְפִּישֵׁי
 בְּאֶפֶר : וְגַם בּוֹ נֶאֱסַף עֲזָרָא הַכְּהֵן הַסּוֹפֵר : וְלֵב
 מִתִּי קְרִית סָפֵר • בּוֹ הָיָה לְמַיִם : סָמַךְ

כל מלך ויעבור אכשי אמנה וכו' ובימרוס הספלה כמו כפוס נולוס

מנחה לעשרה בטבת

שִׁמְעֵ קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת : וְהֵאֵל הַמִּקְבֵּל תְּהַפְּלוֹת
 וְהַעוֹשֶׂה בְּלִי חֶקֶר גְּדוּלוֹת • וּנְפִלְאוֹת וְהַנּוֹרָא
 עֲלִילוֹת : וְהַחֲכֵם וְהַקִּים לְעוֹרֵם וְהַנְּבוֹר עַלֵי כָל הַיְכֹוֹלוֹת :
 וְהַרְחוּם וְהַחַנּוּן וְהַטּוֹב • וְהַחֲסִיד וְהַמְּרַבֶּה מַחֲלוֹת : אֲשֶׁר
 עֲנָה

שעה • כעור קדש להלקס עם סיסרא :
 סכוטס בעין סמלמך ישראל סכאס סכאס רמנו רמנו ללרות :
 סחולת סמחנים • ישראל : שקר • ארכ : שחל וסמר • רמנו
 לכוכבכל וככל : נחלת צבי ושפר • ח"ו ולכו וספר עכוס יופי :
 כמכפיש • כאוסס סככשו וכתגוללו סכסר : קרית ספר • ח"י מערוי ח"י
 וסוף דכור ונקרסס ג"כ קרית סכס ולקס זסס ככס סכרוי :
 קנבי

עָנָה לְאַבְרָהָם וַיִּצְחַק וַיִּשְׂרָאֵל לְמִלְאֵת כָּל שְׂאֵלוֹת :
וְהָעֹנָה בְּבֵית כְּלָא לְיוֹסֵף וּמְבוֹר הָעֵלְיוֹת לְגִדְלוֹת :
וְהָעֹנָה בְּמִצְרַיִם לְעַמּוּ : וְהוֹצִיאָם לְחֵירוֹת מִסְּבִלוֹת :
וְהָעֹנָה בְּסֵם וַיַּעֲבִירָם וְטָבַע אוֹיְבֵיהֶם בְּמִצּוֹלוֹת : וְהָעֹנָה
בְּהַר סִינַי לְמִשְׁרָה וּבִשְׂרָתוֹ בְּטוֹבֶכֶךְ בְּנְאוֹלוֹת : וְהָעֹנָה
לְאַהֲרֹן בְּקִטְרֵת וְגַם פִּינְחָס עֲנִיתוֹ בְּפִלְיוֹת : וְהָעֹנָה
יְהוֹשֻׁעַ וְעֹלֵי וְגַם חֲנָה בְּהַתְּחַנְּנָה בְּמִוֹת : וְהָעֹנָה שְׁמוּאֵל
בְּחִשּׁוֹנוֹת : וְהָעֹנָה עֲלֵי מִשְׁבֵּר לְחֵרוֹת : וְהָעֹנָה שְׁלֹמֹה
רַב שְׁלוֹמוֹת וְגַם דָּוִד אֲשֶׁר שָׂר לָךְ בְּמַעֲלוֹת : וְהָעֹנָה
לְאַלְהֵינוּ בְּכַרְמֵל וְאִשׁ יִרְדָּה וְאַכְלָה מֵאַקְלוֹת : וְהָעֹנָה
בְּיֵשַׁע לְאַלְיֵשַׁע וְהוֹקֵחַ עֲנִיתוֹ בְּתַעֲלוֹת : וְהָעֹנָה בְּלֵב
חַיִּים לְיוֹנָה וְהוֹצִיאָתוֹ לְאַזְרוֹת מֵאַפְלוֹת : וְהָעֹנָה חֲנַנְיָה
וְעֵרִיָּה וּמִיֶּשָׁאֵר בְּהַצְלוֹת לְהַפְלוֹת : וְהָעֹנָה לְדַנְיָאֵל
בְּרַחֲמֵיו וּמִלֶּאךָ חֲלָצָתוֹ מִשְׁחָלוֹת : וְהָעֹנָה לְמֶרְדֵּכַי
וְאַסְתֵּר וְהַפְּכֵת יַגּוּנָתָם לְגִילוֹת : וְהָעֹנָה בְּמוֹ עֹד
לְעֹרָא וְחִשְׁמוֹנִים עֲנִיתָם בְּחִילוֹת : וְהָעֹנָה בְּחוּךְ מַעֲנֵר
לְחוּנֵי בַעַת נִשְׁבַּע בְּשִׁמְךָ רַב פְּעִילוֹת : וְהָעֹנָה לְכָל
צְדִיק וְחִסִּיד אֲשֶׁר הָיוּ בְּכָל דּוֹר בְּקִהְלוֹת : וְהָעֹנָה אֲנִיּוֹת
יָם בְּסַעֲרוֹת : וְהָעֹנָה לְמַתְעַנָּה בְּמַחְלוֹת : וְהָעֹנָה לְהוֹלְכִים
בְּיִשְׁמוֹן וְהָעֹנָה אֲסִירִים בְּכַבְּלוֹת : וְהָעֹנָה לְכָר צוּעֵק
וְקוֹרָא וְכָל בָּאִים לְפָנֶיךָ לְחֵרוֹת : עָנָה עֲנֵי שֶׁפֶר כָּר
הַשְּׁפָלִים וְשָׂא חֲטָאוֹ מִקְּבֵל הַתְּפִלוֹת : וְהָאֲרֵךְ נָא בְּרַחֲמֶיךָ
שְׁנֹתָיו וְצוּחַ כָּל שְׂאֵלוֹתָיו לְמִלְאוֹת וְתַחֲשׁוּב כָּר הַפְּלוֹתָיו
קִטְרֵת לְפָנֶיךָ בְּקִרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת : וְהָאֵל הַמִּקְּבֵל הַתְּפִלוֹת
שְׂמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת :

מהפלאין מנחה כמו בלום גדלים ואומרים כל חרף אפיס ואם כל כע"ש אומרים
יחי ה' אלתיכו ומולאזין ס"ת וקורין בו שלשה גברי בפרשת וקל כמו בלום
גדלים ואין אומרים קדיש ואחר הקריאה גוללין ס"ת ואומרים מעמוד זה

יענה יהוה ביום צרה ישגבה שם אלהי יעקב :
ישלח

יִשְׂרָאֵל עֹרֶךְ מִקְדָּשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֲדֶךָ : יִזְכֹּר כָּר
מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יְדִשְׁנָה סֵלָה : יִתֵּן לָךְ כְּלֶכְבֶּכֶךָ
וְכָל עֲצָתֶךָ יִמְלֵא : נִרְנְנָה בִישׁוּעֶתֶךָ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ
נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּר מִשְׂאֵלוֹתֶיךָ : עָתָה יִדְעֵתִי
כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת
יֵשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהֵי בָרְכֶכָּה וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאַנְחָנוּ
בִשְׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : הֵמָּה כָּרְעוּ וּנְפִלוּ
וְאַנְחָנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדַד : יְהוָה הוֹשִׁיעַ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קָרָאֵנוּ :

ואם כל כערב שבת במקום יענה אומרים

שיר המעלות בשב יתן את שבת ציון היינו
בחולמים : אז ימלא שחוק פינו וג' שוננו
רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה :
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמהים : שובה
יהוה את שבתנו באפיקים בנגב : הזרעים
בדמעה ברנה יקצורו : הלוף ילך וככה נשא משך
הזרע בא יבא ברנה נשא ארמותיו :

ואומרים ותללו כמו שכתוב בלום גדלים ומחזירין ס"ת למקומו ואומר תקון
קדיש לעולף ומתפללים י"ח ואחר חזרה אומרים על ידי רחמיך וכו' וכופלים
ע"פ ואומר ש"ך קדיש תקבל ומנוגור תפלה לעני כי יענוף ואם כל
כערב שבת במקום תפלה לעני אומרים ה' מלך ואין אומרים תפלה כלל
קדיש ואם שלמא ועליונו לשבת :

רתענית אסתר

שלמות הלב
מתענין בי"ג באדר זכר לרתענית אסתר שכבוד כונו המן
שכאמר דברי תלמונת וועקקס והוא תענית של שמחה
ולכרון חכם קבלוהו כשמחה עליוס ועל זרעם ותענית זו כקרא תענית
אסתר :

כשלוש ככסוס לבית סכסכת ומסדרים כל התפלה כמו שכתוב ביום גדלים
ואחר העמודים יתחיל ס"ד

על ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו כי ברוב
אולתנו שנינו . מחול לנו מלכנו כי רבו
עונינו : אל ארך אפים אתה . ודרך תשובה לנו
הורת : גדלת רחמיך וחסדיך . תזכור היום לזרע
ידידיך : תפן אלינו ברחמים . כי אתה הוא בעל
הרחמים : בתחנון ובתפלה נקדם . כמו שהודעת
לעניו מקדם : ומחרון אפה תשוב . כמו בתורתך
כתוב . ובצל כנפיה נחסה ונתלונן . כיום וירד
יהוה בענן : תעבור על פשע ותמחול אשם .
כיום ויתיצב עמו שם : תאזין שוע ותקשיב ברצון
מאמר . כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אלהי
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקח :
(וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו)

כעור ששלוח סכור תומר ויעבור וש כוסהים לומר אל רחום שמך

אנגי בהעמיקו מחשבת זממו . בהוסדו על עם
קדוש לאבדו ולהחרימו . ימיני געה בבכי
לצור שוכן מרמו . כי לא ישוש יהוה את עמו :
אנגי המה לכלות שארית ישראל ולאבדנו . הפיר
פור הוא הגורל ביום זה לגדענו . ימיני ולא קם
ולא זע ממנו . והבוטח ביהוה חסר יסובבנו :
אנגי

אנגי . כשהמן האנגי העמיקו כמחשבת זממו לחרע וכתועץ על עם
קדוש לאבדו ולהחרימו אז ימינו וסוף מרדכי געה וכו' :
געה

אנגי זדונו השיאו בעצה נבערה . חש לשקור
עשרת אלפים לאבד שה פזורה ימיני טהר לבו
בעזם ועצרה . טוב יהוה למעוז ביום צרה : אנגי
יצא שמח מבית מעדנות . כונן עין לתלורת עליו
איש אמונתו . ימיני לבש חן ונסמך על עוטה
גאונות . אבי יתומים ודין אלמנות : אנגי מהר
קרוא חכמיו ומדיני אשה . נפור תפול לפניו ועצוהו
לבושה . ימיני סוד הודיע להרסה ומלכות לבשה .
ואסרה אשר אסרה על נפשה : אנגי עת בואו
למשתה מסבה . פיה פתחה בחכמה אהובה
נדיבה . ימיני צהר בראותו מפלת המן בחבה .
אל גערץ בסוד קדושים רבה : קדוש הנערץ בסוד
שרפי מעוני . רוממותיך יפצחו עדרת אמוני .
לישועתך קויתי יהוה . בן יאבדו כל איביך יהוה :
יהמו נא רחמיך על מעוטי עמים . ושגבם בחסדיך
לעיני כל לאומים . פלאיך הראם צור שוכן
מרומים . אל מך יושב על כסא רחמים :

תומר אל מלך ויעבור עד וקם . ותחל"ח

יחלת עבדיך בחזיוני כתביהם . דתתם לרחמים
לפני כל שוביהם . ודברת על לבם לרפאת
מכאוביהם . ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם :
צמתתני

געה . כעך . נבערה . סכלה : חש . מהר : מבית משרנות . מכית שמשתה :
ואסרה . שלח להגיד עמנו ומולדתם עתה תוכל להגיד : מסבה . שסוס
מכית כפולתו : צהל . שמת סרכס וקסה סמוך להכל וי"א שסוף סמוך להלל
כערץ וכא מוחלט כמקום סמוך :

יחלת . כחה תחלת : בחזיוני כתביהם . ככחאות סכתוכות ככתבו
סקרש אשר להם לישראל : צמתתני . עכוכו כחיתה וסוף כמקום
למתני

צַמְתַּתְנִי אוֹ אַרְיָה מִנֶּפֶן פּוּרֵיהּ . הַגְלֵנִי וְהַעֲלֵנִי אֶל
 אֶרֶץ מֵאֲפִלְיָה . הַקְדַּמְתָּ אַרְבַּעַה הוֹגֵי דַת תּוֹשֵׁייהּ .
 דְּנִיֵּאל חֲנִינְיָה מִישָׂאל וְעוֹרֵיהּ . זֶה נִצְרַל מֵאַרְיֹות
 וְאַלְהַ מְלַחְבֵּיהֶם : יֵאֵף חֵשׁ הָאֵיל וְהַחֲזִיר בְּמַהוּמָה
 וּמְבוֹסָה . כְּמַעַט אוֹרֵי קֶדֶר וּמְאוֹר שְׁמֵשִׁי בְּסָפָה .
 תְּמַכְתָּ יָד יְמִינִי בִימִינֵי וְהִדְסָה . וְחֲצִים אֲשֶׁר דְּרָכּוּ
 לִי . שָׁבוּ בְּלֵב רוֹבֵיהֶם : יֵאֵף קֶס עָלַי בְּפִשְׁעֵי הַנֶּבֶל
 הַבַּעַר . גְּרוֹנוֹ עָלַי פֶּעַר . בְּחֲזִיר בְּרוֹזֶף הַיַּעַר .
 הַקְדַּמְתָּ לִי מִשִּׁיבֵי מְלַחְמַת דַּת שַׁעַר . וְהַנְּנִי
 מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּשִׁכְלֶם וּבְנִיבֵיהֶם . וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם
 בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם :

סוקים

וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאִסְתִּים
 וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלּוֹתֶם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם פִּי
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף
 אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר
 וְהָאֶרֶץ אֶזְכֹּר : מִן הַמִּצָּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב
 יְהוָה : יְהוָה לִי לֹא אֵירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם : יְהוָה
 לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי : טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה
 מִבִּטָּח בְּאָדָם : טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבִּטָּח בְּנָדִיבִים :
 כֶּדֶר גּוֹיִם סִכְבוֹנֵי בִשְׁם יְהוָה כִּי אֲמִיָּקָם : דָּחָה
 דְּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וְיְהוָה עֲזָרְנִי :

פומין

למחני כי אריות זכר סוף ולא כקנה ואריות רמז לכבודכסר : מנפן • מקוות
 נפן פרוס : ארץ מאפליה • ככל : הוגי • לומני : זה • דניאל : יאלה •
 חכמה מושאל ועורק שכלכו מאש סכסן : חש • מאר : ראייל והחזיר •
 סמן וקשורוס : רוביהם • משליכו סקלים : משיבי מלחמת • לומני קורס
 ויקוי ס' : ובניביהם • כרכורס :

וקירוס

פומין למן עד נתי ס'

יְהִירִים קָמוּ בְּכָל דּוֹר . וְהָאֱלֹהִים שְׁמַרְנִי . עֲרָה
 אַרְיָה תַחֲלָה . בְּכָל פְּאוֹת זַרְנִי . קֶס אַחֲרָיו
 דוֹב שְׁפוּל וְלִמְזַנֵּב מִכְרַנִּי . דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל וְיְהוָה
 עֲזָרְנִי : אִזּוּ בְּצִאתִי מִפָּרָךְ . בָּא נְחֹשׁ עָלַי דְּרָךְ . עַל
 עֵיף וַיִּגַע לְהַבִּיא בְּלִבוֹ מוֹרָךְ . גִּדְעַת וְהַכִּית אֹרְחוֹ
 שׁוֹק עַל יַרְךָ . יוֹם הַרִים יָד עֲנִיו . עֲלִיהֶם הַגְּבִירְנִי :
 דָּחָה בְּקוּם הַמֶּן הָאֲנִי . כְּתַנִּין לְבַלְעֵנִי וְכַתֵּב שְׁטֵנָה
 עָלַי . בְּיוֹם אַחַד לְגִדְעֵנִי . שְׁלַח מִשְׁמַיִם אֶל
 וַיּוֹשִׁיעֵנִי . לְמַחִיָּה הַשְּׂאִירְנִי . וְעוֹ וַיִּשַׁע אֹרְנִי : דָּחָה
 שְׁמַךְ מְגִדֵּל מִבְּטָחִי . אֶל מִבְּטָן נַחִי . וְחִלְצַת אֶת
 רוּחִי . מִמּוֹת וּמִשְׁחִי . אֶת עֵינֵי מִן דְּמַעָה . וְאֶת
 רַגְלֵי מִדְּחִי . וּבְאֶרֶץ מְרוּחִי . אֶל אֱלֹהִים הַפְּרַנִּי : דָּחָה

סוקים

דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל וְיְהוָה עֲזָרְנִי : עֵנִי וּזְמַרְתִּי יְהוָה
 וְיְהִי לִי לִישׁוּעָה : קוֹל רִנָּה וַיִּשׁוּעָה בְּאֶחָדִי
 צְדִיקִים יְמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל : יְמִין יְהוָה רוֹמְמָה
 יְמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל : לֹא אֲמוֹרַת כִּי אֲחִיָּה וְאֲסַפֵּר
 מַעֲשֵׂי יְהוָה : יִסֵּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתַּנְנִי : פִּתְחוּ
 לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אָבִא בָּם אוֹרָה יְהוָה : זֶה הַשַּׁעַר
 קִיְהוֹה צְדִיקִים יִבְאוּ בוֹ : אוֹרָךְ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתָהִי לִי
 לִישׁוּעָה : לוֹלֵי יְהוָה שְׁהִיה לָנוּ יֵאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל :
 אֵיךְ

יְהִירִים • גאים : אריה • ככוכדכסר : דני • ספולכי : דוב שכול •
 מני ופרס וכוון לקשורוס סמולך עלוהם : ולמזנב • המן :
 או • מאן כשולכתי ממלכוס מעבודת פרך כל כחש וסוף עמלק : יום
 הרים • וסוס כאשר ויום מנס ירו וגי' ועכוו סוף מנס' נוחי' מופלגי :
 וחלצת • וסללת : משחי' משתת : מרוחי' גלותי :

כשוד

כומין

אִיךְ זָרִים • אֲכֹזְרִים • בְּדַבּוּרִים סָבְבוּנוּ : בְּקוּם
הָמָן • בְּזֶה הַזְּמַן • בְּשׂוֹד שְׁלֹמֹן שָׂדְדוּנוּ :
בְּרֹב מַעַר • סָף רַעַל • בְּלִי תַעַר הַשְּׁקוּנוּ : רֹגְלֵי
יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ • אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוּנוּ : אִיךְ דָּמוֹ
וְזַמְמוֹ • בְּלִבָּם נִינָם יָחַד : בְּמַחְשַׁבְתָּ • לְהַחְרִיב
בֵּית • יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד : בְּסוֹד סוֹדִים • לְהַשְׁמִידִם •
לְהַכְחִידִם • בְּמוֹ כַּחַד : וּבֵין תַּנּוּר וְכִירִים • הַמַּיִם
שֶׁטְפוּנוּ : לֹאִי קָם צוֹרֵר • וְלִי עוֹרֵר • אֶהְבֵּתוֹ וְשָׁנְאתוֹ :
וְדַת הַעַמִּיד • וְקִץ לְשִׁמִּיד • עֲדַת שְׂדֵי וְנַחֲלָתוֹ :
וְצוֹר חֲמַר • וְטוֹב גָּמַר • וְהִרְאָה אֶת גְּבוּרָתוֹ :
לְהֶאֱבִידוֹ • לְהַכְחִידוֹ • וּבָנָיו אֲשֶׁר עֲנוּנוּ : לֹאִי חֶשֶׁב
צָר • בְּעַת מִצָּר • וְהַפִּיל פֹּדֶר גּוֹרְרוֹ • וְצוֹר הַקְּשִׁיב •
וְאִזְּ הַשִּׁיב • בְּרֹאשׁוֹ אֶת תְּגִמּוּלוֹ : וְאֵל נֶאֱדָר •
בְּחַדֵּשׁ אֲדָר • עוֹז הִרְאָה לְקַחְלוֹ : בְּמוֹ רִצַּח • עֵרֵי
גִּצַּח • הִכָּה אֲשֶׁר הַכּוּנוּ : לֹאִי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ •
אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוּנוּ :

סוקים

לֹאִי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל : לֹאִי
יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם : אֲזִי
חַיִּים בְּלַעֲנוּנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם
שֶׁטְפוּנוּ גַּחֲלָה עֶבֶר עַל גַּפְשָׁנוּ : אֲזִי עֶבֶר עַל
גַּפְשָׁנוּ הַמַּיִם הַיְדוּנִים : בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ
טָרַף

כשוד שלמון • כשוד מני שכן על עם כועס בשלום : כוס רעל • סס
המות : כלי תעל • שאין רפואה : נינם • כנגד אוקס מן העולם :
ובין תנור וכירים • כלומר אדם על אדם : וקץ • כו"ג באדר :
וארץ

ס

טָרַף לְשִׁנְיָהֶם : נִפְשָׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפַּח יוֹקָשִׁים
הַפַּח נִשְׁפָּר וְאֶנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ : עוֹרָנוּ בִּשְׁם יְהוָה
עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
אֲדָנִי שִׁמְעָה • אֲדָנִי סִלַּחְהָ • אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה • אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ : הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי
וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם :

אל מלך ויעבור אכשי אמונה וכו' וגומרים התפלה כמו שכתוב ביום גדלות

מנחה לתענית אסתר

מתפללים כמו ביום גדלות ובמקום אל ארץ אפים אומרים וקי ס' אלקינו ומוטואין ס"ה וקורין שלש גברי בפרשת ויחל ואין אומרים קדוש ויגלליו ס"ה ובמקום וענך אומרים

לֹאִי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל : לֹאִי
יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם : אֲזִי
חַיִּים בְּלַעֲנוּנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם
שֶׁטְפוּנוּ גַּחֲלָה עֶבֶר עַל גַּפְשָׁנוּ : אֲזִי עֶבֶר עַל
גַּפְשָׁנוּ הַמַּיִם הַיְדוּנִים : בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ
טָרַף לְשִׁנְיָהֶם : נִפְשָׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפַּח
יוֹקָשִׁים הַפַּח נִשְׁפָּר וְאֶנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ : וְעוֹרָנוּ בִּשְׁם
יְהוָה עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

ואומרים וקלנו כמו שכתוב ביום גדלות ומקורין ס"ה למקומנו ואומר הש"ץ
קדוש לעולף ומתפללים שמוכה עשרה ואין אומרים סליחות ואין כופלים ע"פ
כשאר העניות ואומר קדוש תקבל • ומזמור על אילת השחר • קדוש יחא
שלמאן ועליונו :

ואם חל פורים כח' בשבת מקדמונן להתענות יום תמישי ואומרים סליחות
וכופלים על פניהם כשאר תעניות • וכשבת אין אומרים דרקתך :
לשכעם

לשבעה עשר בתמוז

שלמות הלב כוס הרביעי האמור כקבלה הוא ו' בתמוז שהיא בחדש הרביעי וממשה דברים קשים אירעו בו כשתברו הלוחות ובעל התמיד והבקעה העיר דתקוה בחדש הרביעי כתשעה לחדש וגו' וכתוב בחרים ובקעה העיר והיוון כס ממתינותיו דתקוה בו' כבקעה העיר ומסרקוין לא קשיא כאן כראשונה כאן באחרונה והיא כתשעה לחדש הבקעה העיר כראשונה וכי' כו כשנים ובתשעה לחדש חזן מתענין לכל כי' מתענין דתרכן שני תמיד לן טפי ומ"מ כוס רביעי הוא לבקיעה העיר ולק לכו לבגור עליהם כג' וי' דרבע תעניות קבלו עליהם ולא עוד ועיון מה שכתבתו כדכיום הכלליות בראש הספר וכוונת הוה שרף אפוסטמוס את התורה והעמור כלם בהיכל הרי חמשה דברים :

כדיך לחזק משבעה עשר בתמוז עד השעה כאב שלק לילך יקודו מד' שעות עד ט' שעות ולק יכו התלמידים בימים ההם :

כשחיות היום ככנסים לבית הכנסת ומסדרים התפלה כמו שכתוב כלום גדלים ואחר תורה העמידה אומרים

וארץ שפל רומי יום דמה רשע להכניעי משוש רבי שבת והושלכתו מבית מרגועי אנו ואבלו פתחי יום נאסף נדיבי ושועי לכן אקונן מימים ימימה בחדש הרביעי :

בחדש הרביעי אפפו עלי רעות ואנחות בשבעה עשר באנחתי ינעתי ולא מצאתי מנוחות געה געתי בבכי ועל כל ראש קרחות כי ביום זה נשתברו הלחת : הלחת יצאוני וסבבו עלי תלאות ונברה יד צרי וזרני בכל פאות סוב נא והגן מיחלי קץ פלאות כי שמש ומגן יהוה צבאות :

בחדש הרביעי דמיתתי עלות מטיט היון ואין מעמיד בשבעה עשר בו הייתי לבנה למאכל ויהשמיד ולא מצאתי מנוח ומכאובי נגדי

וארץ רומי שפל לקץ שבת כעל מרגועי מכותתי אנו ענינו חבל נדיבי ושועי רמו לגדולי העם אפפו הקיפו געה ענינו פעקס יצאוני ולאו ממנני תלאות לרות וזרני והספואי

לשבעה עשר בתמוז

נגדי תמיד כי בו בטל התמיד : התמיד יום הוסר נברה ילתי ביללת אנלים ומספדי גדל במספר הדררמון בפלים סוב נא והחיה רדומנו אל שוכן שמים יחינו מימים :

בחדש הרביעי ועם צור נשאתי וחמתו פי הבעיר בשבעה עשר בו חלה אחותני וסער מסעיר טובו נשיתי ותזנה משלום נפשי בתגרת שעיר כי בו הבקעה העיר : העיר יום הבקעה בקום תימן ומגדיאל ואזלת ידי ולא מצאה לאר סוב נא והקדש פליטת אריאל :

והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל : בחדש הרביעי יום הו הו תוכחה ועברה בשבעה עשר בו כבודי גרה ותפארתי הוסרה לשברי אין פהה ומפתי נחלה ורוחי נשברה כי בו שרף אפוסטמוס את התורה :

התורה יום נשרפה הודשו עלי יגוני ושבתו מעיר קדש ישישי וקני סוב נא והון בעונה עברת אמוני רוח דעת ויראת יהוה :

בחדש הרביעי מענתי מרד זר בסאסאה ובה כל בשבעה עשר בו נוי השם זר ואת יעקב

והספואי : כוסל התמיד בעלו הקרבנות כב' סמך לפי שלק מלאו עוד בהמות להקריב מפני המלך : אנלים שם מקום בגבול מואב ולכא ישעים שער שם יגיע וללכת מואב כג' ש' עד אנלים וללכת : במספר הדררמון בן טכרומון שהרג את אחיז כרמות גלעד : רדומנו ל' תדומה וקיא רמו על הגלות : חלה חיל ורעה : נשיתי שכתתי בתגרת במלחמת : תמן ומגדיאל אלופי חרום : ואזלת וסלכס : לאל : כח : נלה : ענינו גלות : כחה : רשוקס : נחלה : רכת סכאכ מאד : משעותי עוכי ור' ל' זר שלם אותי כרעתי : בסאסאה : שם מדק : כל : מדד : נוי : כתי : השם שם

יעקב אכל . ספות שנה בשנה ביום זה ממרור
 אוכל . פי בו הועמד צלם בהיכל : יום הועמד
 פסל קנאה ותועבה . ובו חבלה רוחי ותחלתי
 נכזבה . טוב נא ורפא משובת עמך ותאיהבם
 נדבה . השיבנו יהוה אליה ונשובה :
 על ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו פי ברוב
 אולתנו שגינו . מחול לנו מדכנו פי רבו
 עונינו : אל ארץ אפים אתה . ודרך תשובה לנו
 הורת : נדלת רחמיך וחסדיך . תזכור היום לזרע
 ידיך : תפן אלינו ברחמים . פי אתה הוא בעל
 הרחמים : בתחנון ובתפלה נקדם . כמו שהודעת
 לעניו מקדם : ומחרון אפך תשוב . כמו בתורתך
 כתוב . ובצל כנפיך נחסה ונתלונן . ביום וירד
 יהוה בענן : תעבור על פשע ותמחול אשם .
 ביום ויתיצב עמו שם : תאזין שוע ותקשיב ברצון
 מאמר . ביום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :

ויעבר יהוה על-פניו ויקרא יהוה יהוה אלה
 רחום וחנון ארץ אפים ורחימם ואמת :
 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח :
 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

כבוד שהלוח לכוזר ויעבור וש כוונתו לומר אל רחום שמך

אזי בבגדי אמרי דר מעוני . בהשתרג עוני .
 הכביד עולי מוני . גבר עלי זר במהלום
 להלמני

שם שממך : ספות . מדי שנה בשנה : ממרור . דבר מר ובאמר כוונת
 משל : חבלה . כשחקה . נכזבה . היתה כוזב :
 כעברי על אמרי אל ושב כשמים : בהשתרג . בהתחבר
 וכשהסתך עוני : מוני . כוננו : במהלום . כפלי מנן לכתת
 ולשכר

להלמני . אפן טרף וישטמני : דרכיו זנחתי אשר
 לי הורה . הן על כן העיר פי אף וועם ועברה .
 זעמו פי הריק והציו פי ירה . ויקימני לו למטרה :
 חלפנו עלי ביום זה חמש תלאות . טרפו חיתי
 וישטמוני למשוואות . וגעה נפשי וגוע והלאות .
 נעויתי משמוע נבהלתי מראות : כל אלה בזכרי
 יעוררוני אנחות . להבה השיקתני מדהטת כסל
 וטוהרות . מספר מר אנגיל וארחיק שמהות : פי
 ביום זה נשתברו הלהות : נועד עלי זר והמוני
 הצמיד . סבוני כמים וטבעתי ואין מעמיד . על
 כן אייל כמו פי ונחי אתמיד . פי ביום זה בטל
 התמיד : פושתי תמו כהמות זרם מיכל . צמתו
 כבוז חיי ויהנוני למאכל . קרא עלי מועד והמוני
 שכול שכל . פי ביום זה הועמד צלם בהיכל :
 רבתי עם זר הצר ופתחיה פתח הערה . שתי גפני
 לשמה ביום זעם ועברה . תאותו ראה זר וידו
 בעזו נברה . פי ביום זה שרף אפוסטמוס את
 התורה : חרקו שן רשעים ביום אף יהוה פי העיר .
 לא המל זר ועקש על ישיש וצעיר . אפן פי חרה
 ורשפיו פי הבער . פי ביום זה הבקעה העיר :
 רחם יהוה ודבר על לב עגומים . בשבעה עשר
 לחדש

ולשכר איתי : וישטמני . עוכבו איכס : למטרה . לדבר שמלכותו איתו
 מכנר לירות שם סקלים : חלפו . עכרו : למשוואות . למוקמות חרכות :
 והלאות . ענין תלאס וינעת : כערס כי : כסל וכו' . כפי
 מעום : וטוהרות . וכליות : הצמיד . חסף וקכר : פושחי . כורתו וסם
 סאויכס : זרם . שכולה מוס : מיכל . כחל סולך כמנועס : צמתו . חכיותו :
 הערה . גולס . גפני . ושראל : תאותו . כענין אך זה סוים שקינכוס מלאכו
 דאיו : ורשפיו . גקלו : עגומים . מלוערוס : משתוממים . ענין תמסון :
 שטס

לְחַדֵּשׁ יוֹשְׁבֵי מִשְׁתוּמְמִים • יְהִי גִלְגַּל עֲלֵיהֶם הַמּוֹן
רַחֲמֶיךָ מִמְרוּמִים • אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים :

חַל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר •

סוּמון

שְׁעָה נֶאֱסַר • אֲשֶׁר נִמְסַר • בְּיַד בָּבֶל וְיִשְׂרָאֵל הָעִיר :
לָךְ יְהִמְרָה • זֶה כִּמְהָ • וַיִּתְחַנֵּן כִּבְּן צָעִיר :
מוֹלֵךְ צוּר • בְּלֵב עֲצוּר • הַמִּירַת מַעֲוֵי יַסְעִיר : יוֹם
גָּבַר הָאוֹיֵב וַתִּבְקַע הָעִיר : לְזֹאת אָבִיךָ • וְאַסְפּוֹק
כֶּף • בְּיוֹם חִמְשׁ קְרָאוּנִי : וְעַל רִגְלֵי הָעֵגֶל • הִלַּחַת
יִצְאוּנִי : וְלִכְרֹזֹר • הַמִּבְצָר • וּבְמִסְגָּר הַבִּיאֲנִי •
וְגַם הַשְּׂמִיד • הַתְּמִיד • וּמַעֲשׂוֹתָו בְּלֹאנִי : וְהוֹשֵׁם
אֱלֹהִי • בְּהִיכַר כְּלִיד • וְדַתְךָ זֶר בְּאֵשׁ הַבַּעֲרִיר : יוֹם גִּבֹּר
מָאֵד אֶתְחַל • וְאֶתְחַלְחַל • בְּיוֹם שְׂדֵי חֲשַׁפְנִי :
וְהַשְּׂפִיפוֹן • מִצְפוֹן • בְּשִׁבּוֹלֶת שְׂטַפְנִי : וְנַהֲגֵי שְׁבִי •
אֶרְץ צְבִי • וְגַם בְּדוֹר צִנְפְנִי : יוֹם חֲשֵׁךְ • מְאוֹר
שֶׁשֶׁךְ • לִיד פָּרֶם דְּחַפְנִי : אֶכְלֵנִי • הַמְּמַנִּי • וְקִינֵנִי
עָרִי זֹאת אָעִיר : יוֹם גִּבֹּר הַלְעַד בִּי מִשְׁגָּבִי • הַלְעַד
אֶפְדֵי יַעֲשֵׂן : גְּדוֹר פְּרָצִי • בְּבֹן פְּרָצִי • וּמַחְדָּק לְקוֹט
שׁוֹשֵׂן : עֵץ פִּקַּח • תְּפִלְתִּי קַח • כְּמוֹ חֶלֶב הַמְדוֹשֵׂן :
בְּנָה

שְׁעָה • כִּסֵּא חַל תַּפְלַת וְשַׁחַל שְׁחַל כְּסוּף נֶאֱסַר וְגו' : וְיִשְׂרָאֵל הָעִיר • כְּבוֹדֵהוּן :
מוֹלֵךְ • לְפָנֶיךָ : בְּלֵב עֲצוּר • כְּחָלוֹ רַמְנוּ כְּעֹבְרִים כּוֹ כִּמְתָה :
יַסְעִיר • ל' סַעֲרָה : אָבִיךָ • אֶכֶף כֶּף וּכְף אֶסְבּוֹק : קְרָאוּנִי • ל' מִקְרָה : רַגְלֵי
כִּסֵּא : יִצְאוּנִי • שִׁבְתְּכֵרוּ וּלְפָנֶיךָ מִמְנֵי : בְּלֹאנִי • מִכְעֵבִי לַעֲשׂוֹת סְרִיכֵכּוֹת :
אֵלֶיךָ • חוֹף הַלֵּל שֶׁמַּעֲמִירוֹ כְּסִיבֵל שְׁחַל כְּלוֹל ר"ל כְּלוֹ יוֹשֵׁי : וְדַתְךָ •
אֶכְסֵמְנוּם שֶׁרַף אֶת הַתּוֹרֵם כִּי"ו כְּתַמוּז : אֶתְחַל • לְשׁוֹן חֵיל כְּיוֹלָדָם :
וְאֶתְחַלְחַל • עֵינֵי כֶסֶם וַיִּגְוֹן : חֲשַׁפְנִי • גֵּלֶם אֱוִתִּי וְלֶךְ הַסְתִּירְכִי כִמְנָף כִּסְתֵר
חֶסֶד לְהַסְלוֹכִי • וְהַשְּׂפִיפוֹן • מִנֵּן נֶחֱשׁ רַמְנוּ עַל כְּבוֹדֵכֶסֶר : וְנַהֲגֵי שְׁבִי • אֶכְסֵי
אֶרְץ לְכִי חוֹף ח"ו : כְּרוֹר צִנְפְנִי • הַסִּילְכִי כִד' פְּנוֹת הַחֶרֶץ כְּעֵינֵי חֶל' לְכִיף
וְכִסְפֵךְ לְכַסֵּף כְּדוֹר וְגו' : יוֹם חֲשֵׁךְ • יוֹם כִּפְלָה כִּבֵּל וְהוּא חֲשֵׁךְ : פָּרֶם •
כּוֹרֵשׁ : בֶּבֶן פְּרָצִי • מַשִּׁית כֵּן דוֹד שְׁחַל מִמְשַׁפְּתָה פֶרֶץ : וּמַחְדָּק • וּמִקְוֹן
רַמְנוּ לְקוֹ"סֵעֵ : שׁוֹשֵׂן • רַמְנוּ לְשַׁחַל : הַמְדוֹשֵׂן • שִׁבְתְּכֵרַף וְסִיס דָּשֵׁן עַל גְּבִי
סַמְכַת

בְּנָה בֵּית זְבוּל • וְהִשָּׁב גְּבוּר • הַכְרַמֶּל וְהַבְּשָׂן :
שְׁפוּט אֲדָם • וְאֵז יִשְׁלָם • הַמְבַּעָה וְהַמְבָּעִיר : שְׁפוּט

סוּמון

אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעַתְנוּ • שְׁעָה שְׁוֹעַתְנוּ • וְרָאָה שׁוּמְמוֹתֵינוּ •
וְיִאֲוֹרֵךְ גְּלוּתֵינוּ • מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה • בְּזַכְרֵנוּ
עֲנוּתֵנוּ • בְּיוֹם חֲמִשָּׁה דְבָרִים • אֶרְעוּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ :
כִּיֹּם נָא אֱלֹהֵי הַרוּחֹת • וּבִחוּץ סִתְרֵי טוּחוֹת • שְׁעָה
שִׁיזַת נְדָחוֹת • נְפֻצוֹת בְּאַרְבַּע רוּחוֹת • מִדֵּי שָׁנָה
בְּשָׁנָה • בְּזִמְן זֶה נֶאֱנַחוֹת • בְּיוֹם עֵקֶב מְדוּחוֹת •
נִשְׁתַּכְּרוּ הַלַּחַת • וּבוֹ כֹּל יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ • נִמְרַר עַל
יְגוּנֵנוּ : כִּיֹּם דִּלְרָה מְטִישׁ הַיּוֹן • טְבוּעִים בּוֹ וְאִין
מַעֲמִיד • עֲדַר תִּתֵּה לְמֵאֲכַל • לְבָזָה וְלִהְשָׂמִיד • מִדֵּי
שָׁנָה בְּשָׁנָה • בְּיוֹם זֶה עֵצֶב מִצְמִיד • יוֹם בּוֹ יָד זֶר
הָאֲמִיד • וּבוֹ בִטֵּל הַתְּמִיד • עַל רוּב עֲנוּתֵינוּ וְעוֹצֵם
חַטָּאתֵינוּ : כִּיֹּם יְהִי אֲשֶׁר הַכֵּל יוֹכֵר • פְּדָה מִשְׁכּוֹר
שֶׁכֶר • מִיַּד עֵקֶשׁ וְסָכֵל • וְשִׂאֵר יַעֲקֹב אָכַל • מִדֵּי
שָׁנָה בְּשָׁנָה בְּיוֹם זֶה מְמָרוֹר אֹכֵל • בְּהַעֲמִיד זֶר
לְמוּלִי • בּוֹ צָרָם בְּהִיכַר • עַל כָּל קוֹרוֹתֵינוּ יְזַלוּ
דְּמַעוֹתֵינוּ : כִּיֹּם שִׁבְרֵנוּ מֵה נֹזְרָא • כִּי סָרְנוּ מִמְּוֹרָא •
נֶאֱוֹר עוֹטָה אֹזְרָה • גְּמוּלִי לְכָל הוֹרָה • מִדֵּי שָׁנָה
בְּשָׁנָה • נְהִי בְּיוֹם זֶה אֶחְקוֹרָה • יַעַן כִּי בּוֹ שָׂרַף
אֶפּוֹסְטָמוֹס אֶת הַתּוֹרָה • לְזֹאת נִשְׁכְּבָה בְּבִשְׁתָּנוּ •
לְשׁוֹד

סַמְכַת : שְׁפִט • שְׁפִט וְשַׁחַל שְׁחַל אֶלֶם כְּגִלוֹת כְּלוּמַר רִיב רִיבֵוּ וְאִין חַנוּס
שְׁתַּכְּרוּ כ"סַמְכַת וְשַׁלְמוּ חוֹכֵם :
טוּחוֹת • כְּלוּת : עֵקֶב • כִּיֹּם שִׁבְלַל שְׁוֹדְקוֹ וְשַׁחַל לַעֲשׂוֹת חַנּוּב
שִׁבְתְּכֵרוּ חֶלְקוֹת : נִמְרַר • ל' מְרִירוֹת : דְּלָה • חֶסֶם : מִצְמִיד •
מִתְכַר וְגוֹן עַל יְגוֹן : הָאֲמִיד • כְּחַרוּמָם : מְמָרוֹר • דְּכַר מַר : לְמוּלִי • לְפָנֶיךָ :
קוֹרוֹתֵינוּ

לְשׁוֹר בֵּית תְּפֹאֲרֵתָנוּ : כִּי־ס רְחוּם יִכְפַּר עֲוֹן . וְכִר
 חֲמָתוֹ רֵא יַעֲר פְּדֵה חַיֵּשׁ מִיַּד־י שַׁעִיר . פְּזוּרֵי
 הַצֵּאן וְצַעִיר . מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה הַמִּית מַעֲוֵי יִסְעִיר .
 יוֹם גְּבִירוֹ הַזֵּרִים וְתִבְקַע הָעִיר . כִּי הֵינּוּ לְלַעַג וְקִלְס
 לְסִבּוֹתָנוּ : כִּי־ס רַחֲמָן בְּרַחֲמִים שׁוֹבֵה . אֵל צִיּוֹן
 הָעֲלוּבָה . וְחַיֵּשׁ נָא לְאִשָּׁה עֲצוּבָה . נַחֲמָה
 הַפְּתוּבָה . וְאֵז שִׁירָה נְגוּבָה . בְּבִגְדֵי הַחֲרָבָה .
 בְּקִבוּץ נְפוּצוֹתֵינוּ . וּבִשְׂוֹבָה אֶת שְׁבוֹתָנוּ : כִּכְזוֹ

אל מלך ויעבור אכשו אמנוה וכו' וגומרין הספלה כמו כיום גדלות

במנחה מתפללין כמו שכתוב כיום גדלות

כששנה שבתות משכחה עשר כתמוז וליך מפטורין תלתא דפורענותא דכרו
 ירמוסו . שמעו . חוון ישעיה :

תקון שבתות

שבין שבעה עשר כתמוז לתשעה כ"א אך כתב הרב חיד"א ז"ל כמחזיק
 ברכה סימן הקכ"ח ס"ק ו' וז"ל ככרכי יוסף כתבתי וראוי לבלט מה שכתבו
 קצת לומר בשכחות אלו איום קיום כמו שכתוב בסדורים ע"ש ועתה ראיתי
 להרב זקן אהרן ש"ת סימן ל"ח שהאריך בזה וכתב ראשון לאומרים . וכן עתה
 כדפס ח"ג מש"ת הרדב"ז כפירושא ושם סימן תרנ"ח כשאל בזה וכתב ויש
 חילוק מן שבעה דבר זה וכבר כתבנו במאמר סתמין דז"ל פקעה וכתיב
 כשנת וב"ש לומר דכרו קינות ולהזכיר דכרו חרין כדו לעורר סככים וסאריך
 בזה ע"ש :

רשות לשבת דברי

דְּבָרֵי נְבִיאִים הֶעֱתִידוֹת יָדְעוּ . מֵאֵז בְּבָל עִם הָאֱלֹהִים
 נִשְׁמָעוּ : לֵאמֹר לְצוּרֵיכֶם הִדְבְּכוֹת קָרְעוּ . אֲךְ עֲמְלו
 לְדִיק וְלִשׁוֹא יָגְעוּ : רֵא הָאֲזִינוּ תוֹבְחַתִּיהֶם וְרֵא שְׁמָעוּ .
 מוֹסֵר

קורותינו מאורעותינו נורא . סאל סכורח המתענף באורה : פזורי וכו' .
 וסאל : העלובה : הסכרת לכ : נגובה ידבר : החרבה : א"י :
 פרעו

מוֹסֵר הָאֱלֹהִים פְּרָעוּ : הַגְּלוּם חֲטֵאֵיהֶם עָרֵי מוֹרָח וְיָם .
 וְדָבִית שְׂבִי מִנְחַלְתֶּם נִסְעוּ : הוּעַם מֵאֵד אֹרֶם וְגָלוּ . מוֹכּוֹל
 קָדַשׁ וְעַד תַּחֲתִית אֲרָמָה נִשְׁקָעוּ : אֲכָבָה כְּבִי יַעֲר לְהוֹתֶם
 וְעַל זֶה צָלְלוּ אֲזִנִּי . וְעֵינֵי דָמְעוּ : רַחֵם עֲלֵיהֶם צוּר בְּאֲרָצוֹת
 הַזֵּרִים . כִּי מִפְּנֵי יָדְךָ וּזְעֵמְךָ יִכְרְעוּ . גּוֹאֵל שְׁלַח לָהֶם .
 וְתוֹרִיחַ מֵאֵד . עֵינְךָ וְאוֹרְךָ . אֲזִי יִפְקְעוּ : עוֹיֵן רְשׁוֹת אֶחָד
 לוֹ . יִשְׁקָלוּ רַעֵי מְהוּמָתִי . כְּבָדָה כַּחֲזוֹל יִס אֵז בְּאִשְׁמָתִי :
 עַד כֵּן נְפוּגוֹתִי . וּמֵאֲמָרֵי לָעוּ . וְאֲבָרָה כֵּר מוֹמָתִי :
 עַד מִי אֶקְוֶה בַּתְּחִלָּה . אִם הֲרַג עֲדָתִי אֵז חֲרוֹב בֵּיתִי :
 עַד טוֹב וְעַר רַע חַיִּיב לְרֹזְרוֹת לָךְ כֵּר חֵי . וְכֵן הוֹרְךָ

יחידתי : לכשמת

נִשְׁמַת שְׂדוּדִים נְדוּדִים בְּאֲרָצוֹת מוֹנִים . תִּשְׁבַּחְךָ מְהִי
 שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיוּ בְּקִינִים . דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ בֵּן חֲזַקְיָהוּ
 מִן הַכְּהֻנִּים : נִשְׁמַת מוֹרָה פִּי עֲנִתוֹת וּמִקְשֵׁה רִיחוֹ . תִּהְלַךְ
 מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה . בּוֹכְרוֹ דְּבַר מוֹכִיחוֹ . דְּבַר יְהוָה אִשָּׁר
 שְׁלַחוֹ : נִשְׁמַת אֲמִלִּים עֲמִלִּים לֶבַם יַפְחַר . תִּהְלַךְ אֲזִנִּים
 אֲטִמּוּ וְלֵא שְׁמָעוּ יַחַד . הִבְרִי הַנְּבִיאִים פֶּה אַחֵד : נִשְׁמַת
 לְכוּדִים בְּפֶחַ חֲטָאִם וּבְמִכְמוֹר . תִּהְלַךְ דָּהֶם תְּבִישָׁר דְּבָרֵי
 נְחוּמִים הַחַל וְגַמּוֹר : דְּבָרֵי שְׁלוֹם לֵאמֹר : נִשְׁמַת שְׁפָלִים
 מְרוּדִים בְּמִרְיָם . תִּשׁוּרְךָ אֲזִמְרִים לְפָנֶיךָ בְּעַת נְהִיָּם .
 וְאוֹל

פרעו . כיעלו : הועם . תשך : להותם . לשכרם : צללו . קבלו אנו
 הרגשה חזקה : יבקעו . ועלה להם השחר כמ"ש אז יבקע כשתי
 אורך רצו על הבולס :

כברה . המהומה סוכרת : כאשמתו . שהיא ככדס מאד : נפוגותו .
 ככעתי : לעו . ככלעו ואינו יכול לסולאס חופס : מזמתו .
 מתשכתי : יחירתי . כשמתו :

שדודים . שלולס וסס ישראל : נרודים . נעוים וכדוים כנגלות כערו
 חויכותס הכוגשים כס : נשמת מורה : נשמת ישראל
 סגורס את כו ורמוקו הענקותו ומקשס לכו עתס תהללך וכו' : נשמת
 אמולים . כשמת הסרוים כרסם שלכס פתך כל הוים תאריך : אשמו . סגרו :
 ובמכמור . וכרסת : תלהך . תדכר כמנך : נהים . כהו שלסס :
 קמס

וארו פיננו מלא שירה כים : רשות לקדוש
 לפדות עם דל בגלות מוני עתה יגדל נא כח אדני .
 יונה תמה ביד זר עד מרה ועובר חמרה ירו
 רמה : גפני לשמה שם בן אמה עורה לפיה החרם
 והשמיר עובדי אלילים נדודים בביתך שתולים ויאמרו
 תמיד יגדל יהוה : עתה לכרמו

שנה בשנה אהנה כיונה כי עיר ערינה היתה לזונה :
 ירדו פלאים מלכה ועמה נשאו משנאים חליה
 ונזמה למעון פראים ההפך מקומה תנים ויערה .
 במקום שכינה ונהי וקינה תחת רגנה : שם במה ינוחם
 יודעה ורואה קדר וכן חם יושבים בכסאה אכה
 תנוחם ועורה בחטאה ולכר מדינה היתה שנינה .
 חרפה ובשנה לקחה למנה : שם פנה להגיון נבזה
 וערער עם דל ואכיון שוכבים בצער קבץ לציון נדח
 בשנער בואו ברנה גבעת לבונה מראש אמנה אל
 ברכו נא : כואו

רשות לאתה סרקת

יונה נכאכה נפשה האכה היכל דר ערבות יום יום
 סוככה : הומיה בקולה תתחנן לדור נודע כי
 בכסלה הרבה הנרדור לו התענבה על דת ההבא
 באישון ובנות צורה השכה יונס חבת היקרה קומי נא
 שני

אמה : שפחה שתולים כטועים :
 חליה ונזמה מוכי תכשועים למעון פראים מקום מושב חמור
 סכר : תנים מנין כחש ההפך כחשך ויענה מנין עוף :
 קדר ושמעאל יובן חם כוש ומלרים ופוע וכנען ובושנה וכושם :
 למנה לחלקם להגיון לשאת כזו וערער רמז לישאל : אמנה
 שם מקום מא"י :
 יונה : ישאל הנמשלם ליוכה כפסח דאכה וסוככים ווס יום היכל ס'
 סדר כשמים : לדור לס' שהו דודס : כי בכסלה כי כרשעת
 ישאל סרדן סגלות : לו התענבה סלואו שאסכס כאישון כת עין את
 דת

שבי יפעת לך נהורא לך בת תצבי עברה העברה .
 לא תהיה שבי כי כר מי שכא גם מימי סכא . רא
 ויכלו לכבות את האהבה : כי כל

רשות לשבת שמעו

שמעו והאזינו ואדברה אני אומרה לאל סלעי למרה
 שכחתי : מה זה איחל עוד אחר אשר מוני .
 גברו ונאספו עלי והכוני : ובני מואב וערב שוחה
 ללכדני כרו וכארה רבות מצאוני : אם בשמאל אתמול .
 דחה דחיתני אנא ימין עורך היום תקרבני : לדבר
 שפתי אל תקשוב ותאמר על בני ועל פועל ידי תצונוי :
 נפשם לעיר קדשי אקריב להודות לי יום הנפשות .
 יעמרו לשרתני : לכשמת

נשמת ילדים שוממים ער חרבן אריאל בושים
 ונכלמים על לא שמעו דבר האל שמעו דבר
 יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל : נשמת עניים
 משתוממים מיום אשר נסו צללי תוערף הזכר צדק .
 נאם להם שמעו בניו מרי מה מצאו אבותיכם כי עול כי
 דחקו מעלי : נשמת קדושים שוככים בין תנור וכירים .
 קדורנית הולכים על פי מאסו דת שוכן שמים ורא אמרו
 איה יהוה המעלה אותנו מארץ מצרים : נשמת חרדים
 בעניים חשוכים במקום שבים תגדלך הרימו קול
 בתחנונות בקול ימים ודכים אומרים וארו פיננו מלא שירה
 כים : ואלו פינו לקדוש

את

דה חוסק וסוף תורת ס' שהיא לור שלם הנשיכה לקדמותה יפעת יומיע
 לך קור : שבא וגו' סכא : שנות מריכות סס וכחם כהרים וארויס ווס
 כענני הכתוב מנס רכוס לך ויכלו לכבות את האהבה :
 כרו : חפרו : ימין : כמו כיוען :
 אריאל : ירושלים : נאם : חמר : קדורנית : כסכנעס : רבים : קול
 גלו סמוס סחלכוס כעוס :
 Tahaniot 17 י

כעגלן

את אויביך אל תשמיר ותחריב בעגלא ובזמן קרוב :
 לו לבדו בשחי אקרא כי בצרותי נקרא לי עזרה .
 ולכל שונאי חרון אף ועברה יבא ושמשם יעריב : כעגלא
 קרוש ונרא עושה פלא הוצא עתה מבית בלא אשר
 ברפש ומיט מלא ולגזלי עמי תשמיר ותחריב : כעגלא
 ותגדל שמך אל עליון ותרחם עם עני ואביון והעלהו
 אל הר ציון מעם לועז ופניו הצריב : כעגלא לכרכו
 יום כמו נר עמדו דמעי בפני ער קדושים זרע ברוכי
 יהוה : כל כבודם גלה ושח עוז פארם כי בחמה
 נצב ריבם יהוה הנביאים עטו כלומות וחפו ראש
 וחזון לא מצאו מיהוה הם בשבים מתחיקים יריהם באמונה
 רחום וחנן יהוה מעריצים גם קוראים איש לאחיו הללו
 אל וברכו את יהוה : לקחם הרחם

עד אן צבי מודה ואין מקבץ לו נגש וגם נאנה גבר
 מאד חילו יצעק ומר יצרח מאד על שור חכרו .
 ומחרפו ומגדפו וירדפו על צוארו שם עול ושמיר ולא
 יחמול והוא יסבול ואצעק חמס לאל ואין עונה והוא
 על בן מאד נמס לבי וגם נענה גבי אשו מרמס אר
 זר ואל מונה ואדאנה מדאנה ואשאנה מבור עמוק
 בשאור ושמיר ירשו בני זרים פר מחמד עיני וילכו
 בגזרה שבטי וגם בני ויעשו בלה קדשי ומשבני הרנו
 באף נשים וטף ברתו ענה צוררי ונתנו קוד ושמיר פוער
 ישועות אל עורה והנשא ופרה ברחמים אל עם הר
 בק

בעגלא כמחרס יעריב וחשך מעם לועז מעם המוכר לשון
 חסרת הצריב שרף
עטו כמעטו וחפו וכסו
צבי ושראל נגש ככע חילו כאבו יצרח קרוב לואעק
 שור חבלי על שור שכל לו שכו וככשו ח"ו ועל מחרפו ומגדפו
 וסוף חלויב נענה ל' עכוו אשו חסום כמנו למרמס כענין
 על

בך חוסה מיה וחיש גואל לנו יהי מחסה אל יוצרי
 שלה צרי כי אין צורי בלעדיך לגאול : כי אין
 הכרות ראש חדש אב

אשחר עדתי ולמאד עניה ואפקוד נותי ורבה שאיה :
 גדרות דחוינות וקירות נטוינות ועיפה ואופל
 ועיף וציה : וקפוד תקינן ועורב יקנן ויענור ותנור
 מתנות אניה : לטאה וחיה ואיה נדיה ומספר ואבר
 וקול האניה שאלתים ואיה עפרים וצבי חמדות ויוני
 אפיקי עליה ואיה עליות באקה בניויות ונכהו
 ארזים ואבן שתיה ואיה דבירים וסודי יקרים ותצרות
 עפרים והיכלי צביה ואיה עלמות לבושות רקימות
 כבודות פנימות בחררי שכיה ואיה עדנים ואיה
 שמנים ויוני רננים וסלת נקיה ואיה עבודה ואיה
 תעודה ואיה כהנה ואיה לוייה ואיה מלוכה במשפט
 ערוכה בשפה ברוחה באפס רמיה ואיה אמונה עלי
 חיק אמונה יחירה לבנה ותמה שנייה וענו חזויהם
 שאול משבניהם בחורי עפרים ועמקי נשיה וערו
 בגבם דשאים ועשבם למרמס יעלים ומרעה נדיה :
 ובקר

על בני חרשו חורסים מונה כונס צרי רפואה :
אשחר חקש עדתי וממלאכה וסנה טרף עניה וספקוד כתי ורואה וסנס
 טרף שממס גדרות ועור לכי רואה גדרות דחוינות וכו'
 ר"ל כנונים כנונים וכתולים ועיפה חשך ועיף ארץ שאונה מולאם
 דשאים וציה חרסם וקפד שם עוף יקנן משום שם קנו ויענות
 מין עוף ותנור שם חום מתנות לוועקות בקול אכל לטאה מין
 שרץ ואיה ודיה מוני עופות שאלתים שאלתי לסס סיכן סס עפרים
 וכו' רמז לשראל ויוני ויכיס חוקים שבעלים באקה שם אכן יקרה :
 ואבן שתיה אבן שקיה ככול מומות כביאים ראשונים עלמות כערות :
 פנימות עומדות כפנים מן סכית כענין כל כבודם כת מלך פנימם :
 בחררי שביה כחררים שוש כסם לורות לויפי וסדר שמנים למקריב ע"ג
 המזבח באפס בלי אמונה ענינו גדול יחידה כלומר סמגודלת
 שקיה יחידה ופס כלבנה ושניה לחמס וענו לכל אום סוכרים ענו
 הכביאים ככבואותם ואמרו שאותם סמוי לסס כל אלא ממס שאול משכנותם
 וגו' בחורי עפרים כמחלות עפר נשיה מקום סמתיים והלכו מעם
 הלכו

יבקר וערב • לקרב וחורב • למפנה זרמים • וזרמי ריזה •
 והלכו כמו ים • לאין קץ בשבים לענות נפשות • וכלות
 גויה • ויום הלכו בו • אבהון נתיבו • ומות לחובר • וקבר
 לציה • הדרה ושמה • ופחד ואימה • ואין קול ועונה • בכל
 האניה • וערה הדררה • צמיתות מכורה • בתושה נטושה •
 לחרב נטויה • וזרעם נפוצים • לחוצים רמוסים • לתולדות
 ננעים • ומכה טריה ובחל אביהם • באמם ובהם • ובעלו
 עליהם • בנות נכריה • אמונית ותחית • והגריית וכיתת •
 והמדינית • והמואכיר • אביהם ברחמיו • ורחם יתומיו
 ויקפץ זרויה • לארץ נקיה • אשר רם ונעלה • ורהוריר
 והעלה • ומחץ ורפא • והמית והחיה • ותשוב לעירך •
 ותבנה דבירך • ותשבון בביתך • ותאסוף רחוייה • מחדש
 חרשים • וקבץ קרושים • אנשים ונשים • לעיר הבנייה
 וזה החדש • לטובה יחדש • ורצון יצו אר • רב העלילה:

ואומר מו שעשה כסים וכו'

דיני שבוע שחל ט"ב להיות בחוכה

א משנכנס אב ממוטעין כשמתה • (ש"ע) פירוש שאין שמחים כלל •
 תוס' פ"ק דמנולה דף ה' ע"ב וכו' ישראל דנות ליה דינא
 כסדו גוי לישתעט מניו דריע מוליה (ש"ע) עד ר"ח אלול • (ר"י) • ב מול
 שהוא מר"ח עד ט' באב כוהנים שהמוהל ובעל ברית ואכו הכן לובשים בגדי
 שבת אבל בלאו הכי אסור • (הנה) וכתב המ"א דדוקא אותו שתופס התוכה
 על כרכיו כשעת הטוילה אבל המכניס והמוטע התוכה אינו בכלל זה וכ"ש
 כשכת שחל ט' באב דמדינא אסור ללבוש לבנים וללבוש לבנים כשכוע שחל
 וכתב הר' חור"א ו"ל שאסור לבעלי ברית להסתפר וללבוש לבנים כשכוע שחל
 ע"כ בתוס' (מ"כ סו' הק"א) ועוד כת' שחל ברית להסתפר וללבוש לבנים כשכוע שחל
 זו בגדים חדשים • (שם כ"ס הרב ו"א) • א פילוי בשבת תוון אין מתלפזן
 ללבוש בגדי שבת כ"א הכתובה לבד • (הנה) ומותר להחליף התוכה אפילו
 חל

שלו שכי לפני לר כמו וס וגו' • וכלות • כמו ולכלות • לציה • לפיכס •
 הדרה • יפס • שריה • לקס • ובחל • ומאס • אביהם • הק"ה • באמם •
 ככנסק ושקל • זרויה • מפורו • לארץ נקיה • לארץ ושקל • רב העלילה •
 רב פעלים •

חל ע"כ כשבת • (לבוש) והמתמיד דלא להחליפו מכתב שעות הוא שאינו
 לבוש רק מפני חויעת • (מנ"מ מ"א) וא"ל כתב דאסור מפני שהוא דבר של
 לבוש ולכן אין למחות כמי שכתב אסור והר' חור"א כ"ס רכותא קב דהא
 דתנו באשמו שלא להחליף בגדים כשבת איכא אלא לובשים בגדי חול כל
 גלילות ושאל לא כתבו מכתב זה ויפס עשו שהוא נגד דיון • (מ"כ סס) ופרשין
 פרוכת של שבת • (הנה) וס"ס משות ומכסאות • (מהר"ל) אס שארע ט' באב
 כשבת וכדחה לאחר השבת שאו אין פרשין ומי שיש לו נישואין כשבת קתמו
 מותר ללבוש בגדי שבת כשבת חוין • (הנה) אבל בגדים חדשים אסור • (מ"ב) •
 ד מר"ח עד התענית ממוטעין כמשא ומתן ובכיון של שמחה כגון בית חתנות
 לבנו או כיון של צור וכור • (ש"ע) ומלת שמחה קאי גם אמשא ומתן כגון
 זרכי חופס אבל שאר משא ומתן שרי כדרכו • (ב"י ב"ח) • ד כתב מהר"ל
 הסדורים לא קאי כלו כפך לספרך בעיר דשמחה סוף לרואים • א כמקום
 שכתבו אסור בכל משא ומתן לרד התרה אבל כמקום שכתבו מעיט בכל משא
 ומתן לא מנתי סתם כיון דיש מוסקים עבדא לקו סבי כבר קבלי אבותיהם
 כדעת סתם ושל"ע סימן תקנ"ד ממוטע דממוטעין בכל משא ומתן ע"ש •
 א כל בנין שא"ל לו רק לתרום כעלמא אסור (ב"י) • א אס קלץ עם סגוי
 בקבלות לצור ביתו מותר לציר ואס וכול לפיכסו בדבר מועט שימתין לו עד
 אחר תשעם כאב תע"ב (מהר"ל) • וב"ה מותר דהו מלום דרכים • (מ"א) •
 ט ממוטעין כנטיעה של שמחה כגון אבודקו של מלכים שטעמים ללל
 להסתופף כללו או מיני הדם או מיני אהלים ואס סיה כותלו כועס לישול אף
 על פי שהוא של שמחה מותר לבנות • (ש"ע) • ואפילו אס הוא בענין שאין בו
 סכנה אלא שיש לחוש להפסד ממנו גם כן מותר לבנות ואין אסור אלא כנין
 שהוא לסדומה • (ט"ו) ולצורך מלום סכל שרי • (הנה) כגון שאין לו אשה ובינים
 מותר לבנות לו בית חתנות • (ר"ן) • ולכן נהגו לעשות בגדים חדשים לצורך
 נישואין אבל מי שקיים פ"ור אסור • (מ"א) • א אין נושאים נשים אפילו בלא
 סעודה ואין עושים סעודת אירוסין אבל ליארם בלא סעודה מותר ואפילו כט'
 באב עלמנו מותר ליארם שלא יקדמנו אחר • (ש"ע) ומס"ט מותר לעשות
 שידוכין ומ"מ אסור לעשות סעודה ואפילו בלא ריקודין ומחולות ולא דמי
 לסעודת ברית מילה דלית בה שמחה כלל משא"כ כאן ואפילו כשבת אסור
 דהא בגמ' קתני מר"ח עד התענית אסור וא"ל דלית בהו שבת מיסו מס
 שוטפים לאכול מניו מרקחת כשעת כתיבת התנאים לא מקרי סעודה ואסור
 לעשות ריקודין ומחולות מי"ו תמוז ואילך • (מ"א) וכוהנים להחמיר שאין
 נושאים נשים מי"ו בתמוז ואילך עד אחר ע"ב • (הנה) • יא שבוע שחל בו
 ע"ב אסורים לספר ולכבס • ש"ע דהראש כמסית דעתו מהאכלות ולטויל
 הספרנים כ"ל דשרי ולכבוד שבת פשיטא דמותר וכ"ש לצורך טבילה • (מ"א) •
 והע"ז אסור כשבת שחל ע"כ בתורו ואסורים לבכס אפי' אינו רואה ללבושו
 עתה אלא להנתיב לאחר ע"ב ואפי' אין לו אלא חלוק א' אסיר וכן המוכסים
 מקורם כין ללבוש בין להציע בהם המטה ואפי' מטפות חידים והשלתן
 אסור וביבוס שלנו מותר אבל גיתוח (פורס מעכוירין) אכן חלק על הסגדים
 להחליקן ערוך) שלנו אסור וכלו כשהן אין בהם משום גיתוח וקרי סם כביבוס
 שלנו ומותר וס"מ לנהגין ולהנתיבן עד אחר ט' באב אבל אסור ללבוש בשבוע
 זו וכתבו לאסור כלו פשתן ואפי' כביבוס שלנו כין ללבוש בין לבכס ולהנתיב
 ואין להקל בדבר כיון שכתבו אסור וכ"ש דאפשר דמדוגא כמו אסור דשרי יש
 מי שכתב דביבוס שלנו קרי גיתוח לכל כני בכל שאין מתלבטים ופה לפי
 שמומקס

שמונתים הם עבדים שאינה ארץ הרים ונכונות הארץ וישראל ויבוס של ארץ
 ארצות אשור שיהיה כביכוס של א"י ואסור ועוד יש מי שפירש דגוהון הוינו
 מים ואמר וכוונת וביכוס הוינו כמוס לכד וכוונת הוא און מכבוסם אלא כמוס
 לכד ונמצא שכל ביכוס של זמן זה היו גוהון ואסור מדינה אפי ככלי פשתן
 ללבשן מיהא . ש"ע . ואינו נוהגים להתמיר בכל זה מתחילת ר"ח עד אחר
 התענית אם לא ללורך מלוא כגון אשם הלוכה לכנס מותרת לכבס וללכוס
 לכנס ולהטע תחתיו אבל ט' כאב עלמנו לא תלכס לכנס רק לובשת חלוק
 בדוק ויפה . הגם . אכל במ"ב משמע שמונתת ללכוס וכ"מ בכ"ח וב"י
 סימן הק"ד . וכן לכבוד שבת לובשים בגדי פשתן . הגם . ומשמע שגם
 לכבוד שבת מותר לכבס כיום ה' ויש להקל אם אין לו תקובת לשבת וע"י גוי
 פשוטא דשני . מ"ח : י"ב מלועין לכנס כמו בשאר שבתות . הגם . אך הט"ז
 בשם רש"ל אופר להטע הסדויכוס : י"א אסור ליתן כלים לכובסת גוים לכבס
 מר"ח ואילך . הגם . ואפילו לומר לכובסת גוים שהיא תקת הכנדים והכבסם .
 כ"כ"י . ואפי' א"ל לכבס אחר ע"כ ובס' א"ר א"ר א"ר א"ר א"ר א"ר א"ר א"ר א"ר
 ט"ב . אכל קודם ר"ח מותר לתת אף על פי שכוכסת אחר ר"ח . הגם : י"ד לתת
 לבגדים כגדי פשתן ערב ר"ח אב שהגרה איתם בו כיום כמוס ומותר שכתבם
 אב הגמול ללכבס ע"י מים ואמר וכוונת כמנהג וכל כבית ישראל אף ע"ג
 דמדינתא יש להתיר מ"מ כגון לזוהר גם בזה להיות בבית ישראל ואיכא משום
 מראית העין . מ"ב משם הרב ז"ל : ט"ו לתקן התענית מותר לספר ולכבס
 מיד ואם חל ט' כאב ביום א' או בשבת ופדחה לאחר שבת מותר בשאר
 השבתות בין שקורם התענית בין שאחריו ויש מי שאומר שנהגו לאסור כל
 שבוש שלפניו חן מיוס ה' ויוס ו' . ש"ע . ואם יוס ה' הוא ט"ב אסור . ה"ן
 ואחרונים . ואם א"א לו לכבס בערב שבת יש להתיר ע"י כובסת גויה מתר"ר
 ועבד כפרדורף ק"ט . ונוהגים להתמיר מתחילת ר"ח לענין ביכוס אבל
 הספורת נוהגים להתמיר מ"ו בתמוז . הגם : ט"ז אבל שקלל שלו כ"ח בתמוז
 מותר לכבס כיון שאינו אלא מכהג והיו תקפוהו אכלות . כ"ח : י"ז איתם
 הכוהנים שלא לאכול כשר ושלף לשחות ויון עד שבת בתמוז טעות הוא ביום וא"ל
 התרה . מהרש"ל : י"ח אסור לעבריות לכבס כגדי הגוים כשבוש זה . ש"ע .
 ובכניעה יש להקל וה"ה כמקום שהגוים יש להם מלבושים אחרים וכובר שהם
 של גוים שרי . מ"ח : י"ט כלום חדשים כיון לכנס כיון פבוים כיון של למר כיון
 של פשתן אסור ללכוס בשבת זה . ש"ע . ואינו מתמורין מר"ח ואילך . הגם .
 והכ"ח כתב דאסור מ"ו בתמוז ואילך דהא אין מכרכין שהחייבו כמ"ה לקמן
 וגוה מ"ה שם בשבת שרי לפרך שהחייבו אם כן מותר ללכוס בגדים חדשים
 בשבתות שבין הגמרים אבל מר"ח ואילך אסור ללכוס אפילו בשבת : כ' ו"א
 שאסור לתקן כגדים חדשים ומנעלים חדשים בשבת זו . ש"ע . וה"ה דאסור
 ללבשן (אגודה הגמ"כ) . ויש להתמיר כום מר"ח (ש"ע) . ולענין לכוסע
 דעת הכ"י להקל משום דטעם אסור העשיית משום שכתבו שלא למשתי
 עמרא ר"ל שלא לעשות חוטיו שתי ממלך מטעם משום דפקקה כט' כאב
 אכן שהם וכל תקון בגדים היו ככלל זה דשהים היו תחילת המלאכה
 וכתב ר"מ דמטעם זה אפילו עושה לאחרים אסור ומשמע בת"ח אפילו
 עושה למכור בשוק אסור אכל לעוון אסורין מותר שאינו ככלל זה וכתב
 הגמ"א וב"ל שמונת לעשות אותן שקורין קרוי"ן שאורגין בעלום דלאו בגד הוא :
 כ"א כמו שאסור לתקן כגדים או מנעלים חדשים כך אסור לקנותן (הגם) .
 ותומר בקנין דאף התדשים אכלו והם ישנים אם תביכוס עליו אסורים וגם
 מטעם

מטעם ברכס שהחייבו לא ש"ד אכל אם נתנו לו כמתנה דברכתו הטוב והמטיב
 מברך מיד וללורך נישואין מותר לתקן כלים אף על ידי ישראל אם א"א
 ע"י גוי כדי שיהא מוכן אחר ט' כאב (הרב יעב"ז) : כ"ב אומן ישראל
 אסור לעשות בגדים או מנעלי' חדשים לאחרים בין בשבת בין בחנם ונהגו להקל
 בזה (הגם) . ומשמע דאפילו לישראל נהגו להקל ומיירי שנתן לו קודם
 ר"ח אכל אחר ר"ח פשוטא דאסור ליתן (מ"ח) . ואם ידוע ומפורסם
 שהמלאכה של גוי וכן נהגו לתת לאומנים גוים לתקן כלים חדשים
 תוך זמן זה כדי שיהיו מוכנים לאחר התענית (הגם) : כ"ג אף ע"פ
 דביכוס אסור כמ"ה סיני לפי שזכר במערא לאיתור משא"כ כגדים חדשים
 והטעם לפי שעדיין אינן שלו ולא קראו שמו עליו וכתב בהגמ"כ דאפילו
 כט' כאב עלמנו שרי לעשות בגדים ע"י גוי ללורך נישואין (מ"ח) .
 וכל דוקא אחר חלות (כ"ה) . ומיהו טוב למטע כום במקום דאפשר
 דלא עדיף משאר משא ומתן דממשעטין (הגם) : כ"ד נשי נקויה דלא
 למשתי (פי' לסדר ולערוך החטוין שהולבין לארצו של בגד ותוס מלשון
 או בשתי או בערב) עמרא מדעייל אב מכתבא (ש"ע) . ובכלל זה מלאכת
 עוויס ואפריגם ויש להתמיר גם במלאכת סתומת קבוי כגדים ע"י מטע
 (הרב יעב"ז) : כ"ה נוהגים שלא לקדש חדרש עד אחר ט"ב (הגם) . האר"י
 ז"ל כתב דיש לקדש חדרש במולאי ט"ב כי במולאי תשעה כאב נולד כן
 דוד ומכבדים ללכנס ולישראל שעתידים להתחדש : כ"ו יש נוהגים שלא
 לאכול כשר ושלף לשחות ויון כשבוש זו (ש"ע) . ומותר בחומץ של יין
 (הגם) . ויש שמוסיפין מר"ח עד התענית (ש"ע) . ומיד שהתפלל הקהל
 ערבית כמ"ה או כר"ח לדיון אף ע"פ שהיחוד לא התפלל עדיין אסור
 בכשר ויון יש נמנעים אחר שקיעת החמה (כ"ח) . ויש שמוסיפין מ"ו
 בתמוז (ש"ע) . ומ"מ מותר בשאר כדורים רחוקה וכו' (רש"ל) : כ"ז כתב
 הכ"ח מי שקבל עליו כפי' שלא לאכול כשר מ"ו בתמוז עד ט"ב אסור
 גם בשבת ולריך התרה עכ"ל וכתב הגמ"א מ"מ כ"ל דכל שלא הוסיפו בלשון
 נדר אלא בלשון קבלה כעלמא מותר בשבת ובסעודת מלוא ג"כ מותר
 ע"כ והט"ז כתב כפי' דאין השבת ככלל וא"ל התרה לעולם : כ"ח מלטיעין
 מר"ח ואילך סבין של שחיה שחין שוחטין כ"א ללורך מלוא כגון לחולם
 או שבת או מילה וכו' (הגם) . ואין שוחטיו עד י' כאב ואם ט'
 כאב ביום ה' מותר לשחוט אחר חלות לכבוד השבת (כ"ח) : כ"ט כ"ל
 דמדינתא שגוים אינם אוכלים כשר ביום ו' ו' וא"כ לא ימלא קוים
 לכשר טרפה לבן מותרים לשחוט ביום ד' דאל"כ ממנעו ולא שחטו (מ"ח) :
 ל' א' שמשאו ומתנו כל השנה למסור כשר לשר של כשר שריך לבני ביתו
 מותר לשחוט לו בשבת שחל ט"ב להיות כהונה ולא יברך על השחיה
 כיון שאין ישראל אוכל אוכל ממנה (אחרונים) : ל"א מי שה"א לו לאכול
 מאכלי חלב ואלו כשר עוף שלא היו מקדיבין ממנו קרבן וגם אין שמחה
 אלא בכשר בהמה (כ"ח) : ל"ב יש מי שאומר שהנוהגים שלא לאכול כשר
 בימים הנזכרים מותרים בתבשיל שכתבשל כי כשר (ש"ע) . וכ"ל דשימין
 של כשר דוני ככשר עלמנו ואסור לאכול תבשיל שיש בו שומן והאידנא
 נהגו עלמא לאסור אף תבשיל של כשר וכן דעת רבנותא (מ"ח) . מיהו
 דוקא בתבשיל של כשר אבל כשתבשיל בקדרה של כשר פשוטא דמותר
 והט"ז מתיר ביון שנתערב בתבשיל אף שיש בו טעם יין ולמנהג הכ"ל יש
 להתמיר (כ"ח) : ל"ג יש מקילין לאכול כשר מכושל שכתתיר מסעודת
 שבת

שבת ואף שיש למחות סראויים שמכאן להקרי מ"מ אין למחות ביד המקולים (ברכ"י) : **לד** יומים הזכרים אסורים בכשר עוף ובשר מלות ויין תוסס ומותר לשחות יין הסבילה וברכת המזון (ש"ע) * וזהו כוונתו להקמיר שלא לשחות יין בכרכת המזון ולא בהסבילה אלא נותנים לחיוב (הגה) * וכן כוונתו ב"ס אחר המילה כותבים ליתן התבואה ודוקא בתבואה שאינו יורע להתאבל על ירושלים (מ"ח) * ומשמע מדכרוי ז"ל דל"ד משום מלוא אלא אפילו בכל שבת זו מותר כיון דאיתו להתאבל על ירושלים אבל כשפר אלים רבא חולק עליו דדוקא משום מלוא מותר (ב"ה) * וכמקום דליבא תבואה מותר בעלמא לשחות יין הסבילה (הגה) * אבל כו"מ יברך בלא כוונתו (מהרי"ל) : **לה** בסעודה מלוא כגון מילה ופדיון הבן וסוסי מסכתא וסעודה אירוסין (במקום מלוא כגון שאין לו אשה ובנים מיסו עבדיו כותבים אוסר אפילו אין לו אשה ובנים מ"א ב"ה) אובלים כשר וזאת יין כל השויכות לסעודה אבל יש לזמנא שלא להסויף (הגה) * ודוקא הסובלים משום קורבא או משום ריעות שרי להם אבל הסובלים לשחות עברה היא כיום (מהרי"ל) * ובלבד פסק כמ"ש במהגה דמ"ח עד ט"ב לוקחין מנין מלומא ויש לוקחין י' מלכד הקרובים שייכים לבעלי הסעודה עכ"ל ומ"ב דגשים שייכות לסעודה מותרות ב"כ כשפר ויין ותינו דוקא במקום שזמנא גשים לסעודה זו ומי ששולחן לו לביתו אסור לאכול וז"ל דוקא פסולו עדות מקרי קרובים וכסוים מסכתא אף מי שלק למד עממא יבול לאכול עממא משום קורבא או ריעות ואין לכתוב קולות סבולו ומ"ח אלא או כרמ"א בקולו ובחמרו או בלבוס (ב"ה) * ובכשר אלים רבא חייב דסוים מסכתא אס לא כדמין לו בלימודו כסדרו הסוים לא ומהר ולא יאחר משום כך ואם הוה עושה סעודה כשאר ימים אפטר שיעשה כמי עתה * ט"ב שחל בשבת ונדחה אין לו דין שבת שחל ט"ב באב לענין זה וזהו כ"ע מוריס (מ"א ועיין בשכ"ס) * ובשבע שחל ט"ב בתבואה אין לאכול כשר ויין רק מנין מלומא וזה אפילו בערב ט"ב שרי ובלבד שלא יסוה בסעודה שמפסיק בה (הגה) * ולפי סמ"ח עכ"פ יעשה קודם חלות : **לו** מה שכותבים בקלף מקומות שישוין סעודה כלולס קודם המילה אין אוכלין בה כשר שלא הותר אלא בסעודת סוים (מ"ב) * ודלא כהרב נתלת שכחה : **לז** כל מי שאוכל כשר במקום שכותבים בו אסור פורץ גדר הוא ויכשכו כח"ש (ש"ע) : **לא** מותר לשחות כל שבר אפילו של כשר שקורין מו"ד (הגה) : **לב** תפירת שבע זה א' ראשו וא' כל שער שבו אסור (ש"ע) : **לג** בזמן כל שמעב את האפילה מותר (ש"ע) : **לד** אסור לגדולס לקשר לקטנים ולכבס כסותם בשבת שחל ט"ב לחיות כתבית (ש"ע) * מיסו כגדים שמלפנין בהם הקטנים לגמרי שמוציאין בהם רעי ומשקינין בהם הכי ודאי משרא שרי ואפילו בכגרי שאר קטנים כותבים להקל (הגה) * ומ"מ יכבסו בלענה אס אפטר (מ"ח) : **למ** מי שתכפוסו אפלות של מת ושל שבת זו והכבד שערו מקל בתער אבל לא כמספרים ומכבס כסותו בארץ אבל לא בכתר ובחול : (ש"ע) : **לנ** יש כותבים שלא לרחוץ מרגש חוש שאין כמנעיס אלא בשבת זו. (ש"ע) * וז"ל דיוולדת מותרת לרחוץ ובכרכות דף ע"ו ע"ב כתבו התיב דאפי' כט"ב מותרת לרחוץ ואין להקל כוונ דאין אנו רגילים כ"כ כרחיבה (ב"ה) : **לס** ר"ח שחל כע"ש יש כותבים לרחוץ לכבוד שבת ויש רוחלין כוונ ס' שלפניו (לבוס ומגנטיס) : **למ** סכ"ח כתב דמי שרגיל לרחוץ כל ע"ש ומכנע

כונ עברה הוא גירו ודאי אס מחמיר בשבת חזון : **לז** בשכ"ס כתב רבות כנות ככסו כט"ב אחר חלות ובעלמתי עיניי ממתן ואם באתו לשאול לדיד לאסור לטן ועיין כתב הקטנים כותבים לרחוץ ראשן ממחא ולמעלה חוקים הראשונים הסכימו זה כי משיח כולד כט"ב ורדף לעשות זכר לבואל וחסו דוקא לכשים שאינו יודעת ספר להאמין בכחמות ורדיות חזון : **למ** אס חל ט"ב כוונ ס' אסור לכבס כוונ ס' לכבוד שבת אפילו מן המגנח ולמעלה (ר"ן וכו' ד"מ ולבוש) * והכ"ח כתב דכוונ ד' אחר חלות עט"ב שרי לכבס לכבוד שבת דא"ל להמתין עד ע"ש מפני כבוד שבת וס"ס למי שיואל כדרך למרחקים בשבת זו מותר לכבס לו כגד פשתן לכבס שבתות דודאי ח"ח לו להמתין עד אחר ט"ב ומ"מ טוב לנשות ע"ו נוי עכ"ל ומ"ח חולק ע"ז דאין היתר כלל לכבס כוונ דרביעי וכ"ש ליואל כדרך אפטר לכבס לזורך שבת אחר ט"ב : **לנ** יש מתענין מו"ז כתמו עד ט' באב (ש"ע) * ות"ח לא יכתב בחומרה זו שממעט מלאכת שמים וא"ל שלא יתבעל מלימודו איוה שעות מפני התענות ורדף לשקול כמאזני קרב ענינים אלו (ברכ"י מש"ש) : **לס** לזורך מלוא שרי לרחוץ ולכן כוונ רוחלת ועובלת ואפילו אס טובלת לול י' באב מותר לה לרחוץ בערב ט"ב אס א"ל לה לרחוץ ליל י' וס"ס אסם שלוכשת לכבס יבולק לרחוץ מעט כדרכה כשאר ימות השנה הואיל ואינו עושה לתענוה רק לזורך מלוא : **לז** כותבים שלא לרחוץ שלא כמקום מלוא אפילו כיוון מ"ח ואילו בערב שבת של חזון אסור לרחוץ כ"א ראשו ופניו ידיו ורגליו כיוון ויש מקילין בחסיפת הראש בחמתין למי שרגיל בכך כל שבת (הגה) * אבל אסור לרחוץ כבורית מיס ואפר שקורין לו"ג (לבוס) * ולרחוץ כל גופו כותבים כל אס אוסר (ד"מ) : **למ** מי שטובל כל ע"ש לשם מלוא מותר לטבול גם בשבת זו (ש"ס) * מיסו מי שמכילה לפעמים מפני שרוד כעסקיו או מפני חכמה גם עכשיו אסור לטבול (מ"ח) : **לנ** טוב לזכר מלומר שהחייבו בין המגורים על פרו או מלבוש (ש"ע) וכשבתות כינתים מותר לברך שהחייבו (מט"מ ולבוש) * ובכתבי אר"י ז"ל אסור אף בשבת וז"ל דאם י"ז כתמו בשבת וכדחה מותר לב"ע (מ"א) * וסרד חו"ל כתב ע"ז י"ז כתמו שחל לחיות בשבת ונדחה כתבו האחרונים דמותר לברך שהחייבו וכ"כ מהר"ם וכות בתשובה כ"ז וז"ל סן בזאת זרקת אע"כ כמה שאמרת לברך שהחייבו כוונ י"ז כתמו שחל כוונ ס"ק כי אפילו כוונ המגורים היתה הסברא רוחת שכל השבתות שכינתים ראוי לכבס דקו"ל אפילו כט"ב שחל לחיות בשבת שמעלה על שלחנו כסעוד' שלמה ואי לא דמין האר"י כתבו מברכין והכו דלא להסויף עלים עכ"ל אבל סכ"ס בתשובה ח"ח ח"כ ס' ט' כתב דלכותבים שלא לומר שחייבו בשבת אסור גם כוונ שחל לחיות בשבת ודעתו סקראס הוא כמתירין (ברכ"י) : **לז** על פדיון הבן מברך שהחייבו ולא יתמין המלוא (ש"ע) * וכן כשרו שלא ימלא אחר ט"ב מותר לברך ולאכלו בין המגורים (הגה) * ולדעת המתירין בשבת כ"ל שנס בשבת כממלא ואם יקחחו כחול וישמרו לשבת ותקלקל וטע"ז כתב דראם דמעטס זה יש לסתיר ככל ווס סנף סמאריס דשמא ימות האדם קודם שקיים מלוא זו וכן שמעתי סברא זו בשם סרב מהר"י מקראקא וחותם שחגנו שלא לאכול כשר אחר ט"ב כתב הכ"ח דלרובים הדרה : **לס** יש מי שכתב דלאשם מעוברת זה יתנו פרי חדש ותאכל כלו ברכת שחייבו כיון דכמו פוסקים סבירא לכו דברכה שחייבו רשות אף כעשה או אוכל דכר שמברכין שחייבו וסכ"א יש לחוש שמא תתאסו ויגרוס

ויגרוס כזק לא ולולד (כרכ"י) : **נח** יז מי שאומר דקטן שיש לו ידיעה קלה חבל לא ידע להבחין בין ימים אלו לשאר ימות השנה ומתחיל לפרי חדש שרי לתת לו ויברך שהחייבו כדי שלא יטעם ולא יברך שהחייבו כשאר הימים : **נו** כשבתות שבוטחים כתב הרמ"ע מפאנו דמברך שהחייבו כמ"ס למעלה בלחובכה אכל ט"ב שאל בשבת אכול ספרי בלא ברכה שהחייבו אכל מהר"ח הבחן בס' טור ברכה כתב דכל המיקל לברך שהחייבו כשבת ור"ח בימים אלו עושה מדרך השכל וכן כתבו גורו האר"י זל"ל שלא לומר שהחייבו אפילו בשבת בימים אלו : **נז** אם לקח בין המלרים פרי חדש וברך עליו ברכה ספירות פותחין לו תאנתו לאכול דברים טובים ובמקום חולי לא גורו רבין (סרב מהר"י אמה כהנסותיו) : **נח** מי שאוכל פרי בין המלרים ולא כרך שהחייבו שחש דאסור לברך בין המלרים ואכל פרי חדש אחר ויברך עליו ויכוין לפטור גם אותו פרי (מהר"י כן בעים וסרב כ"הסג) : **ס** הא דאין הזמרים שהחייבו בין המלרים הטעם הוהא זמן פורענות ולא משום אכלית קס"ג וכן הסכים מהר"ש פלורובטין כספר בית הרוחש : **סא** לרדך לזוהר מו"י כתמוז עד ט"ב שלא לולד יחודי מר' שעות עד ט' שעות (ש"ט) : דסויבר מראש ד' עד סוף ט' מדרש כש' ובאיכה רבתי איתא מסוף ר' עד חש ט' משום שחש קטב מרורי שולט (הנה) ומסר"ש וכן בבואור קשותים ממ"ש ש' ע"פ דקו"א דקטב מרורי תמוז עד שותס ודאי שניה מכאן חזילן ספק : **סב** ככוונת האר"י כתב שותאכל בימים אלו אחר חיות ויככה כמו חלי שעת (כ"ה) : **סג** לא יכו התלמידים בימים אלו (ש"ט) אפילו כרביעה (ט"ז) :

לשבת איכה

לכרוך שאמר

אפתח פי להודות וְגַם אֶצְרַח בְּקוֹל מַר אֶבְרָךְ לֵאלֹהִים .
 בְּבִרְיֹךְ שְׁאֲמַר . עַל חֶרְבֵּן בֵּית אֵד . עֵינַי מְקוֹר
 דְּמַעַת מַיִם הוֹרִידוּ . בְּנַחַל עַל בְּקָעָה : עַל בְּנֵים שׁוֹמְמִים .
 בְּשִׁמְמוֹת קִיר גְּבָעָה . עַת גִּזַּר דִּין נְחָהֶם וְגַם נִגְמַר : אֲכַנֵּךְ
 יוֹם חֶרֶב הַיֵּבֶל . גָּבְרוּ צָרוֹתַי בּוֹשֶׁתַי וְנִגְלַמְתִּי . עַל רוֹב
 מְצוֹקוֹתַי . בְּלוּ אֹזַר עֵינַי לְאוֹרוֹתַי . חֵיוֹת וְאוֹפְנִים עֵינַים
 מִמְּשֻׁמֵּר : אֲכַנֵּךְ חֵיב בְּרַ אָדָם . לְבִרְךְ עַר הַשּׁוֹבָה . וְאַפִּי
 רָעָה בְּאֵרֹ . לְהוֹדוֹת בְּתִשׁוּבָה . הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְנִשְׁוֹבָה . דְּעוֹדֵר וְדֹהֵשִׁיב עַל כָּל מְזֻמֵּר : אֲכַנֵּךְ

אריה

אצרה * אלתק : מומר : על כל מינו זמנר :

וקחות

אחר

אריה שאני ועלה באפו : ועשה רצוני . באף העיד קצפו .
 ורמס וטרף ברגלו וכפו . זקנים ונערים בתוך
 היבל ואדם . ברוך שאמר והיה העולם : ראשי יושב בין
 הנזיר וכירובים . ועיני נתך דמעתה במים . על הרונים
 ושבבים ויונקי שדים מאד אשתומם מאד אני נאלם : כרוך
 הצאן נפוצים . ורועה אין להם : והלכו בכל פנה . ונותצו
 מרכציהן . ופגעו בס' אריות וטרפו עורליהן . איה איפה
 רועי ממני נעלם : כרוך בתורות עגונות ארמנות ותנורת .
 ואמות שכולות . מבנים ובנות . ועשו אבל וקנים וקונות .
 ונשארו לבם ועינם קאל עולם : כרוך אעמוד על משמר פיי
 נלכדה רגלי . ושדי לי הזמר . ועובני כחי . ולכי חמרמר .
 ואפסו ימי חלדי . בענין רע ומר . אמרה לאומי . כי צור

שבת איכה עולם : כרוך רשות לכשמת

איך משכני עליון לשמרה נתנו . בנים פגרות מגבולם
 רחקו . נצו ונעו בין בפירים שאנו . אכן צעיריהם
 עליהם שחקו : רא עמדו יום מפני זר נהדפו . בבכי
 יגונותם אכנים שחקו : נשו בלמתם והרפתם בכך שפתי
 משובתם בלעג פשקו : ויספקו כף בעונם שקעו רשפי
 להבים נשקו : יום יום יחרו את פני צור גבחו . הרי
 חסידיו גם שפטיו צדקו : חובש לשבר נשברי לב נכספו .
 אל נעמו יום על דלתיי דפקו : זמר להדיבק ביוצרים
 ישאו . נפשות חסידים באלהים דבקו : אחר

הלנופלים

ותנות * ומקוננות : חמרמר * להט להכס : ואפסו * כלו : בענין *
 כעסק :
 לשמה * לשממה : נצו * כרוך : ונעו * הלכו כעיס וכדום : אכנים
 שחקו * מרוב הככו על יגונותם שחקו האכנים : נשו * כמו
 כשאו : פשקו * פתחו : רשפי * נחלים : נשקו דלתיקו :

תלומד

הַלְנוּפְלִים הַקּוֹמֶה • מְבוֹר עוֹנֵי הַטְּבָעוּ בּוֹ • וְאִם יֵשׁ
 תְּרוּמָה לְיוֹרְדֵי בּוֹר וְרוּמָה : יוֹם חֶרֶב דְּבִירֵי •
 אֶל תֵּבֵא עוֹד בּוֹ רִנְנָה בִּי נְהַפֵּךְ הַדְרֵי • קְרוֹן וְשִׁירֵי
 לְקִינָה וַיַּחֲשֵׁד מְאוּרֵי • וְתִשְׁבּוֹן עָלָיו עֲנָנָה : גַּם סַחַר וְחִמָּה •
 בְּקִצְרָה וְכוֹל נִשְׁקָעוּ • וְכוֹכְבֵי עֵשׂ וְכִימָה • יִרְדּוּ לְתַחְתִּית
 אֲדָמָה : סְלֻפְלוֹסִים הָיִשׁ אַחֲרִית וְתִכְלָה : לְשׁוֹב שְׁבוֹת גְּלוּתֵי •
 אוֹ תִהְיֶה תַעֲלָה • לִי מִכְּאֵב מַחֲלָתִי • בְּנֵי סֶבֶא וְחַיִּילָרָה •
 יִרְשׁוּ גְבוּר נַחֲלָתִי • וּמְנַתַּת וְתִימָה • תוֹךְ אֶהְלִי יִרְגַעוּ •
 וְאֵהְלִי לְשִׁמְרָה • בִּירֵי נְבִיּוֹת וְשִׁמְרָה : סְלֻפְלוֹסִים וְעַד אָנָּה
 אֱלֹהִים • לִי תַחֲרַשׁ וְתַחֲשֶׁה • וּבְנִיךְ תִּמְהִים • נִפְרוּ כְצִפּוֹר
 בְּמוֹקְשָׁה • זְרִים הוֹעִים וְרוּחִים • בִּירֵי אֲרוּגִים קִשָּׁה • קוֹם
 עֲשֵׂה בָהֶם נִקְמָה וְהֵם יִבְנְעוּ • וְלִמְנַדֵּל וְחֹמָה • תִּהְיֶה לְרֹא
 רוּחָמָה : סְלֻפְלוֹסִים דִּילָה מְבוֹר יִגּוֹנִם • עַם קֶצֶף • נִשְׁאוּ וְגַם
 לֶבֶם וְעֵינִים • מוֹל כְּסָאָךְ נִשְׁאוּ • וְהוֹצֵא אֶת תְּמוֹנֶם • מִבֵּית
 כְּדָא הַחֲבָאוּ • כְּמֵאָז וְכִיד רָמָה • אֶל בֵּיתְךָ יִסְעוּ • מִתִּימָן
 וּמִדְּמָה • מִבּוֹן חֲדַד וְתִימָה : סְלֻפְלוֹסִים הוֹסֵף יִד יְדוּעָה •
 לְקִנּוֹת שְׂאֵרִית יוֹסֵף • וְצוֹלְעָה וְתוּעָה • לְצִבִּי אֲרָצוֹת תֵּאֶסֶף •
 וְכָל גִּפְשׁ בְּרַעָה • לְעִבְדֶּךָ תִּכְסֵּף • יִכְפָּחַר וְאִימָה • יוֹם יוֹם
 דָּךְ יִכְרַעוּ • וְכָל בְּרִךְ וְקוֹמָה • תִּהְיֶל כָּר נִשְׁמָה : לְשִׁמְתָה
 נִשְׁמַת אַמּוּנִים רְגוּזוּ וְחָלוּ בְיוֹם זַעַם • בְּמַר יִכְבְּיוּ • מֵהֵי
 שָׁנָה בְּשִׁנָּה הוֹזִיגִים בְּרַעַם • אִיכָה יִשְׁבַּה בְּרַד •
 הָעִיר רַבְתִּי עַם נִשְׁמַת בָּנִים • וְעָקוּ מְכוּכָר מַעֲמָם • בְּמַר
 יִכְבְּיוּ

תְּרוּמָה • תְּרוּמָה וְהַלֵּל : עֵשׂ וְכִימָה • שְׁמוֹת כ' מוֹלּוֹת : תַעֲלָה •
 רְפוּאָה : וּמְנַתַּת וְתִימָה • שְׁמוֹת כ' כְּנִי עֲשׂוּ רִמּוֹ לְאֲדוּם :
 יִדְגֵשׁ • יִכּוּחוּ : לְשִׁמְתָה : לְשִׁמְתָה : נְבִיּוֹת וְשִׁמְתָה • שְׁמוֹת כ' כְּנִי יִשְׁמַעֲלָל
 רִמּוֹ לְשִׁמְתָל : וְרוּחִים • כְּעָלִי גִאֹס : לְלֹא רַחֲמָה • לְשִׁרְהָל : דְּלֹה • סָקִס :
 חֲדַד וְתִימָה • יִשְׁמַעֲלָל : יְדוּעָה • כְּמַעֲשֵׂךְ סְרָאָוִיס : וְצוֹלְעָה וְכו' • יִשְׁרָפ •
 תִּכְסֵּף • תִּקְאוּ :
 אַמּוּנִים • יִשְׁרָאֵל : וְחָלוּ • וְעָרְוּ : הוֹזִיגִים בְּרַעַם • מִדְּכִרִיס כְּרַעַם :
 מַעֲמָם

יִכְבְּיוּ • כּוֹכִים יוֹם נִנְלָה עוֹנֵם הַנְּמָאָם • שְׁרָתִי בְּמִרְיָנוֹת •
 הִיָּתָה לְמֵם : נִשְׁמַת רוּגִים לַעַן וּמְמַרּוֹר • בְּאַפְסֵי נְשִׂיָה •
 בְּמַר יִכְבְּיוּ • סִירָה וְגוֹרָה וְחֹמָיָה • בָּכָה תִכְבֶּה בְּלִירָה •
 וְדַמְעָתָה עַל לַחְיָה : נִשְׁמַת הַלּוּמִים מַחֲרוֹן אֶל עֵלְיוֹן •
 בְּמַר יִכְבְּיוּ • נְהִי וְהִי הַגִּיּוֹן • אִיכָה יַעִיב בְּאַפּוֹ • אֲדַנִּי אַת
 בַּת צִיּוֹן : נִשְׁמַת נְתוּקִים בְּחִיצוֹת • כָּכָל עֶבֶר וּפְנֵה • בְּמַר
 יִכְבְּיוּ • יוֹם רַבְתִּי עִם הִיָּתָה כְּאַלְמָנָה • אִיכָה הִיָּתָה
 לְזוֹנָה קָרִיָה נְאֻמָּנָה : נִשְׁמַת חֲרָדִים עֲצָבִים בְּאַרְצֵן
 שְׁבָבִים • מִתְחַנְנִים לְאֵל • חֵם וּבְנֵיהֶם גְּזַעַם וּפְרִים • אוֹמְרִים
 וְאֵלוּ פִינוּ מְלֹא שִׁירָה כְּסֵם : וְאֵלוּ פִינוּ

לנאון משש כן עורא

נְלָאָה לְהִלּוּל עַל שְׁבָרֵנוּ • וְאֵלוּ יִלְלָה מְלֹא פִינוּ : אֵלוּ
 לְדוּי וְהִיו יָמִים • וְנִמְתָּחוּ גְוִילִים כְּשָׁמִי מְרוּמִים •
 וְקָנָה סוֹפֵר כָּר עֲצֵי רְתָמִים • אִין דִּי לְכַתּוּב קֶצֶת צְרוּתֵינוּ :
 וְאֵלוּ יִלְלֵם נְחָרֵב דְּבִירֵי • וְסָף מְקַדְשֵׁי • וְאַבְדּוּ חֲכָמֵי • וּבֵית
 מְדַרְשֵׁי • וְאַנָּה רַבְכֵּי • וְעוּ פְרָשֵׁי • עַל אֵה הַשְּׁכּוּ עֵינֵינוּ :
 וְאֵלוּ יִלְלֵם יוֹקֵד לְכָבִי • עַל יוֹקֵד בֵּית אֵל • וְאִין מוֹזֵבַת • וְאִין
 חֲהַרְאֵל • וְאִין כְּהֵן גְּדוֹל • בְּעַבּוֹדַת אֵל • לְכַפֵּר עַל כָּר
 חֲטָאֵתֵינוּ : וְאֵלוּ יִלְלֵם מְנֻרָה וְשִׁרְחָן • וְקַחֵם חֲפְנִים • כְּרוּכִים
 וְאַרְזֵן • רְוִיִם וּפְדָנִים • וְשִׁירָה אֲזָרָה וְכָאוּ יִגּוֹנִים • וְנִהַפֵּךְ
 לְאַבְל שִׁיר מַחֲוֵלְנֵי : וְאֵלוּ יִלְלֵם שְׁבַת קְטוֹרֶת • וְקוֹל מְגִרְפָּה •
 וּפְרָה אֲרוּמָה • וְעֲנָלָה עְרוּפָה • וְנִסְכֵּי מְנַחֲזוֹת • לּוֹג הָיוּ
 ואיפה

עַמְמָם • מַשָּׁף : רוּיִים • שְׁכַעִים לַעֲנָה : בְּאַפְסֵי נְשִׂיָה • כְּקָלוּ אֲרָן :
 הַלּוּמִים • מוֹכִים : נְתוּקִים • סָפֵךְ כְּעוֹעוּסִים שְׁחִין לְהַסֵּם מְקוּם לְנוּחַ :
 נְרֵאָה • לֶף נוֹבֵל לְהוֹלִיל כָּל יִלְלַכְנוּ מַעֲכֵי שֶׁבֶט סוּף וְשִׁפְיָ מִלֵּךְ פּוּנו
 יִלְלֵם : רַחֲמִים • מוֹן עֵץ : וְסָף • וְסָף : יוֹקֵד • יַעֲבֵר : יוֹקֵר •
 נַעֲרָם : הַחֲרָאֵל • סְמֻכָּת • אֲזָלָה • סְלַכָּה לָם : וְקוֹל מְגִרְפָּה • לְגִרּוּף סְחָלִיס
 מִן סְמֻכָּת וְקוֹלָם כְּשִׁמְתָה מְנַחֲזֵי : וְשִׁיעוּר מְלִיכֵי • שְׁעוּר עוֹאֻז לְכַפֵּר שֶׁסֵם
 סוּף חֲתָקוּנוּ כְּשִׁמְתָה כְּשֶׁבֶט וְלִכְוֵנוּ :

זאיפה . ושער מלבין אשמותינו : ולו וללם השב עבודת
מקדשנו . נקבץ נפוצות גליותינו . והקם נפילת חרבותינו
והשיבנו לקרמותינו . יה ואו ימלא שחוק פינו : ים ולו פינו

לקדש

היבל יהוה היבל יהוה היבל יהוה . תעל שאוננו רבו
ירוני : יום מדבירי . עלה כרובי . אועק אהה על
זמן מדאיבי . ימס לבכי מעוז כאבי . יענה כפני ער
רוב עוני . כחשי ובא קוד פחדים באוני : סוכל צורי בחטאי
השחית הדרי . מרום לארץ השלדך פארי . מתיר הסמר
שערות בשרי . מי ראש ולעני . נחל ערני . נהפך לחשך
שמשי לעיני : סוכל השב בנורר צר מחשבות ערי
והפיל כמה רבבות . מתו בפחד . אבחת חרבות . הכין
לטיבח . לוי וכחני . עם אר הירם . מאז בסיני : סוכל מתי
תנחם . בנים אבלים . תשיב לציון . שארית אצילים .
משם תבער את הפסילים . אומר בהכרית אויבך . מה
גדלו מעשיך יהוה : לכדו

יום נלחמו בי יחד שכני חסדי יהוה . היו אונני ;
אערוג באילים עלי אפיקים . על רום מנשאים בבני
ענקים . קררו מאורי אור בשחקים . שחה ארומת בני .
ופני נפרו ואין לי חפץ בשני : יום בנים יתומים בחיי
אביהם . ומכחשי אר קמו עליהם . שפכו במים רם
עוליהם . על עץ המוני . הלו לעיני . וירטשו אם על בן
לעיני

יום מדבירי . חיים שם עוז דברי ועלם לכדו כמ"ש יושב כרובים
אזעק על הזמן שהוא סחויב סדאיכני . יענה . כאכי וענה כפני
על רוב עוטי : מי . כחל ערכי כספני למי ראש ולענה : חשב . סר סביל
נורלות עלו כמ"ש חים חסם ברזשלים לדעת אס וכל עלים לתפשה או
על עיר אחרת : אבחת . להב תחב : אצילים . גדולי ישראל :
אזני . כלי מלחמתו : אערוג . זעקת סביל : וירטשו . וכרמסו : עד
אין

לעיני : יום רבות קראוני עד אין ספורות . מרו רעבות .
נשים יקרות . היו בניהם להם לברות . ספו באות להם
סמני . תעל זאת תרנאפק יהוה : יום תנהרגים ברגלם
סחכים . ועל עץ תלויים . שמה עזובים . ובנות ערינות .
שוכים סככים : התאבלו על אלה זקני . מועד ושבת
שבת יהוה : יום מתי לאבלים . תשמיע נחמות . ובנים
תקבץ . מקצה אדמות . תשיב ותושיב . ערים נשמות .
ישירון בביתך שרי וגונני . ויכרכו את שמך יהוה : ישאון

לאתם סלאת

קול אהלה תתיפח . קול משבי מר צורח : קול אהליבת
משביה . קבע לבכי קור בכיה : חלקת יקר אין
לראובן . שמעון במרגמת אבן . אמרו ליששכר חנן . אין
פה זכרון פותח . מחר לגבעה בורח : קול בטיט יהודה
תפאת נעורי זה פריה . עד שלמה נפשי נשיה : קול יוסף
וגר יודך גורשו . אשר ונפתלי משו . יודך מתנות דן
נוקשו . אין אהליהם מותח . וזמן לאידם שמח : קול בת
געמה מכל בנות . תאסוף ותשלח לה מנות . אמרו
נבואות נאמנות . הראה לכל עמים יפיה . כי יעקב
בחר לו יה : סלאת

סמר

בזרא עד אגז . יונתך במצודה . הודך פח חמוקש .
ענתי ומרודה : וכלי בנייה . יושבת גלמודה .
צועקת

אין ספורות . לרוב עד אין מספר : לברות . למאכל : ספו . תמו
ולא היו עוד מחסר לחם : תחאפק . הסכול ולא תעשה נקמה : סרכים .
גדרוס : ותושיב . תחזיר לזשוכם : נשמות . שוממות :
אהלה . שבע יסודם חסנם ותקוין : צורה . לועק : אהליבה . שבע
יוסף : במרגמת . תל אככים : חמון . לודק לעבודת השמש :
עד . כפשו שלמם נשים ר"ל טובה : משו . קרו ממקומם : נוקשו . כלדו :
לאידם . לשכרם : בת נעמה . ל' נעומות כנוי לשראל :
ונתך

צוֹעֲקֵת אִבִּי : נָעַר גַּם נָדָה . מִקְנֵה הַיּוֹנָה . וְלִקְרַח
 וְחֹרֶב . יוֹם וְלַיְלָה חֹנֶה . הִיא מִתְהַרְרֶת . מִחֶרֶב הַיּוֹנָה .
 מִשְׁנֵי לָבִיא . יְהִי עַתָּה עֹבֶפֶת . אֹתָהּ בְּיַד טָרֶף . אֲבֵל
 הַצֹּאֵר וּמִלֶּק הָעוֹרֶף . עָבְדוּ הַשָּׁנִים . גַּם קִיָּץ גַּם חֹרֶף .
 אֲשָׁא עוֹל אוֹיְבֵי : מִי יִתֵּן אֵלֶיהָ אֲבָר בְּנִשְׁרִים . לָעוֹף
 בְּנִבְעוֹת וַיִּדְרֶג בְּהַרִים . לָבוֹא עִם הַיָּדָה אֶל תּוֹךְ
 הַחֲדָרִים . אִו אֲשַׁבֵּחַ עֲצָבִי . יַעֲצִים עֲלֶיהָ עֲצוֹת הִיא
 אֲנִישָׁה : זָרִים אֲבֹרִים שְׂמוֹת חַלּוּשָׁה . בְּעוֹל בְּבֶד בְּחַרְפָּה
 וּבִישָׁה . גְּדוֹל מִכְּאוֹבֵי : גַּחַם עַל לִבָּהּ . אֶר שׂוֹבֵן
 בְּמִרוֹמֵם . דְּבַר נַחֲמָה . עַל לֵב הָעֲנֻמִּים . קִבֵּץ נִדְחִים .
 פְּוִירִים בְּעַמִּים . וְגִיּוֹאֵל תִּבְיָא : וְגִוּוֹל

דיני ערב השעה באב

א ערב ט"כ לא יאכל אדם כסעודה המפסקת שאילת אחר חלות כשר
 ולא ישתה וין (ש"ע) . ושירכוש אפשר דמותר (סרב כות דור
 ומת"ש פלורייטון) ולא יאכל שני תבשילין (ש"ע) : **ב** סרב ו"א בש"ות א"ס
 ס' ע"ח כתב דאסור לשנות כסעודה המפסקת קא"ו או ע"י א"ס לא במקום
 חולי ע"ש באור"ך . וסרב חו"א במחויק ברכה סימן תקכ"ב סעיף א' שקול
 וערו ללמד זכות על רבנן קדישא מארעא דשראל וכו"ל דבא"ס סת"ר כדבר
 זה והעלה דמותר וס"ס דבריו ו"ל אכל במים מבושלים בקנה וזע"ג ע"ס
 סוקא"ר שהוא תענוג ומתקב עשירים לא סוקר אלא משום חילי דת"ס כמעט
 כבשר כתב מת"ש שער אר"ס ע"ין ע"ס באור"ך : **ג** שמעתי שק"ת רבנן ה"ר
 לאכול איכסאל"יה כסעודה המפסקת דס"יכו ור"ת כי תו"ת הנה עם ש"מ
 ותומן ואחר האיכסאל"יה דה לאכול תבשיל אחר והגם דיש פנים לתת"ר מ"מ
 דת"ס בעניי דטוב להחמיר : **ד** לתת מי בוסר או חומץ כתבשיל שאוכל כסעודה
 המפסקת וד"ו שרי (סרב ו"א בש"ות ח"ח סימן ע"ט) : **ה** אף משקים אחרים
 ממעט כשתיתן ממה שרגיל לשותות (הגם) ואין לשותות ש"ר (מת"ר"ל וחק"ר) .
 וא"ס הוא א"ס חלוש שרי (מע"י) : **ו** לא יאכל אחר סעודתו לונן ומלוח דברים
 שנוהג בק"ס כשאר פעמים כדו שיתקב בפרישות (הגם) : **ז** אפי' כשר מלוח
 שבערו עליו יותר משני ומ"ס ולי"ס אחר וכשר עוף ודגים ויין מנגמרו דס"יכו
 שאין לו יותר משלש ימים נהגו לאסור (ש"ע) : **ח** אפי' כשל מון א' ככ'
 קדרות מקרי כ' תבשילין (ש"ע) . ופירש ח"א כיון שח"ל בלילתו עכ"ה וא'
 בלילתו רכ"ה אכל א"ס שני"ס בשום א"ן קפידא אכל סרב ככ"ה ק"ס כשה לאסור
 ובת"כ

יונתן . ישראל : גלמורה . יקידה ושוממה : הונה . לשון חניס :
 מתהררת . ל' קרדס : היונה . העושקת וסחומסקת : אבר .
 ככף : רודה . יקידה : אנושה : ככאכ לכ : הענומים : סמלוערים :
 ופעת

ובת"כ שכן הסכימו חכמים שלמים : **ט** א"ס כשל כ' תבשילין כקדרה א' וכול
 דאוכן לאכול תבשיל א' ושומעין תבשיל א' (סרב ככ"ה) : **י** כתב סרב חיד"א
 בשם ק"ור תשובת הר"ש שכת"ה כ"י סרב סתוקן כשמן וכל"ס ודב"ש הכל
 חשוב כתבשיל א' ומותר לאכלו בערב ט"כ כסעודה המפסקת ואין כאן משום
 שני תבשילין עכ"ל וע"ין במ"א שכתב שאין לאכול דגים מאד המנהג כמ"ש
 בש"ע ושכן הנהגת עיקר ולא באה"ס שמתקיים דגים במקום דגים : **יא** שני
 תבשילין שאסרו כסעודה המפסקת אין חילוק בין דבר הנאכל כמות שהוא
 חי או לא ובין א"ן חילוק בין ל"ל למבושל ובין א"ן חילוק א"ס אוכ"ן כד"ך תבשיל
 או כד"ך ספירות בקינות סעודה אלא בכל גווא"א אסור לאכול פירות כל"ס
 בקינות סעודה כסעודה המפסקת (מת"ר"מ ב"ן חב"ב) : **יב** וכן יש להחמיר
 ולחוסר משני מני"ס בקדרה א' א"כ"כ הוא דבר שדרכו כ"ך כל השנה כגון
 אפוכין (מיני זרעי"ן ובלע"ז פ"ר"ו) שנותנים עליהם כל"ס ובל"ס ותבשיל
 הנעשה מדבר שנאכל כמות שהוא חי מקרי תבשיל לע"ין זה (ש"ע) . ואין
 חילוק בין ל"ל למבושל לע"ין זה (הגם) : **יג** אסור לעשות לביבות ממולאים
 בנבוכה (ש"ל מ"א) : **יד** מותר לאכול פירות כשהם חיים אפילו כמה מינים
 (ש"ע) . וכן נבוכה וחמאה מכמה מינים חיים (כ"ה) : **טו** כוהנים לאכול
 ערשום עם ב"ס מבושלים בתוכם הם מאכל אכלים (ש"ע) . וס"יכו א"ס
 דרכו כ"ך כל השנה שאוכל ערשום עם ב"ס מ"א וע"ר"ח וכ"כ ערשום
 או ב"ס (כ"ה) : **טז** האוכל ערשום וא"כ ב"ס עושה דבר משנה דשני
 תבשילין אסור ואפילו מאכל אכלים (פר"ח) : **יז** יש ב"ס לאכול ב"ס קשים
 (וקרים) שהוא ג"כ מאכל אכלים (הגם) : **יח** מי שאפשר לו לא יאכל כסעודה
 המפסקת אלא פת חריכה במלח וקיתון של מים (ש"ע) . ומ"מ א"ל ימנע
 מאכילתו כ"כ אלא יעשה באופן שיוכל לאכול התענית וכן כשתית מים (שער
 אר"ס) : **יט** מי שיש לו כ"כ כמעט ישתה מים מבושלים בודע ג"ר או קנה
 וסוק"א"ר (ס"ס) : **כ** יש מתמרים לטבל אחר אכולתן פת בשר ולאכלו
 ע"ש ויגרם כח"ן שני ונ"י (הגם) : **כא** נהגו לישב על גבי קרקע כסעודה
 המפסקת (ש"ע) . ור"ך להפסיק בכ"ד ב"ו לקרקע על פי הקבלה כי אין
 לישב על הקרקע אפילו עם כדורו אלא על כ"ד שאינו מיוחד למלבושיו (שער
 אר"ס) . ומדברי מהר"ל שהביא חמ"ה בס"ימן תקכ"א שכתב שהוא לו סרב
 גרוע שלק להפסיד כדורו מכו"ר דלא ח"ס לק"מ מ"מ ברא"ס כיון שמת"ר לישב
 על השק"י לעשות כן לחוש לדברי קבלה שכתב מהר"ש (ש"ע) . ואחר סעודה
 מותר לישב על כ"ס דאין אפילות עד הלילה (מ"א) . ואין לר"ך לחלוץ מנגלו
 בזימן אלא כ"א י"ב לבדו ויכ"ך לעל"מו (ש"ע) . וא"ס ישבו שלשם לא חזמו
 דלא חשיב קביעות (אחרונים) : **כב** כ"ו כסעודה המפסקת אין דעתו לאכול
 עוד אחרים סעודת קבע וכשהוא אחר חלות אכל א"ס ה"ס קודם חלותו או אחר
 חלותו ודעתו לאכול אחרים סעודת קבע אין לר"ך לחזר מנחה וא"כ מתפלל
 ומתקב ככל גלילות השכ"ו לאכול סעודה קבועה קודם מנחה וא"כ מתפלל
 יונק להם התענית סוף"ל ופסקים מבעוד ו"ס כמו כ"ה"כ ו"ס ק"ת ר"ס ל"ס
 ממדרש אוב"ס דכתי מ"ס מי שיוכל לקנ"ף עצמו ויודע שאין התענית מוק"ו לו
 ומתמיר על עצמו כקרא קדוש (הגם) . ור"ש"ל וב"ח כתבו על דברי חס"ס
 אלא דגדול ע"ן סמ"כ"ס כסעודה א' מנשא כפרע לודעי תור"ס ומא"ן דח"ס
 למנשא הש"ע ור"כ כסעודה קודם חלות וסרב קדושים משאל"ן אין אוכ"ל"ס
 ש"ס

שם תשאל כענין כל היום : **כד** אם חל ע"ב ב'א' בשבת או שחל בשבת
 וכדא' לאחר שבת אובל כשר וזאת יין כשעורה המפסקת ומעלה על שולחני
 אפילו כשעורה שלמה כעת מלכותו (ש"ע) . ואסור למנוע אף ע"ג דאין חיוב
 לאכול כשר בשבת מ"מ כיון שכמעט משום אכל עברה היא מ"מ יש בהאגת
 כשם ולכן לא יבא כשעורה חכמים (ב"ה) . מיהו ליריד להפסיק מבעוד וזו
 (הנה) . ואם חל מילה בהואה שבת ועשה ע"ב להיות כב' שא"ל על
כה מו שקבל עליו ב' וה' כל ימות השנה ופירש הסעודה קודם מנחה (מ"א) :
 דברו או ילוח הענייתו ופירש (ש"ע) . והאגונים כתבו דמתענה עד אחר תפלת
 מנחה ואובל סעודה המפסקת קודם כוהא' שהאש וכן כוהגון וה"ס מי שמתענה
 העניית תלוס (הנה) . וה"ס אם חל יאר לייט בו ימתשלל ע"מנו (עערה וקנים) .
 וחייב לפרועו וזו אחד (ט"ז) . ואסור לאכול ב' פעמים אכל תשאל ח' שרי
 מיהו ליריד שזאכלנה סמוך לביאת השמש לכן מועט שזא"ל על כדו (מ"א) .
 ועש' את הל"ט ח"ב סי' קל"ס דמלוה לאכול סעודה המפסקת ופמ"א סי' ז"ד
 האריך בדבריו ש"ע ומ"א ומסקנתו דמי שמתענה בה"ב כל השנה ואינו משלים
 כו כן קבל עליו מתחילה שלא להשלים רשאי להתפלל מנחה גדולה ולאכול
 סעודה בתקנים וז"ל להקמור כדון סעודה המפסקת וקודם כוהא' שהשם ואכל
 סעודה המפסקת : **כו** אם שבת מלבד כרבת המון עד שקבעה ואמר נתם
 בכרבת המון (הל"ט) . ואין כלע"ד דאפילו מאין דסבירא לוח לברך אין
 לברך כאן כיון שבר"המו הוא אכילה של ע"ב ומכ"ש לפי מ"ש אה"י דלא
 תקנו אלא לתפלה בלבד : **כז** אין אומרים תחינה ע"ב כמנחה משום דהקרי
 מועד (ש"ע) . ואם הוא שבת אין אומרים לרקת (הנה) . וכשקריה אומרים
 אב טרמנים ומזכירין בשמות (ס"ח) : **כח** כתב הרב חיד"א יש מי שכתב
 שאין לומר תקון תורה בליל ע"ב משום דהקרי מועד אף הרב המקיבל מהר"ם
 זכות כתב כהפוסק כיו"ע וז"ל לא ידעתי על מה יסמוך בדעתו זאת סברת
 האומר שלא לעשות התקון בליל ע"ב כו כל איה ושארלי חיוב להתקבל
 במירות ועבר עליו רוח קוב"ה כל היום וכל הלילה איברא כי אין לומר
 המזמורים וכן הוא מכתבו ע"ל ודבריו ברורים (ברכ"י) :

דיני סעודה המפסקת

א אף על פי שאכל סעודה המפסקת מותר לחזור ולאכול אלא א"ב קבל
 עליו כפי' שלא לאכול עוד היום (ש"ע) . וקבלה בלב אינה קבלה
 אלא ליריד להטות בשפתיו (הנה) . והכ"ח כתב דהו קבלה לכן עוב להתענות
 בשעת סעודה המפסקת . (מ"א) : **ב** ע"ב לילו ויזמו לכל דבר ואין אובל
 אלא מבע"י ובין השמשות שלו אסור כו"כ (ש"ע) . אבל אין ליריד להוסיף
 מבע"י (מ"מ כ"ו) . ומותר ברחיפה וסוכה וכעילת הסנדל עד בין השמשות
 (הנה) . ואם קבל התענית מבע"י אסור ברחיפה . (ב"ח מ"א) . מיהו כחול
 בזהנים לקלון מעלים קודם שיאמר ברכו (הנה) . ומזהיר' כתב קודם
 שהולכים לב"ה . ואם הוא שבת חולטס לאחר ברכו מלכד ש"ל שחולץ קודם
 ברכו רק אומר תהלה המכדול וכו' (הנה) . ועיין מ"י שיאמר בלא כרבת שם
 ומלכות ולא יסיים בברכה : **ג** אם חל בשבת (ר"ל ע"ב ב"ה) אין אומרים
 פרקי אבות (הנה) . וק"י אם חל ע"ב בשבת דאסור ללמוד כל היום והט"ז
 כתב דאם אין אסור בהכילה כשר ויין למח קמור שלא ילמוד ותי הומא לו
 דהא וקורין במנחה ואפילו בע"ב כמנדי דשיך לימא כגון פרשת הקמור
 ומשניות דקרבנות ולמה ישתקם משניות דפרקים ומגלתו שרש"ל למד אחר
 הלוח

היות בכל ע"ב והתיר להקדים ללמוד ונראה דהלמוד בשבת אפילו אחר
 הלוח לא תפסיד שברו ע"ל ט"ז . ומ"א כתב נראה להקמור בשניס דהא
 יכול ללמוד דברים המותרים כע' בלב והרב חיד"א כתב ח"ל לענין דינא שרי
 ללמוד בשבת כסדרה הרב ערוי וזכ ומח נס לדין דשרו דברים שבל-עת
 והרב ועכ"ף כתב דבשבת ע"ב אסור ללמוד דברים הרעים ובשבת שהוא
 ט' בלב שרו לסיים מגילה קיבות אם התחיל מנאקמול (מ"ב) : **ד** אם רגיל
 לסעוד סעודה נ' של שבת עם חברים יעשה כמנהגו אף אם חל ע"ב או
 ע"ב בשבת ודלא כהרב מ"א (ש"ח) : **ה** לא יעויל ערב ט' בלב (הנה) . יש
 מי שכתב דכהא כ"ע מודו דאף בשבת לא יעויל ואם חל ע"ב בשבת כל היום
 לא יעויל (מ"ב)

דברים האסורים בתשעה באב

א תשעה באב אסור ברחיפה וסוכה וכעילת הסנדל ותשמש קמנוס
 ואסור לקרות בתורה כתיבס וכתיבס ולשנות במדרש
 ובגמרא ובתלמוד ובאגדות משום שאמר פקודי ה' יצרים משמחי לב (ש"ע)
 וכל זה אסור כל היום עד שתתקן שם מדונה דש"ס ודוקא כיוסכה על
 הקרקע מקילין שאינו אלא מנחג' . ור"ח כתב וז"ל כדו"י מי שעשה
 אחד מכל אלו כל היום ושיכוש הוא לומר תפלת ערבות ועשה וזו לליה
 למיקל באיסורים אך אותם ההולכים בין הגוים ועוסקים במשא ומתן אחר
 תפלת אותן מותרים ללמוד ומהם למדו כלם להקל ויש למחות בידם דאסור
 ללמוד סנדל כל היום : **ב** מי שהחזיק לעלות כס"ת כע' בלב ואירע לו
 שהוא אכל ויכול לעלות לספר תורה בשחיות של ט' בלב כיון דהו דברים
 הרעים וכ"ע אסורים כתורה כמותו (הרב מהר"י עיי"הש) . ופשוט שיכול
 לעלות לתורה ולהפטור (מ"ב) . ומשמע דאף שלא החזיק לעלות לסי'ת
 בע"ב הדין כן (ש"ח) : **ג** יש מקומות שכלל וזו מתפללים ערבות מבע"י
 וזו כע' בלב מתפללים ערבות מבע"י וכשקריה בתענית עד זמן הראוי
 ויען שמנחגס . שאחר ערבות לומר ח' אינה שיעור מדבריו תורה בעבור ישמע
 העם נהנו כן גם כיום ט' בלב אחר ערבות והרב חיד"א שקיל וערו ע"ז
 ומסוק אמנם למעשה יש להמחין עד שתשכח ואין להתיר קודם אף שמתפלל
 ערבות כמ"ש האקרונים (מ"ב) : **ד** תינוקות של בית רבן בטלים כט"ב
 אבל קירא הוא כאיוב ובדברים הרעים שזרמיה ואם יש ביניהם פסוקי
 נקמה ליריד ללגס (ש"ע) . ורעות גוים אסור לקרות ועם תינוקות אסור
 ללמוד אפילו דברים הרעים רק מותר ללמוד להם שהרבן דהויי אלא סוד
 דברים ומנכר הלכ של תינוק (מ"א) . והט"ז מתיר ללמוד עם תינוק
 דברים הרעים ובאין לא חוסר אלא הלמוד שהקטנים לומדים כסדר
 שלהם דהיינו קומם וגמרא וכדגול מרכבה דעתו כהט"ז : **ה** יש מי שכתב
 דהאידיך דרוב תינוקות גדל אצרכם כשהם לומדים ובתעניתם עוכס הוא
 להם שרי ללמוד לתינוקות דברים הרעים . ואין דבריו נראים (מ"ב) :
ו מוכח מדון ד' דלא טוב עשו האומרים הקינות שם נקמם הוא שיכוש
 ללגס . וכתב ספר"ח שנוסג לומר תחינות הקינות שם נקמם הוא שיכוש
 (מ"ב) : **ז** ומותר ללמוד מדרש איכה ופרק אלו מגלתן וכן ללמוד פירוש
 איכה ופרוש איוב (ש"ע) : **ח** יש מי שאוסר ללמוד על ידי אחריו (ש"ע) .
 ומה"ע אסור ללמוד אינה דרוש או קושית או תורן אפילו בדברים הרעים
 מצני שמתקם הוא לו (מ"א וט"ז) . גם אסור לסודות סורקס ק"ל לתולם
 סרקי

הארץ עכשו וחסור לרון דינו ממונות דרין הויכו תורה מיהו אם אין סבעלי
 דינים וכולין להמתין עד למחר שחולום לדרם אפשי דשרי (מ"א): **ט** ומותר
 לקרות כל קרד היום ופרשת הקרבנות ומנחת חינוך מקימין ומדרש רבי
 ישמעאל (ע"ג): **י** וכהנים לימור חלום ושרי אומרים רד בקצת שרי ומחוי
 גב דחסור כה"ה כל היום ל"ל דמ"ל כיוון שאומרים רד בקצת שרי ומחוי
 טעמא מקילין בהפילין במנחה ובפוסחא אומרים למחרתו של היום ושל
 אמש כ"ה: **יא** פשיטא דלמחר סדר המעמדות חף אם הוא לימור יום
 יום חסור וילק טעוים לקרות מעמדותו גם ביום השעה כאב (ברכ"ז):
יב מותר לחזור הפרשה בע"ב כאב (הנה) דהיינו החון הקורא מותר לו לחזור
 הפרשה קודם שיקרא או מיידי בע"ב כאב שחל בשבת דאז אפילו יחוד מותר
 לחזור הפרשה (מ"ח) וטע"ז: **יג** כהב דה"ק דמי שגבול לחזור הפרשה באותו
 יום דהיינו שחל ע"ב כאב ביום חמישי ה"ל כסדר היום וכהב סרב קיד"ל
 ככר"י ו"ל כהב מור זקני סרב מהר"א חולאי בהנהגותיו כ"ו משם מ"מ
 לחזור פרשת השבוע מותר בע"ב כאב כי כל חובת היום מותר וסוף ו"ל
 חלק עליו וכהב שאין ראוי להקל לזה: **יד** עוברות ומניקות מתענות בע"ב
 כאב כדרך שמתענות ומשלימות כיום הכפורים אבל כ"ו לומות אחרים פגורים
 מלהתענות ורף על פי כן ראוי שלא תאכלנה להתענות במאכל ומנחה חלה
 כדי קיום סודר (ע"ג): **יז** חיה כל שלשום יום וכן חולה שהוא צריך לאכול
 אין לרדן אומר חלה מאכליון איתו מיד דבימקום קובו לא גורו רבין (ע"ג):
 ומנו כותבין להתענות כ"ו שאין להם טעם גדול שחיה לחוש לסכנה והמקל
 לא הפסיד (הנה) כהב טע"ז דמה שניהנין להתענות הכשים דיקא אחר
 ו"ל חלה חוד ב"ב אפילו אמרה אינה לרובה ק"ל להתענות ואסור לה להתענות
 שרי מתללין עליו שבת וכ"ה אר"ה תוך ז' בשאומרת לרובה חזי שאסור
 לה להתענות ואחר ז' אפילו אמרה לרובה חזי מתענה ק"ל שהוא קאה חולה
 וכן הסכמת מהר"ל ומת"ל וכתב סרב חיד"א בשם סרב זכרון יוסף שאם
 כבר נקדשה מתולשת לידתה התענה והשלים ואם לא נקדשה חזי שהיא
 קאה חלשה לא התענה כל משך ל' יום ללידה ואם יולדת כריוח שהחילה
 להתענות ומרגשת בהמלצט היום חלשה יתרה לא התענה בשארית היום
 ובפרט מן המנחה ולמעלה: **טז** יש מי שכתב דמנחת שתינות חולה
 וסרופא אומר שמוק לו תענית מניקתו ומזיק לו שנוי החלב שרי לה לאכול
 (ברכ"י) ועיין ד"ש סי' ק"ג דכהב אם חולשת המנחת היא רכה כ"ב
 שאין לה חלב הריד להניקו וסולד אינו רופא לאכול ולכן כי אם מנחת
 האב שקוף מדרבנן: **יז** רחוקה אסורה בע"ב כאב בין בחמין וכל שכן ע"ב
 חפי' להשויע אכזבו כמים אסור (ע"ג): **יז** עכולה של מלוח בזמנה בין בטוח
 (ע"ג) והרחיק ותחוף ערב ע"ב כאב ולמסאף ע"ב כאב חופשת מעט דבעי
 סמוך לקשיבה עכילה ותעבול (כ"ו) וכתב סרב חיד"א בשם סרב ז"ל חל לוב
 עכילה במסאף ליל ע"ב כאב ורדף לרחוק ותחוף בע"ב כאב עלמנו אסור ודלא
 כמו שכתבנו בזה והכחון לרחוק ותחוף ערב ע"ב כאב ותחור ותחוף קאה לוב
 ע"ב כמ"ש החקריים ולא חשו שסיו כוונתו שלק לחוף ולרחוק ערב ע"ב
 ושרי שמתקן עכילה כמסאף שבת ודיו' חלה בזה חין עכילה בזמנה חילבך לא
 להתי' שמתקן כמסאף שבת ודיו' חלה בזה חין עכילה בזמנה חילבך לא
 תעבול בו וכן נהגו (ע"ג): **יח** אם סיו ידיו מלוכלכות בטעם ובכוח מית'
 לרחוק להעביר הכלבך ולא יעול כל ידיו חלה לפי סודר להעביר הכלבך (ע"ג):
 וכשים

וכשים המכשלות בע"ב ורכיבים לרחוק הכשר אין חשש משום רחוקה (ע"ג):
יט אם הטול ושפסך כדור מותר לרחוק (ע"ג) ומשמע חבל כלא שפסוף
 און לטעול ידיו רק אם רופא להתפלל כמ"ש אח"י וטע"ז כתב כיון דרדן
 לכך אשר יצר יטול אפילו כלא שפסוף ע"ג וכן אם עשה לרכיבו וקנת
 מותר לרחוק דמות לים ידיו מלוכלכות (ע"ג) ורוחן עד סוף קשרי אכזעותיו
 (הנה) ואם רופא להתפלל אפילו לא קנת כמי מותר לטעול עד סוף קשרי
 אכזעותיו (ע"ג) דכל רוב רחוקה שאינו מכויין בה לתענוג מותרת ולכן
 אפילו כא מן הדרך ורגליו כמות מותר לרחוק (הנה): **כ** טעל קדם ידיו
 שחרית ורדן לחסר שלא יטול ידיו חלה עד סוף קשרי אכזעותיו (ע"ג):
כא ולאחר שניכב ידיו ועדיין לחות קאת מעבדים על עניו ואם הוא לפלרף
 על גבי עינו ודרכו לרחק כמנס רוחן ומעבדו ואינו חושש דמות לים כעוט
 וכחוקה שרוחן כדרכו ואינו חושש (ע"ג): **כב** הסולך להקביל פני רבו או
 אביו או מי שגדול ממנו או לזורך מלוח עובר כמים עד אפירו ואינו
 חושש וכן כחורם מותר (ע"ג): **כג** סרב שבות יעקב צורד דאיתו חייב
 לעמוד מפני רבו בע"ב וסרב בות וסורם מסיק דחייב וסרב חיד"א כמ"ב שקול
 וערי ע"ז ומסוק כ"ד סימן טע"ז העלותי כדכרי סרב כ"ו דבע"ב חייב לקום
 מפני רבו ולכבד ולהדר ת"ק טע"ב בס"ד וכן ראיתי מכתב פשוט בארץ ישראל
 ובה"ל דבע"ב קמים מפני רכס ות"ח כאשר ימנע לא שאין ראיה מקממת שיהיה
 בתורת חייב ודוק: **כד** הסולך לשמור פרותיו עובר כמים עד אפירו ואינו חושש
 אבל כחורם אסור: **כה** מותר לשרות מפס כמים כערב ע"ב ומגולתה מן
 המים וסוף מתנבכת (עד שאין בה עופה ע"מ להטפוח כ"ח מ"א) ומקנה
 בה פניו ודיו ורגליו אפילו אינו עושה רק לתענוג שרי כיון שהוא נכבה
 (הנה): **כו** סיכה אינה אסורה חלה של תענוג חלה מן שיש לו חטעין כראשו
 סך כדרכו ואינו חושש (ע"ג): **כז** כעולת הסגול דוקא של עור אבל של כנר או
 של עץ או של שש (פי' קלופי עץ) וגמי מותר ושל עץ מחוסם עור אסור:
כח כתב סט"ז דיש לאסור אותן המנעלים שיש להם בתי שוקים של עור דהיינו
 גם מה שעל הרגלים של עור וגם אותם שיש של כנר רק שהסוליים של עור אסור
 עכ"ל וכן מחמיר לולך יתקף לגמרי (מ"א) ואע"פ שאסור בע"ב כעולת
כט יש להחמיר ללאת בע"ב כאב וי"ח כמנעל שעשו מלכודים ועשו כמדת
 מנעל שלכו ומגין ואינו מרגיש כלל שקוף יתקף ולא ככלל עוני סוף והמתמור
 חע"ב (פ"ב): **ל** לרכיבים לזוהר שלא לולך כו"ח ובע"ב באותן אכזלות
 של אמר גבן שלמטה מחוספין כעור דהוי ככלל מנעל לב"ע (ברכ"י):
לא חלה ומנודם שמסלבים כדרך מותרים כעולת הסגול כשיגעו לעיר
 יתלבו וכן בע"ב (ע"ג) והטעם דטורח גדול הוא לולך רחוק יתקף חלה
 כשהולך לשדה סמוך לעיר אסור לנעול וה"ס לכות הקבירות ח"א"י יש עוט
 ודפס או כיון כהנים ונ"ל דכשיושב על העגלה או רוכב צריך לקלון אפילו
 כדרך רחוק (מ"א) וכתב סט"ז דבכל מקום שצריך מנעלים יתן עפר
 במנעלים: **לב** וכן במקום שדרים בין הגוים לא יתלון כ"א כרחיב היתודים
 וכן נהגו (הנה) ונ"ל דאם סרבה גוים עוברים כרחיב היתודים שמתקן
 (מ"א): **לג** יש מי שאומר שלא ישן כליל ע"ב עם אשתו כמטה וככו סרב
 משום לך לך אסמיון כוירא (ע"ג) ועיין טע"ז סימן תר"ט דאסור לנגע
 באשתו כאלו היא כדה וקפסר דס"כ בע"ב (דמ"מ) ונ"ל דכיום יש להקל
 (מ"א): **לד** אם חל בע"ב שבת מותר ככולן אפילו בתשמיש טמא (ע"ג):
 ויש

וזה אסורים תשמיש המטה וכן נוהגין * (סנה) * ומכרו השמש דברים
 שכלבנה נהג * (ד"מ ומנהגים) * ופסק בש"ס דאם נודמנה לול עובלתה
 כלול שכן זו עובלת ומשמשת דוש לסמוך על סדרה הראשונה וכן דעת כל
 הגדולים וכן * סמ"א דלא כה"א * והרב מ"ב הביא דברי הא"י שאלק על
 של"ט וכתב שזקנו ואביו הגדולים אסרו אך כו"א תקוה נהוראת של"ס ודעמיה:
לד * אין שאלת שלום לחברו כו"ב והדיועות שאינם יודעים ונותנים שלום
 משיכים להם כשפה רפה וכבוד ראש (ש"ע) * וי"א דזה מה שאני נותנים שלום
 לך מקרי שאלת שלום שבימיהם (ש"ע) * והמ"א חולק וכתב דאין להקל ונראה
 לי דאסור ג"כ לשלוח דרוח לחברו דזה בכלל שאלת שלום (מ"א) * וגם אמור
 לשלוח דמרו טוב אסור כו"ב (פ"מ) : **לו** יש מי שאומר שלא ילך ויטויל בשוק
 כדי שלא יבא לידו שתיק וקלות והחול : **לז** מקום שנהגו לעשות מלאכה
 בו ג"כ עושין (ש"ע) * ובניין דאושף מלתא אסור אפי' הכנאים גייה וכן
 מנהג פשוט בקושטאנדיא (שכ"ה) * במקום שנהגו שלא לעשות אין עושין
 (ש"ע) * כדי שלא ישיחו דעתן מהאכלות ומעט זה גם כלילת אסור במלאכה
 דהא גם כלילה מחוייב להתאכל מיהו כל מלאכה שאין בו שיטוי שרי דאין
 מסויה דעתו בכך (מ"ה) * ובכ"מ ת"ח בטלים וכל הרוצה לעשות עלמו ת"ח
 לענין זה עושה ואפי' במקום שנהגו שלא לעשות מותר ע"י גוי אפי' בכותו
 ורקעמיה לחרויה ולהשתכר במקום שנהגו שלא לעשות מלאכה אסור ובמקום
 שנהגו לעשות מותר אלא שמימעט שאפי' משכנכס אב ממעטין מלישא ולתון
 (ש"ע) * ולא נהגו באיסור מלאכה אלא עד חפיה ונהגו להקטיר עד חפיה
 ככל מלאכה שיש בו שיטוי קלה אפי' מעשה הדיוט אכל דבר שאין בו שיטוי
 כגון הדלקת כרות או קשירה וכדומה מותרת ולחלוב הפרות עוב לעשות
 ע"י גוי אם אפשר כגוי (סנה) * ואם ק"א ע"י גוי מותר לעשותה בעלמו
 כמו בכ"ס (ב"ה) : **לח** ומלאכה דבר האבד מותר כדרך שאמרו בחלו
 של מועד (ש"ע) : **לט** אם ירד או שוירת כאיס מותר לקנות מסם על ידו
 גוי וב"ג למכור דהוי דבר האבד (ב"ה) : **מ** כל העושה מלאכה כו"ב באב
 אינו רואה סימן כרכה מאותה מלאכה (ש"ע) * ואפילו במקום שנהגו לעשות
 (מ"ה) * וכתיבה מותר כו"ב (שכ"ה) : **מא** מי שנתחדש לו איזה חידוש אין
 לבקרו כו"ב אפי' דכח"מ כתבו להתיר שכי ע"ב דשמחה הוא לו כשכתב
 חידושי תורה וגם שאינו רק יוס א' * ואין חשש שישא (ש"ת) : **מב** כל
 האוכל ושיטה כו"ב אינו רואה בשמחה ירושלם וכל המתאכל על ירושלם
 ויכה ורואה בשמחה וכל האוכל בשר או שמה יין כסעודה המסקת עליו
 הכתוב קומר ותמי עינות על טלמות (ש"ע) : **מג** השותה טווחו בתענית
 אין לאסור ודוקה בתענית יחיד אכל בת"כ אסור ומכ"ש בר' אבומה אין להקל
 והשותה כו"ב מדון אותו (שכ"ה) * והרב ד"כ ס"ל דאזלינן כתר רובא
 דשותין הטווחין ועכ"ז השיב הרב ז"א שמקומות שאין סרוב שותים אותה והיא
 אסור בתענית יחיד מקום להיתר משא"כ בתענית אכור ויש מתירין הך
 בתענית אכור ויבין חזי מאי עמא דבר : **מד** לענין רוח כו"ב או ביה"ט
 כגון שאיפה חכך העו"באך הך הנחיריים כתב הרב שכ"ה משם הרב
 לנחשו שלא מצינו איסור להרוח כו"ב וכי"ה ומת"א הלוי כס' בן המלך
 סימן קמ"ה כתב דכו"ב יש לאסורו משום תענוג וכי"ה מליה לענוג וכלקט
 הקמח מיקל והעלה דכו"ב אני כוהן לשאוף אבק העו"באך בלא ריח טוב
 אלא כפשוטה וכו"ב ראו לאסורו כפרהסוף בכ"ה דעכוותונו יש רבים
 מנ"ס שמומנים זה לזה ודבר זה אסור אף בשאר ימות השנה :

דיני תפילין וציצית בתשעה באב

א נהגים

שלא להניח תפילין כו"ב שחרית ולא עליה אלא לובשים
 עליה קטן תחת כנדים בלא כרכה ובמנחה מניחים ל"פיה
 ותפילין ומכרכים עליהן (ש"ע) * מהר"ם ח"ט מניח תפילין שחרית בביתו
 והיה קורא ק"ש ואח"כ ח"ט הולך לב"ה כן כתב בהלכות ח"ב סי' קל"ח
 וכתב שכן מלאך כתוב להאר"י * וש"י הביא דברי מהר"ל לחלוץ במנחה
 אחר קדושה ול"ח כתב לחלוץ קודם תפלת ערבית וכי"ב בשכ"ה שכן ח"ט כוהן
 וגם הביא דברי גיסו כס' א"י והכריע כמהר"ל : **ב** חנותגים להניח כ' זוגות
 תפילין גם כו"ב במנחה ויחזו (כ"ה) * והנותגים להניחם כבוקר אף דבשאר
 ימים מנחין ב' זוגות כו"ב לא ינוח רק דרש"י (ברכ"י) בתשובת רמ"ע
 ובשכ"ה ח"ט חולק ע"ז דכיון דהוא להניח כבקר י"ל להניח גם של ר"ת וברכ"י
 וישב דברי רמ"ע כסודן של דברים וע"ש מ"ש בהלכות חלק כ' סימן קל"ט
 שהאר"י לא ח"ט מניחם וי"ל לא ראינו כן לא בספר הברכות ולא בקיפורים
 ובליקוטים אך מהר"ם שרעבי ח"ט מניח דרש"י ודר"ת בבלבד וכו"ב בבקר
 והעמיץ בסודן של דברים וראש שכן עוקר : **ג** אם יש מילה ומלין קודם
 חפיה והסבדק לבש עליה גדול אין למחות כידו (ברכ"י) : **ד** כו"ב שדחה
 וחזנה שחין בו סכנה כ"כ התענה עד אחר חפיה ומחלש עד שמה הרופא שלא
 יחזנה יותר וסויה המורה שיתפול מנחה גדולה ואחר כך יאכל ולפי שהתפול
 ביחודות שכן להניח תפילין חרב ש"י כתב דופה פסק המורה ע"ש ולענין
 תפילין בודאי ח"ט ויכול לילך לבית הכנסת או לפרץ מנין בביתו בזמן מנחה
 יארץ עממה בהנחת תפילין ויחזין עם הש"י בחזרת תפלה עם דר קדושה
 ואחר כך יתלוצ אוחס ואם ח"א לפרץ מנין אזי יתפול ערבית מנע"י וילבש
 התפילין ויתפול כהם ערבית ק"ש עם ברכותיו ואח"כ יתלוצ התפילין קודם
 שיתפול י"א אפי' דאין להתפול ערבית עם תפילין מ"מ כאן ששכת מהמת
 אינם חזרי ראשי לעשות כן כדי שלא יהיה בקרקפתו וכו" ע"ב ולא ידעתי
 ק"ש וברכותיו למה וכו' אין די שלבש תפילין קודם התחלת ערבית ויקרא
 בהם ק"ש כמו שנותנים לעשות בתפילין של ר"ה (ש"ת) : **ה** יש מי שנוהג
 לשכב כליל ע"ב מועה על הארץ ומשים אהן תחת ראשו (פ"ע) * ויש
 לאדם להטעור בענין משכבו כלול תשעה באב שאם רובל לשכב כו'
 כרוס לא ושכב בו אם בלחוד יש ב"א משימים אהן תחת מראשותיהם וכו'
 לבית שג"י ויקח מאכזבי המקום שראה שחרכן מיהו עוברות שאינן וכו'לת
 להטעור אינן חייבות בכל אלה וימעט אדם מכבודו וסגלתו כו"ב ככל
 מנ"ס שאפשר (סנה) :

דיני מוצאי ט"ב שאין אוכלין בשר

א בט"ב

לעת ערב היתה אש כהיכל ונשרף עד שקיעת החמה כיום
 עשירי ומפני כך בשר שלא לאכול בשר ולא לקחת יין כליל
 עשירי ויום עשירי (ש"ע) * ויש מתמירין עד חפיה חיים ולא יותר (סנה) *
 וה"ה שלא לרחץ ולכבש עד חפיה (אחרונים כס' דש"ל) * ומ"מ מותר לטויל
 ידיו ודוקה ברחו"ה גמורה כמרחץ אסור (מ"ה) * וירחי ח' נהגו להקטיר כל
 היום כלי (ברכ"י) * ופשוט דשאל כיום' הכל מותר לכבוד שבת (מ"ה) :
ב כסעודת מצוה מותרים כל הקדושים לאכול בשר (ע"ז מ"ה) * אך הסעודה
 שעשין כלילה שלפני החנוכה במקום שאין משלתין בחותו פעם סבלויות לא
 מקרי

מקרי סעודה מיום ולכן אין לאכול בשר ומכ"ש של ימים כלי שיר עד אחר חלות יום השמיני (מ"ח): **ג** כשאל ט"ב ביום ה' והתחנך היום בשבת מותרים כליל ה' התקן והכלה ואכילתו לאכול בשר ולא לשאר בני סעודה ואין להשתעב אפי' משאר מאכלים (הגאון מהר"ם מפראג): **ד** טוב שלק לשמש מטתו ליל יו"ד אכל מו שנתענה גם כן אין לרדף להתמיר כזו גם היום ד' גופא חמרא הוא (אחרונים): ומשמע דמתענה גם כ' מ"מ אין למוכר ליל י"א (כ"ד): **ה** יולדת אף שנתענה אחר ז' מותרת בליל ז' בבשר ויון ומכ"ש כט"ב שדחה ומתענה שמוקרת כלילה בבשר ויון (כ"ח): **ו** הכוונת שלק לברך שהקיימו מ"ז בקמחו גם כלילה ויום י' אסור (כרכ"י): **ז** אם רוב אכילת העיר אכילים בשר כליל י' וא' כהן שלק לאכול אף לא קבלו בנדר רק נהג מכה בעלמא אודיע ששלמו לו יום ל' של אכל בשבוע שלק ט"ב ויש לו לער שלק לגלג מותר לגלג כליל י' כיון דרוב העיר אין להם חמרא זו וגם הוא לא נהג אלא באכילה ברכ"י ובתנאי' מניקל בכל גוונא בתפלות: **ח** אם חל ט"ב בשבת וכדחה ליום א' מותר לאכול בשר ויון יום ב' אכל כלילה אסור מפני אכילתו של יום (הגה): **ט** המתענה בכל שנה כ' ימים רגופים א"ל להתענות אם כדחה (מהרי"ל מ"ח): **י** אם הרופא להתענות כב' ימים בכל ה' עכ"ל לכתוב עלמו מר"ת או של חתום אסור בבשר ויון לכתוב (שכ"הג): **יא** המתענה כ' עד חלות או כל היום אסור בבשר ויון בסעודה א' דשיך נכה אכילות של יום (מ"ח): **יב** המתענים כיום י' יקראו איבה (ש"ס): **יג** דאם קם י' לא יקראו בבכור (מ"ח): **יד** להקפיד מותר ליל ט"ב שדחה ואף אם נהגו שלק להקפיד הוא מכה בטעות וא"ל הקדש ואף מו שר"פ להתמיר כליל י' של ט"ב דהוי לכבוד המילה לעיר אחרת למול למחר מותר להקפיד כליל י' של ט"ב דהוי לכבוד המילה קרי שבתניע לעיר אחרת יהיה פנוי לקיום מלות מילה מיד (מת"כ כ"ש הר"י א'): **יז** מי שהיה בדרך ביום ט"ב ועשה שלק ידע שהוא ט"ב ואכל ושהם ובא לעיר ביום ט"ב אם בא קודם חלות יתענה עד הלילה ועוב שנתענה כ' יתקונו אסור כרחוקה ובתשמיש ואם בא בערב יתענה יום י' ויתקונו ס' עכ"ל אף בת"ת וכוונת חייב (הרב מהר"ם מורתי):

דיני לומר נחם ועננו בתשעה באב

א בט"ב אומר בכונה ירושלים כחם ה' אלהינו את אבלי ליון וכו' ועננו בשומע תפלה ואם לא אמר לא זה ולא זה אין מחזירין אותו (ש"ע): **ב** ואם שבת ולא אמר נחם בכונה ירושלים ואמר אותו בועל כלם (כ"י מ"ח): **ג** והט"ז כתב דאם שבת אומר אותו בש"ת ועכ"פ לא יתקונו בברוך מבחם ליון רק ש"ת כמו בעננו ועכ"ל קודם לבחם כי חיל תדירה: **ד** מנהג פשוט שאין אומרים נחם בתפלה מבחם של ט"ב לפי שאין תלמוד במקדש אש ולכן מתפללים אז על הכתמה (הגה): ומשמע דמכתב לומר הש"ס עכ"ל גם כשחירת דתא כתב הש"ע עכ"ל בש"ת וע"ל לא כתב דמ"א שהמכתב שלק לאומרו אכל ר"י הנסניג שלק לומר עכ"ל בש"ת וע"ל לא כתב שנקרא מועד וכ"כ דשב ואל תעשה עדיף (ט"ז): **ה** וסרב חיד"א כתב מסתמיה דברי מרן משמע דדעתו לומר נחם ככל התפלות וכ"כ סרב ל"מ סוף הלכות הענינת שו"ת דעת הרמב"ם וכן נראה דעת הרב עור ברקת וכן ט"ח מהנהגו וכן ראיתי לגדול דורנו מהר"י הכהן זל"ה שכתב שמתנהג עיר קדושה וירושלים לאומרו ככל התפלות כדעת מרן בפתח שוב ראיתי שב"כ סרב פר"ח בליקוטים

בליקוטים (כרכ"י): **ג** מי שמתענה בעשוריו ואמר נחם בערכות ובשחירת דעשוריו (של"ח מ"ח): **ד** מי שאכל בט"ב ואמר נחם בברכת המזון (הגה): **ה** בכונה ירושלים ואף אותם שכתפלה לא נהגו לאומרו רק במנהג מ"מ בבר"מ דלכתב מנהגים אומרו (כ"ס): **ו** וכתב הרב ברכ"י שכתובה ככ"ה ח"ב פסקט ע"ז דלא דמי ל"הך וכשכילי הלקט כתב דבין ט"ב בין כ"ה ה"ה איתו מזכיר מעין המאורע ובספר בות יהודה ח"כ הסכים לדברי רמ"א שאומר נחם בברכת המזון אף מי שנהג שלק לאומרו כ"ח כמנהג ועיון בא"ר שדעתו נוטה שלק לאומרו בבר"מ דגם כ"ה ס"ל להט"ז ומ"א דעיקר שאין לאומרו:

דיני ט"ב שחל ביום ראשון

א ליל ט"ב שח"ל בא' בשבת כשחל סגר אומר בורה מאורו אש ואין מברך על הכשמים וכליל מופאי ט"ב מברך על הכוס ואינו מברך לא על חר ולק על הכשמים (ש"ע): **ב** הכשים שאינן יודעות להתפלל ולק הדבילו בתפלה לרדף כל איש להזכירן שכיום התענות לא ועשו אש לבשל כ' ימים ישמע כליל י' הדלה מאחרים ואל ימתין עד ליל י"א דאקרוי אבדלתא לשבתא עדיף טפי (מט"מ): **ג** ואי לכתב אחר יתן לחיובק לטעום (מ"ח): **ד** יברך על האור קודם שקורין איבה דבאיבה כתיב במתשבים הושיבני ומ"מ אם שבת מברך א"כ (ט"ז): **ה** חולה שאוכל בט"ב יבדיל הקף כמופאי שבת (ברכ"י כ"ס הרב כ"הג): **ו** דעת הרב ברכ"י כוונת קפת דאיכא להוסיף ג"כ בני כותו כהכדלה זו ועיון בגן המלך סימן קמ"ד שדעתו איכא מברך על הכוס כמופאי ט"ב להתקולה רק אם שבת להכדיל בתפלה כליל ט"ב (וכ"ל שגם כמופאי ט"ב לא הכדיל בתפלה של"כ סיה די כזו לדידה ש"ת): **ז** וכזו אפי' גוונא יתא טפי שיבדיל על הכוס משיחור להתפלל י"ח ברכות ואין המנהג כן רק כמ"ש כש"ע להכדיל בתפלה כמ"ש על הכוס ואין מברכין כמופאי ט"ב בתפלה כלל כיון שהכדיל התמול בתפלה ונראה דאפילו שבת התמול להכדיל בתפלה א"ל להכדיל עתה בתפלה בחלף שעתא ואין לו להפסיק עתה בתפלה ובמה שמברכין עתה על הכוס סני כתיב וסגן המלך חולק על שכ"ה שמתיר להריות בט"ב וסוף כתב שאסור משום תענוג וממ"ש המג"א שגם הלבוש משמעי דוקא כמ"ש אסור דהוי תענוג להשיב נפש יתירם אכל בשאר ימים לא:

דיני מנהגי ט"ב ודין מילה בט"ב

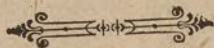
א אם חל ט"ב כמופאי שבת א"ל לרקתך כמנהג בשבת (ש"ע): ומברכין כלילה בתפלה בשאר מ"ש ואם שבת מלהכדיל אין לרדף לחזור ולהתפלל כיון שמברך על הכוס כמופאי ט"ב (ש"ע): ומתפללין ככתב ורדף כבי כאכלים וכן עושים בקריאת איבה ובכל מנהגי קולו ותר ובשמעני סגון לפסוק וכן עושים בקריאת אותה סקל בקול רם ואח"כ משיים סגון ותוור סקל ואומרים קודם קולו רם וכן חזון (הגה): **ב** כליל ט"ב (מתפללים ערכות ואומרים איבה וקיימת) ואומרים קודם התקבל אכל אחר איבה עד למחר אחר יפואת כמ"כ קודם בלא התקבל מנהגים ואחרונים ואומר אחר קיימת ואיבה סדר קדושה ומתקיל מאתם קודם ואם קל כמ"ש אין אומרים ויסי כוונת וגו' (ש"ע): ואין מברכין כוונת כלילה מקרו"ל

(מהר"ל) • וק"ל לא למאן ולא ויתן לך ומסוריו הפרוכת מלפני הארון
 ע"ש בלע אמרתו (הנה) : 1 שחית אין שמש קורא לב"ה (ב"ה) • וכמוק
 שאין מארביין טוב שלא להשכים בענין ששמו באמירת הקינות סמוך לחכות
 היום (פ"מ) : 7 לול ע"ב ויומו יושכים ככ"ה לארץ עד הפלת המכתה
 (ש"ע) • וק"ל דמות לישב על השק דאינו אלא מנהג לישב על הקרקע
 (מ"ח) • מהר"ל ושב לדון על הרפסע ולא ע"ג המעלה דלפני החיכה
 וסיח לו סרבל גרוע ועכשוו נחני לישב על ספקותס מוד אחר שיאפו מכ"ס שחית
 ומארכין עם הקינות עד מעט קודם חותה (הנה) • דהולכין על הקצרות
 וסויו עד חותה דאז ראוי לישב על הספקל (מכתמים) • אבל שחר דברים
 דהיינו חותה וסוכה וכעולה הסנדל וכו' ודאי אסורים עד חילום כמו
 אכילה ושחית ומסון העם עושים וחולאים אחר חותה המעלים ומתחרין
 ידוע עושים כן (מ"ז) : 7 לענין שחית הטועוין חף למתמרים יש להקל
 אחר חותה וככונה בתוך ביתו (ש"ע) : 1 חס יתפללו ערכות מע"י • אין
 לבעול עד חילום ממש (מח"ב) • וגם בין השמשות אסור וס"ה תורה דאסור
 עד חותה הכובכים ואין לילך יחף בעת קידוש לבנה (כ"מ) : 7 אין מדליקין
 כרות כלולה כ"ח כר אחר לומר לאורו קינות ויחכה (ש"ע) • ימארי"ל הכב
 להדליק עוד כר אחר שאם יכבה כר החון ידליק ממנו ומשמע מים שסקל
 לא יאמרו איכה וקינות רק ושמעו מהש"ך (מ"ח) • וסע"י בתב דכל תקל
 אכריס לומר הקינות דמס ויעיל אמורה החון לבד פ"כ דלאס דככל שכות
 יסיה כר ח"י הדוחק ויכלו לומר קינות לאורו וי"א רמה שכתב השי"ע
 כ"א כר ח"י הוינו דוקא בכניסת הלילה אבל בשעת קריאת איכה וקינות
 וכו' להדליק כ"א כר : 7 מהר"ל חס בוחו רוח בין כל פסוק ופסוק
 מעט ובין כל איכה יותר מעט ופסוק אחרון שכל איכה חומר קבול רס
 ועוב שיתר יקרא איכה גם כיום (ש"ח) : 1 אין אומרים תהיון (ולא סליחות)
 בט"כ ואין כופלין ע"ס משום דאקרי מועד (ש"ע) • יאומרים מומור לתודם
 וב"ש בעט"ב ובתב ח"י וכן הכתוב וקני הגאון : 1 לא כסתמ"י • וק"ל
 שיר מומור לאסף (כ"ה) : 1 חס קל ט"ב כשכה ויש מולה אומרים יואר
 במולה (ש"ח) : 1 מותר לעשות השכר על חס שמה ולושב ע"ג קרקע
 כט"כ וחיילו אחר חיות (ט"ז) : 1 קורין כו תוליד כנים ומעטורין כרומים
 אסוף אסופים (כניגון איכה כ"ה) • וכל הקדושים שאומרים אחר איכה עד
 שיואפים לנחמ מכ"ה חס אומרים התקבל וק"ל חל חרף אפים ולא למנלח
 ולא כטום הקטורה וק"ל לשכות מקומי בט"כ (הנה) • וק"ל סדר סק"כנות
 הכתובים (כ"ה) : 1 מי שאומר ויעבור הוא טועה (כר"י) כש חיים הכהן
 כס' טור כרתה) : 1 יד ארין להקים הס"ת חף בשחית של ע"ג (כר"י)
 בש חרב כ"ח) : 1 טו יש מקומות שכתבו בט"כ להטות ראש איש ובנו
 לפעלה ולכסותו ולהניח ס"ת עליו ולקרות ג' נכרו ויש שמפקק דמחזו
 כחוקא וגם דיש לקוש שמא יפוח ואין כדכרומס ממש ויש שרש למכתב מהר"ר
 ישראל שלמה ליבני כהשוכה ס"י והסכים עמו הרב מובאל ותוף ועדוין ד"ס
 סומן רמ"ט (כר"י) : 1 טו בשעת הקינות אסור לספר דבר ולחלף חוץ כרו
 שלא יפסיק לבו מן האבל וכ"ש שלא לשוח עם הגוים (ש"ע) • וכוסגין לומר
 קלה נחמה אחר הקינות לפסוק ככתמה (הנה) • וכבר כתבו ע"י לעול
 כס"ד : 1 חס יש אבל בעיר הולך כלולה לכ"ה וס' כיום עד שבמרו
 הקינות (ש"ע) : 1 חס אינו אסור ולמחר ככנס ויושב ככ"ס עד שמשלמין
 הקינות

הקינות (כ"ה) : 1 חס יש תיבוק למול מלין אותו אחר שגומרים קינות
 יש ממתיקין למולו עד אחר חלות ומכרכים ברכת המולה בלא בשמים
 (ומכתה כסכר רחשונה) וחס חילודת מאיים במקום המילה יבדך על הכוס
 והסקה ממנו חילודת וסוף שקשמע הכרכה ולא תפסיק בדברים בין שמועת
 הכרכה לשחיתת הכוס וחס וחס חכה שם יבדך על הכוס ויטעים לתקינות (ש"ע) •
 ח"כ כ"ח דיתן לתיבוק הכימול כמ"ש לענין • אך קבל דעת רמ"א כיון שע"כ
 הוא דרכין לא מתמריין כ"כ ומוטב ליתן לתיבוק גדול קלה שחייב לחכו בדרכם
 (מ"ח) : 1 כעל ברית לוכש כבדים אחרים חף לא לבנים ממש (ש"ע) • ואכי הכן
 והמנהל והסדרק כלם כקראים בעלי ברית ומותרים ללכוש כבדי שכת לאתר
 שגמרו הקינות ובחין למול הקינות אבל לא ולבשו לבנים (הנה) • וחס
 הכבדים עדיין חס תדשים וכיכר הניסוך בהם כ"ל דאסור ללכוש (מ"ח) •
 ומותרים בכחונה לבן ואחר המילה פושטין כגדיהם (מהר"ל) : 1 כא ע"כ
 גדול להיות כשכת וכדחה ליום ח' ורוחן ואינו משלים תעניתו לפי ש"ט שבו
 הוא (ש"ע) • וס"ס עדיין הכן דהוי שעות מיום דתאב וספק לא
 ישלמי (מ"ט) : 1 ככ במקום דמותר לאכול על השעורם אינו תענית כלל
 ומותר אחר לאכול אטילו ככיתו מינו קודם השעורם כ"ל דאסור לאכול
 בביתו מינו מכעלי ברית וכולים לאכול מוד דו"ט שלחם הוא (מ"ח) • ועכשו
 נתפשט המנהג להשלים חסי' בח' מד' פומות שדחו וכ"כ הרד"כ ומ"א כתב
 דעכשו נתפשט המנהג שרוב השעודות עושין לילה ח"כ כיום התענית גם כן
 אין להקל אבל כס' חליה רבה דחה אותה בשתי יודם ומטיק להתר גמור רק שלא
 יעשו שעות : 1 חס המילה ג"כ שלא כומא ישלים תעניתו חף לכוותים כפסק
 מין (כר"י) : 1 כד מכתב העולם לומר פסוקי כתמה בערב והרב סב"ק מ"ס
 חרב כרם לדרך ערטר על המכתב דחל כל חיום אסור בתורה ובתב דכיון דלא
 מברז זה בעור וכ"י נהג שלא לקומרם ולא למקות במכתב והרב וד אחרן מלא
 סמך למכתב מדברי הגמ"י שהכיר מין ככ"י סי' תקנ"ט ואני מוסף דכיון
 דבמי מין כבר היו הסדורים והמחזורים כדפוס ח' לא חוס סבר דשרי
 חו"ל לערב ולבעל המכתב ומדהתיר ש"מ דהמכתב עוב • שוב ראיתי כס'
 הכינות חא"י • ול"ל שהיו המכתב ונתן טעם למכתב וכו' (כר"י) : 1 כה
 לא מיתו חכמים על רבות כנות דאחר חלות מתעסקות ככל כהן לכבד את
 הבית ולתקן המעות וכיולא מתקוני' סיות וס' מנהג קודם בערי איתעליה
 לששים שמקבלות נחמה בעת שהיו ויען שדעתך קרה וחלושי אמונה אדרבה
 חיוקי וידון לקביע אמונה האולה ולא תתיאספה ח"י (כר"י) : 1 כו נוסח
 שלא לשחוט ושלא להכין ארבי שעורה עד אחר חית (ש"ע) • וללודך שעורה
 מכות מותר לשחוט קודם חותה • והולכין על הקברות מיד שהולכין מכ"ה
 (הנה) • וחס אין קברי ישראל הולכין על קברי גוים ואין לילך על קברי
 גוים חס יש שם גוים וכתב ככתבי חא"י • חל דתין לילך על הקברות אלא
 ללודך היות המת וכפרט חס לא תקן עון קרו כו מתדכקים החיפונים (כ"ה) :
 1 חס איך מת כט"כ לא יאמרו ארוק סדין (הנה) • כח המכתב לברך
 ברכת הלכנס כמולאי ע"ב וכתב הרב המקובל מהר"י למת שאלתי לחכמים
 חס כך חוס עושה מסרחיו ולח"ס ויאמרו שהיו מוכרין או כמולאי ע"כ
 (כר"י) : 1 יסו רפון שכל התעניות האלה כמאמר סכנלו וסיו לבית ישראל
 לששון ולשמחה :

שלמות הלב א לום החמישי האמור בקבלה זה ט' באב שהוא בחדש החמישי וחמשה דברים קשים אירעו בו כגור על אבותינו כמדבר שלח ונכסו לארץ יתרה חבית כראשונה ובשנים ומגלן דקתיב בחדש החמישי כשבעה לחדש וכתוב בחדש החמישי כי' לחדש ותניא ח"א לומר כי' שכבר נאמר כי' וח"א לומר כי' שכבר נאמר כשבעה * הא כולד כשבעה כנכסו להכל ואכלו ושתי וקלקלו ז' ח' וג' עד ששנה היום שנאמר קוי לנו כי פנה יום כי ינטו לללי ערב לעשות ערב היתרו בו את האור וכשרף עם שקיעת השמש וסייבו דא"ר יוחנן אלי היתו באותו הדור לא קבעתיו אלא כי' ורבין אתחלתא דפירעניתא עיקר ירושלמי דר' פלוני ר' פלוני הו' לוימי השיעי ועשירי פי' מנחה חסידים חס' להם וכל המוסיק להתאכל זכות הו' לו כשנים מנין דתניא כשם שמגלגלין זכות ע"י זכאי וחובה על ידי חייב כך מגלגלין זכות ליום זכאי וחובה ליום חובב * וכלכדס ביתר וסיף עוד גדולה כישראל והו' בה אלפים ורבות מישראל וכפלו ע"י גוים ונהרגו כלם וזיתה שם לרה גדולה כיום חרבן בית המקדש וכו' כיום קרש טורניסרופוס מלך ארם את הסובל וסביבותיה לקיים מה שנאמר ציון שדה תהרש : **ב** אומרים שדר קדושם כליל ע"כ לפי שאנו מראין אכלות ועלכות וזיה אפסר שיתעוררו שקליפות וסוף מקום שכנה ויתן רשות למניקים לבן אנו מעבדים אותם : **ג** אומרים פסוקי נחמה בערב ע"כ כמ"ש רז"ל דכשישראל ראו דכט"ב בערב היתו אש כסובל אמרו מומור ששך תמתו על העלים ועל אכנים ושמתו שמתה גדולה דאי לא"ס לא היה ח"י תקומנה ואז קבלו נחמה * ועוד כי כמנתה ע"כ כולד המשיח הנקרא מנחם כמשו"ל : **ד** מברכים ברכת הלכנה כמוצאי ט' באב לבשר הכב נה המבינה ללכנה ולישראל דאף שנחרב סבית וגלו הרי הם עתודים להתחדש כמותם ומלכותו בכל משלם וגם כי אן מתעורר מלך המשיח כי מטר יבא * וזיה ח' למלך על כל הארץ כיום הסוף וזיה ח' אחר ושמו אחר * אכשיר :

בערב ט' באב מתפללין תפלת מנחה כשאר הימים אלא שאין כופלים על פניהם * ואם תל תשעם באב בא' כשנה או שחל כשנת ונדחה לא' כשנה ח'ון אומרים לדקתן :

כלול ט' באב תולדות המבעלים והולכים לבית הכנסת ויושבים על בני קרקע וכן יומנו עד תפלת המנחה ואין מדליקין נרות כי אם כר ח' לומר לאורו קינות ואיזים :

ומתחיל השלטה לבר

על נהרות בבל * השקה יפעת מאורותינו *
 והמית ילדתנו * דעכה את קול הצו צרותינו *
 בת בבל שמהות * ערבה נגד מרורותינו *
 ואנחנו על ערבים * בתוכה תלינו כגורותינו :

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו
 בזכרנו את ציון : ער ערבים
 בתוכה תלינו כגורותינו : כי שם שאלונו
 שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה
 שירו לנו משיר ציון : איך נשיר את
 שיר יהוה ער אדמת נכר : אם
 השבחך ירושלם תשבח ימיני : תדבק
 לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא

אערה

יפעת * אור כוכב : דעכה * ככתה ור"ל רוב כמותו שכת את קול החלוצרות אשר היוכו מחלוצרים בהם : בת בבל * ערבו לה השמתו כנגד המרור אשר לנו ואכחנו לא נשיר לא על ערבי וגו' :
 על * הכבוא רוחה כר"ק את ככ"ג גולים ככבל ושואלים להם האויבים לשיר את ח' משורי ציון וס' ומאנו לשיר על אדמת נכר וכשבעים שלח ושכתו את ירושלים מעולם : ערבים : ערבי כחל : שובינו * השוים איתנו מא"ל לכבל : ותוללנו * עושקנו שוטים לנו שכשיר שירי שמחה משירי ארצנו כאמרם שירו לנו וגו' : איך * אך איך נשיר את שיר ה' כסיותנו על אדמת נכר עטבים ונאכזים איכנו יכולים לעשות זאת : אם * אם הו' משוררים שירי ה' על אדמת נכר הו' נראם שכתו את ירושלים ולא סיו עטבים ודואנים על משלתה לבן אומר שלח ושכתה לעולם ויעלגם על לב המור דבאנם וככאכ עודכס כהרכנה וכ"ז אומר בקבר מלים וכמליפס אם אשכתך

אֲטֹלָה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי :
 זָכַר יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם
 הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוּד בָּהּ : בַּת
 בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁדָם לָךְ אֶת
 גְּמוּלָךְ שֶׁגִּמַּלְתָּ לָנוּ : אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹזוּ וְנִפְץ
 אֶת עוֹלְלֶיךָ אֶל הַסַּלֵּעַ :

תפלת ערבית

ואומר השלוח עבור קדוש לעילא ואחר כך קומרים

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהִשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּר
 חַמָּתוֹ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם
 קָרְאָנוּ :

ואומר סגון ברכו את יהוה המבורך :

ועוין ברוך יהוה המבורך לעולם ועד : וסגון סגוני
 ברוך

אשכחך ירושלם תשכח ימוני כלומר לא תשמע לקול רצוני ולא תעשה
 צרכי : על ראש ר"ל מכל שנתה שאשמה ראשונה ועקר כולם תהיה שנתה
 ירושלם כשתחזכ"א : יום ירושלים יום שכחו סאויכים עליה ושחיתות :
 ערו * סגון קומרים הרשו כל כניניה שלח תהום עוד : בת בבל *
 ואת ככל וס"ר שתהיה שדודם אשרי מו ושלם לך גמול מעשי ודיך עלוני
 ורעתנו : אשרי * אשרי שהיה את עוללך ויכפן אותם על סלע
 כדי שימתם שמך מן הארץ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְרַךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּרְבֹרוּ מְעַרֵב
 עַרְבִים בַּחֲכָמָה * פּוֹתַח שְׁעָרִים
 בַּתְּבוּנָה * מִשְׁנֶה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים *
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא
 יוֹמָם וְלַיְלָה * גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ *
 וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר * הַמְּעַבִּיר יוֹם וּמֵבִיא
 לַיְלָה * וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְהוָה
 צְבָאוֹת יִשְׁמוּ * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּעַרֵב
 עַרְבִים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת *
 תורה ומצות חקים ומשפטים
 אותנו למדת * על כן יהוה אלהינו
 בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך * ונשמח
 ונעלוז בדרברי תלמוד תורתך ומצותיך
 וחקותיך לעולם ועד * כי הם חיינו
 ואורך ימינו * ובהם נהגה יומם ולילה *
 ואהבתך (והמלתך) ר"א תסור ממנו
 לעולמים * ברוך אתה יהוה אוהב את
 עמו ישראל :

וקול קריאת שמע כטעמים ובדקדוקים

שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה
 אחד : ואומר כלשם ברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ ואהבת
 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 נפשך ובכל מאריך : והיו הדברים
 האלה אשר אנכי מצוך היום על
 לבבך : ושננתם לבניך ודברתם
 בשבתך בביתך ובדרכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות
 על ירך והיו לטופרת בין עיניך :
 וכתבתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אר מצורתי
 אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
 בכל לבבכם ובכר נפשכם : ונתתי
 מטרארצכם בעתו יורה ומלקוש
 ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי
 עשב * בשדך לבהמתך ואכלת
 ושבעת : השמרו לכם פן יפתה

לבבכם

לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם : וחרה *
 אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא
 יהיה מטר והאדמה לא נתן את
 יכולה ואבדתם * מהרה מעל הארץ
 הטבה אשר יהוה נתן לכם : ושמעתם *
 את דברי אלה על לבבכם ועל
 נפשכם וקשרתם * אתם לאות על
 ידכם והיו לטופרת בין עיניכם :
 ולמדתם * אתם * את בניכם לדבר
 בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : וכתבתם על
 מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו
 ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם
 כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר
 אל בני ישראל ואמרת אלהם
 ועשו להם ציצית על בגדיהם
 לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל
 תכלת : והיה לכם לציצית וראיתם *

אתו

אתו וזכרתם * את כל מצות יהוה
ועשיתם * אתם ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זנים * אחריהם : למען תזכרו ועשיתם
את בר מצותי והייתם קדושים
לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם * מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

וסודר השליש לכוור יהוה אלהיכם אמת :

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו *
כי הוא יהוה אלהינו ואין זולתו *
ואנחנו ישרא עמו : הפורנו מיד מלכים *
הגאלנו מלבנו מכף כל עריצים : האד
הנפרע לנו מצרינו * המשלם גמול
לכל אויבי נפשנו : השם נפשנו בחיים *
ולא נתן למוט רגלנו : המדריכנו על
במות אויבינו * וירם קרננו על כר
שונאינו : האר העושה לנו נקמה
בפרעה * באותות ובמופתים באדמת
בני חם : המכה בעברתו כל בכורי
מצרים * ויוציא את עמו ישראל מתוכם

לחירות

לחירות עולם : המעביר בנו בין גזרי
ים סוף * ואת רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע : ראו בניס את גבורתו
שבחו והודו לשמו * ומלכותו ברצון
קבלו עליהם : משה ובני ישראל לה
ענו שירה * בשמחה רבה ואמרו כדם *
מי כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר
בקדש נורא תהלות עשה פלא : מלכותך
יהוה אלהינו ראו בניה על הים יחד
כדם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלוך
לעולם ועד : ונאמר כי פדה יהוה את
יעקב וגאלו מיד חזק ממנו * ברוך אתה
יהוה גאל ישראל :

השביבנו אבינו לשלום והעמידנו
מרכנו לחיים טובים
ולשלום * ופרוש עלינו סבת שלומך *
ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך *
והושיענו מהרה למען שמה * והגן
בעדנו * והסר מעלינו מכת אויב *
דבר * חרב * חולי * צרה * רעה *
רעב * ויגון * ומשחית ומגפה * שבור

והסר

והסר שטן מלפנינו ומאחרינו * ובצל
 בנפיק תסתירנו * ושמור צאתנו ובאנו
 לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם *
 כי אל שומרנו ומצילנו אתה מכל דבר
 רע ומפחד לילה * ברוך אתה יהוה
 שומר את עמו ישראל לעד אמן :

ולומר חזי קדוש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה אלהינו * ואלהי
 אבותינו * אלהי אברהם * אלהי
 יצחק * ואלהי יעקב * האר הגדול
 הגבור והנורא * אר עליון גומר
 חסדים טובים * קונה הכל * וזוכר
 חסדי אבות * ומביא גואר לבני
 בניהם * למען שמו באהבה * מלך
 עוזר ומושיע ומגן * ברוך אתה יהוה
 מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני * מחיה מתים
 אתה * רב להושיע * מוריד
 השר * מכלבב חיים בחסד מחיה
 מתים ברחמים רבים * סומך גופלים *
 ורופא

ורופא חולים * ומתיר אסורים * ומקיים
 אמונתו לישני עפר * מי כמוך בעל
 גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה *
 ומצמיח ישועה *

ונאמן אתה להחיות מתים * ברוך
 אתה יהוה מחיה המתים :

בכורת שחרית	השליח סבור לומר	בכורת מנחה	השליח סבור לומר
נקדש את שמך בעולמך	נקדישך ונעריצך כנועם	שיח סוד שרפי קדש	המשלשים לך קדושה
כשם שמקדישים	אותו בשמי מרום		

וכן כרוב על יד נביאך וקרא זר אל זה ואמר קדוש *
 קדוש * קדוש יהוה צבאות מלא כר הארץ כבודו :
 לעמם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו :
 וברכי קדשך כתיב לאמר ומלך יהוה לעולם אלהיך
 ציון לדר ודר תלוייה :

אתה קדוש ושמך קדוש * וקדושים
 בכר יום יהלולך סלה * (כי
 אל מלך גדול וקדוש אתה *) ברוך
 אתה יהוה האל הקדוש :
 אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש
 בינרה *

אתה

כשקל תשעה באב כמנפאיו שבת קומרים

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל אתה
אמרת להבדיל בין קדש לחול ובין אור
לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי
לששת ימי המעשה בשם שהבדלתנו יהוה
אלהינו מעמי הארצות וממשפחות האדמה * כן
פדנו והצילנו משטן רע ומפגע רע ומכל גזירות
קשות ורעות המתרגשות לבא בעולם :

וחננו מאתך דעה ובינה והשכל *
ברוך אתה יהוה חונן הרעת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך והחזירנו בתשובה
שלמה לפניך * ברוך אתה יהוה
הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
מלכנו כי פשענו כי אר טוב
וסלח אתה * ברוך אתה יהוה חנון
המרבה לסלוח :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר
לגאלנו גאולה שלמה למען
שםך * כי אל גואל חזק אתה * ברוך
אתה יהוה גואל ישראל :

רפאנו

כחורם שלום ככור קומרי כלן עכנו

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה
כי תהדתנו אתה והעלה
ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל
מכאבינו ולכל מכותינו * כי אל רופא
רחמן ונאמן אתה * ברוך אתה יהוה
רופא חולי עמו ישראל :

ברכנו יהוה אלהינו בכר מעשה
ידינו וברך שנתנו בטללי רצון
ברכה ונדבה ותהי אחריתה חיים
ושבע ושלום בשנים הטובות לברכה *
כי אר טוב ומטיב אתה ומברך השנים *
ברוך אתה יהוה מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו * ושא נס
לקבץ גליותינו וקבצנו יחד מארבע
כנפות הארץ לארצנו * ברוך אתה
יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל :

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו
כבתחלה * והסר ממנו צרה
יגון ואנחה ומלוד עלינו מהרה אתה
יהוה לברך ברחמים בצדק ובמשפט *
ברוך

ברוך אתה יהוה מלך אוהב צדקה ומשפט :

למלשינים ולמינים אל תהי תקוה וכל הזדים כרגע יאבדו * וכל אויבך וכל שונאיך מהרה יכרתו * וכל עשי רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו * ברוך אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים :
על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל ועל זקניהם ועל פליטת בית סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמך יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמם * ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו * ועל חסדך הגדול באמת נשעננו * ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים :

תשכון בתוך ירושלים עירך באשר דברת * וכסא דוד מהרה ברתובה תבין * ובנה אותה בגן עולם

עולם במהרה בימינו *

כמנחם אומרים

נחם יהוה אלהינו את אבלי ציון * ואת אבלי ירושלים * ואת העיר החרבה והבויה והשוממה * מבלי בניה היא יושבת * וראשה חפוי באשה עקרה שלא ילדה * ויבלעוה לגאונים ורשעה * ויטילו את עמך ישראל לחרב ויהרגו בידון חסדי עריון * על בן ציון במרר תבכה וירושלים תתן קולה * לפי לפי על חלליהם מעי מעי על הרוגיהם כי אתה יהוה באש הצתה * ובאש אתה עתיד לבנותה * בפתוב ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה :

ברוך אתה יהוה (כמנחם אומרים מנחם ציון ו) בונה ירושלים :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח * וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום * ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו * כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה * ומלפניך

מלכנו ריקם אר תשיבנו חננו ועננו
ושמע תפדתנו *

סיחור קומר סאן עככו

עננו אבינו עננו * ביום צום התענית
הזה * כי בצרה גדולה אנחנו
אל תפן לרשענו ואל תתעלם מלכנו
מבקשתנו * היה נא קרוב לשועתנו
טרם נקרא אליך אתה תענה נדבר
ואתה תשמע בדבר שנאמר והיה טרם
יקראו ואני אענה * עוד הם מדברים
ואני אשמע * כי אתה יהוה פודה
ומציר ועונה ומרחם בכל עת צרה
וצניקה *

וסלנות כזר כין נוהל לרובא חותם

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה :
כי אתה שומע תפלת כל פה * ברוך
אתה יהוה שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה * והושב
העבודה לדביר ביתך * ואשי ישראל
ותפדתם מהרה באהבה תקבל ברצון *

ותרי

ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :
ואתה ברחמך הרבים תחפז בננו
ותרצנו ותחזינה עינינו בשוכך
לציון ברחמים * ברוך אתה יהוה
המתחזיר שבינתו לציון :

מורים דרכנו

מורים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו
ואל הו אבותינו אלהי
כר בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול
והקדוש * על שהחייתנו
וקימתנו בן תחינו
ותחננו ותאסוף גריותינו
לחצרות קדשה לשמור
חקיך * ולעשות רצונך
ולעבדך בכלב שלם על
שאנו מורים לך * ברוך
אל ההודאות :

לך * ועל נסיך שבכל יום עמנו *
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת *
ערב ובקר וצהרים * הטוב כי לא
כרו רחמך * המרחם כי לא תמו

חסדיך

חסדיך • כי מעולם קוינו לך :
וער כלם יתברך ויתרומם ויתנשא
תמיד • שמך מרכנו לעולם
וער • וכל החיים יודוך סלה :
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב • האל ישועתנו
ועזרתנו סלה האל השוב • ברוך
אתה יהוה הטוב שמך ולך נארה
להורות :

כתובת סמנקה שלוח סבור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך באמור
יברך יהוה וישמך : יאר יהוה פניו אליך ויחנך :
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ושמך את
שמי על בני ישראל ואני אברכם :

עושה השלום ברכנו ברוב עוז ושלום •
כי אתה אדון השלום • ברוך
אתה יהוה המברך את עמו ישראל
בשלום אמן :

כמנחה במקום עושה שלום אומרים

שים שלום טובה וברכה • חיים חן

וחסד

וחסד צדקה ורחמים • עלינו וער
כל ישראל עמך • וברכנו אבינו ברכנו
באחד באור פניך • כי באור פניך נתת
לנו יהוה אלהינו • תורה וחיים אהבה
וחסד צדקה ורחמים • ברכה ושלום •
וטוב בעיניך לברכנו • ולברך את כל
עמך ישראל ברוב עוז ושלום • ברוך
אתה יהוה המברך את עמו ישראל
בשלום אמן : יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

אלהי נצור רישוני מדע • וישפתותי
מדבר מרמה • ולמקללי נפשי
תרום • ונפשי כעפר לכר תהיה •
פתח לבי בתורתך • ואחרי מצותיך
תדדוף נפשי • וכר הקמים עלי לרעה •
מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם •
עשה למען שמך • עשה למען מינך •
עשה למען תורתך • עשה למען
קדושתך • למען יחלצו ידידיך הושיעה
מינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

עושה

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם : מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ
מִחֲלָל שֵׁם יְהוָה : יְהוָה אֱדַנִּינוּ מִה
אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ : וְאוֹמֵר חֲטֵי קִדִּישׁ
אִם חַל בְּמוֹלָאֵי שְׁכַת אוֹמְרִים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ :

ואינו מברך על הכשמים ובמולאי תשעה באב יברך בורא
פרי הנשן וברכת המכדיל בין קדש לחול לכד

ויושבין לארץ ואומרים

לְמִי אֲבָכָה * וְכַף אֲכָה * וּבְבָכִי
אֶמְרָר * וְהִזְמוֹן מֵעִי אֶשְׁנֵן :
הַלְמַקְדֵּשׁ וְאֶרֶז אִז כְּרוּבִים * אֲשֶׁר
עוֹרְבִים * וְקִפּוֹד שֵׁם יִקְנֵן : וְעַל הוֹבֵן *
אֲשֶׁר הוֹבֵן * לְלוֹי לְנִצְחָה * בְּשִׁיר לְאֵל
וְרִנֵּן : אֶהְיֶה מְשֻׁמִּים * עָלֵי אוֹרִים
וְתוֹמִים * אֲשֶׁר שֵׁם כְּתָנִי מִשְׁמֵר יְכוֹנֵן :

ועל

וכף אכה * כדך מי שסוף מלועז מאר : אשונן * אביד מה שכלכדי ?
לבא

וְעַל הַרְגַּ חַכְמִים * בֵּית אֱלֹהִים * וְכֹא
קוֹסֶם קְסָמִים * גַּם מְעוֹנֵן : וְאִיכָה
חִשְׁבָה * אֹר הַהֲלָכָה * וְהַתְּלַמּוֹד כְּמוֹ
גְּלַמּוֹד * מִי יְבוֹנֵן : וְסוֹד תּוֹרָה * הַיֵּשׁ
מוֹצִיָּה לְאוֹרָה * וּמִי הוּא זֶה * עָלֵי
הַדּוֹר יְגוֹנֵן : חֲלָלִים נִפְלוּ * עוֹלָלִים
וְיוֹנְקִים * וְאִין מְקִים * וְאִין חוֹמֵר
וְחוֹנֵן : לְזֹאת כָּר יוֹם * וְכָל לֵיד
אִילִיל * בְּרוּב חֶבֶר * כְּמוֹ אֶבֶר
וְאוֹנֵן : וּמֵר אֶסְפוֹד * וְאַחַ אֶקְרֵא
לְקִפּוֹד * וּמִדְמַעֵי עֶפְרַיִם צִיּוֹן אֶחוֹנֵן :
וְאַחֲדֵל מְשֻׁמוֹעַ קוֹל מְרִנֵּן * וְאִיכָה יִשְׁבָּה
בְּדַד אֶקוֹנֵן : וְאַחֲדֵל

וקורין איכס

איכה ישרה בדר העיר רבתי עם
היתה באלמנה רבתי בגוים
שרתי במדינות היתה למס : בכז
תכבה בלילה ודמעתה על לחיה אין
לה מנחם מכל אהביה כל רעה בגדרו
כה

לנצח * לשורר : קוסם וכו' גם מעונן * שסס תועבת ס' ספך חכמו
ספורים : יגון * יגון : חבל * כאב : וקפוד * שס עויף : אחונן * כמ"ש וחס
עפרם ותוכנו :

סועס

בה היו לה לאיבים : גלתה יהודה
 מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים
 לא מצאה מנוח בר־רדפיה השיגוה
 בין המצרים : דרכי ציון אבלות מבדי
 באי מועד כל־שעריה שוממין כהניה
 נאנחים בתולתיה נוגות והיא מרלה :
 היו צריה לראש איביה שלו כי־הוה
 הוגה על־רב פשעיה עולליה הלכו
 שבי לפני צר : ויצא מבת־ציון כר־
 הדרה היו שריה באילים לא־מצאו
 מרעה וילכו ברא־כת לפני רודף :
 זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל
 מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל
 עמה ביד־צר ואין עוזר לה ראוה צרים
 שחקו ער־משבתה : חטא חטאה
 ירושלם ער פן לגידה היתה כל
 מכבדיה הזילורה כי ראו ערותה גם
 היא נאנחה ותשב אחור : טמאתה
 בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד
 פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את
 עניי כי הגדיד אויב : ירו פריש צר על

כל מחמדיה כי ראתה גוים באו
 מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל
 לך : כל עמה נאנחים מבקשים לחם
 נתנו מחמדיהם באכל להשיב נפש
 ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה :
 לוא אליכם כל עוברי דרך הביטו וראו
 אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי
 אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו :
 ממרום שלח איש בעצמתי וירדנה פרש
 רשת לרגלי השיבני אחור נתנני
 שוממה בר היום דוה : נשקר על
 פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי
 הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל
 קום : סלה כל אבירי אדני בקרבי
 קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך
 אדני לכתולת בת יהודה : על אלה
 אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק
 ממני מנחם משיב נפשי הויו בני
 שוממים כי גבר אויב : פרישה ציון
 בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב
 סביבו צרו היתה ירושלם לגדה

בניהם : צדיק הוא יהוה כי פיהו
 מריתי שמעו נא כל העמים וראו
 מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי :
 קראתי למאהבי המה רמוני כהני
 וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו
 וישיבו את נפשם : ראה יהוה כי צר
 לי מעי חמרמו נהפך לבי בקרבי כי
 מרו מריתי מחוץ שבלה חרב בבית
 כמות : שמעו כי נאנחה אני אין מנחם
 די כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה
 עשית הבאת יום קראת ויהיו כמני :
 תבא כל רעתם לפניך ועולל למו
 כאשר עוללת לי ער כל פשעי כי
 רבות אגחתי ולבי דוי :

איכה יעיב באפו אדני את בת ציון
 השרף משמים ארץ תפארת
 ישראל ולא זכר הרם רגליו ביום
 אפו : בלע אדני ולא חמל את כל
 נאות יעקב הרם בעברתו מבצרי בת
 יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה
 ושריה גדע בחרי אף כל קרן ישראל

חשיב

חשיב אחר ימינו מפני אויב ויבער
 ביעקב כאש להבה אכלה סביב :
 דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר
 ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון
 שפך כאש חמתו : היה אדני כאויב
 בלע ישראל בלע כל ארמנותיה
 שחת מבצרי וירב בבת יהודה
 תאניה ואניה : ויחמס בגן שכו שחת
 מועדו שבה יהוה בציון מועד ושבת
 וינאץ בזעם אפו מלך וכהן : זנח אדני
 מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב
 חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה
 כיום מועד : חשב יהוה להשחית חומת
 בת ציון נטה קו לא חשיב ידו מבלע
 ויאבד חל וחומה יחדו אמללו :
 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר
 בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה
 גם נביאיה לא מצאו חוזן מיהוה :
 ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו
 עפר על ראשם חגרו שקים הונידו
 לארץ ראשן בתולת ירושלים : ברו

בדמעות

בְּדַמְעוֹת עֵינַי חִמְרָמְרוּ מֵעַי נִשְׁפָּךְ
 לְאַרְץ כְּבָדִי עַל שֶׁבַר בַּת עַמִּי בַעֲטָף
 עוֹלָל וַיּוֹנֵק בְּרַחְבוֹת קָרְיָה : לְאַמְתָּם
 יֹאמְרוּ אֵיךְ דָּגָן וַיֵּין בְּהַתְעַטְפָּם כְּחֹלֶל
 בְּרַחְבוֹת עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶרֶץ
 חֵיק אֲמַתָּם : מָה אֶעֱיֶדְךָ מָה אֲדַמָּה
 לְךָ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מָה אֲשׁוּרָה לְךָ
 וְאַנְחַמְךָ בְּתוֹלַת בַּת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל כִּיִּם
 יִשְׁבְּרֶךְ מִי יִרְפָּא לְךָ : נִבְיֵאִיךָ חֲזוֹן לְךָ שׁוֹא
 וְתַפֵּל וְלֹא גָדוּ עַל עוֹנֶךָ לְהִשִּׁיב שְׁבוּתֶךָ
 וַיַּחֲזוּ לְךָ מִשְׁאוֹת שׁוֹא וּמְדוּחִים : סָפְקוּ
 עֲלֶיךָ בַּפִּים כֹּל עַבְרֵי דֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּנְעוּ
 רֹאשָׁם עַל בַּת יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הָעִיר
 שִׁיאָמְרוּ כְּרִירַת יָפִי מִשׁוֹשׁ לֶכֶר
 הָאָרֶץ : פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיהֶם כֹּר אִיבֶיךָ
 שִׁרְקוּ וַיַּחֲרְקוּ שֵׁן אָמְרוּ בְּלַעְנוּ אֵךְ זֶה
 הַיּוֹם שִׁקְוִינָהוּ מִצָּאֵנוּ רָאִינוּ : עֲשֵׂה
 יְהוָה אִשֶׁר זָמַם בְּצַע אֲמַרְתוּ : אִשֶׁר
 צִוָּה מִיָּמֵי קֹדֶם הָרַס וְלֹא חָמַל וַיִּשְׁמַח
 עֲלֶיךָ : הַיּוֹב הָרִים קָרָן צָרֶיךָ : צַעַק
 לְבָם אֶל אֲדֹנָי חוֹמַת בַּת צִיּוֹן הוֹרִידִי

כנחל

כְּנַחַל דַּמְעָה יוֹמָם וּלְיָלָה אֶל תַּתְּנִי
 פּוֹנֵת לְךָ אֶל הַדָּם בַּת עֵינֶיךָ : קוֹמִי
 רִנֵּי בְלִילָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמּוֹרוֹת שִׁפְכִי
 כַּמִּים לְבָךְ נִכַח פָּנַי אֲדֹנָי שְׂאֵי אֲלִיו
 כַּפֶּיךָ עַל נַפֶּשׁ עוֹלְלֶיךָ הַעֲטוּפִים בְּרַעַב
 בְּרֹאשׁ כֹּל חוּצוֹת : רְאֵה יְהוָה וְהִבִּיטָה
 לְמִי עוֹלְלֹת כֹּה אִם תֹּאכְלֶנָה נְשִׁים
 פְּרִים עֲלֵי טַפְחִים אִם יִהְרַג בְּמַקְדָּשׁ
 אֲדֹנָי כֹּהֵן וְנִבְיָא : שִׁכְבוּ לְאַרְץ חוּצוֹת
 גָּעַר וּזְקָן בְּתוֹלַתִּי וּבַחֲוָרֵי נַפְלוּ בַּחֲרָב
 הַרְגַת בְּיוֹם אַפְךָ טִבַּחַת לֹא חָמַלְתָּ :
 תִּקְרָא בְּיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי מַסְכִּיב וְלֹא
 הָיָה בְּיוֹם אֵף יְהוָה פְּלִיט וַיִּשְׂרִיד אֲשֶׁר
 טַפַּחְתִּי וּרְבִיתִי אִיבֵי כָלֶם :

אֲנִי הַגֹּבֵר רְאֵה עֵנִי בְּשִׁבְטֵי עֲבָרְתוֹ :
 אוֹתִי נָהַג וַיִּלְךְ חֵשֶׁךְ וְלֹא אֹר :

אֵךְ כִּי יִשָּׁב יִהְפֵךְ יָדוֹ כֹּל הַיּוֹם : בְּלָה
 בְּיִשְׂרָאֵל וְעוֹרֵי שֶׁבַר עֲצָמוֹתֵי : בְּנָה עֲלֵי
 וַיִּקַּף רֹאשׁ וְתִלְאָה : בְּמַחְשָׁכִים
 הוֹשִׁיבֵנִי כַּמְתִּי עוֹלָם : גָּדַר בְּעַדִּי וְלֹא
 אֲצִיָּה הַכְּבִיד נַחֲשֵׁתִי : גַּם כִּי אֲזַעַק

ואשוע

ואשוע שתם תפלת: גדר דרכי בגזית
 נתיבתי עורה: דב ארב הוא לי ארי
 במסתרים: דרכי סורר ויפשחני שמני
 שומם: דרך קשתו ויציבני כמטרא
 לחץ: הביא בכליתי בני אשפתו:
 הייתי שחק לכר עמי נגינתם כר
 היום: השביעני במרורים הרוני
 לענה: ויגרם בחצץ שני הכפישני
 באפר: ותזנה משלום נפשי נשיתי טובה:
 ואמר אבד נצחי ותחלתי מיהורה:
 זכר עני ומרודי לענה וראש: זכור
 תזכור ותשוח עלי נפשי: זאת אשיב
 אך לבי על כן אוחיל: חסדי יהורה
 כי לא תזמנו כי לא כרו רחמיו:
 חדישים לבקרים רבה אמונתך: חלקי
 יהורה אמרה נפשי על כן אוחיל לו:
 טוב יהוה לקון לנפש תדרשנו: טוב
 ויחיר ודומם לתשועת יהוה: טוב
 לגבר כי ישא על בנעוריו: ישב בדר
 וידם כי נטל עליו: יתן בעפר פיהו
 אולי יש תקוה: יתן למכהו לחי ייטבע

בחרפה: כי לא יזנה לעולם אדני:
 כי אם הונה ורחם כרוב חסדיו: כי
 לא ענה מלבו וינה בני איש: לדכא
 תחת רגליו כל אסירי ארץ: להטות
 משפט גבר נגד פני עליון: לענות
 אדם בריבו אדני לא ראה: מי זה
 אמר ותהי אדני לא צנה: מפני עליון
 לא תצא הרעות והטוב: מה יתאוונ
 אדם חי גבר על חטאיו: נחפשה
 דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהורה:
 נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים:
 נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת:
 סבותה באף ותדרפנו הרגת לא
 חמלת: סבותה בענן רך מעבור
 תפלה: סחי ומאוס תשימנו בקרב
 העמים: פצו עלינו פיהם כל איבינו:
 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר:
 פלגי מים תרד עיני עד שבר בת
 עמי: עיני נגרה ולא תדמה מאין
 הפגות: עד יסקיף וירא יהורה
 משמים: עיני עוללה לנפשי מכל

בְּנוֹת עִירֵי : צוֹד צְרוּנֵי בַצְּפוֹר אִיבֵי
 חָנָם : צָמְתוּ בְּבוֹר חַי וַיְדוּ אֶבֶן בֵּי :
 צָפוּ מֵיִם עַל רֵאשֵׁי אִמְרָתִי נִגְזַרְתִּי :
 קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מְבוֹר תַּחֲתֵיּוֹת :
 קוֹלִי שָׁמְעַת אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתִי
 לְשׁוֹעַתִּי : קִרְבַּת בְּיוֹם אֶקְרָאֲךָ אִמְרַת
 אֵר תִּירָא : רַבַּת אֲדָנִי רִיבֵי נִפְשֵׁי
 גֵּאלֵת חַיִּי : רֵאִיתָה יְהוָה עֹתֹתַי שִׁפְטָה
 מִשִּׁפְטֵי : רֵאִיתָה כָּל נִקְמָתָם כָּל
 מַחֲשַׁבְתָּם לִי : שָׁמְעַת חֲרַפְתָּם יְהוָה
 כָּל מַחֲשַׁבְתָּם עָלַי : שִׁפְטֵי קָמִי וְהַגִּיזוּנָם
 עָלַי כָּל הַיּוֹם : שִׁבְתָּם וְקִימְתָם הַבִּיטָה
 אֲנִי מִנְּגִינָתָם : תִּשָּׁיב לָהֶם גְּמוֹר יְהוָה
 כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם : תִּתֵּן לָהֶם מִגְּנֹת לֵב
 תִּאֲלַתְךָ לָהֶם : תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם
 מִתַּחַת שָׁמַיִם יְהוָה :

אִיכָרָה יוֹעַם זָהָב יִשְׁנֵא הַכֶּתֶם הַטּוֹב
 תִּשְׁתַּפְּכֵנָה אֲבֵנֵי קֹדֶשׁ בְּרֵאשֵׁי
 כָּל חוּצוֹת : בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים
 בָּפוּ אִיכָה נַחֲשִׁבוּ לְנַבְלֵי חֲרֵשׁ מַעֲשֵׂה
 יְדֵי יוֹצֵר : גַּם תִּגִּים חָלְצוּ שֵׁד הַיְנִיקוּ

גוריהן

גּוֹרִיָּהֵן בַּת עַמִּי רֵאכֹר כִּיעֵינִים
 בְּמַדְבָּר : דְּבַק לִשְׁוֹן יוֹנֵק אֵר חָפוּ
 בַּצְּמָא עוֹלָלִים שְׂאֵלוּ לָחֶם פְּרוֹשׁ אֵין
 לָחֶם : הָאֲכָלִים לְמַעַדְנִים נִשְׁמוּ
 בַּחוּצוֹת הָאֲמָנִים עָלַי תוֹדַע חֲבָקוּ
 אֲשַׁפְּתוֹת : וַיִּגְדַּל עֵינֵי בַת עַמִּי מִחַטָּאת
 סָדָם הַהַפּוּכָה כְּמוֹ רִנֵּעַ וְלֹא חָלוּ בָּהּ
 יְדֵים : זָכוּ גּוֹזִירֵיהֶּ מִשְׁלַג צָחוּ מִחֲלָב
 אֲדָמוּ עֲצָם מִפְּנֵינִים סָפִיר גּוֹזַרְתָּם :
 חֲשַׁךְ מִשְׁחֹר תֵּאֲרָם לֹא נָכְרוּ
 בַּחוּצוֹת צָפַד עוֹרָם עַל עֲצָמָם יִבֵּשׁ
 הִיָּה כַּעֲזָן : טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי חֲרָב
 מִחֲלָלֵי רַעֲב שְׁחָם יוֹבֵי מְדַקְרִים
 מִתְּנוּבוֹת שְׂדֵי : יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת
 בְּשָׁלוּ יִלְדֵיהֶן הָיוּ לְבָרוֹת לְמוֹ בְּשֶׁבֶר
 בַּת עַמִּי : כָּלָה יְהוָה אֶת חֲמַתּוֹ שִׁפְךָ
 חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצַּר אִישׁ בְּצִיּוֹן וַתֵּאכֹר
 יְסֻדְתֶּיהָ : לֹא הָאֲמִינוּ מַלְכֵי אֶרֶץ כָּל
 יוֹשְׁבֵי תִבְרַךְ כִּי יָבֹא צָר וְאוֹיֵב בְּשַׁעֲרֵי
 יְרוּשָׁלַם : מִחַטָּאת נִבְיָאִיהֶּ עוֹנוֹת
 כַּהֲנִיָּה הַשִּׁפְכִים בְּקִרְבָּה דָם צְדִיקִים :

נעו

Tahaniot 24 כד

נָעו עוֹרִים בַּחוּצוֹת נִגְאָלוּ בְדָם
 בְּלֹא יוֹכְרוּ יִגְעוּ בְּלִבְשֵׁיהֶם : סוּרוּ
 טִמְאָה קְרָאוּ לָמוּ סוּרוּ סוּרוּ אֵל
 תִּגְעוּ כִּי נָצוּ גַם נָעוּ אָמְרוּ בְּגוֹיִם לֹא
 יוֹסִיפוּ לָגוּר : פָּנֵי יְהוָה חִדְקָם רֹא
 יוֹסִיף לְהַבִּיטֵם פָּנֵי כַהֲנִים לֹא נִשְׂאוּ
 וּזְקֵנִים לֹא חָנְנוּ : עוֹדֵינוּ תִּכְלִינָה
 עֵינֵינוּ אֵל עוֹרֹתֵנוּ הֵבֵל בְּצַפִּיתָנוּ צַפִּינוּ
 אֵל גּוֹי לֹא יוֹשִׁיעַ : צָדוּ צַעֲרֵינוּ מִלְּכַת
 בְּרַחֲבֵתֵנוּ קָרַב קִצְנוּ מָלְאוּ יָמֵינוּ כִּי
 בָּא קִצְנוּ : קָלִים הָיוּ רִדְפֵינוּ מִנְּשָׂרֵי
 שָׁמַיִם עַל הַהָרִים דִּדְקָנוּ בַּמִּדְבָּר
 אָרְבוּ לָנוּ : רוּחַ אִפְּינוּ מִיִּשִׁיחַ יְהוָה
 נִלְכַּד בְּשַׁחֲיוֹתָם אֲשֶׁר אָמְרָנוּ בְּצִלוֹ
 נַחֲיָה בְּגוֹיִם : שִׁישִׁי וְשִׁמְחֵי בֵּת אָדוּם
 יוֹשְׁבֵת בְּאֶרֶץ עוֹץ גַּם עָלֶיךָ תַעֲבֹר
 כּוֹס תִּשְׁכְּרֵי וְתִתְעַרֵּי : תָם עוֹנֶךָ בֵּת
 צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עוֹנֶךָ
 בֵּת אָדוּם גָּלָה עַל חַטָּאתֶיךָ :

זָכַר יְהוָה מַה הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה וּרְאֵה
 אֶת חֲרַפְתֵּינוּ : נַחֲלֵתָנוּ נִהְפַכָּה

לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים : יְתוּמִים הָיִינוּ
 וְאֵין אָב אִמֵּתֵינוּ כְּאִלְמָנוֹת : מִיָּמֵינוּ
 בְּכֶסֶף שְׂתֵינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ : עַל
 צוּאֲרָנוּ נִרְדַּפְנוּ יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ :
 מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשִׁבְעַת לֶחֶם :
 אִבְתֵּינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם וְאִנְחָנוּ עוֹנֵתֵיהֶם
 סָבְלָנוּ : עֲבָדִים מִיָּשְׁלוּ בָנוּ פֶּרֶק אֵין
 מִיָּדָם : בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפָּנֵי חָרַב
 הַמִּדְבָּר : עוֹרָנוּ בְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפָּנֵי
 זִלְעָפוֹת רָעַב : נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתֵלַת
 בְּעָרֵי יְהוּדָה : שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פָּנֵי
 זְקֵנִים לֹא נִהְדְּרוּ : בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׂאוּ
 וְנִעְרִים בְּעֶץ כִּשְׁרוּ : זְקֵנִים מִשְׁעַר
 שַׁבָּתוֹ בַּחוּרִים מִנְּגִינָתָם : יִשְׁבֵּת מִשׁוּשַׁן
 לְבָנוּ נִהְפַךְ לְאֶבֶר מְחוּלָנוּ : נִפְלָה
 עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטְאוּנוּ :
 עַל זֶה הָיָה דָוָה לְבָנוּ עַל אֲדָה חִשְׁכוּ
 עֵינֵינוּ : עַל הַר צִיּוֹן שִׁשְׁמָם שׁוֹעֲלִים
 הִלְכוּ כּוֹ : אֲתָהּ יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב
 כֶּסֶף לְדוֹר וָדוֹר : לְמָה לְנִצָּח
 תִּשְׁכַּחַנוּ תַעֲזוּבְנוּ לְאַרְךָ יָמִים : הִשִּׁיבְנוּ

יהוה אליך ונשובה חדש ימינו
בקדם : כי אם מאס מאסתנו קצפת
עלינו עד מאד :

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו
בקדם :

זכר יהוה מה היה לנו אוי * הביטה
ורארה את חרפתנו * אוי מה
היה לנו : אקונן בכל שנה ודמעת
אתמיד * אוי באתי במעמקי מים
ומבאוני נגדי תמיד : אוי מה גלה כבודי
ומאורי הועם * אוי אף רחפתי מזבולי
והנני חרפת אדם ובזוי עם : אוי מה
הלמוני כותיים וחרפו ושאגו למולי *
אוי וכל רואי ילעיגו לי : אוי מה זרע מרעים
הקיפוני כזאבים * אוי חרבו מקדשי
וסבבוני פרים רבים : אוי מה טאטו
המקדש המעוז וגורשתי ממנוחי * אוי
יבש כחרש כחי : אוי מה בלוני זרים ונגעה
נפשי

הועם * חשך : הרפתי * נגרשתי מכל סמך סקרק וכול : הלמוני
סכוני : כותיים * נוים : טאטו * מל' ונאטאקתים כמנאטאן
ששמד

נפשי עד מות * אוי כי דפיתנו במקום
תנים ותכס עלינו בצלמות : אוי מה
לנבלה שמוני ודרכו בנתות בתולותי *
אוי לארץ נשפך כבדי והתפרדו כל
עצמותי : אוי מה מהר אהר גבעה
התעללו בם שוטני * אוי נאקו וצעקו
איה חסדיך הראשונים אדני : אוי מה היום לנו

קינח לחן שומרון

בליל זה יכביון * וילילו בני * ליל
חרב ביתי ונשרפו ארמוני *
וכל בית ישראל * יהגו ביגוני * יבכו
השרפיה אשר שרף יהוה : יבכו בליל
זה ארעו לי * חמשה דברים קשים *
נגזר על אבות * והיו נענשים * לבלתי
יבנסו * לתוך ארץ קדושים * ונחרב
הבית * וגם חרשו חורשים * ראשון
גם שני * ישנים עם חדשים * וגם
נלכדה ביתר * והיתה לפח מוקשים *
בליל זה כי היתה סבה מאת יהוה

יבכו

יגנו * יצאקו : ביתר * שם עיר : ככות * ל' כני : בלבת * כלקבת *
ששמד ועכונו ששמדור : התעללו * שחקו :
וקס

יככו בליל זה תליל מר עניה נבדלת *
 ומבית אביה * כהיום נחדרת *
 ועורכת בכורת * וקנים מידלת * פי
 נשרף ביתה בלבת אוכלת * ויצאה
 גחלת * ואיש מאת יהוה : יככו בליל
 זה הגלני * ואת ביתי החריב * בתשעה
 לחדש בשעת המעריב * אני ער
 משמרת * משמרת יהויריב * ונכנס
 האויב * ואת זבחיו הקריב * ובא אל
 מקדשי * ולא צוה יהוה : יככו
 מדי שנה קינה * בליל זה מזומנה *
 כי קריה נאמנה * בו היתה
 באלמנה : מדי בו אבכה ואהימה *
 ובו פני ארעימה * נהי נהיה ארימה *
 מימים ימימה : מדי בליר זה מבל
 לילות * קינה בכל מקהלות * ובו
 שתו כוס תרעלות * דרכי ציון אבלות :
 מדי ליל צור פקד קצפו * ושלח בי איש
 רשפו * והוישת שברי לספוא * יחשכו

כוכבי

ואת זבחיו * קללים משראל : ולא צוה ה' * כי טוכקים אשר כוס ה' סס
 מן טכקר ומן ספאן תורים וככו ויכח ולק ככו אדם :
 ארעימה * אדאג : מימים ימימה * מדי שנס בשנס : רשפו * נקלקו :
 לספוא

כוכבי נשפו : מדי אני הגבר אומל *
 לראות יגון ועמל * בליל זה רשעי
 גמל * בלע יהוה ולא חמל : מדי ליל
 בו אירע נופל * למגדל בוחן ועופל *
 ושועי ישבו בשפל * יקחהו אופל : מדי

קינס

על זה הירד רוח לבנו * ועל אלה
 חשכו עינינו : ועל על שממות עיר
 קדשנו * בליר זה יגוננו * נהפכו נהי
 רננינו : ועל על קריה נפלאה * אשר
 הושתה בתה * לתורה ומצותה *
 האטמנו אזנינו : ועל נפרע היכדנו *
 נשא במר קולנו * יום הרבו הללנו *
 אוי מה בא עלינו : ועל וסף מזבח
 וארון * כי גבר החרון * וקול הרים זר
 בגרון * בבית אדוננו : ועל וסף כחנו
 וכשל * בלחץ מונה כשל * כי היינו
 למשל * ולעג לשכנינו : ועל נשכחנו

כמת

לספוא * להשמד : אומל * טלכ : בוחן ועופל * ענינס מגדל : ושועי *
 גדולי עמי :
 בתה * שמנס : נפרע : כתבעל ואין עוד : וסף * וקס ואיככו :
 מונה * כונס וסוף האויב : מונה ניוו * סנוגש גוון וחולב
 ארענו

בַּמַּת מֶלֶב • מוֹנֶה גּוֹזֵז וְחוֹלֵב • וְנִצְרָה
 בַּתְּגֵרֶת אֹיִב • לֹאֵל וְאִין עוֹנֵנוּ : ועל
 פְּתָאוּס בָּא אֵידְנוּ • וִירְפוּ יְדֵינוּ • וְגִבְרָה
 יָד מוֹנֵנוּ • בְּחָרֵי אֶף קוֹנֵנוּ : ועל

קינה לתמרור גירוסים

עַל (לֵיל) יוֹם חֶרְבֵּן • הֵיבֵל מִקְדֵּשׁ •
 מֵדֵי לַיִל זֶה • סֵפֶר יְחִידֵשׁ • עַל
 עִיר קִדְשׁ • וְעַל הַמִּקְדֵּשׁ : מְדֵי אֶרֶץ
 בְּסִפְרֵ מֵר גּוֹלֶת סִפְרֵד • לִבְנוֹ לְמֵאֵד •
 יֵתֵר וְיִחַרֵד • כִּי נוֹה קִדְשׁ פְּלֵאִים יָרַד •
 וְלִזְרֵ כְּהֵדוּשׁ מִתְבֵּן הִדֵּשׁ : מְדֵי עַל זֹאת
 כָּל לֵב • מִגִּיוֹ נִשְׁרַף • וּמִקּוֹם עִפְעָף •
 נִזְרַם וְנִדְרַף • בְּלֵיל כָּר שִׁשׁוֹן •
 לְקִינִים נִחְלַף • לְשׁוֹר כְּשֵׁר חוֹז • פִּלְדֵּשׁ
 וְיִדְרַף : מְדֵי בִשְׂאֵט בְּנִפְשׁ וּבִיד רָמָה •
 בְּכֵנֵי אֵר חֵי עֵשׂוֹ נִקְמָה • וְיִשְׁלַחוּ
 בֹּאֵשׁ

אחתו כלאן ר"ל כחו כל אשר לכו : ונצרה • וכלעק : בתגרת • כמלחמת
אויב עלינו :

הפך יחודש • יתחדש סמספר : אלי • שאף קינה : יתר • ודלג : פלאים
ירד • ירד מעט עד לספליאן : ולזר • הודש מיד זר כהדוש
מתכן : מניו נשלף • כתק מסגוף : ומקום עפעף • רמז לעינים שמשם
ידרו סדמעות כורם מים ואח"כ כדלף : נחלף • כשתהם : לשור • לשור
שסטיאן עלינו כשר חזו וגו' שסס כני נחור רמז לאומות :

טירת

בֹּאֵשׁ • וְשִׁמוֹ שְׂמֵמָה • מִקְדֵּשׁ קִדְשׁ •
 בְּצִדְקַ נִקְדֵּשׁ : מִקְדֵּשׁ קִינָה
 אֹוִי כִי יָרַד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם •
 לִירוּשָׁלַם • עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה מִים :
 לִירוּשָׁלַם טִירַת קִדְשׁ אֵיךְ נִשְׁמָה • יוֹשֵׁב
 בַּשָּׁמַיִם עַד מָרָה • בַּת מֶלֶךְ אִמָּה •
 הַקִּדְשָׁה הִיא בְּעֵינַיִם : לִירוּשָׁלַם יָרַח אָב
 בּוֹ שְׁמֵשִׁי קָדֵר • אֶהְרֵן הַכֶּהֵן בּוֹ
 נֶעְדֵר • וְגַם עִיר הַהֲדָר • בּוֹ חֶרְבָה
 פְּעַם וּשְׁתַּיִם : לִירוּשָׁלַם מָרָה הַקִּילָה הַזֶּה
 אֲרִים • וְיֵהִי לְכִבֵּי לַיִל שְׁמוּרִים • וְאֲתֵי
 הַחֲרִים • אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם : לִירוּשָׁלַם
 יִבְקַע אֲזוּרֵי יָה כִּשְׁחַר • עַל רְשָׁעִים
 צוֹר אָפוּ יָחַר • וּבְעַמּוֹ יִבְחַר • הַבוֹחֵר
 בִּירוּשָׁלַם : וּכְעַמּוֹ קִינָה

זְכוֹר יְהוָה לִיהוֹדָה וְאֶפְרַיִם • אֲשֶׁר
 שִׁפַּךְ דָּמָם בְּמַיִם • סְבִיבוֹת
 יְרוּשָׁלַם : סְבִיבוֹת זְכוֹר יְהוָה לְמִשְׁיַח
 הַנִּקְרָא

טירת מודש • ארמון הקדש וירושלם שסס כות סמקדש : בת מלך •
 ישראל עד מתו תהיה כאמנה וכענינו כל כקדשה כי אין אדם
 כוסה עמה כאיש אל אשתו : מדר • תשך : נשר • כתסר :
 למשיח
 כה Tahaniot 25

הַנִּקְרָא * אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת גּוֹפּוֹ כְּבִבְרָה *
 וְלֹא נֹתֵר חֵץ אֲשֶׁר בּוֹ לֹא יָרָה * לִבָּן
 עָלָיו אֲבָכָה בְּנֶפֶשׁ מָרָה * לְשֹׁבֵר זֶה
 רָפוּ כָּל יָדַיִם : סְכִיכוֹת זְכוֹר יְהוָה
 לְשִׁמוֹנִים אֶלֶף אֲצִילִים * אֲשֶׁר בָּרְחוּ
 וְהִלְכוּ לִישְׁמַעְאֵלִים * וְעַתָּה רֵאוּם תִּקְעוּ
 יָשָׁם אֱהָלִים * עִם מֵאֵכֶל וּנְפוּחִים
 הַנְּבָלִים * וּבְצִמָּא הַשְּׁקוּם מִבְּלֵי מַיִם :
 סְכִיכוֹת זְכוֹר יְהוָה לְאֵבוֹת וּפְרָחִים * אֲשֶׁר
 הָרַג רָשָׁע שֶׁר טִבְּחִים * בְּדָם כֹּהֵן
 הַמִּקְרִיב הַזֹּבְחִים * וְגַם צֶדֶם כְּצִפּוֹרִים
 אֶל פָּחִים * לְשֹׁבֵר זֶה תִּצְלָנָה אֲזַנִּים :
 סְכִיכוֹת זְכוֹר יְהוָה לְאֵלְמָנָה הַצְּנוּעָה *
 אֲשֶׁר הָרַגוּ אֶת בְּנֵיהָ שִׁבְעָה * בְּנֵי
 עוֹדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה * וְהִיא
 עֲצֻמָּה נִפְלָאָה וְגַם שִׁקְעָה * וְעַל אֶדְנָה
 יִהְיוּ כָּל מַעִים : סְכִיכוֹת זְכוֹר יְהוָה
 לְעִשְׂרָה הִישִׁישִׁים * אֲשֶׁר נִפְלוּ בְיַדִּי

אֲרוֹנִים

למשיח * ואשקטו כמ"ש רוק אפיכו מנשית ס' : אצילים * גדולי ישראל :
 ופרחים * וקטנים : ברם כהן * כשכול ששפך דם זכרום כאן
 וככוא : וגם צדס * רמז לשאלות ששאל כבודאחדן כדי שישלבו כדכרס :
 לאלמנה * לתקם ושכעה נכוס שזמארו למנתם לקדש ס' : לעשרה הישישים *
 עשרם

אֲרוֹנִים קָשִׁים * לַחֲרֹב וּלְלֵהֶבֶת אֲשִׁים *
 וְהַפְּשִׁיטוּם כְּאֵילִים וּתְיִישִׁים * עַל קְרוּשֵׁת
 יָשָׁם שׁוֹכֵן שָׁמַיִם : סְכִיכוֹת קִינָה
 אֲלֵיכֶם עֲדָה קְרוּשָׁה * אֲשֶׁר אֵל מִכֶּם
 שְׁאֵלוֹת * מַה נִּשְׁתַּנָּה הַדְּלִילָה
 הַזֶּה * מִכָּל הַלֵּילוֹת : מַה מְדוּעַ בְּלִיל
 פָּסַח אוֹכְלִים מִצּוֹת וּמְרוֹרִים * עֲתָה
 הַדְּלִילָה הַזֶּה שִׁבְעֵנוּ בּוֹז וּמְרוֹרִים * עַל
 הָרַג הַכְּשִׁרִים * וְעַל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל כֵּן
 בְּכַבֵּי תְּמִרוֹרִים * אֲשֶׁר קוֹלִי כְּחֹלוֹת : מַה
 מְדוּעַ בְּלִיל פָּסַח שֶׁרָחַן עֲרוּךְ
 בְּשִׁמְחָה * עֲתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ בְּלִיל זֶה
 קוֹל אֲנַחָה * אֲהֵה כִּי לֹא מְצִינוּ לְכַף
 רִגְלֵנוּ מִנוֹחָה * אוֹי כִּי בָּאָה צָרָה *
 עַל כֵּן אֲשַׁבַּח מְחֹלּוֹת : מַה מְדוּעַ
 בְּלִיל פָּסַח שׁוֹתִים כּוֹסוֹת בְּבִרְכָה *
 עֲתָה אֲנַחְנוּ בְּלִיל זֶה נִקְרָא מְגִלַּת
 אֵיכָה * אֵיכָה בְּגִלוֹת יִשְׁבְּתִי וּבֵאתִי
 אֶרֶץ מְבוֹבָה * לִכֵּן אֲנִי עַל כִּבְּה *
 אַעֲרֹר

עשרת הרבוי מלכות :
 כחולות * ככסים סוולרות שחמותן קול : גרתי * כח ל כחון משך
 וכיולף

אֶעֱזֹר קוֹל יִלְלוֹת : מִמֶּה מְדוּעַ בְּלִיל
 פֶּסַח קוֹרִין תְּמִיד הַגֵּדָה * עֵתָה נֹאמֵר
 בְּלִיל זֶה בְּכִי תִמְרוֹר וּקְפָדָה * אוֹיָה
 כִּי גֵרְתִי מִשָּׁךְ וּבֹא עֵרַת פְּקוּדָה * אוֹי
 עַל קָרְיָה חֲמוּדָה * וְעַל בְּתֵי תַפְלוֹת :
 מִמֶּה מְדוּעַ בְּלִיל פֶּסַח נִגְמוֹר תְּמִיד
 הַחֲלֵל * עֵתָה אֲנַחְנוּ בְּלִיל זֶה נִהְיִ
 מִסְפָּד וְיִלֵּל * כִּי בְעוֹנוֹתֵינוּ עֵתָה לֹא
 נוֹכַר לְהַתְפַּלֵּל * כִּי בֵית מִקְדָּשׁ
 מִתְחַלֵּל * וְגַם חָרְבוּ הַיְכָלוֹת : מִמֶּה מְדוּעַ
 בְּלִיל פֶּסַח אוֹמְרִים שְׁפוּךְ בְּזִמְרָה *
 עֵתָה בְּלִיל זֶה שְׁתִּינוּ לַעֲזֹן רוּשׁ וּמְרָה *
 אֹי כִי שִׁמְחָה נִעְדְּרָה * דְּרָכֵי צִיּוֹן
 אֲבֵלוֹת : מִמֶּה הַתְנַחְמוּ בְּגֵלוֹת * בָּנִים
 יוֹשְׁבִים בְּצִיּוֹן * אֲרוֹמְמֶכֶם מִשְׁפָּרוֹת *
 אֲכִין עֲבוֹדַת צִיּוֹן * אֲבַנְהָ נִוָּה אֶפְרַיִן *
 אִז תִּשְׁמְחוּ בְּגֵלוֹת : אֲכַכֵּה

כשחל ליל ט"ב כמוצאי שבת אין אומרים ויחי כועס ואומרים קינס זאת

אוֹי כִּי קִינָה רַבָּת * מִפִּי בֶן וּמִפִּי בֵת *
 וְיִהְיֶה נוֹעַם נִשְׁבַּת בְּמוֹצְאֵי הַשַּׁבָּת :
 ובשעת

כיוצא נשדח כחכס : בציון כמקום סוס : אפריון כית המקדש :
 רכת

וּבִשְׁעַת הַהִבְדֻלָּה * הִרְעֵשָׂה וְקוֹל
 יִלְלָה * אִיךְ חֲתָה וְאִמְלָלָה * צִיּוֹן
 הַהוֹלָלָה * אִיךְ בִּפְתָע נִבְהַלָּה *
 וְשׁוֹלַח בְּמִקְדָּשׁ לַבַּת : וַיְסִי אִיךְ נִהַפֵּךְ
 לְאֹי כָּד שִׁיר וּלְאֶבֶל כָּד מַחֲזוֹר *
 וּמִסְפָּד מֵר חוֹל תַּחֲזוֹל * וְאִין מִבְּרִיל
 בֵּין קָדֵשׁ לַחוֹל * בְּיוֹם זְחֵלְתִי זְחֹל *
 זָרִים נִחְלוּ נַחֲזוֹל * מִקְדָּשֵׁי נַחֲלַת חֲבַת *
 וַיְסִי וְחֵלִילָה לַעֲגוּמִים * אֲבֵלִים
 הַשְׁזוּמִים * בְּלִיל זֶה פְּקוּדַת אֲשָׁמִים *
 לְהַרְיֵחַ עֲצֵי בְשָׁמִים * עֵרַת קְטוּרַת
 הַסְּפָמִים * בּוֹסְסוּ יְהִירֵי לְאוּמִים * וּבְיוֹם
 זֶה מִיָּמִים * לְבְכִי עָרִי עַד סַבָּת : וַיְסִי
 חֲלָף וְיִהְיֶה נוֹעַם * כָּל פֶּה יִילֵל בְּרַעַם *
 אִיכָּה יִישָׁבָה בְּזַעַם * הָעִיר רַבְתִּי עִם *
 יוֹם סָרוּ מִמְרַעַם * יְדִידִים נְצוּרִים
 כְּבָבַת : וַיְסִי

אני

רכת * סגור כמקום רכס כפרד : לבת * לחכס : זחלתי * ויראני :
 הבת * אסכס * לעגומים * למלוערים : בליל זה * שסוף ליל
 סקודת אשמים חלילה להם להריות כשמים כסחוג ככל מ"ש : בוססו * רמסו
 סקת רגלם : יהירי * באים : הלך * כשחכס ויסי כעס עם זס שכל סת
 וילול כרעס :

ואמלא

קינה למוטאי שבת

אני הגבר אקונן * בליל זה במר
 ואתאונן * ותחת ויהי נועם * איכה
 זהב יועם: שבת זה ליל תשעה באב *
 בצאתו אייליל ואדאב * ואמצא כוס
 תרעה * תחת כוס ההבדלה: לדורות
 קבעתי * נהי בליל זה וקוננתי * ואבכה
 ואשב משמים * ורא אריה עצי
 בשמים: מר לי מר בעוני * ונגברו עלי
 מעני * בשרוף עיר הקדש * בורה
 מאורי האיש: הה במוצאי שבת * אף
 גיל לבבי שבת * והרבה יגוני בחור *
 המבדיל בין קדש לחול: ראה כי אין
 מנחם * ואכזר שב מרחם * ומעת תשעה
 באב * יתומים היינו ואין אב: מיום
 נתנו קולם * אבות בליל זה חטאו
 במעלם * קבעתי לי בכיה * תאנירה
 ואנייה: אבות חטאו ואינם * ואיך אסבול

אני

ואמצא * ל' מלוא: נתנו קולם * האבות נתנו קולם בקול כפי
 כמדבר על דברת המרגלים ומן היום שהיא קבעתי כליל
 זה כסיה לדורות:

קשרו

אני עונם האם שוכן ערבות * יומתו בנים
 על אבות: קום ברחמיך אלהינו *
 ורחם עלינו * והפך אבלנו לששון *
 בכר לב ישעך ארון: נחם אבלי
 ציון * מיחלים ישע ופדיון * בשוב שבות
 בני ישראל * וכא לציון גואל: כשוכ

קינה

אז בחטאינו חרב מקדש * ובעונותינו
 נשרף היכל: בעיר שחברה לה
 קשרו מספר * וצבא השמים נשאו
 קינרה: גם בכו במרום שבטי יעקב *
 ואף מזלות יזרו דמעה: דגלי ישרון
 חפו ראשם * כימה: וכסיל קדרו
 פניהם: העתירו אבות ואר בלא
 שומע * צעקו בנים ולא ענם אב: וקול
 התורה צועק במרה * ורועה נאמן לא
 הטהר און: זרע קדש חגרו שקים *
 וצבא השמים שק הוישת כסותם: חשך
 השמש וירח קדר * וכוכבים אספו

נגהם

קשרו * חפרו: חפרו * שבטי יעקב * סככים שם ו"ב כמספר
 כפי יעקב: קדרו * הושתרו: נגהם * אורם: כבשיו * ושרקל
 סמטל

נָגַהֶם : פָּלַה רֵאשׁוֹן צוּעַק בְּמַר נָפִישׁ *
 עַר כִּי כְבִישׁוֹ לַטֶּבֶת הוֹבְרוּ : יִלְלָה
 הַשָּׁמַיִעַ שׁוֹר בְּמְרוֹמִים * עַל כִּי בְכוֹר
 שׁוֹר יִשְׁחוּ קִרְנָיו : כּוֹכַב תְּאֵמִים חָלָה
 מִכַּעַס * כִּי רַם אֲחִים נִשְׁפָּךְ בְּמַיִם :
 לְאַרְץ בִּקֵּשׁ לְנִפְּוֹל סְרָטֵן * כִּי הִתְעַדְּפָנוּ
 צִחָה צָמָה : מְרוֹם נִרְעַשׂ מִקּוֹל אֲרִיָּה *
 כִּי שְׁאַגְתִּינוּ עֲלֵתֶרָה לְמְרוֹם : נִהְרָנוּ
 בַּתּוֹלוֹת גַּם בַּחֹרִים עַל כֵּן בַּתּוֹרָה
 קָדְרוּ פְּנֵיהָ : סַבַּב מֵאַזְנַיִם וּבִקֵּשׁ
 תַּחְנָה * כִּי נִכְרַע לָנוּ כַּף מוֹת מַחַיִּים :
 עִקְרֵב לְבַשׁ פָּחַד וּרְעָדָה * כִּי בַעֲקָרְבַיִם
 יִסְרוֹנוּ צְרִינוּ : פָּנֵי הַקִּשְׁתַּת נִהַפְּכוּ
 לְאַחֹר * כִּי צוֹר דֶּרֶךְ קִשְׁתוֹ כְּאוֹיֵב :
 צָרָה דָּלִי כִּי צָפוּ מַיִם עַר רֵאשִׁינוּ *
 וּמִדְּלֵי מֵלֵא חֲכָנוּ יָבִישׁ : קוֹל גְּדֵי נִשְׁמַע
 בַּיִלְלָה * כִּי אָפֶס קִרְבָּן כִּי גְדֵי נִגְדַע
 וַיִּשְׁעִיר חֲטָאת * רָגַז וּפָחַד מוֹזֵר דָּגִים *
 כִּי כִדְגִים נֶאֱחָזְנוּ בְּמַצוֹרָה רָעָה : שְׂדֵי

שׁוֹר

מנמשל לשם : בכור שור • טבע ווסף : עקרב • מנן רמז : עקרבים • קולום
 נדולום : צרה • פנץ :

ולועומה

שׁוֹר עֲלֹבוֹנוֹנוּ * תְּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ * תִּכְבּוֹשׁ
 עוֹנוֹתֵינוּ * תִּבְנֶה בַּיִת מִקִּדְשֵׁנוּ * יִרְאוּ
 עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבְנוּ :
 עַד אֲנֵא בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן * מִסְפֵּד בִּירוּשָׁלַם *
 תְּשׁוּב תְּרַחֵם צִיּוֹן * תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַם :

כחמה

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ רַמָּה * וְלוֹעוֹמָה קְרָא
 נוֹחַמָּה * וַיֹּאמֶר לְדָלָה עֲגוֹמָה *
 עֲנִיָּה סוֹעֵרָה נוֹחַמָּה : עוֹרָה נָא חֲשׂוֹף
 זְרוּעֶךָ * וְנִלָּה נָא קֶץ יִשְׁעֶךָ * וַיֹּאמֶר
 לִישָׁה נֶאֱדַמָּה * עֲנִיָּה סוֹעֵרָה נוֹחַמָּה :
 עוֹרָה נָא יְמִינְךָ עֲלִיּוֹן * וּבְנֶה בְּרַחֲמִים
 עֵיר צִיּוֹן * וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל וְאֲבִיּוֹן * כִּי
 נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן : עוֹרָה נָא יְמִינְךָ הָאֵל *
 וּפְדֵרָה בְּרַחֲמִים יִשְׂרָאֵל * וַיֹּאמֶר לְדָל
 חֲשׂוֹאֵל * וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל :

ואומר ואתם קדוש ואין אומרים ואני זאת • ואמר כך אומר סתון

יתגדל ויתקדש שמייה רבא • דהוא עתיד לחרתא
 עלמא • ולאחאה מתיא • ודישכללא היכלא •
 ולמפרק

ולועומה • ישראל ועום ס' :
 לחרתא • למרש : ולשכללא • לפוק : ולמפרק • ולגקול : קרתא •
 כו Tahaniot 26 עיר

וּלְמַפְרֵק חַיִּיא • וּלְמַבְנֵי קִרְתָּא דִּירוּשָׁלַם • וּלְמַעֲקֵר
 פּוּלְחָנָא דְאֵלִיָּדִיא מֵאַרְעָא • וּלְאַתְבָּא פּוּלְחָנָא יְקִירָא
 דְשִׁמְיָא לְהַדְרִיָּה וְזוּיָה וְקִרְיָה • בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
 וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן • יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא
 יְתַבְרַךְ • וְיִשְׁתַּבַּח • וְיִתְפָּאֵר • וְיִתְרוֹמַם • וְיִתְנַשֵּׂא •
 וְיִתְהַדָּר • וְיִתְעַלֶּה • וְיִתְהַלַּךְ • שְׁמִיָּה דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא • לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא • שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא
 וְנִחְמְתָא דְאִמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן • תִּתְכַּלֵּי חֲרָבָא
 וּכְפָנָא • וּמִזְתָּנָא • וּמְרַעֲזֵן בִּישׁוּן • יַעֲדֵי מִנְנָא וּמִגְּבוּן •
 וּמַעַר עַמִּיָּה יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן •
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא • חַיִּים וְשִׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה
 וְנִחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאּוּלְתָּה וְסִלְיָה
 וּכְפָרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
 אָמֵן • עוֹשֶׂה שְׁרוּם בְּמְרוֹמָיו • הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן •

ומכבד את הכרות וזומר השלום לזכור על הקרקע

אחינו בית ישראל שמעו • היום אלה
 ושמנה מאות • • • שנים שנחרב
 בית קדשנו ותפארתנו נפלה עטרת
 ראשנו אוי גא לנו כי חטאנו •

על

עיר : פולחנא • שלחן : תתכלי • תכלת : וכפנא • ורעב : ומרעזן בישון
 מקורעות רעות : יעדי • וסיר :

תכלי

עַל הַיְכָלֵי • חֲבֵלֵי כְּנַחֲשׁ נוֹיֶשֶׁךְ •
 וּלְשִׁמְמוֹת צִיּוֹן אִישׁ בַּחֲשֶׁךְ •
 וּלְשִׁמְמוֹת יְכַבֵּה נְרִי • יוֹם כּוֹ מְאוּרֵי הוּעֵם •
 יוֹם הַחֲרִיב עֲרִי • עֲרִי הִיא רַבְתִּי עִם •
 יוֹם זַעַם וְרַעַם • בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי חֲשֶׁךְ •
 וּלְשִׁמְמוֹת יְשׁוּמָם בְּחִיל • אִישׁב עַל נְאוּרָה
 נוּרָה • תָּמִיד אֹחִיל • עַד בֹּא נְגִיד
 וּמִצְוָה • יוֹם יוֹם נִקְוָה • לְאוֹר וְהִנֵּה
 חֲשֶׁךְ • וּלְשִׁמְמוֹת רַפְדֵּתִי אֲנִי • בַּחֲשֶׁךְ אֵת
 יִצְוְעִי • נְהִי וְאֲנִי • הֲלֹא הֵם שְׁעֵשׂוּעֵי •
 אֵל שֵׁם מִסְעִי • וְעַל נְתִיבוֹתֵי חֲשֶׁךְ •
 וּלְשִׁמְמוֹת אֵל אֲדִיר נְאוּר • יִשְׁלַח מְזוֹר
 לְמְזוּרֵי • הוּא יוֹצֵר אוֹר • כְּקֶדֶם יְאִיר
 אוּרֵי • יִהְיֶה נְרִי • לְאוּרוֹ אֵלֶךְ חֲשֶׁךְ • יִהְיֶה

ומעטרים לבתיכם ככבים וקצחם • ואין שאלת שלום לתכרים ולמדינות
 משיכון להם בשפס רכס וכוכבד ראש :

שחרית לתשעה באב

כשחרית כוסנים שלח להכניח תפליו ולא טלית חלק טלית קטן כלא ברכס
 ואומרים הזמירות וכמקום למכילת כנבוכות וש כוסנים לומר על כהרות ככל
 וכמקום השירס אומרים שירס זו

שלמות

חבלי • כאבו : נוה • בוק : גאוח • ופס : רפרתי • סכיכותו : ואני •
 ל' תאכוס וקניס : מזור • רפואס : למזורי • למכתי : יהל • יאיר :
 וקין

שלמות הלב א חן מכותן תפולין כשחרית של ע"כ כמו בכלל
 כיום ח' שאין יום מר גדול מזה והתפולין נקראו פחד
 וכתוב כאיכה תשליך משמנו חרן תפארת ישראל : ב חן מכותן טלית גדול
 משום שנקרא כלע חמרתו דמתקדמין כזע פורעיון דילום ויקום חמרתו
 מלשון חומרה וחס הטליות התלויות בחמרתו סבד ומכל מקום מכותן טלית
 קטן כלל כרכה : ג חן חומרים שרת חס סוף לשמחה רכס וחומרים
 כמקומם שרת חזונו סוף סוכתם לשראל שיטובו דרכם :

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי :
 יעדף כמטר לקחי תור בטל אמרת
 כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב :
 כי שם יהוה אקרא הבור גדר לאלהינו :
 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
 אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא :
 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל :
 הליהוה תגמלו זאת עם נבר ולא חכם
 הלא הוא אביה קנה הוא עשה ויכנה :
 זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר
 שאל אביה ויגדה זקניה ויאמרו לה :
 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
 יצב גבלת עמים למספר בני ישראל :
 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו :
 ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ירל ישמן
 יסבבנהו יבנהו יצרנהו כאישון עינו :
 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
 יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו :
 יהוה בדר ינהנו ואין עמו אל נבר :
 ירפבהו על בתי ארץ ויאכל תנובת שרי
 וינקחו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור :

חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
 ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה
 ודם ענב תשתה חמר : וישמן ישרון ויבטט
 שמנת עבית כשית וישש אלוה עשהו
 וינבל צור ישועתו : יקנאהו בזרים
 בתועבת יכעסהו יזבחו לשדים לא אלה
 אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו
 לא שערום אבותיכם : צור ידדה תשי
 ותשבה אל מחלדה : וירא יהוה וינאץ
 מבעם בניו ובנתיו : ויאמר אסתירה פני מהם
 אראה מה אחריתם : כי דור תהפכת המה
 בנים לא אמן בם : הם קנאוני בלא אל
 כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם
 בגוי נבר אכעיסם : כי אש קדחה באפי
 ותיקד עד שאול תחתית ותלהט מוסדי הרים :
 חצי אכלה בם : וקטב מרירי
 עם חמת זחלי עפר : ומחדרים אימה
 יונק עם איש שיבה : אשבייתה מאנוש זכרם :
 פן ינברו צרימו פן יגזלו ירחף
 ולא יהוה פעל כל זאת : ישאהו על אברתו :
 ואין עמו אל נבר : ויאכל תנובת שרי
 יבניו לאחרייתם : ושמן מחלמיש צור :

דינים

א חין אומרים תחינה ואין נופלים ע"פ וא"ל דרוק סדיו משום דאקרו מועד ואם חל ככ"ה חין אומרים קרד אפים ולמנחת ק"ו שאין אומרים והוא רחום ואין אומרים סליחות כמו בשאר התעניות משום דאקרו מועד ב אומרים קינות כל מקום ומקום לפי מנהגם ואומרים ליונים ויושבים עב הקרקע כל זמן שאומרים קינות ומתפללין על האפר וקורים בכפים ויללה כמו שמתו מוטל לפניו ואין נותנים שלום זה לזה עד שיסלימו קינותיהם: ג בשעת הקינות אסור לספר דבר וללכת חוץ לבית הכנסת כדי שלא יפסיק לבו מן האכל וכ"ש שלא לשיח עם הגוי: ד אם יש אכל בעיר סולד בלילה לכ"ה וגם ביום עד שיגמרו הקינות שחרי גם כל העם ההם הם כאכלים ומותר לו לשבת עמיהם: ה אם יש תיכוף למנוח מלין אותו אחר שגומרים הקינות ולא קודם לכן משום דמילתא לריכה לעשותה בשמחה כדכתיב שז אכבי על אמרתך אכל אחר שגמרו הקינות כבר אמרו פסוקי דתחנה ושמתם ומכרכון על הכוס ונתתין לתינוקות לשתות ולא חיושינן דלמא אתי למסרך כיון שאינו דבר קבוע אע"פ דגבי ההבדלה כשחל תשעה באב כמולאי שבת חיושינן ואין נותנים לתינוקות כי אז מפני קבועות שנים שלנו יבא לפעמים בסוף שלש או ארבע שנים פעם א' כמולאי שבת וחשיב כמו דבר קבוע אכל מילתא חין לה קביעות כלל לכך לא חיושינן דאתי למסרך ואם סוולדת מלויה במקום שמלוים שם נותנים לה לשתות וכלכד שתשמיט סבוכה ושלא תפסיק בדברים כיון שמייעת הדרכה לשתית הכוס: ו בעלי הברית וחס אביו הכן והסנדק והמוהל לוכשים כגדו שבת אחר הקינות כשכאום לימול אך לא חדשים ולא לכנים ממנו:

וארץ שפל רומי • ונקלה כבודי • לעפר שחיה
 נפשי וקצרה ידי • מידי זכרי יגוני הומים
 גלי נפשי וקורחים שביבי יקודי • הלעד יחשף
 צלי ויצר צעדי • ואתה יהוה מגן בעדי: בעדי
 רבה שר צבא ומלחמה קדיש • יפעת הודי חלר
 פתת והדיש • הלא ביום זה אקרא צום ועצרה
 אקדיש • בחדש החמישי בתשעה לחדש:

בחדש החמישי אנו ואבלו פתחי מעוני בתשעה
 לחדש אפלו וכהו עיני • במזל אריה ארי

נוהם

וארץ • רומי שפל לארץ: ונקלה • ל' קלון: וקורחים • ומדלוקים:
 נפשי • להבוק: יחשף צלי • יהוה כנלה עלי רמו לה' שחף
 מקסה ומקטור לישראל: כתת • סכר: אנו • ענין אכלות: אפלו • כחשבו:
 ויקרן

ושנים יניסו רבבה
 ויהוה הסגירם:
 ואיבינו פלילים:
 ומשדמת עמרה
 אשבלת מדרת למו:
 וראש פתנים אכזר:
 חתום באוצרותי:
 לעת תמוט רגלם
 וקש עתידת למו:
 ועל עבדיו יתנחם
 ואפס עצור ועזוב
 צור חסיו בו:
 ישתו יין נסיכם
 יהי עליכם סתרה:
 ואין אלהים עמדי
 מחצתי ואני ארפא
 כי אשא אל שמים ידי
 אם שנותי ברק חרבי
 אשיב נקם לצרי
 אשכיר חצי מדם
 מדם חלר ושביה
 הרנינו גוים עמו
 ונקם ישיב לצריו

אם לא פי צורם מחרם
 פי לא כצורנו צורם
 פי מגפן סדם גפנם
 ענבימו ענבי ראש
 חמת תנינם יינם
 הלא הוא במם עמדי
 לי נקם ושלם
 פי קרוב יום אידם
 פי ידן יהוה עמו
 פי יראה פי אזרת יד
 ואמר אי ארתימו
 אשר חלב זכתימו יאבלו
 יקומו ויעזרכם
 ראו עתה פי אני הוא
 אני אמית ואחיה
 ואין מידי מציר:
 ואמרתי חי אנכי לעולם:
 ותאחו במשפט ידו
 ולמשנאי אשלם:
 וחרבי תאכל בשר
 מראש פרעות אויב:
 פי דם עבדיו יקום
 וכפר ארמתו עמו:

ואומרים כי לק' סמלכם וישתבח וכו' וקורין ק"ש וכדכתיב כמו שכתוב בלום גדלות ומתפללים כמו בערכות תשעה באב והשלוח אכזר אינו אומר כרכה כסכים • ואשר תורת הענינים אומרים

נוהם וצללו אזני יום ויקרא אריה על מצפה יהוה יהוה אל תקצף עד מאד להכניעי ואר לעד תזכור עון להרשיעי אזון נא מזבולך לקול שועי מגני וקרן ישעי :

ירדתי לתחתיות ואבד נצחי סרה צפירת תפארת וציצת מצחי פקו מזרי פליליה ועבטו ארחי בחלתי נאם סלעי ונאסף בחטאי ירחי חקי זמירות קנויות הסירותי מנכחי ולכל בהן הי רוחי רוחי חבלה ימי נזעכו ברוב בחשי זלעפה אחותני ונלכדתי במוקשי נהי ומספד אעורר וקינים תהנה נפשי מדי שנה בשנה בחדש החמישי :

בחדש החמישי נתק אזור כחי להמאיכו בתשעה לחדש נוהרתי בגורן עת הדריכו במזל אריה נוגר עמי סחוב והשליכו יום עלה אריה מסבבו מסבבו עלה והשקני כוס רער אכלני הממני ואותי במסגר נער נא החיה רדומנו בכוס תער ממית ומחיה מוריד שאול וער קינס :

דוק וחוג רעשו ותשבון עלי עננה וכל מאורי אור קדרו וחמה וקבנה יום רפתי בנוים היתה

ויקרא ס קרא סארים וסוף ככוכבכלר ופסוק סוף : שיעי טעקתי נצחי * תוחלתי צפירת תפארת וכו' כגדו כ"ג פקו כשלו מורי סדת ועבטו ועוותו בחלתי מאקתי נאם סלעי דבר ס' סוף סלעי ירחי סירח שלו כלומר אורי חקי * מנח סהרבתי לומר עד נתקם סתים כמו קצו עמדו וכן כל אשר מלאתי כו כחת רוח לי סמיותו ממקתי בחשי מעוט כשרי תולשתי להמאיכו עכינו כמכות נוגר נגד : רדומנו השכים כגלות :

היתה כאלמנה : ודכאו לארץ ואומללו אנשי האמונה לכן אקונן במרה בכל שנה ושנה מלאתי משפט איכה היתה לזונה יפה נוף משוש כל הארץ עם קרית חנה היתה לשמה ולשאייה ולמשל ולשנינה כל עמה נאנחים לא מצאו חנינה : דהמו גבוריה מפני הרב היונה יכין ובוטו נעקרו מגור ארונה רמסו זרים ושאגו במקום השכינה קינס :

שכינה צועקת בהרע שובו בנים חדלו הרע כי קצר המצע מהשתרע יהירים בהכניסם צלם במעוני יצאה שכינה מהיכל לפני ונאמה אלכה ואשובה למכוני עד אשר יאשמו ובקשו פני : ומהיכל עלתה ועל הפרוב שבה וראתה משתחיים לכל מזל וצבא ונאמה אלכה אל מקומי ואשובה עד אשר יאמרו לכו ונשובה : ש סרה מן הפרוב אל הפרוב השני וראתה פניהם לשער הקדמוני ונאמה במדבר מי יתנני עד בצר להם ישחרונני : ש פנתה מן הפרוב אל מפתן דוכני וראתה אחוריהם אל היכל יהוה ונאמה אלכה ואעזבה להמוני עד אשר ישוטטו לבקש את דבר יהוה : ש הקברה ממפתן חצר העורה

דוק וחוג : שמוס ורץ : מלאתי משפט ירושלים קרית חנה דור כס : דהמו : תמסו : היונה : סעושקת וסוף חרכ סאויכ : יכין וביש : שנות שני עמודי כחשת שכמקדש : מרגז ארינה : שס סמקוס שככס שס כ"סמק :

העזרה • וראתה שולחים אל אפס הזמורה •
ונאמה את פני מהם אסתירה • עד אשר יאמרו
למה תישן עזרה • ע עלתה מהעזרה אל הגג
בחרונים • וראתה אותם עושים כוננים • עזבה
מקום קדש ונאמה בשנונים • טוב שבת על פנת
גג מאשת מדנים • טוב

בת ציון שמעתי ממרת אמריה • אהה כי כוס
שתיתי ומציתי שמריה • אלי עדינה לשכינה
אשר השכו מאורייה • כבתולה חגורת שק על
בעל נעורייה • יליל יער לבנון ארזיה אש אכלה •
ישער ציון יספור כי אל עשה כלה • ותתפלש
העזרה כי שבתה העזרה • והלשכה תקונן כי
אפסו סנהדרייה • אלי לשבת בירה תבכה אוי על
זרע אהרן • ובית קדש הקדשים אוי על גניזת
ארון • והפרוכת תזעק אין למקומי יתרון • כי
ראתה אכזרים גרו את סתריה • אלי והמתה
מקוננת איה קטורת סמים • ולב אהרן יקרע על
אורים ותומים • ומזבח יתרגז על עולות ושלמים •
מדוע לא בעתה יכיניו סודריה • אלי יליל כנור
לויים מי יעיר גנינותי • ותענה מנורה טהורה מי
יעלה נרותי • והאהרל מתאונן אין מקים יריעותי •
והתורה תתרעם כי חדלו שחרייה • אלי חול יחול
השלחן

יבקשו אומו • שולחים • דרך עבודת חלולים • בחרונים • כחרון אף •
כונים • עונות שהיו מנושוס לכבד השמים • בשנונים • פעמים רבות •
מאשת מונים • רמז לישחאל •
ומציתי • ל' מלואם • אלי • שתי קובס • העדינה • את סכת המפוכקת •
יעד לבנון • שסס גדלים ארוזי אל • ותתפלש • ותחנולל •
אפסו • חמו • יתרון • שלף עלם לס לעשות עוד • עבודתה כי רחמס וכו' •
מערכס

השלחן אי עורכי מערכה • וכרהונה כן תהנה •
איכה שבתה מלאכה • וברת עמי על כר זאת
דמעתה נתכה • כי לפני צריה הלכו שבי שרייה •
אלי זה כמה מיהלת יום רצון ממך צור • קשורה
כצפור ביד זר ואפס עזוב ועצור • קום כטרם
יתמו עוללות כרם בצור • ופקוד בנה נמשחה

ופרצת גדריה • ופקוד חוכן
דממו שרפים מזמר • וחיות ואופנים ממשמר •
יום בו גזר דין נחתם ונגמר • מלאכי שלום
יבכיון מר • מלאכי והמאורות השכו בצאתם • וצבא
השמים שק הושרת כסותם • והחיות נוהים
בבכתם • והאופנים לעמתם • יום יד זר במקדש
הגביר • והצית אש בהיכל ובדביר • שתי כנפים
מחיות העביר • ובמסתרים קינות אחביר • דודי
מתי תשוב לבית מעונים • ותשיב לב אבות על
בנים • ירננו ויעריצו גזע אמונים • ויקדישוה חיות
ואופנים • ושרפים במאמר • ואופנים בקול מזמר •
מלאכי שלום יבכיון מר • וצועקים בלב חמרמר •
וקרא זה אל זה ואמר •

בחדש החמישי יעצו התרים להוציא דבות •
בתשעה לחדש ילדה השמיעו וקור
במריכות • במזל אריה ידים רפו ולא מצאו
תשובות

מערכה • ערך לקס הפכוס • עוללות • רמז לישחאל • כנה • נפן •
דממו • שחקו • נוהים • שואנים • כחיל • כקדש • ובדביר • וככ"ק • סק •
שתי כנפים • קודס סמרכן סוו למיות ו' כנפוס ואחר סמרכן
ארכעס • חמרמר • מרעור •
התרים • סמרנלס מוסיף דכת סארן רעס • וללה השמישו • כמ"ס
וטשא כל סעדס ויתכו את קולס ויככו וקאמר לעכין סמרנלס •
קמר

תשובות . אָמַר עֶזְרָא שָׁחַל בְּדַרְךָ אֲרִי בֵּין הַרְחוּבוֹת : הַרְחוּבוֹת מִלֵּאֵי הַזֶּה הוּא וּמִסְפָּד וּלְלִל . וּנְפִצּוּ לְסַלַע יוֹנֵק וְעוֹלָל . לָמָּה תִּהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם לַעֲדַת אֲרִיאֵל . וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : בַּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי יָרוּ בְּכַלְיוֹתֵינוּ חֵץ בְּגַחַל . בַּתְּשֻׁעָה לַחֲדָשׁ יִרְעָה נַפְשׁוֹתֵינוּ בְּכַחַל . בְּמִזַל אֲרִיָּה אֲרִי נֹזֵחַם כְּנַהֲמַת יָם וּנְחַל . שְׂאֲגַת אֲרִיָּה וְקוֹר שַׁחַל : שָׁחַל עֵדָה וְשֵׁם קוֹמְתִי מִגְדַּעַת . אֶכְלֹנִי הַמַּמְנִי וּכְרִסוֹ מֵעֲרָנִי שׁוֹכַעַת . יֵה הַיּוֹדֵעַ זְרוּעָה בְּגִיאָוָה מוֹדַעַת . הָאֵל הַמְּלַמֵּד לְאָדָם דַּעַת :

בַּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי הוּא הוּא בְּכָל חוּצוֹת הַיּוֹקְרָא . בַּתְּשֻׁעָה לַחֲדָשׁ הֵלֵא שָׁבַר עַל שָׁבַר נִקְרָא . בְּמִזַל אֲרִיָּה הִגָּה וְקִינִים וְהוּא וּמוֹרָא . אֲרִיָּה שְׂאֲגַ מִי לֹא יִירָא : מִי לֹא יִירָא הַמּוֹן שְׁבַט אֶף נְצִיבִים . הֵם הַכְּפִירִים הַחַמְסִים כְּדוֹבִים . הַמּוֹן רַחֲמִיָּה יִתְאַפְקוּ לְנִכְאָבִים . רַפָּא מְשׁוֹבוֹתֵינוּ . כְּנִאֲמַת לְשָׁבִים . שׁוֹבוּ כְּנִים שׁוֹבְבִים : סְתוּס

אֶף זֶה הַיּוֹם יוֹם פְּקוּדַת חוֹבֵי . הַלִּילוֹ לַיּוֹם נִשְׁמַע בְּכָל סְבִיבֵי . כִּי בּוֹ גָבַר הָעֵקֶשׁ וַיִּטְרוֹף בְּקִבְיָא . זְמוּתִי נִתְקַן מוֹרְשֵׁי לִבִּי : בָּא שׁוֹרֵד בַּיּוֹם שׁוֹאָה וְשִׁרְשׁוֹ שְׁכָרוֹ . וְשַׁעְרֵי בֵּית תְּפַאֲרֹתֵי בְּלַתֵּב אִשׁ אֶכְלָרוֹ . מְלַכָּה וְשִׁרְיָה בְּגוֹיִם בְּחָרֵב זֶר חָלּוֹ

אמר עזרא . מכאן הסקו : נדהם . משקומם : כנחלו אש : ירעה . ל' תרועה : בכחל . כמקום עלמם : ערה . עכר : המון . המון העם והגדולים : כנאמת . כאשר אמרת : מומות . מתשבותי : מורשי . מתשבות : שואה . שברו : שבלו . נלוו וכעשו שכלים : אכלו . ככוו : הרמו . סתומו : רכנו

הָלָלוּ . וַיֵּאכַל חֵיל וְחוּמָה יַחְדוֹ אִמְלָרוֹ : גְּאוּנֵי עֲלוּזִים דְּבִיר קְדוֹשֵׁי חֲרָמוֹ . אֶכְלוּנֵי הַמְמוּנֵי וְכַל טוֹבֵי הַתָּמוֹ . רֵאִיתָ נִקְמַתָם עַת קָרְעוּ וְלֹא דָמוֹ . כִּי אֶכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹוֹהוּ הַשָּׁמוֹ : דוֹכִים בּוֹסְסוֹ שְׁעַר וַיִּפְרְצוּ חוּמָה . וּשְׁרַתִּי בַּמְדִּינוֹת שְׁמוֹרָה שׁוֹמְמָה . כַּהֲגִיָּה נְהַרְגוּ בּוֹעֵס אֶף וְחָמָה . מְחוּזֵי תִשְׁבַּל חָרֵב וּמְחַדְרִים אִימָה : הַשְּׁכַח חֲנוּת אֵל וְאִם יָדוֹ תִקְצַר . אָמְרוּ בְנֵי צִיּוֹן עַת עֲמָדָם בַּמַּצָּר . דַּלְתֵי רַחֲמִיָּה סִגְרָת כְּמַעְצָד . עוֹלְלִיָּה הִלְכוּ שְׁבִי לַפְּנֵי צָר : הַמּוֹנֵי יוֹנִים כְּאוֹ מִקְדָּשׁ וְבוֹדֵךְ . חָלְלוּ הַמִּקְדָּשׁ הַמַּעֲזוֹ דְּבִיר הַיִּכְרָךְ . כְּאוֹ הַנְּבָלִים וְטַמְאוּ בֵּית הַדּוֹקָךְ . אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא יָבֹאוּ בְּקֹהֶל לָךְ : וְתֹאמַר צִיּוֹן אֲלֵלֵי לִי אֲלֵלֵי . כִּי שְׂדֵי וְנַחֲנֵי וַיִּשְׁגַּב מִחֲבַדֵּי . בַּתּוֹלוֹתֵי הִלְכוּ שְׁבִי וּרְפָשׁוּ עוֹלְלֵי . מִי יִתֵּן אֵיפֹה וַיִּבְתְּבוּן מִלִּי : זֶה כְּמָה אֲנִי סְגוּרָה בְּמַגְרֵי מְדוּחֵי . מִקְדָּשֵׁי נִשְׁמָו וְנִשְׁכָּרוּ בְּרִיחֵי . הַיֵּשׁ מְכֹאֹזֵב כְּמִכְאוּבֵי רַעוּתִי וְאַחִי . אֲנִי יִתּוּמָה וְאַבִּי חַי : חַנוּן עַד אֲנָה תִּהְיֶה נִחְלָתְךָ חֲרָבָה . נְטוּשָׁה בְּיַד זָרִים וְעֲצוּבָה . שְׂדֵי שׁוֹר תִּמְרוּרָה וְנִאֲקָתָה הַקְּשִׁיבָה . הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה :

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בְּאוֹ גוֹיִם בְּנִחְלָתְךָ טַמְאוּ אֶת הַיִּכַל קְדוֹשְׁךָ שְׁמוֹ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעַיִם : נִתְּנוּ אֶת נִבְלַת עַבְדֶּיךָ מֵאֶבֶל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשׁוֹר חַסִּידֶיךָ

דמו . פסקו : רובים רמזו למרקיים : השוכה . האם שכן כתמים : הנבלים . כמו ככל והלו שם : וישגב . וקרים על : ורפשו . כמקו חתת כף דגל קווינסוס : רעזאי . רמז לשקר הקוונות : ואחי . ככ"ו : ואבי . סקכ"ס : שור . סכט :

חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ אֶרֶץ : שָׁפְכוּ דָמָם בְּמַיִם סְבִיבוֹת
 יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר : הֵינּוּ חֲרָפָה לְשַׁכְנֵינוּ לְעַג
 וְקָדָם לְסְבִיבוֹתֵינוּ : עַד מָה יְהוָה תִּאֲנַף לְנַצַח
 תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאֶתְךָ : שְׁפוּף חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא
 קָרְאוּ : כִּי אֶבֶל יַעֲקֹב וְאֵת נֹוְהוֹ הַשָּׁמַיִם : אֵל תִּזְכֹּר
 לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשִׁימִים מֵהֵרַ יִקְדְּמוּנוּ חֲמִימָה כִּי דְלוֹנוּ
 מֵאֵד : עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ
 וְהִצִּילְנוּ וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : לְמָה
 יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדַע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ
 נִקְמַת דָם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּף : תְּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי
 אֲסִיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתָה : וְהִשָּׁב
 לְשַׁכְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֵל חִקֶם חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ
 אֲדָנִי : וְנִאֲנַחְנוּ עִמָּךָ וְצִאֵן מְרַעֲיָתְךָ נוֹרָה קָדְ לְעֹלָם
 לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָר תִּהְיֶיךָ :

עַד מְתֵי יְהוָה • יוֹם זֶה לְעַמְתְּךָ • בְּמַר תִּיִלִּיל
 עַדְתְּךָ • עַל בֵּית תִּפְלֶתְךָ • אֲשֶׁר שָׂרְפוּ צָרֶיךָ •
 וְהָרְגוּ בְנֵי בְרִיתְךָ • אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחְלֶתְךָ : עַד
 מְתֵי יְהוָה • תִּשְׁבַּח שְׁאוֹן קְמִיָה • וְשִׁמְכוֹת הִיבְלַךְ •
 וּנְפוּצוֹת לְאוּמָה • הִלְחֹצִים עֲדֶיךָ • הִתְרוּצִים עַל
 שְׁמֶךָ • עַד מְתֵי עֲשֵׂנָת בְּתִפְלַת עַמָּךָ • אֲשֶׁר יְהַגּוּ
 לְפָנֶיךָ • עַל חֲרָבֹן בֵּיתְךָ : אֱלֹהִים עַד מְתֵי יְהוָה •
 עֲרִיצִים יַעֲזוּ • אֲשֶׁר אֶבֶל אֵת יַעֲקֹב • וּבְכָל עֵת
 יִבּוֹזוּ • אֲנִי אֲדַרְוֶשׁ אֵת שְׁלוֹמָם וְהֵם יִמְרְטוּ וַיִּגְזוּ •
 בַּחֲרָפָה

עד • מתו • במר תייליל עתך יום זה לעומתך • שאון לעקס • קמיה •
 הקמים עליך וסס אויבי ישראל • עליך • כשכלך • עשנת • תסוס
 כמתן חף • שרצים • חכריום • ימרטו • מאסריום שעריו • ובין תנור • ר"ל
 מלרס

בַּחֲרָפָה חֲכוּ לַחַיִּי • בְּשַׁפְתֵי שׁוֹא נְלוּזוּ • עַד מְתֵי
 יְהוָה רְשָׁעִים יַעֲזוּזוּ • עַד אֵן יִצְעַק בְּשִׁבְיָה עַבְדֶּךָ
 בֶּן אֲמֶתְךָ : אֱלֹהִים עַד מְתֵי יְהוָה • אֲשַׁכְּבָה בֵּין
 שְׁפָתַיִם • וּבֵין תַּנּוֹר וְכִירִים • יִכְהוּ לִי עֵינַיִם לְוַהֲטִים
 לִי יִשְׁאֲפוּ • עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים • עַד מְתֵי אֲשֶׁתוֹמָם •
 עַד חֲרָבֹן פְּעַמִּים • עַד מְתֵי לֹא תִרְחַם אֵת יְרוּשָׁלַם •
 עַד מְתֵי יְהוָה בְּצַר שְׂאֵר צֵאֵן מְרַעֲיָתְךָ : אֱלֹהִים קִינַם
 אֵיכָה צֵאֵן הִתְרַיְגָה • מִרְבְּצִיָּהן נְפוּצוֹת : פְּנִיָהם
 קִבְּצוּ פָּאֲרוֹר • וְהִתְגַּלְדּוּ בְּבַצּוֹת : וְלַעֲזֵן
 כֹּל רוֹאֵיהֶם • מִתְנַכְרוֹת בַּחוּצוֹת : חֲשֶׁה מִשְׁחוֹר
 תְּאָרֶם • לֹא נִכְרוּ בַּחוּצוֹת • חֲשֶׁה יְאוֹת לִי עֲשׂוֹת
 מִסִּפֵּר • וְלִהְיוֹת אֶח לַעֲנִים : וְהַגּוֹת הִגָּה וְקִינַם •
 בְּמִקּוֹם עֲגֵב וּמִנִּים : עַד יוֹנוֹת מְנוּרְשׁוֹת • וְעַל
 אֲפְרוּחֵי קִנִּים : אֲמוּנִים עָלַי שֵׁשׁ • וְהַיּוֹם בְּרָעֵב
 מִתְעַנִּים : הָאֲכָלִים לְמַעַרְגִּים • נִשְׁמוּ בַּחוּצוֹת : חֲשֶׁה
 הַחֲרֵב יוֹם נִגְעָה • עַד כְּהִנֵּי הַמִּשְׁנָה : וְאֵשׁ אֲכָלָה
 וּבֹועֶרָה • וַיִּצְעַקוּ וְאִין עֹנָה : מֵהֶם נִפְלְאוּ לְרוֹף
 אֵשׁ • וּמֵהֶם לְחֲרֵב שׁוֹנֵא : יִדְעוּ כִּי כֵן נִגְזַר • מִלְּפָנֵי
 שׁוֹכֵן סִנְה : תִּשְׁתַּפְּכֶנָה אֲבָנֵי קֹדֶשׁ בְּרֵאשׁ כֹּל
 חוּצוֹת : חֲשֶׁה וּיְקָדִים מוּצְאִים • עֲרוּמִים רַעֲבִים
 יַחֲפִים • שׁוֹאֲלִים לָחֵם וְאֵיָה וּבְצִמָּא מִתְעַלְפִים :
 מִתְחַנְנִים

מזרה לרס : לוהטים • משלכוס לטכות קס ככומר רופס : ישאפו •
 קפלים לטרופ חותי •
 צאן • ישראל סנוכל כלן לטכת • נפוצות • פורות • פארור • שקריות •
 והתגוללו • וכתלכלכו • בכצות זכעוט • מהנכרות • חוס
 נכרים • מושחור • מוסשקריות • עוגב ומנים • כלו זמר • אמונים • מנולוס •
 שש • כגדי שס • כהני המשנה • סגני כהנס • מוצאים • כחן • שואפים •
 נקוס

מתחננים לשוביהם • מול אכזרים חנפים : ועודם
פת אין להם • ורחמי יוצרם שואפים : עוקלים
העטופים • ברעב בראש כל חוצות : חסד דרך
אלוה קשתו • ויבצע כל אלה : ואין נעתר לקול
מעתיר • יום החל ויכלה : ובנים נטו ערפם • ביד
עורפם כמו טלה : ורחובות עיר קדש • בדמי
חסידיו מלא : ופגרי נער וזקן • ישבו לארץ
חוצות : חסד האל שוב עד מתי • המתה במ
תשלח : עד מתי לא תהיה • להטאתם סלח :
ותשימם למפגע לך • וכבדס תפלח : שלח טוהר
אל טמאת • נזיר מתגלח • האל השולח • מים
על פני חוצות : האל

שאוי קינה • במגינה • בת ציון ונודי : שבי דומם •
פי נשמש • בית מקדשי והודי : וכי נפלל •
וגם צלל • האיתון וטדי : ברח דודי • ובא שודדי •
וגם גלה כבודי : מספר מר • ביום המר • שדי לי
אגדיליה : ואחנור שק • ביום נשק • שביב איש
בבית התפלח : וכי חלל • שם הולל • וגם לשבת
הגולה : והרב מחוז • הפעוז • ונגלה בית יסודי :
ברח ואיש מטה • לי דהטה • במקום איש אוכלת :
ויקד • בית המוקד • וגם אבן החולת : ושלה
אל

מקיים : ויבצע • וימלא : ואין נעטר • ואין מו שועכו לו כשהוא מעתור
ר"ל מתפלל : נטו ערפם • מוככים לרג : ותשימם • עד נתנו תשימם
למפגע ר"ל למטרס : תפלה • תקבע • נזיר • ישראל שטען ועתה שכבתשוכס :
במגנה • ל' יגון • ונודי • ותאכלי : נפלל • כשפט : צלל • עכט
כאק : האיתון וטדי • שנות שערו בית המקדש : נשק • כער :
ואיש מטה • אש קאויכ : להטה • כערה כאש לוסט : בית המוקד • שם
לשכס

אל • לגבריאלי • וזרק אש נחלת : אש עמים •
הזרים • קול נתנו בבית מעדי : ברה אל קרא •
ביום עברה • למספר בשמים : ומלאכים • במר
בוכים • מחופפים בכנפים : ובא אב המון • לבית
ארמון • וידיו על חלצים • ואמר אהה • וענה יה •
במרר מה לידדי : ברה למרחקים • ועד שחקים •
נראתה השלהבת : ובא משמר • מול משמר •
וערו רום מעזבת : ולא נסו • לאש קפצו • ונצרכו
בה צרבת : מתי כהנים • והם שמונים • אקף
מתי סודי ברה ובי העיר • יד שעיר • ביום זה
עלי חרבו : ובא ביתר • ושם בתר • ארבע מאות
רבוא : וקול איש הם • בעב נסתם • מדפני אל
לבוא : הכוני • פצעוני • וגם נשאו את רדידי : ברה
וביום קרב • נסו לערב • שמונים • אקף פרחים :
שוקקים • למי משקים • והאכילום מלוחים : תלו
עין • אלי יין • והמה נארות נפוחים • ואין מנחם •
ואין מרחם • ואין מקבץ לנדודי : ברה זכור יהודה •
לקר מעני • והשב להם גמולם : וחיש ישע •
לעם נושע • ושבזר מוטות עלם : והמקונן •
יתרון

לשכס שסיתס כמקדש : הוחלת • שס אכן קרוב לירושלום : לגבריאלי • הול
סמלאך סמנונה על סאש : מחופפים • מכסוס עלמס : אב המון • אשע"ס
זו כשעט שחרב כ"סמק כא אכרסס וכי" ק"ל סקב"ס מה לודודי ככתי :
בשומר • סכהכוס עלו לראש סגנ וססלוכו עלמס לכות סשרפס : מעזבת •
תקדס • קפצו • וידו כדלוג רכ : ונצרכו • ונשרפו : ביתר • כמו ככותר
וסוף עור : בתר • חלק מל' ויכתר אוקס כתוך : איש חס • ועקב • רדודי •
מנעילו • קרב • מלחמס : לערב • אל הוסמעאלום : שוקקים • סמאוס • מלוחים •
אפולוס סכו' כקוכת וכור ס' לוסודס ואכרס : שוקקים • סמאוס • מלוחים •
לסגדול סמאס : והמה • לא סמאזו כ"ס כאדות כפוחים סלא הוה כהס מוסקס :
לנדודי • למי ססוף כנלות :

יתרונו • השיר כימי עולם : ואז נשיר • בבית
 השיר • זה רעי וזה רודי : ואז קינס
 גרושים מבית תענוגיהם • עפרה נפשי מול
 הרוגיהם • לבי לבי עד חלדיהם • מעי
 מעי על הרוגיהם : יום צאת בתולות מהיכליהן •
 ואמות שכולות מעולדיהן • ערומות שדולרות ביד
 שולדיהן • יום הצוחה רבה עליהן • יום עור נשאו
 במקום חליהן • שבויזת הרב ביד נהגיהן : לבי
 און תצר לנאקת חלל • וצעקת יונק ובכית עולל •
 יום אשר שפך דמם בגג • ובית התפלה לארץ
 חלל • וספר תורה בדם התגולל • והיו לשמה פני
 לוחגיהן : לבי יום עוללי לסלע נפצו • ונפזרו שרידי
 ולא נתקבצו • ועם אשר שם אלהי נאצו • הדרי
 חדרו וקדשי שקצו • יום אשר בפירים אחרי רוצצו •
 ונמס לבי לקור שואגיהם : לבי ילדים אשר עלי
 תולע אמונים • לבושי שנים עם בר עדנים • איך
 נדחפו בין מוכרים וקונים • ביד אדונים רא
 רחמנים • יום בא עליהם המונים המונים • וקרו
 בנשאר משיגיהם : לבי קהל חבר פכוכבי שמימה •
 איכה נפזר בחרשי אדמה • יצאו בגולה • קדמה
 וימה • איכה עבר בס הרב נקמה • איך הושמרה
 גפנם לשמה • והלבינו שריגיהם : לבי קינס
 איך

הצוחה • סלעס : חליהן • תכשונסן : תצל • תשמוע קול : ככלל •
 כרעו : התנולל • נתלכלך : לוחגיהן • לומרוסן : נפצו •
 כשכרו : תולע • כבדס לכועס רמו שסיו רכוס וענוגיס : שנים • כמו
 שני : קהל • ושקל כשכרו כא' רכו כככוס שסאמר והכס סוס כככו
 שסמוס לרוכ : איכה • כענוס סכתוב איכס כסככו לככלו תרס וכו' :
 שריגיהם • עככו קנסן :

איך נוי שודר • ורודי עף ונדר • העיר רבתי עם
 איכה ישבה בדר • בדר פאלמנה • היתה
 נאמנה • לכן אשא קינה • ביום זה בכל שנה •
 אעשה מספר בתנים • ואכל כבנות יענה : נורא
 בעברתו • בצע אמרתו • באהל בת ציון שפך פאש
 חמתו • חמתו מוכנה • לעדת מי מנה : לכו יונקים
 אל שדיהם • פערו את פיהם • עוללים שאלו לחם •
 פורש אין להם • להם דר מעונה • לא נתן חנינה :
 לכו נשרף ההראל • ומקדש ואריאר • היה ארני
 באויב בלע ישראל • ישראל שנא • עמו אשר קנה :
 לכו דמעו אזרימה • וקול מר ארימה • מימים
 ומימה • אריד בשיחי ואהימה • אהימה כיונה •
 על פרתי כהונה : לכו שם לי לחרדה • אבן מוסדה •
 הרס בעברתו • מבצרי בת יהודה • יהודה בכל
 מדינה • למשל ולשנינה : לכו רוחי בי חדה • ברדת
 וחלחה • ובכל יום ובכל לילה • מעי מעי אוחילה •
 אוחילה באנינה • ביגון ומגינה : לכו הציקוני זרים •
 וילדי אכזרים • אהלי ישמעאלים • מואב והגרים •
 הגרים לי ענה • והרוני לענה : לכו נפש אשר
 שחרה • ביגון ואנחה • המציא לה הנחה • קול
 ששון וקול שמחה • שמחה לאנינה • ובכיה
 לעדינה • ולא אשא קינה • ביום זה בכל שנה •
 ופרוי

נוי • כותי : עף • סככוס עוף : ונדר • וכרס : בצע • קינס : לעדת •
 לעדס שסאמר עלוס מנו מנס עפר ועקב : פשרו • פחתו : דר
 מעונה • סקכ"ס : ההראל • סמוכס : אזרימה • אשפון כורס מנס : אריד •
 אשפון דמעו : אבן מוסדה • סאכס סכוסדת למחסי סויעס לו למרס :
 הציקוני • לסכוני : הגרים • ככי סגר : והרוני • וססכועני :

וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה : כַּפְתּוֹב
 וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם
 עַל רֵאשִׁים שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁגּוּ וְנָסוּ יְגוֹן וְאִנְחָה :
 וּכְתִיב בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נָאִם יְהוָה יִבְקֹשׁ
 אֶת עַוְוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינְנוּ וְאֵת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא
 תִּמְצָאנָהּ כִּי אֶסְלַח לְאִשֵּׁר אֲשֶׁאִיר : וְאֵל יַעֲבֹב
 לְפָנָי כִּי חַטָּא וְעוֹן אֵת תִּפְלֹתְנוּ :

אֵלֵיכֶם יְעֹדָה נֶאֱמָנָה • אֲשֶׁאֵל מִכֶּם מַעֲנָה : מַה
 נִשְׁתַּנָּה יוֹם זֶה מִכָּל הַשָּׁנָה : מִדּוּעַ בְּיוֹם
 פֶּסַח מִתְּפִלָּיִם בְּקוֹל עֵרֶב • עֵתָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ קוֹל
 יִלְדָה בְּעוֹרֵב • כִּי עִיר קֹדֶשׁ נִשְׁחָרְתָה בְּרַמְחִים
 וּבַחֲרֵב • אֵיכָה הִיְתָה בְּאֵלְמָנָה • הָעִיר הַנֶּאֱמָנָה :
 מַה מִּדּוּעַ בְּיוֹם פֶּסַח כָּל יִשְׂרָאֵל שִׂמְחִים • עֵתָה
 בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ אֵבֵלִים וְנֶאֱמָרִים • כִּי אֲמוֹנִים עָלֵי תוֹלַע
 הָרֶג שׁוֹר טַבָּחִים • יוֹם מֵר בַּלְעֲנָה הִיְתָה לְעֹדָה
 נֶאֱמָנָה : מַה מִּדּוּעַ בְּזֶמֶן קְדֵמוֹן שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרִים •
 עֵתָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ נְטוּשִׁים בְּיַד זָרִים • וּבְנֵי מוֹאָב
 וְהַגְרִים • לְהַשְׁמִיד וּלְהַחֲרִים • לֹא נִזְמַת בְּכָל שָׁנָה
 לְעַם קִטְנֵי אֲמָנָה : מַה מִּדּוּעַ בְּזֶמֶן קְדֵמוֹן הֵינּוּ רֵאשִׁי
 לְאוֹמִים • עֵתָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ תַּחַת כָּל הָעַמִּים •
 גְּרוּשִׁים וְעֹגוּמִים בְּיַד אֲנָשֵׁי דָמִים • עַד מָתִי וְעַד
 אֲנָה רַבְתִּי עִם בְּאֵלְמָנָה : מַה סְתוּסָה

אֵשׁ תּוֹקֵד בְּקִרְבִּי • בְּהַעֲלוֹתִי עַל לִבִּי •
 בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם : וְקִינֹת אֲעִירָה •
 יַעֲוֹן

אֲמוֹנִים • מַגְדוּלִים : תוֹלַעַת שְׂכִי רִמּוֹ שֶׁהוּא רְכִישׁ וְעֵצוֹנִים :
 עֹגוּמִים • נַעֲוִים :

יַעֲוֹן כִּי אִזְכִּירָה • בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַם :
 אֲזִי יִשִּׁיר מֹשֶׁה • שִׁיר לֹא יִנְשֶׂה •
 וְיִקְוֶנוּ יִרְמְיָה • וְנָהָה נָהִי נָהִיָּה •
 בֵּיתִי הַתְּבוּנוֹן • וְשִׁכְנֵי הָעֵנָן :
 וְחַמַּת אֵל שְׁכָנָה עָלַי כַּעֲנָנָה •
 גְּלִי יָם הַמּוֹ • וּבַחֹמָה קָמוּ •
 מִיָּם שְׁטָפוּ • עָלַי רֵאשֵׁי צָפוּ •
 דָּגָן מִשְׁמַיִם • וְצוּר יוֹזֵב מִיָּם •
 לְעֵנָה וְתַמְרוּרִים • וּמַיִם הַמָּרִים •
 הַשָּׁבִים וְהָעֵרֶב • סְכִיבוֹת הַר הַחֹרֵב •
 קָרָא אֵל אֵבֵל • עַל נְהָרוֹת בְּבֵל •
 וּמִרְאָה כְבוֹד יְהוָה • פֶּאֶשׁ אוֹכְלֵת לְפָנָי •
 וְחָרֵב לְטוֹיָה • לְטַבַּח נְטוּשָׁה •
 זָבַח וּמִנְחָה • וְשִׁמְן הַמִּשְׁחָה •
 סָגוּלָה לְקוֹחָה • בְּצֵאֵן לְטַבַּחָה •
 חֲגִים וְשִׁבְתוֹת • וּמוֹפְתִים וְאוֹתוֹת •
 תַּעֲנִית וְאֵבֵל • וְרִדּוּף הַהֶבֶל •
 טוֹבוֹ אוֹהֲלִים • לְאַרְבַּע הַדְּגָלִים •
 אֲהֵלֵי יִשְׁמַעֲאֵלִים • וּמַחֲנוֹת הַזָּרִים •
 יוֹבֵל וְשִׁמְיָה • וְאַרְצֵי שׁוֹקֵטָה •

מכור

תוקד • חֹכֵמַי : או • כִּלְאֵת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם אוֹ יִשִּׁיר מֹשֶׁה שִׁיר שֶׁלֹּא
 יִשְׁכַּח לְעוֹלָם וּלְכֹלֵתָם מִירוּשָׁלַם וְיִקְוֶנוּ יִרְמְיָהוּ אֵיכָה וְשִׁבְס
 מוֹד : בֵּיתִי • חֲמִשָּׁן כְּמִדְבַר : וְחַמַּת • כְּמִקּוֹס עֲנֵנֵי כְבוֹד : וּבַחֹמָה •
 כְּמִ"שׁ וְחֲמוֹס לְסֵט חוֹמָה : דָּגָן • רִמּוֹ לִמֵּן : וְצוּר • כְּמִ"שׁ סְמוּלָא לְכֵס מִיָּם
 כְּלוֹד חֲקִלְמִישׁ : לְעֵנָה • רִמּוֹ לְזָרוֹת : הַשָּׁבִים • יִשְׂרָאֵל כְּסִיכֹס לְקַבֵּל סְתוּסָה
 כְּהַר חֹרֵב הוּא סִינֵי לְפִי דְכָרִי אֵינוֹס מִפְרָשִׁים : לְטוֹיָה • מַלְשׁוֹן לְעֵשׂ כָּל
 חוֹרֵס כְּחֶשֶׁת וְכו' : נְטוּשָׁה • עוֹבוֹס : סָגוּלָה • יִשְׂרָאֵל : וְרִדּוּף • כְּמִ"שׁ וּלְכָו
 חֲתִי סֶסֶל וְסֶסֶל וְלֹא חֲמֵרוֹ קִיָּס ט' וְגו' : אוֹהֲלִים • מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל :
 שׁוֹקֵטָה

מְכוּר לְצִמְיֹתוֹת • וְכָרוֹת לְכָרִיתוֹת •
 כְּפֹרֶת וְאָרוֹן • וְאֶבְנֵי זָכוֹן •
 וְאֶבְנֵי הַקֶּלַע • וְכִלְי הַבֶּלַע •
 לְוַיִּים וְכֹהֲנִים • וְשִׁבְעִים זְקֻנִים •
 נוֹגְשִׁים וּמוֹנִים • וּמוֹכְרִים וְקוֹנִים •
 מִשָּׁה יָרַעְנִי • אֲהַרֵן יִנְחֵנִי •
 וְנִבְכַדְנִצֵּר • וְאֲדַרְיָאֲנוֹס קִיסָר •
 גִּיעֲרוֹף מִלְחָמָה • וַיְהִי הָהֵּה שָׁמָּה •
 רָחֵק מִמֶּנּוּ • וְהִנֵּה אֵינְנוּ •
 סֹתְרֵי פְרוּכֹת • וְסֹדְרֵי מַעֲרֻכֹת •
 וְחִמָּה נִתְכַת • עָלַי סוֹכְכֹת •
 עוֹלוֹת וּזְבָחִים • וְאֲשֵׁי נִיחוּחִים •
 בַּחֲרֵב מִדְּקָרִים • בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים •
 פְּאָרֵי מַגְבְּעוֹת • לְכַבּוֹד נִקְבְּעוֹת •
 שְׂרִיקוֹת וּתְרוּעוֹת • לְקָלוֹן וְזוֹעוֹת •
 צִיצִית הַזָּהָב • וְהַמִּשְׁלַל וְרֹהֵב •
 אָפֶס הַעֵזֶר • וְהַשְּׂקָף הַנֶּזֶר •
 קְדוּשָׁה וְנִבְוָאָה • וְשִׁכְיִנָּה נוֹרָאָה •
 מְגוֹאֲלָה וּמוֹרָאָה • וְרוּחַ הַטְּמָאָה •
 רָנָה וַיִּשְׁוַעָה • וְחִצּוֹצְרוֹת תְּרוּעָה •
 וְזַעֲקַת עוֹדֵל • עִם נֶאֱקַת הַקֵּל •

שלחן

שוקטה • שלחן סיו עובדים אותם בשכס מו' • מכור • את ישראל ללמחות •
 ואבני הקלע • כלי ויין להשליך רכבים מרחוק • וכלי הבלע • כלים לשחת
 ולטמנו • ונבוכדנצר • כחרכן בית א' • וארריאנוס • כחרכן בית ב' •
 פרוכת • שטים לסמיר שלחן יראם מבחן • וסרדי • לתם חכמים • נתכת •
 סולכת מסר • סוכבה • מקיף אותי מכל ארדי כענפי עץ או מגוע •
 שריקות • לעקות • והמשל • וממסל • ורהב • וכס • אפס • תס • מגואדה •
 וכו'

שְׁלַחַן וּמְנוּרָה • וְכִלְיֹל וְקִטּוּרָה •
 וְאֵלִיל וְתוֹעֵבָה • וּפֶסֶל וּמִצְבָּה •
 תוֹרָה וְתַעֲוָה • וְסֹדֵר הַעֲבוּרָה •
 וְחֶסְרוֹן הַתְּלַמִּיד • וּבִטּוּל הַתְּמִיד •
 אֵל אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת • יִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת • כְּצִאתֵי
 מִמִּצְרַיִם • וַיִּשִׁיב שְׁכִינָתוֹ • אֵל צִיּוֹן וַעֲבוֹדָתוֹ •
 אֵל תוֹף יְרוּשָׁלַם : קינס
 אֱלֹהֵי עֲדָתִי וְהִלְיִלִי • יוֹם בּוֹ נִפְלַל כְּלִילִי • וַיְהִי
 לְאֵבֶל כְּנֹזֵרִי • וְלִקְוֹל בּוֹכִים חֲלִילִי • וְתִרְדְּנָה
 דְּמַעוֹתֵי • כִּי רַבּוֹת אֲנַחֲוֹתִי : בְּיוֹם אֵל שְׁמַחַת גִּילִי •
 גִּדְרֵי אֲרַחּוֹת שְׁבִילִי • וְגִלְתָּה עֲדַת חֲכִילִי • כְּנִפְקַד
 עוֹן פְּלִילִי • יוֹם עָנּוּ כִּי עוֹנוֹתַי • וּבּוֹשֶׁתִי מִכָּל
 עֲלִידוֹתַי : וְתִרְדְּנָה בְּכִי נִפְשִׁי בְּתַמְרוֹרֶךָ • בְּשִׁבְיָךָ
 בְּאַרְצוֹת מְנוּרָה • בְּיוֹם הַסְּגִיר צוּרֶךָ • בְּיַד זָרִים
 דְּבִירֶךָ • וְהָרַק קִדְשֶׁךָ וְעִירֶךָ • בְּיַד זָרָךָ וְעִירֶךָ • יוֹם
 נִתְקַן מִזְמוֹתַי • וּבּוֹשֶׁתִי מִכָּל מוֹעֲצוֹתַי : וְתִרְדְּנָה יוֹם
 זֶר הַיֵּכֶל חֶבֶל • וְסוֹד מִשְׁרָתִי אֵבֶל • וְכָל מַחְמַדָּיו
 הוֹבֵל • לְבִנְיָ עִמּוֹן וְגִבְלֵי • כְּלֵי מִקְדָּשִׁי וּמִזְבְּחוֹתַי •
 לְהִיכְלֵי צְרִי וְשִׁנְאוֹתַי : וְתִרְדְּנָה עֵינֵי מִמְּקוֹר נוֹבְעָה •
 הוֹרִידִי כְּנַחַל דְּמָעָה • עַל שְׂמֹמֹת הָרַר וְגִבְעָה •
 הַדְּרַת קִדְשֶׁךָ וְרַבְעָה • יוֹם תְּבוֹסַת אֲרָמְנוֹתַי • וְשׂוֹאֵת
 רִדַת

זכו' • ענינס עומאס • וכליל • היא העולה שכלה כליל • וקטורה • וקטורת •
 אלו • שאי קינס • כלילי • עטרה רמו לישאל שירד מגדולתו • גדר •
 שם גדר קנס • הכלילי • וישאל שאמר עליהם הכלילי ענינס
 מיין • כנפקר • כאשר נפקד • ענו • סעידו • מנורך • אויכך • ורך • המפיץ
 חוקס • וערך • ואויכך • וסוד • ועדת • משרתיו • סכהניס • חובל • הולכו
 חותו • ורבעה • ומקוס רכס • תבוסת • רמיסה ר"ל ווס שרמסו ארמנו •
 ושואת • ורעש גדול ששמיעו תקומות ככפסל ארס • זובות • שופכות •
 כאוכות

רדת חומותי : ותרונה בכו נא נפשות עצובות : יום
פקודת החובות : ועינים זובות כאובות : זרמו מים
עבות : על עיר קברי אבות : וחרבן נוה עם נדבות :
ואדרה כל שנותי : על מצוקי וצרותי : ותרונה
ותתאפק ותגרע : המלת אסיר נפרע : טהור עינים
מראות ברע : עד אן בחובי אשתרע : ותמשוך
אפק לדורותי : ולא אראה אותותי : ותרונה תעה
לבכי בשכור : וכל מנחמיו יעבור : ובכל עת זכור
אזכור : יום אב מבר בן בכור : ומצות שמור וזכור :
לאשת נעורים תזכור : הלעד תזכור עונותי :
ותשבח אהבת כדולותי : ותרונה פלו עיני מיחל :
כל יום ישועות יוחל : קצתי בחיי בוחל : לשממות
הומות וחיר : ארוחותי מרורותי : ומשקה מי

ראש ולענותי : ותרונה קינס

איך ידיות נפש : מקנה נדדה : ומחדרת קדש
ביום זעם נטרדה : תיליל שכול ואדמון :
ביום שבו שודדה : אין מנהל לה : ואין מחזיק
בדה : מכל בנים ידה : אין במרר תבכה בכל
אפסי אנפיה : בתמהון לבב וכהות רוח אפיה :
לחרבן

כאובות : ככלי וין או מים : עבות : רכיס מאר : ותתאפק : אתם האל
מתאפק וגורע חמלתך משראל סוף אסיר סגלות וכסכר : טהור עינים :
אתם האל שאתם טהור טהורים וכו' : אשתרע : אשתקטח בחוכי כמו על המנוח
כלו עד מתי תהיה מנחותי שלום עובי ולא חמלתך : אותותי : סכסוס
שאתם מורגל לעשות : יעבור : שאיכו שומע לקול תחומותיהם : אב : ה' :
בן בכור : ישראל כמ"ש בכורי ישראל : בוחל : מואס וקשור עם כחוי :
ארוחותי : מאכלי טיח מרורותי : ומשקה : ומשקי טוף מי ראש ולענותי :
נטרדה : גורעס : מנהל : מנסוג : במרר : כמרירות לב : אפסי :
קלי ארץ : אנפיה : חילותים : וכהות רוח : כמו רוג
כקאס

לחרבן מקדשה ושממות ספיה : תתיפח תברש
כפיה : באשה עזובה : מדודה נפרדה : אין אוי
כי נשואת ראש ברגלים נרמסה : ואשת נעורים
אוי כי חיש נמאסה : וממחמד עין הופשטה
הושסה : וממעון מקדשה ומיפה נוף נטרדה : אין
אוי כי בני אל חי בגרותם תכל עינים : אל מכלל
יפי ואל מיפעת עינים : ובארצות מונם : נמקו
בעונם : ואמם בעד שאונם : תיליל ביגונם : אויה
כי בני יצאנו ואינם : כי אזלת ידה : ויד אויב בה
רדה : אין איך מדחי אל דחי : ומפרך אל פרך :
נדדתי עד אשר פשל בי כל פרך : בשובי מאחרי
צור אשר אין לו ערך : כי אחרי שובי ספקתי על
ירך : מפרץ ויצאת : ומשואת קול חרדה : אין
איך גולת ספרד בין זאבי יער : לא הפנו אבות
אל בניס מצער : מתגרת נוגש ומיוקר השער :
יחדו אברו טף וזקן ונער : ועדת אל חרדה :

כמבפירה בעת לידה : אין קינס

שכורה ולא מיין : השליכי תפיק : קרחי נא וגו' :
והשחיתי אפיק : שאי על שפים קינה :
וסובי בקר אנפיק : תילילי כי באה : פקודת יום
מצפיק : צעקי לפני יהוה : על חורב ספיק : שאי

אליו

נכאס : ספיה : מנוזות הכית : מיפעת : אור : רדה : משלה : פרך : עכוס
קסה : ברך : כתיב ובלשון טינס כרכוס : ספקתי : לאות כי מתרעו :
מתגרת : ממלקמת : יוקר השער : המאכלים וקרי העק : כמבכירה :
כולרה כפעס הראשון שגדול לערה :

תפיק : הס כלי זמר : ונווי : תלשו ערך : והשחיתי אפיק : על יד
השועות שנוסה מרוב הטרס : שפים : כמקומות הנכוסים :
אנפיק : עברו ארץ : מצפיק : אותם שקו מאפוס רעתך : על חורב ספיק :
על

אֵלָיו בַּפִּיָּהּ : אֵיכָה בָּא זֶר וְאֹיֵב • בְּצִיּוֹן עִיר
 מַמְלַכְתָּ • וְאֵיכָה רָגַל זָרִים • אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הַדּוֹרְכָת •
 וּבָאוּ עַקְשִׁים מִבֵּית לַפְּרוּכָת • מְקוֹם אֲשֶׁר כָּהֵן
 גָּדוֹל • יָרָא שָׁם לְדַכָּת • בְּבוֹאֵם מָצְאוּ כַּהֲנִים •
 שׁוֹמְרֵי הַמַּעֲרָכָת • וְעַל מִשְׁמֶרְתָּם עָמְדוּ • וְלֹא
 עָזְבוּ הַמְּלֹאכֶת • עַד אֲשֶׁר שָׁפַךְ דָּמָם • כְּמִימֵי
 הַמִּהְפָּכָת • וְהַחֲרִיבוּ שְׁחִיפִיָּהּ • וְחִלּוֹנֵי שְׁקִיפִיָּהּ : צַעֲמֵי
 קוֹל יִלְלַת בַּת צִיּוֹן • מֵרְחוֹק נִשְׁמַעַת • תִּזְעַק
 צְעָקַת חֲשׁוֹן • וְתִבְכֶּה בְּכִי מִיַּפְּעַת • אַהֲהָ כִּי
 כּוֹס שְׁתִּיתִי • וּמִצִּיתִי קִבַּעַת • וְתַפְאַרְתִּי מִשְׁלַכְתָּ •
 וְגַם קִרְנֵי נִגְדַעַת • אֲכַלּוֹנֵי שְׁנֵי אַרְצוֹת • חֲדוּרֵי
 מִלְחָמָת • בַּת בְּכַל הַשְּׂדוּדָה • וּבַת פָּרֶס הַמַּרְשָׁעַת •
 מַה תִּתְאוּנְנֵי צִיּוֹן • וְחִטְאַתְהָ נוֹדַעַת • עַל רוֹב
 עֲוֹנֶיהָ גָּלָה עַמָּהּ מִבְּלִי דַעַת • עַל עֲזָבָהּ צוֹפִיָּהּ •
 וְשׁוֹמְעָה קוֹל תַּרְפִּיָּהּ : צַעֲמֵי אֵל תִּשְׁמָחִי אוֹיְבֹתִי •
 עַל שֶׁבַר קִרְאֵנִי • כִּי נִפְלַתִי קִמְתִּי • וַיְהוּהָ עֲזָרְנִי •
 אֲדוּפִי עֲזַבְתִּי • עַל בֶּן הַסַּגִּירָנִי • עֲתָה יֶאֱסַפְנִי •
 הָאֵל אֲשֶׁר פָּזַרְנִי • וַיִּגְאֲלֵנִי מִמָּוֶה • הַצֹּדֵר אֲשֶׁר
 מְכַרְנִי • גַּם עָלֶיךָ תִּעְבֹּר כּוֹס • אֲשֶׁר עֲבַרְנִי • וְאִזּוֹ
 בְּסֻלְעֵי סַעֲיִפִּיָּהּ • אֲנַפֵּץ אֶת טַפִּיָּהּ : וְאוֹ

יום

על חרבן כ"סמק : המחפכת • כית סוסר ודעק הר"ף ך' אמוחן שאפשר
 שפול טעות כס' ול' המספכת : שחיפיה • עמי ארוך רמז לקורות הכות :
 שחופים • כמו קלובי שקופים אטומים שהרנס פתוחן מלבו וסתומין
 מלכר : חשבון • סוף עיר סוקון : מיפעת • גם זו שם עיר : ומצותי • ל'
 מל'ס : קבעת • כוס שהרעלם : חרודי • ששוקם חרום : צופיך • ככחך :
 תרפיך • תרעום וסס מין ע"ז : אלופי • רודי וסוף סק"ס : בסלעי • כמ"ס
 אשרי שיקחו וכפן וכו' וסעומיך סס קורי סלע וטפין ר"ל עוללך :
 אכפי

קובס

יום אֲכַפֵּי הַכְּבֹדְתִי • וַיִּכְפְּלוּ עוֹנֵי • בְּשַׁלְחֵי יָד בְּדָם
 נָבִיא • בַּחֲצֵר מִקְדָּשׁ אֲדָנִי : דָּמוּ בַּיָּם נִגְרַשׁ •
 עַד בּוֹא חֶרֶב מוֹנֵי : וְלֹא כִסְרוּהוּ אֲדָמָה • עַד
 בּוֹא חֶרֶב לְחַמוֹנֵי : וְלֹא שָׁקַט עַדֵי הַיּוֹקָם • וְעַד
 הַפְּלִיא פְּלִיקָה • וַיִּרַב כְּבַת יְהוּדָה • תִּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה •
 אוֹיָה לִּי אוֹיָה : הִיָּה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר • עַד בּוֹא רַב
 טַבָּחִים • וּבָא אֶל מִקְדָּשׁ אֲדָנִי וּרְאָה דָמִים
 רוֹתְחִים • וַיִּשְׂאֵל בְּעֵבֹר זֹאת לַכַּהֲנִים הַזּוֹכְחִים •
 וַיַּעֲנוּהוּ אֵין זָרָה כִּי אִם דָּם הַזּוֹכְחִים : גַּם הוּא זָבַח
 לְחַקוֹר • מַה זֶה וְעַל מַה הָיָה • וְאוֹמֵר לְנַפְשִׁי •
 זֹאת חֲטָאתְךָ וְזֶה פְּרִיָּהּ : יִירָב וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁקַט •
 וְעוֹד בַּיָּם נִגְרַשׁ • וַיִּבְקַשׁ הַדְּבָר • וַיִּמְצָא מְפֹרֵשׁ •
 כִּי דָם אִישׁ הָאֱלֹהִים • עַל לֹא חָמַס שׁוֹרֵשׁ •
 וַיֹּאמֶר נְבוֹרְאָרָן • וְגַם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרַשׁ • אֱלֹהִים
 לֹא יִתְאַפֵּק • עַל כְּזֹאת לֹא יִחַרֵּשׁ • אֲסַפּוֹ לִי
 הַכַּהֲנִים • וְהוֹצִיאוּם מִבֵּית יְהוָה • וְלֹא אִשְׁקוּט עַדֵי
 יִשְׁקוּט • דָּם הַנְּבִיא זְכַרְיָה : יִירָב דָּקֵר יִשְׁשִׁישִׁים
 לְמֵאוֹת • וּבַחֲוָרִים לְרִבּוֹאוֹת • וַיּוֹרֵד לְטַבַּח • כְּהֵנִי
 יְהוּהָ צְבָאוֹת • וְתִינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַב • וְעֵינֵי אֲבוֹת
 רוֹאוֹת • וְאֵין שָׁקַט לְדָם נְקִי • וַיְהִי לְמוֹפֵת וּלְאוֹת •
 וְחֶרֶב זָר נִקְמְתָת • וְהַקְרִיָּה הוֹמִיָּה • וְנִשְׁמַע קוֹל
 נְהִיָּה • וְכִמּוּהוּ לֹא הָיָה : יִירָב הוֹסִיף לְהַרְוֵג נְשִׁים •
 עַם

אכפי • משאיו ומפריש ואומר שהם הטובות שכתבו : נגרש • רחם :
 מוני • כונשו : פליליה • משפט : דקר • הכנים חתנית כנופס
 מעבר קל עבר : נהיה • שבר : ויאור מצרים • סוף נהר נילוס :
 כמסכו

עם יונקי שדים • ושפך על דם נקי • את דמם
 כמים • ודם עולה בין דמיהם • כים ויאור מצרים •
 עדי נשא נבווראדן • עינו לשמים • ויאמר הלא
 די לדם • בבנות ירושלים • הכלה אתה עשה •
 לשארית השביה • ואז שקט דם נקי • וחרב נקם
 רייה • וירכ לך קטאנו אלהים • העונו והרשענו •
 והרגנו נביאיך • ורשענו ידענו • יהי חסדך לנחמנו •
 כי משאול שוענו • ומפרי מעללינו • זה במה
 שבוענו • רחם לא רחמה הסוערה עניה • עיניה
 לך תשא • ואת עזרתך צופיה : עניה קינס
 פת עמי תליל ביגוניה • על חנה ועל שבועה
 בניה • כי נשחטו שבעתם אל עיניה • והיא
 נפלרה ומרתה על בניה : והיא נמשכו עזוב האל
 ולעבוד בל • והעידו יחוד למכין תבל • איך עוב
 לאכזר נחלת חבל • ורמעות אם יורדות על פניה :
 והיא לצעיר פתח זר האכזר • אם תאכה והשתחיות
 לאר זר • אכבדה ובמלוכה תהי נער • איך אעזוב
 אל בגבורה נאזר • בסיף הורזו ראשו ונגזר •
 נשקתרוו אמו בשאוניה : והיא ולשני פיים ברוח
 אונו • סגוד לפסלי כי עצמה יד ימינו • לא אעבוד
 כי אם ליחיד השוכן במעונו • אשר פדה סגולה
 ממוניה : והיא ולשלישי נאם קח את טבעתי • ואל
 תבוה

נמשכו • כפתו לעוב ס' ולעבוד האליל הנקרא כל : והעידו • אך הם
 סעידו וקוד סאל סמוך מכין תבל : נחלת תבל • ישראל :
 חותו • נקמך : פיים • דבר כלשון רכס : סגור • שחקום : סגולה • ישראל :
 סמוניה • מנושיו : נאם • דבר : הפרעתי • כי ולקחי ערוס כלומר אלף
 עלם

תבוה ותקן את תקנתי • ואל יאמרו סגני פי
 הפרעתי • ולשקר שנועתי נשבעתי • השיבו לא
 בלשוני אענה : והיא קוד נשמע צוח במעונה •
 אשריכם שבעתכם גיני חנה • נחלתכם בנן עדן
 מוכנה • עבדתם אלהיכם באמונה • ואם שמחה
 בעדן עם ניניה : ואם

קינס לכן וכת רכי ישמעאל כסן גדול

איך נוי חטאתי השמימה • ורמעתי על לחיי
 אזרימה • וכיום זה נהי נהיה ארימה •
 ואהימה מימים ימימה : אבל לב וניחום חדל
 חדול • ומכל באב צירי נבדל גדול • על בן וכת
 רבי ישמעאל כהן גדול • לזכרי זאת יקוד בלבי
 אשימה : ואהימה עת נשבו ונפלו לשני ארונים • והם
 שבנים זה לעמת זה חונים • ויספרו זה לזה
 עיניהם • חד אמר משביית ציונים • שביתי שפחה
 לבושה שנים • בלבנה בזיו וקלסתר פנים • ובתואר
 כקציעה וימימה : ואהימה ורעהו בענין זה פי שנים •
 בעד עבדו ספר לו כפלים • גם אני באתי משבי
 ירושלים • שביתי עבד עם יפה עינים • כשמש
 בתקפו עת צהרים • בא ונזוגם ונחלקם בנתים •
 הנודות ככוכבי שמים • לשמע און תצלנה אונים •
 בזכרי

עלם כרוי : ניני • ככי :
 איך חטאתי שמימם את כיו וסוף ב"סמך : אזרימה • אוריו
 מורם : מימים ימימה • ככל שנה ושנה : ומכל • ר"ל מכל כאני
 ככדל אורי ר"ל רפואתי : יקוד • אש כוערה : משבית • משכו ככו און :
 שנים : כנדי שני : בקציעה וימימה • שם ככות קיוכ : כרי • מלכושי :
 אפריזום

בזכרי זאת את מדי אפרימה : ואהימה פשהסכימו
 על זאת שניהם יחד . וקערב זוגום בחדר אחד .
 והאדונים בחוץ מרננים יחד . והם בפנים מקוננים
 בפחד ופחד . ובתורה ואנינה וברעימה : ואהימה
 זה יספור ביקור לבב ימסה . נין אהרן איך לשפחה
 ינשא . והיא גם היא תיליל בתגרש שומה . בת
 יוכבד איך לעבד הנשוא . בישראל פזאת לא
 תעשה . עד בקר בכיתם לא הדמימה : ואהימה
 בהצפירו זה את זה הכירו . אוי אחי ואוי אחות
 הגבירו . נתחבקו שניהם עת הזכירו . עד יצאה
 נשמתם באימה ובתונה ובנהימה . על אלה יבכו
 עש בסיל וכימה : ואהימה קינס

אבכה ועל שוד זבולי . נזולי עיני ברכות באולי .
 אללי : אבכה אבכה לארץ הקדושה . ביד
 משנאים רטושה . לישמעאל והגרים ירושה . היו
 צעירי . נקירי . נחלי . ירשו נאות כל גבולי . אללי :
 אבכה אבכה למקדש ולבית אל . אוי אריאל אריאל .
 אצעק היש פודה וגואל . חתמו קץ גאולי . מושלי .
 אין עוד ממשל משלי . אללי : אבכה אבכה לרחות
 וארון . ולציץ גזר אהרן . אפור ואבני זכרון . פעמון
 בשולי

אפרימה . אקרט : זה . העכד ואמר כמספר וביקור כלב איך איש מורע
 אסון סכסן וכשא לשפחם : בחגרת שומה . כקול איש אשר יאף עליו שוקס
 להקועטו עמו : יוכבר . אם משם ואסון : הדמימה . שכתה : בהצפירו .
 בעלות השקר : עש וגו' . הם שנות כוכבים :
ועל . הדמעות כחולים מעיני הם על שוד זכולי שחף בית סמקדש :
 עיני : ועיני הם כרכות מום לרוב כבסר קולי : רטושה . ככועה :
 והגרים . ככי סגר : נקילי . אותם שחיו כקלים כעונו : החמו . סככוקוס
 שדרכם לכבאות כמשל וקודם חתמו הקן ולף כדע חומתו וחסן קן סגולת
 ואין עוד ככין לשלל סיון : פעמון . שחם על שולי מעול הכסן : לכלי .
 לכגדי

בשולי . מעילי לכלי . שב קוד נהי על גבלי . אללי :
 אבכה אבכה לדוכן ועזרה . שלחן ומנורה טהורה .
 חשן ואפור ואבן יקרה . איה כבשי . ואלי . גואלי .
 מדי עונות פלירי . אללי : אבכה אבכה לפרחי
 כהונה . אנוד לאנשי אמונה . ולשיר לויים ורנה .
 מקדך ונביא . פלירי . מושלי . איס לפלס מעגרי .
 אללי : אבכה אבכה ואעתיר לצורי . יחבוש לראשי
 פארי . ישיב לביתו הדרי . אמיר ככי אלי מחורי
 אחלי . אעיר זמר על גבלי . אחלי : אמיר

קינס לרון יסודס וסויא זל

יהודה וישראל . דעו מר לי מאד : לבן פחטאתי
 אני ארעד רעוד : יהיה לבבי כי בעת
 אשמע בכות : ועת שחוק אראה . אזי אסרוד
 סלוד : בן אח ואחות אם . ואף גם כל שאר :
 תבכו למשפחות . ונדרו בס גרוד : דור טוב וכר
 אישים . וגם נשים בכי : ואני בכיתי . אזי אחריר
 חרוד : חסרה נגינתי . ושמתתי בעוד . אזכור
 למקדש פי . אבדנוהו אבוד : חסרה קהלת אל .
 ולומדי דת ודין : על זאת יהודה קום וישראל
 ספור . חסרה וגם קצרה . יחידתי לרוב : אבדן
 קהלותי

לכגדי סכסן : שב . סקיל סוואף מן ככלו סמקדש שכ עתס לטיות קול
 כסי : נואלי . סגולתס אותו מעון סחיו מככרים כערונו : פרחים כוהנה .
 הקטנים סככסנים : אנוד . אקיון : אים . איס סס : לפלס . להדריך
 נחוכותי כחרס מוסור : ואעתיר . ואהפלל : יחבוש . וקשור סמלכפת על
 ראש סכסן : אמיר . אחליף כלו' אהסוך מספדו למחול לי : אחלי . עטון
 חפלס ואומר לה' כף זכני שפעור זמר וגו' :
מר . שמר : יהיה . ר"ל כעת אשמע וסיוס לככי כי לככות גם אנו :
 ועת . וכעת שאלקס סחוק אזי אכסער כקלקתי את קבאת סיון סאין
 לשוק עד סככסן : ונדרו . מל' לק סתנודרו : יחידתי . ככשי : קורות .
 שלף

קְהִלּוֹתַי • וּנְשָׁמְרוּ שְׁמוֹר • חֲסֵרָה יְדִיעָתִי • בְּקוֹרוֹת
 הַיָּמִן • אֲמָאֵם לְקוֹל שִׁירִים • וּמַחֹל גַּם רְקוֹד •
 חֲסֵרָה עֲצַת לֹמְדִים • לְתוֹשִׁיָה וְצָר • וְהִרְג
 בְּחִירֵיהֶם כְּמוֹ צֶאֱזָן וְעָרוֹד • חֲסֵרָה חֲנִינָת אֵל •
 וּרְחִמָיו נִשְׁכְּחוּ הוּא לִי כְּמוֹ אֶכְזֹר • וְהִמַּר לִי מְאֹד •
 חֲסֵרָה זְכוֹת אֲבוֹת • וְלֹא תִלְיִן בְּעַד • זְרַעַם וְסָף
 גִּזְעָם • וּנְחַרְרוּ חֲרוֹד • חֲסֵרָת צְנִיעוֹת כָּל • נִשְׁי
 יְהוּדוֹת בָּיּוֹם • נִפְלוּ בְּיַד זָרִים • וְקָפְדוּ בָּם קָפוֹד •
 חֲסֵרָה נְחִמָת כָּל • יְהוּדָה כִּי יֹאשׁ • צְמַח בְּלִבוֹתֶם •
 וְנִעְקַד בָּם עֵקֶד • חֲסֵרָה פְּקוּדַת אֵל • עַלִי הוֹרְגִים
 בְּנֵי • עַמִּי וְגַם גּוֹזְלִים • וְחוֹשְׁדִים בָּם חֲשׂוֹר • חֲסֵרָה
 אֲמַת תּוֹרָה • וְהַמְצוּה • אֲשֶׁר עִם רוֹב גְּאוֹן זָרִים •
 שְׂכוּחָה מִלְּמוֹד • חֲסֵרָה מִתִּיקוֹת מִבְּנֵי עַמִּי וְלֹא •
 חֲסֵרָה עֲרִבוֹתֶם • וְטוֹכְתֶם וְכָל חֲכָמַת חֲכָמֵיהֶם •
 וְנִחְלְדָה חֲלוֹד • חֲסֵרָה תְּשׁוּבַת אֵל • לְצַעֲקֶתֶם
 וְאִין • עוֹנָה וְאִין הוֹמֵל • וְנִלְאָה מִפְּקוֹד • חֲסֵרָה
 שְׂכִינָה מִשְׁכוֹן מִטָּה בְּתוֹךְ • מִקְדָּשׁ וּיִשְׂרָאֵל •
 וְהִדְלָה מִן רְבוֹד • חֲסֵרָה עֲנוֹת קִדְיִשׁ וְעֲנוֹת בְּרָכוּ
 בְּנֵי כְּנַסְיוֹת • חֲרָבִים מִיֶּסוֹד • חֲסֵרָה זְכִירַת צוֹר •
 יְהוּה צְבָאוֹת • יְהוָה וְאֵלֵהֶם אֵל • וְשִׁין דָּלַת וְיוֹד •
 חֲסֵרָה גְּבוּאָה בִּי • וְנִסְתַּם כָּל חוּזֹן • אוֹרִים וְגַם
 תּוֹמִים • וְצִירוֹף שֵׁם בְּסוֹד • חֲסֵרָה הַגּוֹת תּוֹרָה •
 ילדים

שלא אדע מה ילך ויש אם לטובה אם לרעה: והרג: סלויב כחירו הסכמים
 וערוך: סוף חגור סכר: וסף: וקס: נשי יהרות: כשם שזוכות:
 וקפדו: וכרתו: ונעקד: סוף קסר כלכם: פקורת: נקמת: נולדים:
 חרות עלותם וגם חושדם כדרך חרשים ותואנם מפקשים לרעה להם:
 ותשקור: כגו ותשקור ס' על חרעם: ונחלדה: ונטמנת: מן רבוך: מן
 סמקום

יְלָדִים עַת גְּמוֹר • שֶׁק אַחְנוֹר עַל זֹאת • וְאַפְרָנוּ
 אַפּוֹד • חֲסֵרָה כְּבוֹד שֶׁבֶת • כְּבוֹד מוֹעֵד בְּכֵן • חֲשֵׁף
 וְקִדְרוֹת קַח • יְצוּעָה בּוֹ רְפוֹד • חֲסֵרָה עֲרִבוֹת קוֹל •
 חֲזוֹנִים מִזְמוֹר • מִפְּטִיר וּמוֹצְנִיף • וְגַם פְּטִין לְחוֹד •
 חֲסֵרָה כְּבוֹד מַלְכוּת • יְהוּדָה עַד מְלוֹךְ • הָאִישׁ בְּנו
 דָּוִד • יְחִיה עִם בְּסוֹד •
 יְתוּמִים הֵינּוּ בְּאַרְץ נְכָרִיה • עַל אֵלֶּה תִּמְיֵד עֵינֵי
 בּוֹכִיה: יְתוּמִים בְּמִדְיָנוֹת שְׂרָתֵי עִיר מְנוּחָתִי
 בְּגוֹיִם רַבִּיתִי • בְּנֵי רַבִּיתִי • בְּגוֹלָה יְרֵדְתִי • גְּדֻלָּה
 אֲנַחְתִּי • אֵל יְרוּשָׁלַם עֵינֵי צוֹפִיָה: יְתוּמִים וּמִכָּל אֲהַבֵּי
 אִין לִי מְרַחֵם • חֲדָלוּ קְרוֹבֵי אִין לִי מְנַחֵם • עוֹדְלִים
 שְׂאָרוֹ לְחָם • הֵן אֲנִי נִשְׂאָרְתִי סוֹעֶרָה עֲנִיָה: יְתוּמִים
 רַבּוֹת מִצְאוּנֵי תִלְאוֹתֵי • רוֹדְפֵי דִלְקוֹנֵי וְצָרוֹתֵי • אוֹי
 כִּי הַשִּׁיגוֹנֵי עוֹנוֹתֵי • עַל אֵלֶּה אֲנִי שְׁעוֹרוֹרָה: יְתוּמִים
 מִדְּמַעְוֹת חֲשָׁכוּ עֵינֵי • עַל חֲרַבָן בֵּית מְעוֹנֵי • מִי
 יִמְלֵךְ גְּבוּרוֹת יְהוּה • לוֹ תִהְלֶה דוּמִיָה: יְתוּמִים הַגִּדֵל
 חֲסֵדְךָ אִם אִין מַעֲשֶׂה • בְּאוֹיְבֵיךָ וְצָרִיךָ כָּדָה עֲשֶׂה •
 אִם אֵלֵי תִשׁוּבוּ אֲנִי כֵן אַעֲשֶׂה • הַנְּנִי שְׁלַח לְכֶם
 אֵת אֵלֶיָה: אֵם
 עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה מִים • עַל חֲרַבָן יְרוּשָׁלַם: עֵינֵי אֲבָבָה
 לִילִי וְיוֹמֵי • עַל חֲלָלֵי בַת עַמִּי • וְאַשְׁפוֹךְ נַפְשִׁי
 ורמי

סמקום אשר רכדו ופארו אותו וסוף כ"סמק: ואפרנו: ואחרנו: יצועך:
 קח סקדלות והסגן ופודו כסס את ויועך ר"ל משכך: ומוצניף: משמע
 קול ככניסם: לחוד: לשורר: בנו דוד: משות:
 רבית: דלקתי: דלקוני: רפסוני: שערוייה: מתמיה ומכסיל כל
 רוחי: אם אין מעשה: חף אם לא עשותי טוב סנדל חסדך עמי: אם
 אלי השיבו: זה דבר ס':

וְדָמִי לְיוֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם : עֵינֵי נִהְפָּךְ כָּל שִׁירֵי לְאֵבֶל .
 נִשְׁפָּר כָּל כְּנוֹר וְנָבֵל . נִצּוֹר עָלַי כְּכַבֵּל . לִבִּנִי יְהוּדָה
 וְאִפְרַיִם : עֵינֵי עָלַי צָרִים צָחֲקוּ . וְכֹאֲרֵי שֵׁן חֲרָקוּ .
 וּבְפִיהֶם עָלַי שָׂרְקוּ . וְגַם סָפְקוּ כַפַּיִם : עֵינֵי יִלְדָה נָהוּ
 וְקִינִים . שְׂאֵי נָא אִם עַל בְּנִים . בַּחוּרִים וְיֻקְנִים . וְגַם
 יוֹנְקֵי שָׂדִים : עֵינֵי זָנַח אֲדָנִי מִזְבָּחוֹ . נֶאֱרַר מִקְדָּשׁ
 מְנוּחוֹ . גַּם הַסִּגִּיר בֵּיד זִוְנָחוֹ . חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם : עֵינֵי
 יוֹם הַחֲרִיב צָר קֹדֶשׁ . צִיּוֹן עִיר הַקְּדֹשׁ . בְּתִשְׁעָה
 בְּאָב לַחֲדָשׁ . רַפּוּ כָּל יְדֵיִם : עֵינֵי הַצּוֹר עֲזוּב אֶף
 וְחִמָּה . וְקוֹם הִיָּה לְנוֹ לַחֲוֹמָה . וְהֵאָר אֹרֵחַ הַחִמָּה .
 לְהִיּוֹת שְׂבַעֲתַיִם : וְהֵאָר

הַרְגַת בְּיוֹם אֶפְדָּה . טְבַחְתָּ וְלֹא חִמַּלְתָּ : הַרְגַת
 מִרְאשִׁית גּוֹי קְדוֹשׁ הֵיִינוּ . לְמַלְאֲכֵי יְהוּדָה
 דָּמִינוּ . וְעַתָּה כִּצְאֵן תִּעֲנִינוּ . וְעִבְרָנוּ עַל מִצְוֹתֶיךָ :
 הַרְגַת בָּא עֲלֵינוּ שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר . בְּאִשָּׁה יוֹשֶׁבֶת עַל
 מִשְׁבֵּר . שָׂרְקוּ שֵׁן עָלַי כָּל עוֹבֵר . וּבָאוּ בְּנִחְלָתֶךָ :
 הַרְגַת מִצְאֹנֵי רוֹב יְגוֹנִים . רוּטְשָׁה אִם עַל בְּנִים .
 לְקַרְחַ בְּיָדֶךָ חוֹנִים . שְׂאֵר צֵאֵן מִרְעִיתֶךָ : הַרְגַת הַרְגוּ
 בָּנוּ כָּל אוֹיְבֵינוּ . לְקַחוּ כָּל מַחְמָדֵי עֵינֵינוּ . וּבְרוּב
 כָּל חֲטָאֵתֵינוּ . הַחֲרִיבוּ מִקְדָּשֶׁךָ : הַרְגַת קִדְמוֹנֵי יָמֵי
 עוֹנֵי . וְעֲרַבְתָּ כָּל שִׁשׁוֹנֵי . וּבְקִיר גְּדוֹד רַעֲיוֹנֵי .
 חֲשַׁקְתִּי לְרֵאוֹת פָּנֶיךָ : הַרְגַת הַנְּקִרָאֵת סוֹעֶרָה עֲנִיָּה .
 צוֹעֶקֶת מִבוֹר תַּחְתֵּיהָ . שְׁלַח נָא אֶת אֱלֹהֶיהָ . וְנִקְלַם
 לְמַחֲזוֹ הַפְּעָדָה : שְׁלַח

זאבי

זנח . סרחוק : נאר . בעל ומקס :
 כרמסס : וערבה . ומשכס : זבליל . שמתכותי כדורס
 ססה ומסה חשקתי וכו' :
 טעה

יען

קונס לרכי זמנים סלוי ז"ל

זֹאבֵי עָרֵב . וְכָל דּוֹב אֹרֵב . שְׂמוֹ קָרִית מִשׁוֹשֵׁי
 חָרֵב . וַיִּנְהַגּוּנִי שְׂבוּיַת חָרֵב . וְאִין דָּן דִּינִי
 וְרִיבֵי יָרֵב . וְהִנְנִי יוֹנָה שְׂחוֹרָה כְּעוֹרֵב . יַעַן בֵּיתִי
 אֲשֶׁר הוּא חָרֵב : וְהִנְנִי רֹאשֵׁי מַיִם לְכַפּוֹת וְלִסְפוֹד .
 לְמִקְדָּשׁ מוֹרֵשׁ קָאֵת וְקַפּוֹד . וּמָה לִּי לִסְפוֹד לְכַבִּי
 וְלִרְפוֹד . בְּרֵאוֹת תְּרַפִּים תַּחַת אַפּוֹד . וְנִגְעֵ נִרְאָה
 בְּשִׁתִּי וְעָרֵב . בְּבֵית הָאָרֶן וְלוֹחוֹת חוֹרֵב : וְהִנְנִי חֲטָאֵי
 בְּקֹדֶשׁ בְּכַבִּי וְדַמְעָה . לְקוֹר מוֹצִיאֵי דְבַח רַעָה .
 מְנוּחַ קֹדֶשׁ אוֹתִי הִתְעָה . וְשֵׁם לִי בְכִיָּה לְדוֹרוֹת
 קְבוּעָה . וּבֵת יְהוּדָה אֲנִי יָרֵב . כִּי יִנְטוּ צְלָלֵי עָרֵב :
 וְהִנְנִי יִרְדוּ פְּלָאִים בְּנֵי עֲרִיּוֹן . וַיִּתְמַכְּרוּ מֵאִין פְּרִיּוֹן .
 בְּצֵאת הַהָדָר מִן בֵּית צִיּוֹן . וּכְבוֹד גְּלָה מֵאִפְרָיִם .
 בְּהִתְעוֹלֵל כָּל אִסְפָּסוּף וְעָרֵב . בְּמִשְׁבֵּן יְהוּדָה וְכָל
 הַקָּרֵב : וְהִנְנִי הִלְכּוּ יָמֵי בִּגְדוֹן וְכִרוּ . כִּי לֹא אֵצֵא וְאֲנִי
 כְּלוֹא . וְאוֹיְבֵי שְׁלוֹ וְהִסְתוּדְרוּ . וּבְנִים נָלוּ וַיִּתְנַצְּרוּ .
 עֲדִים וְהוֹבֵל תְּשׁוּרָה לְקָרֵב . אֲשׁוּר לְמִלְךָ יָרֵב : וְהִנְנִי
 לִי וְלִשׁוֹנֵי יוֹנָה חֲפִי . כִּי עוֹד בְּקִדְמָס אֲקִים סְפִי .
 וְשֵׁם אֶעֱרֹךְ נֵר לְדוֹד מִלְכִּי . אֶת תְּלַבְנִי וְאוֹ תַחְבִּי .
 וְאֲגַעַר . הִיָּה בָּאֵה כְּאוֹרֵב . לִיפַת מִרְאָה וְקוֹדָה
 עָרֵב : וְאֲגַעַר קוֹנֵס

שומרון

יען . והסוכה היא שחרב כותו : מורש . ירוסס : קאת וקפוד . מוכי
 עופות : רפוד . להשתטח : בשתי . רמו לבתי גוים שהקימו
 כירושלם : בקדש . על דבת סמרגלוס שכבו ישראל בכיה של חסס בט"ב
 ובקכס חסס בכיה לדורות : פלאים . דרך פלא כלו' מעט מעט : שלו . ל'
 שלום : והסתוללו . והתנשאו : הובל . תולכו עדים תשורס לירכ מלך
 השור : לוי . סקכ"ס אומר ויכתו חכו לוי ולמס שדכרתו לך כלשוננו וכתו
 זכינו תקום : סכי . סכתי : נר . רמו למלוכות : חלבני . תעטרו מעונך :
 היה . ערס : ליפת מראה . רמו לישראל :

שומרון

שומרון קול היתן מצאונני עוני לארץ אחרת
 יצאונני בני . ויאהליבה תזעק נשפרו
 ארמוני . ותאמר ציון עובני יהוה : ואהליבה לא רק
 אהליבה חשוב עניך בעניי . הרמשילי שברך
 לשברי ודחיי . אני אהלה סודה בגדתי בקשיי .
 וקם עלי בחשי וענה בי מריי . ולמקצת ימים שלמתי
 נשיי . ותגלת פלאסר אכל את פריי . חמודותי
 פשט וגם הציל עדיי . ללחח ולחבור נשא את
 שביי . דומי אהליבה ואל תבכי בבכיי . אני נדתי
 דרחוק ודי לי די . שנותיך ארכו ולא ארכו שני :
 ותאמר משיבה אהליבה . אני בן מרדתי . ובאלוף
 נעורי באהלה בגדתי . דומי אהלה בי יגוני פקדתי .
 נדדתי את אחת ורבות נדדתי . הנה ביד בשדים
 פעמים נלפדתי . ונשרף ההיכל אשר בו נכבדתי .
 ושבית עניה לבבל ירדתי . ושבת ל ציון עוד והיכל
 יסדתי . וגם זאת הפעם מעט לא עמדתי . עד לקחני
 וכמעט אבדתי . ועל כל הארצות נפוצו המוני :
 ותאמר החומל על כל חמול על שפלותם : וראה
 שוממותם ואורך גלותם . ואל תקצוף עד מאד
 להאריה דלותם . ואל לעד תזכר עונם ומבלותם .
 דפא נא את שברם ונחם אבלותם . כי אתה שברם
 ואתה

שומרון . מלכות ישראל . יצאונני . יאפו ממנו : אהליבה . מלכות
 יסודם : לא לך . אהלה משיכה ואומרת לך לך לחשוב עונך
 כעניו : החמשיל . סודני : וענה . וסעוד . ולמקצת ימים . כומן קרוב :
 נשיי . סוכי : ותגלת פלאסר . מלך אשר שחבלס ' סכטנוס : הציל עייני .
 כמו ותחללו את עדים : ובאלוף נעורי . וכדודי שחטכנו מנעורי : נדדתי .
 את סלכת כנולס פ"א ואני כעמנוס רכות : פעמים . א' כומי ואשיסו ות'
 כימי יסויכין : שברם . תקוהס : אילותם . כחס :

תכועס

ואתה אילותם . וימיהם חדש כימי קדמוני . ולא
 תאמר ציון עובני יהוה : קינס
 קול ילדה אשמיעה . ומספר מר אביעה . וכל
 עין אדמיעה . מי יתן ראשי מים ועיני מקור
 דמעה : קול ילדה איך צועקים . ברחובות
 ובשוקים . ונאקת חלל נואקים . קול שועת בת
 עמי מארץ מרחקים . על בן לא ארניעה : מי יתן
 קול ילדה וקול שבר . איך נשמע בכל עבר . וגם
 ידים על חלצים ראיתי כל גבר . על פי נמלאת
 עירי . חללים שוכבי קבר . לזאת ראשי אניעה :
 מי יתן קול ילדה איך מקוננים . יחד אבות ובנים .
 איכה לירקון נהפכו כל פנים . פי חרב השביעה .
 עד צנאר הגיעה : מי יתן

קינס על עשרם סרוני מלוכס

אהלה אזכרה ונפשי עלי אשפכה . כי בלעוני
 זאבים בעונה בלי הפוכה . כי בימי קיסר
 לא עלתה ארוכה . לעשרה הרוגי מלוכה : בלמדו
 ספר מפני משוררי ערמת . והבין ודקדק בדת
 רשומת . ופתח באלה המשפטים וחשב מזמת .
 וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : גבה
 לב בליער עובד אילים . וצוה דמלאת פלאטרו
 מנעלים

אביעה . דכר : אדמיעה . אוריד ממנה דמעות . נואקים . סומים :
 לא ארניעה . לך אכוח : על חלצים . כאסס סכורעת לילד :
 השביעה . מרוכ דס קללוס :
 זאבים . רמו לאו"טע : משולי ערמת . סס סכסודרין סכמשלים
 לערמנת חטוים : כאלה המשפטים . שכתוב סס וגוכס קיש
 ומכרו וגו' : פלאטרו . פלטין שלו : מנעלים . על סס ואכיוון כעכור כעלום
 וסוף

מנעלים • וקרא לעשרה חכמים גדולים • מביני דת וטעמיה בפלפולים : דינו משפט זה לאשורו • ואל תעוניהו דין כזב לאמרו • כי אם הוציאנהו לאמתו ואורו • כי ימצא איש גונב נפש מאחיו מבני ישראל • והתעמר בו ומכרו : הם השיבוהו וימת הגנב החוץ • נאם איה אבותיכם אשר אחיכם מכרוהו • לארחת ישמעאלים סחרוהו • ובעד געלים נתנוהו : ואתם קברו דין שמים עליכם • כי מימותם לא נמצאו ככם • ואם הם חיים הבאתי דינם לפניכם • ואתם תשאו עון אבותיכם : זמן תנה לנו שלשה ימים • עד שגדע אם הדבר נגזר ממרומים • ואם אנחנו חכים ואשמים • נקבל גזרת מלא רחמים : חלו וועו יגעו כלמו • עד רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול נשאו עינימו • להזכיר את השם לעלות לארוניו • לדעת אם יצאה הגזרה מאת אלהימו : טהר רבי ישמעאל את עצמו והזכיר את השם בסודים • ושאל מאת המלאך לבוש הבדים • ונאם קברו חכמים צדיקים וידידים • כי שמעתי מאחרי הפרגוד כי בואת אתם נלכדים : ירד רבי ישמעאל והגיד לחבריו מאמר האל • וצוה בליעל להרגם בלב ואל • ושנים מהם הוציא תהקה שהם גדולי ישראל • רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול • ורבן שמעון

וסוף ווסף : והתעמר • והעביר אותה עבודת עבד : נאם • אמר : ובעד נעלים • כמ"ש וזכרון בעבור נעלים : זמן • כן השיבו החכמים : בסודים • כרעם : המלאך • זה נכריאל : ונאם • ויאמר נכריאל : הפרגוד • שם מקום

שמעון בן נמליאל : כרות ראשו תחלה הרצה ממנו לבעון • מראות במיתת משרת לדר מעון • להפיל גזרות צוה צפעון • ונפל הגזר על רבן שמעון : לשפוף דמו מהר כשור פר • וצרח עליו רבי ישמעאל בקול מר כשופר • הקשון הממהרת לדבר אמרי שפר • איכה לוחכת את העפר : מר מאד בוכה עליו בחרדה • בת בליעל לקול בכיתו עמדה • תואר יופיו בלבה חמדה • ושאלה מאת אביה מיתתו להעמידה : נאץ בליעל דבר זה לעשותו • להפשיט את עורו מעל פניו שאלה מאתו • לא אחר שונא דבר זה לעשותו • וצרח רבי ישמעאל בקול מר ליוצר נשמתו : שרפי מערה צעקו במרה • זו תורה וזו שכרה • עוטה בשלמה אורה • אויב מנאץ שמך אל גדול ונורא • ומחרף ומגדף על דברי תורה : ענתה בת קול משמים • אם יהיה קול אחר אהפוך עולם למים • לתוהו וכזהו אשית הדומים • גזרה היא מלפני קבלות מקימי דת יומים : פקידים הרגו מאחרי שבת בתי כנסיות • מלאים מצות פרמון ודורשים בכך זיוות • וצוה להוציא רבי עקיבא דורש בתרי אותיות • וסרקו את בשרו במסרקות של פיפות : צוה להוציא רבי חנניה בן תרדיון מבית אוקמו •

מקום מושב המלאך נכריאל : לבעון • לשאול ור"ל שרש"ב ספן שוכתו דאשו תחלה שלח לראות כמותו רבו ושמעאל כ"ג וסלפעון שסוף מין בחש רמו לקוסר ספיל סגורל לדעת מני וסרוג ראשון : לדר מעון • לסק"ס : בת בליעל • בת סמלך : תואר יופיו • של ר' ושמעאל כ"ג : להעמידה • לעכב מיתתו : נאץ • טאס : הדומים • שמוס וזקן : לסרק • לגרר • מבית קולמו

בְּחִבְלֵי זְמוּרוֹת בְּרָכוּ גְלָמוּ • וּסְפוּגִין שֶׁל צִמְר שְׁמוֹ
עַל לְבוֹ לַעֲכָב עֲצָמוֹ • מִיַּד נִשְׂרָף וְסֵפֶר תּוֹרָה עִמּוֹ :
קוֹנְנוּ עִם לֹא אֶלְמָן • כִּי עֲנָוִים הוֹרְגוּ וְשׁוֹפֵף דָּמָן •
לְשֵׁם שָׁמַיִם מָסְרוּ עֲצָמָן • בְּהַרְיַת רַבִּי חוֹצְפִית
הַתּוֹרָגְמָן : רַעְדָה תֶּאֱחֹזוּ כֹּל שׁוֹמְעֵי שְׁמוֹעַ • וְתוֹזִיל
כֹּל עֵין דְּמַעַ דְּמוֹעַ • וְיִהְיֶה לְאַבֵּר כֹּל שֶׁשְׁשׁוּעַ •
עַד הַרְיַת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שָׁמוּעַ : שֶׁחֲרוּגוֹ בְּנֵי
עֲדִינָה שׁוֹמְמָה • וְהָרְעוּ לָנוּ מִכֹּל מַלְכֵי הָאֲדָמָה •
וְהָרְגוּ מִמֶּנּוּ כַּמָּה וְכַמָּה • בְּהַרְיַת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן
דָּמָא : תִּקְפוּ עֲלֵינוּ מִצּוֹת לְהַפֵּר • וּמֵאֲנוּ לְקַחַת
רוֹזֵן וְכוּפֵר • כִּי אִם נִפְשׁוֹת הוֹנִי אִמְרֵי שֶׁפֶר • כִּמוֹ
רַבִּי יִשְׁבָּב הַסּוֹפֵר : יִחִיתוּנִי צוּרֵי וּמַעֲנֵי • וּמְלֵאוּ
כְּרִיסִם מֵעֲדָנִי • וְהִשְׁקוּנִי רוּשׁ וּמֵר וְלַעֲנֵי • בְּהַרְיַת
רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן חֲכִינְאִי : דְּבִרְתָּ בֵּית יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵית
יוֹסֵף לְהַכְרָה • הֵן עֵתָה אִישׁ אוֹרֶם כְּבָה • כִּי הִם
הִסְפִּימוּ לְהַרוֹג עֲשָׂרָה צְדִיקִים בְּאֵיבָרָה • עִם רַבִּי
יְהוּדָה בֶּן בְּבָא : נֶאֱקָרָת חֲלָל בְּכָל דּוֹר בְּכָלִּיּוֹן
וְחָרִץ • סוּרוּ טַמְא קְרָאוּ לָמוּ כְּטוֹמְאֵת הַשְּׂרָץ •
מֵאִין יָבֵא עוֹרֵי לְעַמּוּד בְּפָרִץ • עוֹרֵי מַעַם יְהוָה
עִשָּׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ :

קוּיֵס

אֲמָרָה צִיּוֹן מְצֹאוֹנֵי עוֹנֵי • לְאָרֶץ אַחֲרַת יְצִאוֹנֵי
בְּנֵי • וְאִם נִבְרָו פִּשְׁעֵי וְהַרְבִּיתִי זְרוֹנֵי • אִיהַ
חֲסָדֶיךָ הָרֵאשׁוֹנִים אֲרֹנֵי : וַיֹּאמֶר יְהוָה צִיּוֹן בֵּית
מְנוּחָתִי

אולמו • מכות מדרשו : גלמו • גופו : לעכב עצמו • לאחר מיתתו לסערו :
עם • ירחל : עדינה • רומי : שוממה • מקלל אותם אחר שזכרם חפץ שהקים
שוממם : תקפו • חסרו אותם בלכוסם שנסר מלות ה' • הוני • לומר תורם
שאמרום הם אמרו שפר : וחרץ • ענינו כריתם :
ולאוכי

מְנוּחָתִי סְגוּלַת עַמִּים אוֹתָךְ קָרָאתִי • לֹא אָבִית
לְתוֹכְחָתִי לְזֹאת חֲמָתִי שִׁפְכָתִי • עַל עוֹבְדֶיךָ אֶת
תּוֹרָתִי : אָמְרָה צִיּוֹן תִּקְוֹתֵי אוֹמְלֵלָה • חֲשָׁכוּ מְאוּרֵי
וְשִׁמְשֵׁי אֶפְרָה • בְּשִׁמְעֵי קוֹר יִרְמוּ צוֹעֲקִים
בְּחֻלְחָלָה • הִשְׁבַּח חַנוּת אֵל אִם קִפִּץ בָּאֵף רַחֲמֵי
סֵלָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה הַרְבִּית שְׁקוּצֶיךָ • נִמְאָסָת בְּרוֹב
מַעֲלֶיךָ • בּוֹעֲלֶיךָ עוֹשֵׂיךָ • וּבְגֵדוֹ כֶּה בּוֹגְדֶיךָ יוֹצֵאֵי
מַעַךְ • מִהָרוּ בְּנֵיךָ • מִהָרְסֶיךָ וּמִחֲרִיבֶיךָ : אָמְרָה
צִיּוֹן לְמִי אֲבָכָה תַּחֲדָה • אִם לְשִׁמְמוֹת קִדְשֵׁי • אוֹ
לְגִדְרוֹת הַנִּפְלָא • אִם לֶה צוּר קְדוּשֵׁי • אֲשֶׁר עָשִׂית
כִּלְה • סִכְתָּה בַּעֲנֵן לָךְ מֵעַבּוֹר תִּפְלָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה
הֵן נִלְבַּדְתָּ בְּמוֹקֶשֶׁךָ • וּבְעוֹצֵם בְּצַעַךְ חָרַב מִקְדְּשֶׁךָ •
וְחִטָּאת נַעֲרָךְ • פֶּקֶד צוּר קְדוּשֶׁךָ • יַעַן שְׁטִית
טוֹמְאָה תַּחַת אִישֶׁךָ : אָמְרָה צִיּוֹן מַה אַעֲנֶה וּמַה
אוֹמֵר • כִּי בְרוֹב עוֹנֵי גִילֵי לְאַבֵּל הוֹמֵר • וְעַד
שְׁמֹמֹת מְכוֹנֵי אֶצְעַק בְּלֵב חֲמָרְמֵר • הִנֵּה לְיִשְׁרוּם
מֵר לִי מֵר : וַיֹּאמֶר יְהוָה מִבְּטַחֶךָ נִכְחַד • כִּי צָרָךְ
וְעָרְךָ נִסְדָּרוּ יַחַד • גְּלִיתִי אֲזִנְךָ בְּמוֹרָא וּפְחַד • דְּבָרֵי
הַנְּבִיאִים פֶּה אֶחָד : אָמְרָה צִיּוֹן אוֹיְה לִי עַל עוֹנֵי •
כִּי בְּאֵמֶת וְצָדֵק חֲרָבוּ אֲרַמּוֹנֵי • אַךְ אִם פִּשְׁעֵתִי
וּרְבוּ עוֹנֵי • הֲלֵעוֹלָמִים יִנַּח אֲדָנִי : וַיֹּאמֶר יְהוָה
הַתְּנַחֲמִי בְּגִלוֹתֶךָ • וְאִם בְּחִטָּאתֶךָ הִתְרַבֵּיתִי נֹתָךְ •
לְטוֹבָה אֲזַכְּרֶכֶּי וְשִׁבְתִּי אֶת שְׁבוֹתֶךָ • וַיֵּשׂ תִּקְוָה
לְאַחֲרִיתֶךָ

יצאוני • וקפו ממני : אמללה • ככרתם ואין עוד : קפץ • סגר :
מעליך • מעשך סרעוס : סבת • כסית : הומר • כחלף :
מכוני • מקום מושבי • נכחד • כחבא ואין עוד : נוסרו • כקטלו :
לא Tahaniot 31 עלתם

לאחריתך: ויש קינס

לשכינה עלתה וילדה בי רבתה אללי לי
 אויה לי: לשרפת תורה שאו קינה
 מרה אללי לי אויה לי: לבתי כנסיות ובעלי
 תושיות אללי לי אויה לי: להרג בחורים
 ושחיתת הכשרים אללי לי אויה לי: להרבן
 מקדשים שאו קינים קשים אללי לי אויה לי:
 להרות ומניקות נפשותם שוקקות אללי לי אויה
 לי: לזונקי שדים כי צמאו רמים אללי לי אויה
 לי: אוי לעוצם הרבן לתינוקות של בית רבן
 אללי לי אויה לי: קינס

אללי לי ארלי על רוע מעללי אללי לי אללי
 על שבי עורלי: איכה כלו בינון חיי ובל
 בלי שם בי ידון הייתי כעבד והם מושלים ולא
 אדע מי לי אדון: זה רודה וזה מרדה וזה עושה
 בעברת זדון: אוי לי אמי כי ירדתני איש ריב
 ואיש מדון: אללי בכזה אכבה לילה ויומם כי
 ארכו קצי שבירי: למה לא מרחם מותתני ותתי
 לי אמי קברי: כי חרפת אדם לוקח כל הנקרה
 בשם עברי: נחקה מכותי אוי לי על שבירי: אללי
 גדה הגדני מדבאי ודרבי בגזית גדר פתאום
 גרי ככה ושמשי בעוד יום קדר: גלה כבוד
 מישראל לא תואר לו ולא הדר: עין שמשי

השך

עלתה מסכוכים: לשרפת תורה שרפס אויב: מקדשים כית
 א' וכ': שוקקות רעות:

בלי שם ככל וכוזי: ידון ישפוט: רודה מושל: איש ריב סככל
 מריבוס עמו: ורדכי סגר דרכי כנוית לעכב תקאולה לכא ולקוור
 ושראל

חשך ומאורי קדור קדר: אויה לי כי גרתי
 משך שכנתני עם אהלי קדר: אללי דמה כבודי
 לחציר גנות שישב לפני כל חציר: כסוחה
 השלכתי ואחי דומן לכר יציר: קראו אחרי
 שלחו מגל כי בשל קציר: אללי לי כי הייתי
 כאספי קיץ בעוללות בציר: אללי

קינס להרכ סכולל כמוסר"ר משה ככמהר"ר מרדכי זכות ולס"ס

דודי נהפך לבי נשפך היה רוח נזעף נכאב על פי
 יקשה שנוי מעשה לא מן השם הוא זה אדאב
 איך לא נסמן מול אב רחמן ישם חדש זה הוא החדש
 אב כי נגרשנו כי נגזרנו ויחזמים הדיינו אין אב: כי
 וקר נעים לו נענועים גם כי ישנה אכיו ישא ולגדול
 בן חוק אל תבן אב שמחר יפה עשה איך אב עלום
 עושה שלום רחם אב ער בנים נשא איך לא ימד
 איך לא ילמד קר וחומר מבני אב: כי ישר משפט
 איך לא נשפט כי צדיק הוא צדיק דינו הן הוא ידון
 הוא בעל דין גם יעיר כל איש בעינו אם עוינו הוא
 אבינו הנה אין אב מעיר בבנו מה בינינו לשכנינו
 מהנזעיל כי יש לנו אב: כי הן אב נקרא בדבר הורה
 בין המוליד בין המגדל אף המורה אב יקרא לעשות
 נפש הוא משתדל צור עשנו גם רבנו הורנו דת וכרב
 גדל

ושראל לארלו: קדר חשך: כסוחה חתוכים: דומן אשפס: מגל שם
 כלי לקדור הקמנו רמו לכרותם

איך איך חשך זה אב לא היה לסימן לאכיוו שבשמים: ולר ולר:
 נענועים אשר לו פער ולכן אין עושה טוב: ולגדול ולגדול

גם כן נאמר אב שמחל על כבודו כבודו מחול: עילום עולם: איך
 איך ה' לא ולמד ק"ו מהאב חסומי לרסם עלינו: הן חסם האל הוא סדיון
 סוף סכעל דין וסוף העד וסם כנר משפט וושר: המגדל אף מי שגדל
 ככוס

אויבים באנו . הם משלו בנו . אוי מה היה לנו : החפך
 תלויה . בנוי לתלפיה . אויה . השונאים קנו . בו בית
 אליל בנו . אוי מה היה לנו : זונה ונכריה . באת מקום
 רעה . אויה . ובני זנות זנו . שם שוקמים לנו . אוי מה
 היה לנו : כל תאורה נהיה . לא כן לגוי נהיה . אויה .
 כי אל נמשנו . ובאף נחצנו . אוי מה היה לנו :
 ולשעוריה היתה יפיפה . אויה . חרפה לזרעינו . לען
 לצרינו . אוי מה היה לנו : תורה ורגשיה . התנצחה
 עדיה . אויה . רוב זרעים בנו . מדת ורין פנו . אוי מה
 היה לנו : נפשי ברוב עניה . צופיה והומיה . אויה .
 עזליה . לבנות שלישיה . אויה . אז כל משנאינו .
 יאמרו ויתענו . אוי מה היה לנו :

קינה אחרת

גזל נגזר וזל . דמע בנהי קינים . מוול יאור . נורד
 מכל קינים . בבכי אונים . אף בשאונים . ובאין
 אונים . יפעה תועה . נלאה ינאה . עד בי ינאה . הם
 בשנים . ער פי רוב השנים : ינאס מורט שורט הורט .
 נכחד ובלתי אבר . הכרת פארת פרת . השלך אר כל
 עבר

צביה : ועם : החפך . כספך ממנו סקום : תלויה . המקדש : השונאים .
 עשו וישמעאל : בו . כליון : זונה וכו' . סגוים סס : רעה . ישראל :
 לנו . ל' לוכס : נהיה . כשכרס לנו לא כן לגוי : ולשעוריה וכו' . אותם
 סתתם ופועים עתה סוף לשעוריה רייל שכל רואים יפתרו ויכסלו מאד :
 עדיה . תכשיטם : שלישיה . בית שלשי :
גזל . יוכס קטנה רמז לזרעל וכנול מן סאומות : יזל . יטוף : קינים . ל'
 קינס : מוול . אותה סוף שכל מולו רמז לישראל וכן כורד דהיני
 פט וכר : קינים . מל' קן : אונים . סוף ענינו חכל וסב' ענינו כח : יפעה .
 ילעק : תועה . ישראל שסס תועים מגוי אל גוי : נלאה . ישראל סקקראים
 ססלסס : ינאה . ינדל ככבו עד וכו' : מורט . ישראל סכקדלו כפי אום
 מסרשים עם ממוסד ומורט : שורט . לשון ושרט לכפס : הורט . כעקל :
 נכחד' . ככרת : אבר' . ככף : פארת פורת . ענף ססיס פורת סכרת : שבר' .
 סוף

עבר . וכאיד שבר . ככלי שבר . בלתי שבר . עלפה .
 עד אין מרפא . נרפה נספה נכפה . בידי מונים . נמפר
 עשר מונים : ינאס זרים בורים תורים . אף גוזלי עולות .
 זרים מזכרים שרים . צרים בלתי עולות . עיני כפזות .
 קזמן כפזות . ומנע כפזות : צרה . בלתי צרה . אקרא אר
 צור נורא . אר פיר יונים . יחיש פדיונים : אקרא

קינה אחרת

מנודריך מועיר כנוד . בא לך להתגדר בחרבניך . ועף
 ורתמרור לב ורס עינים . כן דברו ער לב
 ירושלם : שואג ענה עני ואיך תרמי : מה תישני אמי
 ותרדמי . שורי מחונן כך עפר רגלים . רתעוררי קומי
 ירושלם : הנה פזוריק בחילך חרו . וכרית שלומך יום
 ליום ישארו . צופים לעת על יד בנו אפרים . יציר יהוה
 את ירושלם : זועק לבכם איך כלילת יפי . תהיה מנהלת
 בשקוץ דפי . איך משכחיה הם כצולת מים . יציר יהוה
 את ירושלם : כל מקדשיה עד יסוד פה ערו . פה שוכני
 בתי קרשות גרו . קנאה לכוש וזכר גרון שמים . לבני
 ארום

סוף ענינו לרס וסב' משרט שר נס סוף ור'ל חרס סכסכר וסב' כשין סמלות
 ענינו הקום : עלפה . ל' סתעלפות : נרפה . חלוש : נספה . ככרת : נכפה .
 ככנע : מונים . סוף כושאים וסב' פעמוס : זרים . תורים וכו' ווכס ססו
 קרכים עולות עכשוו סאין עוד וסרלל כארלו קונים אותם סורים לסס
 וסורום סאלס מזכרים סרי ישראל סכפלו כירס וסאויכום לריכ סס וולתי אל
 מעלות כלומר לגדולים : עיני . כוכרי לזמן שסמעו אוכי קול חתן וקול
 כלס עיני כלות וסל אל מנע סוף סרסס מכא עוד עד סקקרא כלתי לרס
 וגו' : אל פיר . אל סכר יונים וסס ישראל כף יחיש אל פדיונים :
מנודריך . מאכשוס סגלו ממך : להגדר . לגור : ועף . לו זעף
 וכו' : ורס עינים . רמז לרמעות : שואג . ענה עכו
 סשואג : תרמי . תסקוי : אמי . ירושלם . ותרמי . ל' תרמס : שורי .
 ראי סלכו ממחין כך וכו' : פזוריק . וסרלל ססלכו פורים : בחילך . ככרוב
 כלעערו נס סס : צופים . מקוים : בנו אפרים . מסוין כן ווסף : מנהלת .
 אף סספוק וסמכאל סלס יסוים סקין ודופי כענין ויכקלס כלסס : משכחיה .
 ססלס

אדום את יום ירושלם : וברחמים הפקוד ניה קרשך
האם בציון געלה נפשך : צור חזקה על לב ועל כפיים
איך לא רחם את ירושלם : תקוף עלי ציון פרוש הנדך
קבץ לתוכה חיש בני חילך : צוה שאי כעזו כבמצלותים
קולך מבשרת ירושלם : בגאון יהוה צחלי ורני : כי חלפו
למו ימי העוני : כלם לגיל יבפלו כפלים : ערוזי בכל לב

בת ירושלם : קינה אחרת לחברון

מהלל ישם האל אקרא : ורוב חסדו אשיר ארון מפלטני
מכל צרה : בלב היס גם בשרון : ומורי ררך
הישרה : לחבל בלב בן הצרון : מקום אברהם בו שרה
בקרית ארבע היא חברון : שלומות עיר זו נסתרה : עדי
צאתה מיד עפרון : אשר בה אורח במערה : לנן ערן
לבני כשרון : ועל בן הצור חזקה : לתתה לאבות
דורן : ונוד כי תמות שרה : בקרית ארבע היא חברון :
הלא מאז היא הסגרה : לעיר מקלט לבני אהרן : תנה
נא אל חי נזרה : למפלט לנו מתרון : ועל צרים צוה
עברה : בתמרון ובערון : ויהוה חטא תמוט סרה : בקרית
ארבע היא חברון : זכות אבות תמה ברה : לפניך העל
זכרון : ולבניהם תהיה עורה : רעם רועם בבני מרון
רצם מתחזקים בתורה : בשור ובכפן ובחסד : והניקה
בנים צרה : בקרית ארבע היא חברון : יצו חסדך לבנות
בירה : ושוב בנים אל בצרון : יחזור ישראל בגבורה

בכל

סלום שלח סוף כלולת מים שאינם שקטים לעולם : געלה מאסה : צור
אתם ספור סמוק אותם על לב ועל כפיים און וכי : חלפו עברו :
ארון : ל' רעם : בשרון : כעמק : לחבל : לחלק כלב וסוף חברון :
ארה : כך אמרו שמן סמנעם יש דרך לנן ערן לכני כשרון רחל
לדוקים : חוקירה : כרם : רודון : מנחה : רעם : רעם אותם אתם הרועם
סלהם : בבני מרון : כלאן סעוכרות ע"י מונס : כפן : רעב : צרה : האומה
סמושלט עתם כאיו סוף לרת ישראל : כירה : כ"טמק : בצרון : מקום
סמכלר

בכל טובה ובכל יתרון : בגו דוד שר המשרה : תנה על
עלמך פטרון : ואז יצור חצר שרה : בקרית ארבע היא
חברון :

יש מקוננס קינות אלו : לתמנוד אלם אזכרם

אננו ספרו בכי והתאבלו : כי חרלו פרוון בישראל חרלו :
ועל הוד והדר אשר קמרו : וממקדשי תחלו : בזאו
עדתי ועמכם מקונני : ובמספד מר חליו עד רוב יגוני
ואבל בכד הרבו בחורי ונקני : כי באו זרים על מקדשי
בית יהוה : גם זה לעומת זה הנם שועים : וקיללת אנלים
קולם משמיעים : גען כמפלתם היו אחים ורעים : הפית
הגדול רססים : והפית הקטון בקיעים : דמעות שועתם
יקול צעקותיהם : הנה הנם על מדרגת עדיהם : כי אין
מכאזב כמכאובם יאמרו שניהם : יהנו עדיהם : הפית
הראשון יצעק אזי פי בתפון : לדבר יהוה ניעכה מבלי
מוזן : חסרה משא ונאום ויבא כס רזון : גם נביאיה לא
מצאו חזון : ויען השני ברדת וחלחלת מתנים : לשמע
מבתי הצלנה אננים : על דת אשר נהנה במחולת מתנים :
אשר ברתו לשנים : זאת גדלה על אנהותי : ועל זאת
אמר מכל מכותי : כי בשתי תורות השו מחקיתי
מצותי חקותי ותורותי : חור הראשון אשכיתר : מפי רזון

כשופר

סמכלר : המשרה : הגדולה והמלכות : פשרון : מושל וסוף משוח כ"ד :
הצר : ספר שעה מושל בקרית ארבע וכו' :

קמרו : יבשו כלומר הלכו להם : תחלו : סחולו לכות : שועים
לועקים : אנלים : שם סחר בהרן מואב כענין ס' עד אנלים
וללתם : הכית הגדול : כית ס' וסבית קטון בית כ' ורססים סס כקעים
קעים : על מדרגת : כמקום : בחפון : כמ"ש ו"ל וסקוד ס על הרעם
ספקדים כ' שנים למספר וכושכתם : נרעה : כי לא על הלסם לכרו יקום
סחרם כי על כל מולף פו ס' וכו' : משא ונאום : סכבואוס : השני
כ"טמק השני : במחולת המהנים : כמעמד סר סני : ברתו לב' : עשו
סחורם כב' תורות : רזון : שיר : הארון : סנגנו קו גלם כומן בית ס' :

מוקד

בשופר ארים קולי ואקרא בנרון . יאהה כי העיר יהות
 פי כל חרון . על אשר שרח ידו על הארון : מרם יבכה
 מוקרי שפכו סוללה . על ביתר צעק השני בקול המודה .
 ויהרגו בה רבבות בדי חמלה . היא העיר הגדולה :
 יקונן הראשון בקול עגומים . כבודי נלה ממני בחטאת
 ואשמים . אם אנישה אפור לא יעגוני ממרומים . עד עמוד
 בנה לאירים ותומים : כי מי כועס יערוך לועמי גם אתה
 ראשון לא תשוה לחרבני ולתומי . כך בא בכלי ובי בא
 יוני ורומי . כי שתים רעות עשה עמי : לבבות ימסו ומים
 יגרו עיני . אמר ראשון וארמטה פני . כי ברח אריאר
 אוכל שמיני . ותצא אש מדפני יהוה : מעיר מתים ינאקו .
 בחרב אחיהם ואיביהם שחקו . בתוך היכל חרב איש
 ברעהו רחקו . איש ברעהו ירבקו . נהי אשא ויליר
 במבכירה . על כמותו לא היה ולא נברא . בכיתי
 ובחומתי שמו צרה . וישם את פסל האשרה : סער האתוך
 ראשון אם תבינה . צרתי תשבח צרתך ולי תשא קינה .
 דברו בי כזבים על התורה . ואכרה האמונה . איכה
 היתה לזונה קריה נאמנה : ענה הראשון גם כל חלי וכל
 מכה אשר רא נסית חושיכוני הבא . כי באה בת בכל
 בחמה שפוכה . ותאבד כל זרע המלוכה : כי אפתח
 בקול המולה ולא הוה הרים . על אפיסת מלכים בנהים
 ושרים . וממך אשא קולי כי משלו בנו נבדרים . נחלתנו
 נהפכה

מוקרי . כעוד שמים המוקד שפכו האויבים סוללה לכא כעיר ביתר :
 כבודי . השוכנה : ראשון . כך אומר כות ח' לב' : אריאל . אלו של אש
 שמים רבון על המזבח : ותצא . ילא האש וילך לו מעל המזבח : בחרב
 אחיהם . ככית כ' שסיו נלקמים אש כרעהו : במבכירה . כאשם סוללת
 כפעם סא' : צרה . רמו לספל כמו שמפרס וסולך : האמונה . שרכו סתתות
 כמו לרוקים וכיתוסים שלא הים כסם אמונם כמו ספרושים : הר הרים .
 סוף הקול כשמעם כסרים כשאדם כועק : אפיסת . כלם : שפי . סיס לנו
 ויתר

נהפכה לזרים : צדקיהו וכניו יערו על כל מכותיך . כי
 כיום צרתך לא ראיתה בצרת משלך . בחרבני נתקיים
 ולא בחרבנך . יולך יהוה אותך ואת מלכך : קלים היו
 פצעך ופצעו בחוקה . דבני וכתתיני בקח מן הדקה .
 ראשון הגלו בקרוב ואותי הגלו בדרפקה . אל ארץ האויב
 רחוקה : רעותי עליו על צואר באיזן . וכתבונתך שנית
 ערו על ברן . ידמו אחרות והמה ישאו קולם . חרבן בית
 שני טפי חמיר לו : שבעים שנה נגורו להעלות ארוכה .
 למחלתי ולחפוך הקללה לבכרה . ולך נהנו המאות
 בתחלת ממושכה . ותהי המחמה ערוכה : תכבו חרבן
 היכל העיר האומללה . כל יושבי תכל וצבא מעלה . אל
 תהנו דמי לו בככי וילכה . עד יכונן ועד ישים את
 ירושלים תהלה : שלישי מהר תבנה כי רכבך בושש .
 שחה לעפר נפשנו ועצמותינו יבש . השב ארון אורים
 ורוח הקדש . ותיה בית יעקב אש : או יבואו להתפקל
 לאלהים חיים . מאפסי ארץ וממור האלים . כי או יחוקו
 בכנה היהודים . ונהרו אליו כל הגוים : ואמרו לנו ונעלה
 אל הר יהוה כי פה . ישקוט ים צרותינו מועפו . ויסר
 אלהים מעלינו קצפו . וישליך האדם את אלידי כספו : לא
 תכבו עוד ולא תחמו אומי . ואמר אלהיהם ויקרא בשמי .
 מהר אשלח לכם שופט עם חרמי . נחמו נחמו עמי :
 אבינו הגמול הזה קוינו . אדלי . מי האב גדל הכנים .
 לעשות בהם נקמה . וישפוך עליהם חרונים .
 כזעף גרוד וחמה . לאדמה שם ישבנו . גם בכינו : אכינו
 מה תצעקו אלי בלבם . תלונותיכם באו ערי מצרות
 הושעתו אתכם . בכר יום ואתם ערי . בתסדי ורא
 השגחתם

ויתר ככד : בושש . מאחר לכך : אומי . אומנו : עם חרמי . ושל שנתקתם
 ס' לחם :

השנחםם • שבילי אלתי • בני מה תדיבן ארתי • יצאתי
 אחיכם גרושים • משיריץ ומשבילי • ראיתי כי
 ערפם קשים • הבאתי גרוש קאשטי'לייא • ושיצ'לייא
 ארא'גון • גראנא'דה עולתי • אללי ואם אנחנו חטאנו • איה
 לך חסדים • ואם באף גרשחנו • אמור מה חטאו הילדים •
 דהחסדים אשר בעינינו • ראינו • אכינו הוצאתי אתכם
 גרושים • מארץ שבי אר צביה • ראיתי ערפכם קשים •
 ולא הקשבתם לישעיה • וירמיה על זה לא • רחמתי
 עוללי • אללי דמינו אלהים חסדך • אחר שעברו במה שנים •
 כל היום תחדש עדיך • הואת מדת אב על בנים • ראש
 פתנים וגם לענף • שתינו • אכינו בוחן לבות אדם •
 וכליות וקרביהם • בטרם בא יום אידם • הן הפרתי
 חסריהם • ובחטאייהם הלא לקחתי • עוללי • אללי דנת
 לענות הנשים • בתולדות וגם בעולות • והפשיטום
 המלבושים • ועזבו אורח מגולות • ימים וילדות ויצי
 לחרפה • היינו • אכינו אתם מריתם הורתי • ועברתם
 אלהים אחרים • ואני קנא קנאתי • והשקרתי אתכם מי
 חמרים • המאדרים על הפלים • מענני • אללי האם אין
 מרפא וארוכה • לכל מכאזיני • לךר עם יש מלוכה •
 לנו נפל הוד כבודינו • אויבינו • שממו את • מירחנו • אכינו
 הנה גם אני בכבודי • בחוד עם בני הגולה • ושחחתי
 לכם הודי • בכל זום ובכל לילה • לקחה ובכל שבי •
 עוללי • אללי אם הרבו פשע ועברה • עמד צאן מרעיתך •
 הנה יד יהוה הויה • במקנה ערתך • מצותיך ותורתך •
 הרפנו • אכינו ירעתי שמי מחלר • בגוים ובלאומים
 וסגולת בהנים ולוים • צהיקים ישרים ותמימים • יחד
 שוטמים

סירתנו • ארמין שלכו •

סמנואלה

שוטמים • ויציין נוטרה עדר אהלי • אללי זכור תזכור
 אבותינו • ושחך לנו הגאולה • ואל תפן לרשענו • ונפשנו
 המגאלה • הגדולה לך אדונינו • אכינו הנמול הורה
 קוינו • אכינו אני בעצמי ובכבודי • אכתיר כתר לאומת
 ואכנה בית הפארתתי • בימי שנים קדומה • ובנעמרה
 אעיר זמר • על נבלי • וכעומם • קינם חסרת
 מי האב ייסר בנו • ביסורי נקמה • וישפוך עליו חרזו •
 בעזו אף וחמה • לאדמה שם ישבנו • גם בכינו • אכינו
 איכה תאמר בן בני • נגדי תצעקון ברננות • הורה נתתי
 בסיני • אותה עובתם בעזות ההיתה כזאת • הלא מירכם
 לא עלי • אללי ידענו צור כי זנחנו • נועם תלמוד תורתך •
 זכור כי עפר אנחנו • לא נעלם מיריעתך • במדתך • לא
 סלחת אם העינו • אכינו שוב למען רחמך • רחום אלתי
 הצבאות • סלח כרוב חסדיך • פשעים וגם חטאות •
 לטובה אות • עשה כי לך קוינו • אכינו יצאו אחיכם
 גרושים • מארץ צבי אר שבירה • ראיתי כי ערפיהם
 קשים • הבאתי גרוש קאשטי'לייא • ושיצ'לייא ארא'גון
 גראנא'דה עולתי • אללי הרסת בעברתך • מבצרי בור
 יהודה • ושרפת אדמתך • וגם בית העבודר • לחמי
 תודה • לא רצית מידנו • אכינו חרבתי בתי מקדשי •
 בעבור חטאתכם • אשר אמרתי לקדושי • ושבנתי
 בחוככם • בעבודתכם • אמר הנביא אללי • אללי אמרת
 ציון מה פשעי • ואף כי חטאו הבנים • עקרת את חזק
 סלעי העצים והאבנים השכנים • קול נתנו במקדשנו •
 אכינו ציון במשפט תפדה • כי שרתה ברין עם האר •
 לא

הטנואלה • סמנומאס • נבלי • כלו סכל •
 ככח • בעזות • כמות פנים • שרתה • כלחם • תחרש • לא
 יעשו עוד עליך מלאכת סורוסם כמי סקללם ליון שדס תחרש •
 מקוללכו

לא תחרש עוד בשדה . עת ישועה לישראל בנינו
 אריאל . תראנה עיני קהלי : כמון ושלל קינס חרות
 על שוד היכלינו . ועל חרבן בית מחוללנו . בכר
 משכנות גורנו . נתן במר קורנו . אוי מה בא
 עלינו : נתן יום הוכן מטבח . למשרתי מזבח . ודם
 קרבנות זבחינו . נערב בדם חלקנו : אוי מם יום שפך
 דם עברי אל כמים . נמס כל לב רפו ידים . ספו עישי
 מלאכת שמים . על אלה חשכו עינינו : אוי מם מצורה
 לקים בפה עלינו . על בטול דת פלינו . אחרי נפלה
 עטרת ראשנו . איך ימלא שחוק פינו : קינס חרות
 ספר אמרי שפר . התפלש באפר : ספר אמרי תורה
 תורה . למה תלבשי כמו שחורה . על כי אני
 בגלות עצורה . ואתמשל באפר : ספר על חרבן פעמים .
 ספדי בת יומים . כי השליך משמים . הנותן אמרי שפר :
 ספר איה איפה חכמיד . מגלים רוי סודותיך . נפלו ביד
 מונרך . הפתוכים במגלת ספר : ספר מהרה חושה אל
 עליון . ובני רביר ואפריון . לשום לאבלי ציון . פאר
 תחת אפר : לשום

קינס חרות

על שבר בת עמי אשא קינה . קינה רבה קינה
 רבה : על ההרים אשא קינה . ביום זה בכל
 שנה . במספר תחת רננה . אבכה יומי : על שבר
 מי יתן עיני מים . ואשא אוי על שפים . כי אש
 נפלה

מחוללנו . כורחנו : מטבח . סרינס : למשרתי . לכנסים : ספו .
 תמו : מצורה . מלום לקיים מם שחומר חס"ו חן ומלא
 שקוק פיכו :
 סס' . סכל חמרו חמרו ספר וסוף ס"ת : התפלש . סתנולל : בת
 יומים . ע"ש שניתנס תורס כיום ס" : רוי . סתרי : מונרך . כונשך :
 שערורס

נפלה משמים . על בת עמי : על שבר למה מרחם
 יצאתי . לשוש אויבי על רעתי . ארור היום אשר
 באתי . לעולמי . על שבר קדשו צום ועצרה . על
 אבידת הנמרא . אוי כי שמה ושעוררה . עשו
 עמי : על שבר צרות רבות סבבוני . כל האמות
 קללוני לחרפה ובוז שמוני . אוי לי אמי : על שבר
 אוי לי אמי נחלה מבתי . כי עזבתי את נחלתי .
 ונטשתי את משפחתי . את מקומי : על שבר זכור
 יהיה מה היה לי . ואל תדין אותי כמעלי . אבכה
 יומי וגם לילי . ובעת קומי : על שבר רחם עלי אלי
 צורי . כי שש אויבי וגם צוררי . ואין מתום בבשרי .
 נכחד עצמי : על שבר רחם על עמך אלי . ושלה נא
 את גואלי . ולעניה תאמר צהלי . ונחמי : על שבר
 ונגינות תחת קינור . ושמחה תחת שאננות .
 ורננות תחת יגינות . וזה לחמי : ורננות
 הנותן בים דרך . ובמים עזים נתיבה : יחיש
 ישועתנו . ואת יריבנו ריבה : וגם את
 אחריתנו . מראשיתנו הטיבה : השיבנו יהוה
 אליך ונשובה . בפתוב השיבנו יהוה אליך ונשובה
 חדרש ימינו בקדם :
 עד אנה בכיה בציון מספר בירושלם : תשוב
 תרחם ציון תבנה חומות ירושלם : כפתונ
 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה פי בא
 מועד : ונאמר ופרוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה
 ושמחת

שעורה . דבר סמפוד ומנסיל : מתום . רמאס : נכחד עצמי .
 כשפת כמי :

לחמי

וּשְׁמַחַת עוֹלָם עַל רֹאשׁוֹ שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיֶגּוּ וְנִסְפּוּ יִגּוֹן וְאַנְחָה :

ואומר קדוש דסוף פתור לדתא עלמאן ססוף כלל תשעה באב דף ק"ט ע"א :

קיום שאומרים לפני המזבח

אֵל תְּהוֹם בַּת עֵינֶי • עַל נְזַרֵי וּגְאוּנֵי • כִּי גָלָה מִמְּנֵי :
אֲרַחֵיב בְּנַפּוֹל רַגְלֵי • בְּנֶשֶׁךְ קָרַחְתִּי • וּבְיוֹמֵי וְלִיָּרֵי •
עַל לַחַי דְּמַעְתִּי • אֵיזן מִלָּה בְּלִשְׁוֹנֵי • כִּי גָלָה מִמְּנֵי : אוֹר
בְּהָי אֵיךְ אֶפֶר • אֵיךְ שִׁפְל כּוֹכְבוֹ בְּלֵיל צָרָק אֵיךְ נִהַף •
אֵיךְ גִּחְדָּף מַצְבּוֹ רַב אֶקְלֵי וְיִגְוֵי • כִּי גָלָה מִמְּנֵי • מִלֶּאדָּךְ
מְלִיץ וְלִיץ • לִפְנֵי אֵל חַיִן עֲרִבּוּ • וְיֹאחֲזוּ צְדִיק הַרְבּוּ • בְּאוֹר
פְּנֵי מַלְכוֹ • נֹאס אֲדַנִּי לֵאלֹהֵי • סִירָה שֶׁב לְיַמֵּינֵי • בְּנִים אֵל
דָּוָר אֲתֵרוֹן • כְּתִבּוּ וְאֵת זְכָרוֹן • לְשִׁבְרוֹן הַרְחוֹת • וּבְנִסְוַע
הָאָרוֹן • אָרוֹן קִדֵּשׁ הַחֲכַמוֹנֵי • כִּי גָלָה מִמְּנֵי :

קיום לסוף ספר תורה

עַל הַיְכָלֵי אֲבָכָה יוֹמָם וּלְיָלָה • וּלְתַפְאָרֶת צִיּוֹן עִיר
הַהוֹלָלָה : וּלְתַפְאָרֶת בְּכֵי תַמִּיד עַל חֲרָבַן פְּעַמִּים •
אָרְצָן צְבִי צְבִי יְרוּשָׁלַם • וְעַל עַמָּה אֲשֶׁר הִלָּךְ
בְּגוֹלָה : וּלְתַפְאָרֶת בֵּית הַתַּפְאָרְתִי שֵׁם אוֹיֵב לְשִׁמָּה •
הוֹשִׁיבֵנִי בְיַדֵי נְבִיוֹת וְשִׁמָּה • עַל זֹאת אֲבָכָה תַמִּיד
בְּקוֹר יִלְלָה : וּלְתַפְאָרֶת סִפְדֵי תוֹרָה כִּי חִלְלָה תַפְאָרְתָךְ •
נִפְל גִּזְרֵךְ מֵיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּיתְךָ • וְשָׂאֵי קִינָה עַל
אֲהֻלֵיבָה וְאֲהֻלָּה : וּלְתַפְאָרֶת חֲזָקוֹ עַמִּי מְהֵר אֲבָנָה
דְּבִירְכֶם

אֲרַחֵיב • ככפול רגלי ארחיב קרחתי ככשר חס אשר אתר לעשר שנים
ובכזה לעוף עד סוף סגליון סמוך לבגל האש ומרוכ
סחוס ומרעו ככפלו ותפול כופתו וישאר קרח קרחות רחכות : בליל • ספר
אין כדף כלול כלומר כחשך : לארונֵי • מלך המשיח : החכמוני • שכו לוסות
התורה מנקימות פתי :

פְּעַמִּים • כות ראשון וכות שני : נביית ושמה • ארוס וישמעאל :
אהליבה ואחלה • נחלל ווסוס :

יקותאל

דְּבִירְכֶם • נֶקָם אֶלְבֶּשׁ וְאָשִׁיב אֶת שְׁבוּתְכֶם • תוֹךְ
הַיְכָלִי • אֶשְׁכּוֹן כְּבִתְחֻלָּה • כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה
וְתִהְיֶה : כִּי מִצִּיּוֹן

סִפְדֵי וְהִלְיֵי תוֹרַת יְקוּתֵיאל • וְחִגְרֵי שְׂק וְחִבְל
עַל גּוֹלַת אֲרִיאֵל • חֲשֵׁרוֹים בָּצֹעַר בֵּין אָרוֹם
וְיִשְׁמַעְיָאֵל • בְּכִי עַל הָרֶג עַם קְדוֹשׁ עִם הָאֵל • כִּי
אֶכְלָה חֶרֶב שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל • סִפְדֵי וְהִלְיֵי תוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה • לְאָרְצָן יִשְׂרָאֵל לְאַרְצוֹת רֵאשָׁה • וּרְבֵי
הָעוֹנוֹת שָׁמוּהָ כְבוֹשָׁה • בְּכִי עַל הַר קִדְשׁ •
וְשִׁמְמוֹת הַהַרְיָאֵל : כִּי אֶבְלָה סִפְדֵי וְהִלְיֵי תוֹרָה
הַתְּמִימָה • עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּאוֹר זָרִים שָׁמָּה •
שְׂלַחְוָהוּ כְּאֵשׁ בְּעַבְרָה גַם חֲמָה • בְּכִי עַל זֹאת
בְּכִיָּה דְּמַעַ בְּהוֹאֵל : כִּי אֶכְלָה

קיום על הספר לחן שחרית

קוֹמֵי וּסְפְדֵי תוֹרָה • וְעֲשִׂי קִינֹת זְכִירָה • בְּתַשְׁעָה
בָּאֵב יוֹם צָרָה • וּמְהוֹמָה וְיּוֹם עֲבָרָה •
בְּיּוֹם אֶף כִּי חָרָה • וְנִחְרַב דְּבִיר וְעוֹרָה •
צַעְקָה גְדוֹלָה וּמְרָה • זֹאת חֲקַת הַתּוֹרָה : שְׂאֵלֵי
נָא בְּרוֹב מַגִּינָה • אֵיךְ מְחִינָה שְׂכִינָה • וּבֵית
לוֹיָהּ וְרוֹכְנָה • וְאִיפָה אֲנָשֵׁי אֲמוּנָה • וְאָנָּה פָנָה
אָנָּה • הוֹדַע עִיר הַנְּאֻמָּנָה • אֵיכָה הֵיטָה לוֹזְנָה •
מִקְדָּשֶׁת רֵאשׁוֹנָה • לְזֹאת לְבָךְ מֶר יְקַרְא • כְּמוֹ לֵב
אִשָּׁה מִצָּרָה : צַעָה אֵיךְ רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת • וְאִיפָה
סַגְהָרִיד

יְקוּתֵיאל • משיח : גולה אריאל • סגוליס סוף יושבי ורוסלים :
ראשה • כמו חכן סחאס : בהואל • ככל לב :

דְּבִיר • ק"ס : מקדשת ראשונה • שכתקשם לס' מקדס : מצרה •
אשר לר לס כחכלי סלודס :

יועס

לג 33 Tahaniot

סְנֵהֲרִיק • וְאַנְהַ הוֹלְכֵי נִתְיבֹת • לָנוּגָה זִיו
 זְהַרְיָ • וְאִיפֹה עוֹרְכֵי תְשׁוּבֹת • לְשׁוֹאֲלִים עַל
 סַחְרִיק • וְלִאֲלָפִים וְרַבָּבוֹת • דּוֹרְשֵׁי סַחְרִיק • בָּדָם
 בְּגִלּוֹת עֲצוּרָה • הָלֵכוּ בְיַד בְּנֵי צָרָה : צַעֲקָה אִיחָה
 עוֹשֵׂי זְבַחִים • וְאִיפֹה עוֹשֵׂי שְׁמָנִים • וְאַנְהַ עוֹרְכֵי
 נִתְהִים • וְסוֹד לְחֵם הַפְּנִים • בָּא רֵב הַטְּבַחִים •
 וְהַרְגוּ אֲבוֹת וּבָנִים • וְאַנּוּ וְאַבְדּוּ פִתְחִים • אֲשֶׁר
 אָז עָרְכוּ הַסַּנְנִים • כִּי אֵל חָרְבוּ קָרָא • וְחֲצִי אֵפוּ
 יָרָה : צַעֲקָה

וְתוֹחוּ סַחְרוֹן סַפֵּר הוֹרֵם כּוֹרְעוֹ וְאוֹמֵר

בְּמִקוֹם אֲשֶׁר־יְהֵם • אֵיכָה זָהָב יוֹעַם : בְּמִקוֹם
 נִדְרָו הַמוֹנִינוּ • נִפְלְרָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ :
 בְּמִקוֹם הַעֲטָרָה • רֹאשׁ פְּתָנִים וּמֶרֶה : בְּמִקוֹם מָפָה
 יָפָה • וְחֹסֶר צְעִיפָה : בְּמִקוֹם יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם •
 יְקוֹנְנוּ מֶר כַּפְּלָיִם : וּבְמִקוֹם זוּהַר חֲזוֹתֵם • שֶׁק
 הוֹשִׁית בְּסוֹתֵם :
 בְּמִקוֹם יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם • שְׂמוֹ עַל זֹאת שָׁמַיִם :
 וּבְמִקוֹם וְתַגֵּל הָאָרֶץ • לְפִי יָבֵאֵב וְבוּ יָבֵא
 קָרִין : וּבְמִקוֹם יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן • מְרֵי שִׁיחֵי יְרֵדֵי
 אַחֲזוּ רִפְיוֹן : וּבְמִקוֹם תַּגְּלָנָה בְנוֹת יְהוּדָה • הַיּוֹם
 אָנוּד וְאֶת־נֹדְדָה : וּבְמִקוֹם עַל הַפֶּלַיִת תִּגְדַּל • אָנוּ
 רֹאשֵׁי וּמַבְכֵי לֹא אֶחָדֵל : וְנָהִי אֶחָדֵשׁ בְּמִקוֹם
 וַיִּתְקַדֵּשׁ • עַל שְׂמֹמֹת קִדְשׁ וּמְקֻדָּשׁ : בַּיּוֹם זֶה
 מִן סֻעָרָה אֶקְרָא • בְּעוֹלָמוֹת שֶׁבָרָא : וְלַהֲרַבֵּן בֵּית
 אֵל

יּוֹעַם • חֵד : קָרִין • כְּרוֹתֵם : אָנוּד • אֶקוֹנֵן : אָנוּד • אֶקְרָא : וְלִמְפַקֵּר •
 וְלִחְסוֹרוֹן : לְוִיחָה • כְּבוֹס וּלְלֶתֶם :

וּכְוֹשֶׁתֶם

אֵל נוֹרָא • תְּשֹׁתוּמָם וְתַפּוּג תּוֹרָה : וְלִמְפַקֵּד כְּהַנּוּ
 וּנְבִיאָיו • שְׁלֵא כְרִצְוָנוּ וְכַרְצוֹן יִרְאִיו : כִּיּוֹם תִּקְוִנוּ
 הוּי אַרְיֵאל • שְׁלֵא כְרִצוֹן עָמּוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל : וּמֵעַר
 אַרְזֵן דְּתָנוּ • גָּלְתָה שְׁכִינָה לְחַרְפָּתְנוּ : לֶכֶן תַּעֲזֹר
 לְוִיחָה • בְּמִקוֹם גִּיל בְּאַנְחָתָה : עַד יִשְׁבִּנּוּ אֵל
 גְּבוּלְנוּ • תַּגְּרָה וְתַרְרָאָה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ : עַד יִשְׁבִּינוּ

שלמות הלב א קוראים בתורה כי תוליד כנים ומפטורים חסוף
 חסיפס שהם מעט המאורע: ב' אומרים תלי קדיש על
 התורה ומשוכה קדיש זה מכל הקדושים שאומרים על התורה ובשאר הקדושים
 אומרים אותו קודם שקורים מפתור ובאין אומרים אותו אתר שקראו השלישי
 שהוא המפתור והטעם משום דבשאר ימות השנה המפתור הוא יתר על המנין
 שלרובים לקרות ובאין המפתור הוא מן המנין הנקרא לביכר און מפסיקין ביניהם
 בקדיש שהרי עדיין לא קראו כל חובת סיום ולא נסגרו לקרות רביעי למפתור
 כדי שלא להעלותו לקדושת ר"ח ותו"מ ועוד שאין בו כיעול מלאכה לעם
 ככל מקום אלא כמקום שנסגרו: ג' גולל ספר תורה שלא למעט בכבודו:
 ד' סעולם לקרות בתורה מברך בלשון ברוך דיין האמת קודם שיברך ברכת
 סתורה מפני שקורין שמועה רעה שנתקיימת כעובתיו:

וקורין שלשה גברי בפרטס זו • וסגליש מפתור •

כִּי־תוֹלִיד בְּנִים וּבָנִי בְנִים וְנוֹשְׁנֹתֶם בְּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם
 וְעָשִׂיתֶם פָּסָל תִּמְוֹנֵת כָּל וְעָשִׂיתֶם הַרְעָ בְּעֵינֵי
 יְהוָה־אלֹהֵיךָ לְהַכְעִיבוֹ : הַעֲדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֲבִד תֹּאבְדוּן מֵהָרַע מֵעַל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׂמָּה לְרִשְׁתָּהּ
 לֹא־תֹאריְכֶן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשָּׁמַד הַשְּׁמָדוֹן : וְהַפִּיץ
 יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׂאָרְתֶם מִתִּי מִסֶּפֶר בְּנוֹיִם
 אֲשֶׁר

פירוש רש"י

ונושנתם • רמז לזכר סגולת ממנה לסיף תק"כ שנה ממנין וכו' שנתם
 ושאר הקדושים והגלים לסיף תק"י והקדושים כ' שנים לכושנתם
 כדי שלא יתקיים בהם כי אבד תאבדון ה"ש ועקוד ס' על הרעה וגו' לדקם
 געש עמנו שמוסר לסיבא כ' שנים לפני זמנא: ה' העדותי בכם • סגנו
 מזמניכם

אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אִתְּכֶם שְׁמֵהּ : וְעַבַדְתֶּם-שָׁם אֱלֹהִים מִעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עַץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא-יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאָכְלוּ וְלֹא יִרְיָחוּ : וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכֹל-לְבַבְךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ : (בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוֹךְ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וּשְׁבֵת עַד-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹל : כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיחֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת-בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : כִּי שְׁאֵל-נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר-הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמֶן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶדְמָס עַד-הָאָרֶץ וְלִמְקֻצַּה הַשָּׁמַיִם וְעַד-קִצְרָה הַשָּׁמַיִם הִנְהִיחָה כַּדְּבַר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמָע כַּמָּהוּ : הִשְׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ בְּאֲשֶׁר-שָׁמַעְתָּ אֶתְּהּ וַיְחִי : אוֹ הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְבוֹא לְקַחַת לוֹ גֹּי מִקֵּרֵב גֹּי בְּמִסַּת בְּאֵתְּ וּבְמִוְפָתַיִם וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֻקָּה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה וּבְמִוְרָאִים

מזמנים לקוות עדים שהתירו כהם : ועברתם שם אלהים • כתרגומי משקתם עובדים לעובדיהם כאלו אתם עובדים להם : לא ירפך • מלשקזיק כך כדויו ול' לא ירפך ל' לא יפעול הוא לא יתן כך רפיון לא יפרוש אותך מאללו וכן אחזקויו ולא ארפכו שלך ככקר ארפכו כל ל' רפיון מוסב על ל' משעול ומתפעל כמו הרפה לה הן לה רפיון הרף ממני שהרפה ממני • לימים ראשונים • על ימים ח' : ולמקצה השמים • וגם שאל לכל הכרואים אשר מקפס אל קפס זסו פשוטו ומדרשו מלמד על קומתו של אדם שהיתה מן הארץ עד השמים והוא השועור עלמנו אשר מקפס אל הקלס : הנהיה בדבר הגדול היה • ומשו הדבר הגדול שמע עם וגו' : הנהיה אלהים • הכי עשה כקום שום אלוה לבוא לקחת לו גוי וגו' : כל הסין סללו תמוהות הן לבך הן כקורות כח"פ הכתים הכשמע הססה שמיני : במסות • על ידי נסיונות סודיעס גבורותיו כגון התפאר עליו אס איכול לעשות כן סרו זה כסוון : באותות • כסומנין להאמינן שסוף שלמותו של מקום כגון מה זס כיון : ובמפתחים • סס כפלתות שהכיו עלוהס מכות מופלתות : ובמלחמה • כוס

וּבְמִוְרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ : (אֵתְּהּ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מַלְבְּדוּ : מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָה אֶת-קוֹלוֹ לְיִסְרָךְ וְעַל-הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת-אִשׁוֹ הַגְּדוֹלָה וְדִבְרֵיו שְׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת-אֲבֹתֶיךָ וַיְבַחֵר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֲךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדֹל מִמִּצְרַיִם : לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצָמִים מִמֶּךָ מִפְּנֵיךָ לְהַבְיִיֶּךָ לְתַת-לָּךְ אֶת-אֶרֶצִּם נַחֲלָה בְּיוֹם הַזֶּה : וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַחֲשַׁבְתָּ אֶל-לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מַפְעֵל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד : וּשְׁמַרְתָּ אֶת-חֻקּוֹ וְאֶת-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִטֵּב לָךְ וּלְכִנְיָךְ אַחֲרָיֶךָ וּלְמַעַן תֵּאָרֶיךָ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ כָּל-הַיָּמִים :

ואומר סחון סלו קדוים • והמפטור מברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם הַנְּאֻמָּרִים בְּאֵמַת • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה בְּמִשָּׁה עֲבָדוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ • וּבְנִבְיָאֵי הָאֵמַת וְהַצְּדָקָה : הפטרה

כוס שנאמר כי ס' כלקס להס : הראת • כתרגומי אהזויתא כשנתן סק"ס את התורה פתח להס ו' רקיעים וכסס שקרע את העליונים כך קרע את סתהזונוס וראו ססוף יסודי לכך נאמר אתה הראת לדעת : ותחת כי אהב • וכל זס תתא אשר אהב • ויוציאך בפניו • כארס סמנקהי כני לפסו סכא' ויסע מללך סאלסס ססולך וגו' וילך מאתריסס • ד"ל ויוליאך כפסו כפני אהזונו כמ"ס כנר אהזנוס עשה פלך על ססזכרס כלסון יסוד ססרו כמסס כלסון יסוד ויכחר כזרעו אחריו : ממך מפניך • סרססו ורססו לסריש מפניך גיוס : ביום הזו • עתס כלךר רוסס סיוס :

הפסטה לשחרית תשעה באב

אֶסֶף אֶסִּיפִם נְאֻמ־יְהוָה אִין עַבְדִּים בְּנֶפֶן וְאִין תְּאֵנִים בְּתֵאנָה וְהַעֲלֶה גְבֹר וְאִתָּן לָהֶם יַעֲבְרוּם :

דיוו ירמיה איל פרופ'טה אה ישראל . פור קואנטו פאסארון סוכרי תורה שככתב אי תורה שבעל פה . טאנ'אר לוס טאנ'ארי דיוו ה' . נו קומו לאס אוואש די לה ויד . קי סי קונ'ין פוקאש אה פוקאש . כי קומו לוס אינוש די לה אינרה . קי סי קונ'ין אונו אה אונו . סי נו טורו נ'נטו . פ'רוטה אי אוג'ה סרה' אר'אסטר'דה אי ריפ'וליי'דה אי פירדיקה . פור קי לה לוי סאנטה קי ליש די אין מונטי די סיני . פאסארון סוכרי איליה :

על מה אנהנו ישבים האספו ונבא אל-ערי המבצר ונדמה-שם כי יהוה אלהינו הרמנו וישקנו מי-ראש כי חטאנו ליהוה :

אפ'רני'ג'דוש טון ישראל די דויר . קומו סינטירין וינר איל אינומונו סוכרי קי נוס איסט'אנטים . ש'חיד אפ'אני'אדוש אי אינטר'מוש אין לאש סיבד'ד'ים אינקאשטי'אד'אש קי קאליימוש אלוי פור קי ה' נו'אישטרו דיוו' . טרוטו סוכרי נוס מונ' קיבר'אנטו . אי נוס איוו קאלייאר . אי נוס אבריו' אנו'אש די פ'יל אי ו'אזוס די מאלדיסיון פור קי פיקאמוש אה ה' :

קנה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה : דירה' לה נ'נטו די ישראל : קאדה די'אש פינסאמוש די אויר רישוו אי פאש . אי נו וייני ביין נונגו . איספיראמוש אורה די שר פירדונ'אדוש נו'אישטרוס . פיקאדוש . אי אין לונ'אר די מיליונה נוס וייני מונ'ה טורכ'אסיון :

מהן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביהיו רעשה בך-הארץ ויבואו ויאכרו ארץ ומרואה עיר ויושבי בה :

דיוו ישראל סינור דיל מונדו . פור קי נו טון ריסיב'ד'אש נו'אישראש אור'אסיונס . דיוו לה שכניה . פור קי סירביירון ישראל איל כוירו קי פוור ירבעש אינ' די נכט אין דן אי דינ'ירון איסטו טו דיי' ישראל קי טי אווירון סוכיר די טיירה די אינ'פ'טו . פור טאנטו סרה' או'אדו איל

ריו קדואיל אי טו ריאל הין לה טיירה סאנטה . אי סוכרה' סוכרי איליוס אי קאפ'טיווארה' אה איליוס . אי דיל ריליג'ו' די טוס קואיליוס . אי די נוס די טוס באראנאנטס . טינבל'אראן טודוס מוראדוריס די לה טיירה . אי וינ'ראן אי הפ'נ'אראן לה טיירה . אי לוס קי מוראן הין איליוס :

כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין דהם לחש ונשכו אתכם נאם-יהוה :

דיוו לה שכניה . אפ'ארינ'אדו טוי די אימביאר סוכרי ווס אורטוס פואיכלוס מאט'אדוריס קרואילוס קומו לוס קוליברוס איסקורפיוניס קי נו איי אה איליוס אינקאנטאמיניס . אי מורדירוואסן אי מאט'ארוואסן דינ' די ה' :

מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דני :

פור קואנטו איסקארניסיון די לוס פרופ'טאש קי לוס פרופ'טיווארן לאש הנסיאס אי לוס דואילוס אי קיבר'אנטוס . קי לוס אוואן די וינר פור טוס מאלוס פיקאדוס . דיוו איל פרופ'טה . סוכרי מי מי קוראסון דולוריוו :

הנה-קול שועת בת-עמי מארץ מרחקים קיהוה אין בציון אם-מלכה אין בה מדוע הבעיסוני בפסליהם בהבלי נכר :

דיוו ירמיה איל פרופ'טה . ייא איסטו' אווינדו לה טו די לה אוסקלאמאסיון די קומפאנייה די מי פואיבלו ישראל . די טיירה די לינו'ש אין טו קאפ'טיבריו . אי טאנטו קיבר'אנטו אי אמארנורה קי אין די פאסאר סוכרי איליוס . אנטים קי ו'יאש אין קאפ'טיבריו . טורכ'אד הין משוכה . קי ה' איסט'ה' אין ליון . אי טו ריו איסט'ה' הין איליה . אי דיוו טו קיירו איסטאר מאש הין איליה . פור קי מי איסאניאדורון קון טוס דולאדיווס . קון נאד'אש די איסטראניאד' :

עבר קציר פלה קיין ואנחנו לא נושענו :

דיוו לה קומפאנייה די ישראל . פינסאמוש די אלונ'אראנוס קומו סי אלונ'רכ איל סינאדור קון לה סינאדה . אי קון לאש פ'רוטאש די איל ויראנו . אי פאסה טיימפו . אי וייני טיימפו . אי נוס טו סימוש סאלווס . ער-שבר בת-עמי השברתי קברתי שמה החזיקתני :

דיו ירוסלם • פור איל קיבראנטו קי אים אפרוינאדו די ויכור אה לה קומפאנייה די מי פואיבלו • איסטוי קיבראנטאדה אי ויסטימי טודה די נגוררה • דיוולאדורה מי טראוו' :

הַצְרִי אֵין בְּגִלְעָד אֶם-רַפָּא אֵין שֵׁם בְּי מְדוּעַ לֹא עֲרַתָּה אֲרַכַּת בֵּת-עַמִּי :

דיו ירמיה איל פרופ'טה • סי פור פ'אלטה די נו אויר קיין לוש קאסטנאשי אה ישראל • לוש וינדראן טאנטוס מאלים אי פ'ורטונאש • קי איל פרופ'טה אים לה טריאקה קומו אליהו • קי אירה מוראדור די גלעד • סי שצבייו אי מדיקו טו איי אליי • קי לים אימביוארה' אה פ'אזיר טסוכה • פואיש ויאו קי נו אפרובינ'ו מילויכה די קומפאנייה די מי פואיבלו :

מִי-יִתֵּן רֵאשִׁי מַיִם וְעֵינַי מְקוֹר דְּמַעַח וְאַבְבָּהּ יוֹמָם וְלִיָּדָה אֶת חֲרָבִי בֵּת-עַמִּי :

וייכדו איל פרופ'טה לה קרוואילאד די לאש פ'ורטונאש • קי אויאן די ויכור סוכרי ישראל • דישו קיין דייסי פואיש מי קאניסה ארווי די אנואש • אי מיש אונ'ש מאנאדירי די לאגרימאש • קון קי ליוראשי די דיאה אי די נוג' • טאנטה מאטאנטה קי אים אפרוינ'אדס די ויכור אה קומפאנייה די מי פואיבלו :

מִי-יִתְּנֵנִי בְּמִדְבַּר מְלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת-עַמִּי וְאֶדְבָּרָה מֵאָתָם בְּי כָלֶם מְנַאפִּים עֲצַרַת בְּגָדִים :

דישו איל פרופ'טה • קיין מי דייסי מוראסי און איל דיוירטו • אונדי פוזאן לה נוג' לוש קאמינאטיס • אי דני'ארייה אה מי פואיבלו אי אירמאיה לינ'ש די איליווש • אונדי נו וייסי נו אוייסי לה מאטאנטה קי אים אפרוינ'אדס די ויכור סוכרי איליווש • פור קי טודוס פון פ'ורטיקאדוריס • קומפאנייה די פ'אלסאדוריס :

וַיִּדְרֹכּוּ אֲרָבֵי-לְשׁוֹנֶם קִשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לְאִמּוֹנָה גִבְרֵי בְּאָרֶץ בְּי מַרְעָה אֶל-רַעְיָה וַיֵּצְאוּ וְאוֹתִי לֹא-יִדְעוּ נְאֻם-יְהוָה :

אי טייכין אימביואדאש טוס לינגואש אה נו אכלאר וירדאד סי נו מינטיראש אי פ'אלסיאם • אי לאש איסטודייאן אי לאש ארמאן • קומו ארמה לה באליסטרה

בא יסטרה איל בואין ארקירו • קי סייפרי אסיירטה • אי קון איסטי סי אן מאורנאדו און לה טיירה אי שאלין די אונגה עבירה • אי לואעי אינטראן און אוטרה פיאור קי אילייס • אסי סאלדראן די און מאל אי אינטראראן און אוטרו פיאור • פור קי אה מי נו קונסיירון דינ'ו די ה' :

אִישׁ מַרְעֵהוּ הַשְּׁמֵרוּ וְעַל-כָּל-אָח אֶל-תִּבְטַחוּ בְּי בְרֵ-אָח עֶקֶב יַעֲקֹב וְכִרְרַע רְכִיב יְהִלְךָ :

אי אסי' קומו סי נוארדה איל אומברי די נו קאיר און מאכנו דיל מאטאדור אסי' סי אה די נוארדאר די נו קאיר און נוקה די טו קומפאניירו • אי האון און איל אירמאנו נו ווס אינפ'אווייאיש • פור קי טודו אירמאנו נו מירס מאש קי טו פרוכוב'ו אי אינאנטיאר אינאנייה • אי טודו קומפאניירו איל דיאה אי לה נוג' מיסטורירו אהדה :

וְאִישׁ בְּרַעְיָהוּ יְהִלְתּוּ וְאֵמַת לֹא יִדְבְּרוּ לְמָדוּ לְשׁוֹנָם דִּבְרֵ-שֶׁקֶר הָעֵה נִלְאוּ :

אי קאדה אונג קון טו אמינו אי קון טו קומפאניירו מיינטי • אי טייכין פור פיקאדו די אכלאר וירדאד • פור קי טייכין אכניאדו טוס לינגואש אה אכלאר פ'אלסיאש אי מינטיראש • אה טאנטו קי די אטורסיר סי קאנסרון :

שְׁבַתְךָ בְּתוֹךְ מַרְמָה בְּמַרְמָה מֵאֲנֵי דַעַת-אוֹתִי נְאֻם-יְהוָה :

אי קואנדו ייא וואן אה לוש כתי כנסיות אי אה לוש כתי מדרשות אה דויר טו תפלה • סי אסיינטאן אה פלאטיקאר איל קיין אה אינ'ו מאיור ארטי אי מאיור פ'אלסיאם • אי טסוכה די טוס פיקאדוס טו און פור קי טון קוויידון קוניסיר אה מי דינ'ו די ה' :

לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַגִּבּוֹר צוֹרֵפִים וּבְחַנְתָּיִם בְּי-אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בֵּת-עַמִּי :

פור טאנטו אסי' דישו ה' זכאות אינ יו טראין סוכרי אילוש אה איל אינמינו • אי לוש קאפטיווארה' אי לוש לייבארה' אה טיירה די לינ'ש • אי אליי' לוש אינמירארי' • אי לוש פריבארי' • קי קומו פ'ארי' פון און איליווש און קי לו מירישקאן • פואיש קי טון קומפאנייה די מי פואיבלו :

הֵן שְׁחוּט לְשׁוֹנָם מַרְמָה דִּבְרַ בְּפִיו שְׂרוֹם אֶת-רַעְיָהוּ

רְעוּהוּ יִדְבְּרוּ וּבְקִרְבּוֹ יָשִׁים אֲרָבוּ :

קומו שמיטה מוי אגודה סון שום מאלאס לינואס . אה טאכטו קי קון לאס ארטיס די שום בוקאס אי די שום לינואס . אפי'נאן אי דינאלייאן אה סו קומפאנירו . אי סי לי דה שלום אי לי דיוו בראיניס דיאס . יי קי קוטסקו לאס אינקוביירטאס . ויאז אי קוטסקו קי אין סו אינטראנייס . פוני סו אסילאדה :

הַעֲלֵ-אֶקְהָ לֹא-אֶפְקֹד-בָּם נְאֻם-יְהוָה אִם בָּנִי אֲשֶׁר-
בָּיָה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי :

סי סוכרי טאלס אובראס קומו איסטאס . נו אינ'קוטארי אין איליוס . אה לייואלרוס אין קאפטיווריו . אי אמכרי אי איספאדה אי מורטאלדאר דינ' די ה' . סי אין ג'נטי טאל קומו איסטא קי פור אינסאניירמי נו מאס אוין שום עבירות . נו סי וינארה' די אלווס מי אלמה :

עַל-הַהָרִים אִשָּׁא בְכִי וְנָהִי וְעַל-נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה
כִּי נִצַּתוּ מִבְּרֵי-אִישׁ עֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה-
מַעֲוָה הַשָּׁמַיִם וְעַד-בְּהֵמָה נִדְּרוּ הָקֶבֶד :

דיוו לה סכינה . סוכרי לוג מוכטיס די לה טיירה סאנטה אלסארי' ליוור אי אלנואייס . קי אונדי איראן פאלאטיס די סיכוריס אי ג'נטיוליס מוראדאס . איסטא' קומו איל דייוירטו יירמאדו די נו וארון פאסאן . אי פור קי אין לונאר קי סי אביאה די אויר בוס די זילו די לוג תלמידי חכמים . נון סי אויאה סי נו בוס די זילו די שום אידולוג . פור טאכטו בוס די גאנארנו נ' אוי נ' די קואטרופיאס . נ' סי אואירה' מאס אין איליה . פור קי טודוס סי איסמוכיורון אכדוביורון :

וְנָתַתִּי אֶת-יְרוּשָׁלַם לְגֹדִים מְעֹז תַנִּים וְאֶת-עָרֵי
יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּרֵי יוֹשֵׁב :

דיוו לה סכינה . אפארינ' ארה איס לה טיירה סאנטה די ירושלס פור פור טודה דיסטרוואידה . אי אינ'ס מוכטונס אי מוראדאס די קוליבריס אי לאס סיכאדריס אינקאסטטוליאדאס אי לוג רייס די יסודה . אי שום קאזאס אי שום פאלאסוס . אונדי פוניאן שום עבדות ורות . טודוס ג'אכטו דר' דינולאדורה די נון מוראדור :

מִיְהָאִישׁ הַחֶכֶם וַיִּבֶן אֶת-זֹאת וְאֶשֶׁר-דִּבֶּר פִּי-יְהוָה
אֵלָיו

אֵלָיו וַיִּגְדֵּה עַל-מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ נִצַּתָּה כַּמִּדְבָּר
מִבְּרֵי עֵבֶר :

סון אפארינ' אדוס יסראל די דיוור . אונדי סי אליארה' סאכיו קי אינטיינדה איסטא . אי אלנון פרוס'טיס קי אלקאנטי פור נכואה . אה סאזיר פור קי פיקאדו סי דיפרדיו' די טאל מודו לה טיירה סאנטה . אביינדו מונ'ס מאלוס אנויס קי סירביאן עבודה זרה . פור קי מאס פ'ואימוס אינ'קוטאדוס אגורה מאס קי איסטא אגורה . פור קי וימוס לה טיירה יירמארה קומו איל דייוירטו די נון פאסאן :

וַיֹּאמֶר יְהוָה עַד-עֹזְבֵכֶם אֶת-תּוֹרַתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְפָנֵיהֶם וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא-הִזְכֵּרוּ בָּה :

אי דיוו ה' . פואירון אינ'קוטאדוס אגורה פור סו דינ'אר אה מי לוי סאנטה קי די דיכאנטי די איליוס . פור קי קואנדו טרהואנ'איון אין איליה לים סופ'ריאס' קואנטאס מאלאס עבירות פ'אוייאן . אי אגורה קי לה דיסארון די מילדאר . לים מאנדי' אה ריפרינדיר פור מאנו די מש פרוס'טיאס . אי נו קויירון אויר אין מי בוס . אי אכדוביורון מי לוי . אי נו אכדוביורון אין איליה :

וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר
קָמְדוּם אֲבוֹתָם :

אין לונאר קי אויאן די אנדאר אין מים דירג'וס קאמיטוס . אכדוביורון אטראס די שום מאלוס פינאמיינטוס . אי דינאוס אי אפיטיטיס די שום קוראסונס . אי פ'אוייאן טודו לו קי ביין לוג פאריסיה' או פרוקוראואן די מי אינסאניאר אי אדוראר אה טודוס לוג אידולוג . קי לים הימכיוארון שום מאלוס פאדריס :

לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
מֵאַכִּיכֶם אֶת-הָעַם הַזֶּה לְעֵנָה וְהִשְׁקִיתִם מִיַּד-אֵשׁ :

פור טאכטו אשי' דינ' ה' ככאזת דיוו די יסראל . ג'ורו פור מי נומכרי איל גראנדי . די אוירלוג קומיר אה איל פואיבלו איסטו . סו פאן מאס אמארגנו קי לה אדילפ'ה . די מונ'ס אפרייטוס . אי מאלאס פ'ורטונאס קי הינוג'וס קי אן די פאשאר סוכרי איליוס . אי אכדובארלוסי אגואס טאן אמארגאט קומו לה פייל :

והפיצוהים

והפיצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את החרב עד פרותי אותם :

אי סור קי נו טינגאן כינגון קונסואילו כי רפוז . נו לוס דיג'ארי אין
סוס טייראס . מאס לוס איסטארורי . פור לאס קואטרס פארטיס דיל
מונדו . פוקוס אקי' . אי פוקוס אקי' . לונארס קי נו קונסוירון איליוס
כי סוס פאדרס . אי אלייה אונדי פ'אירון אנטים קי ביין ריסוין .
אימביארי אטראס די איליוס מאלאס טינטינטיאס די פירסיקיסיוניס אי
מאטאנסה . אסטא מי אטימר לוס מאס די איליוס :

כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות
ותבואינה ואל-החכמות שלחו ותבואנה :

קואנדו סי אינג'ו לה מדינה לה די לוס עונות . אי פואירון טאמביין אין
קאפטיביריו איל טריכו די יהודה אי בנימין . אסי' דיסו ה' זכאות
פארד מיינטי אין טאנטה דיסדיג'ה אי מאל . קי וינו אה ישראל . פור
טאנטו ליימאד לאס אינדיג'אדריאס אי וינגאן . אי אה לאס קי שון
טאכייאס אה אליבאנטאר אי אורדינאד אואינאס אי אינדיג'אס נואיאס .
אימביאר אי וינגאן :

ותמהרנה ותשאנה עלינו נהי ותרדנה עינינו
דמעה ועפעפינו יזרמיים :

ח אאון קי ייא נו טינמוס פ'אירסה פארה ליוראר סי דאראן פ'ריטה
אה אלוואנטאר אואינה אי אינדיג'ה . סוכרי מי אי סוכרי מי פואיכלו
ישראל קון קי קוריראן טאיסטרוס אונ'וס פ'אוינטיס די לאגרימאס אי
טאמביין נואיטרוס פאדרים איטייליראן אנואס :

כי קול נהי נשמע מציון איה שדדנו בשנו מאד
כי עזבנו ארץ כי השליכו משבנותינו :

קי כח די אלגואייה פ'ואי אואידה די לה סכינה קי מוראבה אין ליון .
קי דיו קומו פ'ואי טאנטו מאל קי פ'ואימוס פריאדוס . ארינ'ג'טאמוטס
מונ'ו . קי קון נואיטראס מאלאס אונבראס דיג'אמוס לה טיירה סאנטה
אי דרוקארון אי דיסטרוירון לוס אינטימוס . טודוס לוס כתי כנסות
אי לוס כתי מדרשות אסטא איל סימיינטו . אי אינ'ארון לוס אינטימוס
אין טיירה טודאס נואיטראס מוראדאס :

כי

כי-שמענה נשים דברי-יהוה ותקח אונכם דבר-
פיו ולמדנה כנתיכם נהי ואשה רעותה קינה :

דיוו ירמיה איל פרופ'טיס . אואיר מונ'ירוס פאלאבראס די ה' אי טומין
וואיטראס אורינ'אס איל דיג'ו די סוס פרופ'טיאס קי אכלאן פור סי
בוקה . אי קואל קיירה מונ'יר קי טייני אינ'אס לו פרימירו קי לי הא די
אימביאר אים אלגואייה אי אואינה . אי קואנדו סי נ'אנטארין לאס
אורמאנאס אי לאס אימג'אס . אין לונאר די ריוו אי קאנטו . ריספונדיר'ה
אי דירה' קאדה אונגה קון סו קומפאניירה אינדיג'ה :

כי-עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית
עולל מחויץ בחורים מרחבות :

קי פור מונ'ו קי לוס פרופ'טיאס פרופ'טיואון . אי דיוויאן איל
קאפטיביריו אי לה מורטאלאד אי לה אמברי . קי אירה סינטינטיאדה
אי אפארני'אדה די וינר . פור לוס פיקאדוס קרימינאלים קי פ'אזוין
ישראל . נונקה פינאמוס קי אסי' אביה די סיר . אי אנורה וימוס מונ'ו
מאל אין קאנטידאד . אי אין קאלידאד . אה טאנטו קי ייא סוביי'ו לה
מוזירטי פור נואיטראס וינטאנאס . וינו טאמביין פור לוס סיניורוס
די ישראל קי מוראון אין נואיטרוס פאלאטיוס . פארה קורטאר
טאג'אר אי מאלגוראר לוס איג'וס קורידוס רינאלאדוס אי פריטיאדוס .
אי אה לוס נ'קוס קי ליוואון סוס איסקלאבוס פאסואנדו די קאליי אין
קאליי . אי אה לוס מאנטיבוס קי סוליון פאשיאר פור לאס פלאשאס :

דבר כה נאם-יהוה ונפלה נבלת הארם ברמן על-
פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף :

דיסו איל דיוו' בינדיטו אה ירמיה איל פרופ'טיס . אנהה אי אכלה אה
ישראל . אי דיליס אסי' דינו ה' . פור קואנטו אואינס אולבידאדו אי
אברויטורו לה ליי סאנטה קי ווס די אין מונטי די סיני . אי מים מלות .
אי אכורייאס איל קאסטיגיריי די מי סאכיוס . אי די מים פרופ'טיאס .
אי נו אואינס קירידו אויר טינגונס טוכבה . אסי' מיסמו סיריאיס
דיסאינ'אדוס אי אברויטורוס די מים אונ'וס אי נו ריקוב'ידוס כי אין
ודה אי אין מואירטי . מאס סיראן לאס קאלייס די ירוסלם ליינאס די
לוס קואירפוס אי קאלאבריינאס די לוס מאטאדוס אלאנסיאדוס . מוסאס
דיסוכראדאס . אינ'אלדאס אי מואירטאס די אמברי אי די סיר .
קאכישאס קואירפוס אי מיימכרוס די לוס סיניורוס אי די לוס דוקיס
אי קודנס די ישראל אה טאנטו קי נו סי פודרה' פאשאר פור לאס
קאלייס

קאלים • ני סי אליארה קיין לוש חפיהרי חי לוש אינטיירי סי נו קומו
איל אינטייריקול • קי איסטת' טוברי פ'הטוס דיל קאמפו • קי נו אי קיין
נו מירי חי לו ריקונ'ה אי לוש סיניוריס טיראן קומו לה בואינה
גאוליה קי לה אלוידו' איל סינאדור • אי נו וייני כיננונו אטראס די
איל קי לה הפאני :

כה אַמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־תְהֵל חַכְמָתוֹ וְאֶל־
יְתְהִלְהֵם בְּגִבּוֹרֹתָו אֶרֶץ־תְּהַלֵּךְ עֲשִׂיר בְּעָשְׂרוֹ :

דישו ירמיה איל פרופ'טה אה ישראל אסי' דישו ה' • נו סי אלחבי איל
טאכיו קון סו סינטייה ארון קי טיהס טאן טאכיו קומו איל ריי סלמה •
קי סו סינטייה נו לי אה די אפרובי'אר נאדה אה היסקאפאר די מלנו
דיל אינמינו • ני סי אלחבי איל באראנאן קון סו באראנאניס • ארון
קי טיהס טאן באראנאן קומו סמשון • פוקו לי ח' די אפרובי'אר סו
באראנאניס • ני סי אלחבי איל ריקו קון סו ריקוה • ארון קי טיהס
טאן ריקו קומו אהאב איג' די עמרי • פורקי מי סינטינטייה ייא אים
דאדה • אי נו לי אפרובי'אר'ה נאדה סו ריקוה :

**כִּי אַסֵּב־בָּזֹאת יְתְהִלְהֵם הַמְתְּהִלַּל הַשֶּׁכֶּל וַיַּדַּע אוֹתִי
כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וַיַּצְדֵּק בְּאַרְץ כְּרִי
בְּאֵלֶּה חֶפְצַי נְאֻם־יְהוָה :**

מאס אכריד ביין וואיסטרוס אוג'ס אי אינטינדי • אי טומאד וואיסטרו
מאל קון מוג'ה פאסיניאה • אי אילייה אוכדי קיירי קי פ'ואיריאס
קאפטיווס • סי קיויריש סיר ביין אוינטוראדוס מיראדוס אי לואדוס •
אפרינדיד אה פ'אזיר אוט קון אוטרוס • די מיש בואינאש קונדיסיוניס •
קי יו י' אזיין מירסיד • ג'וטסיייה אי קארידאד אין לה טיירה •
טאמביין אה וואיסטרוס אוג'ס אסי' פרופריו אויד קאדה אוג' די ווס
אוטרוס קי איל טאכיו דוקטריני אי אימביי לה סינטייה • אה קיין נו
לה טאכיו • אי איל באראנאן אנה מנטייר לה ג'וטסיייה אה לוש קי
טוקו פאזירין • קומו גואירפאנט • אי ביאודאש • אי איל ריקו אנה
קארידאד אה קי לה אימינטייר סיגון סו פוסכילדאד • קומו יו' אנו
קון איל • אי קון היסטו טירארי אי וידארי לאש מאלאש סינטינטייחא
אי פ'רטונאס • אי פינ'אש די ווס אוטרוס • קי אין איסטו אינוולונט'
דינ' די ה' :

וקור הפסוק כי אס כואת וכו'

גְּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
ברוך

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם • צוּר כָּל
הָעוֹלָמִים • צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת • הָאֵל
הַנָּאֵמן • הָאוֹמֵר וַעֲשֶׂה • מְדַבֵּר וּמַקְיֵם • כִּי כָד
דְּבָרֵי אַמְרַת וַצִּדֵּק • נְאֻמן אַתָּה הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ • וְנֹאמְנִים דְּבָרֶיךָ • וְדַבֵּר אַחַד מִדְּבָרֶיךָ •
אַחוּר לֹא יֵשׁוּב רִיקָם • כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמן אַתָּה •
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַנָּאֵמן בְּכָל דְּבָרָיו :**

**רַחַם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיִּינוּ • וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ
תּוֹשִׁיעַ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ :**

**שְׁמַחְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיֵיהוּ הַנְּבִיאַ עַבְדְּךָ •
וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ • בְּמִהְרָה יָבוא
וַיַּגְדֵּל לַבָּנוּ • עַל פֶּסַח לֹא יֵשֵׁב זֶר • וְלֹא יִנְחַרו עוֹד
אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ • כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁךְ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שְׁלֹא
יִכְבַּה נַרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגַן דָּוִד :**

ואומרים אשרי ואתה קדוש • ואומר סתון קדוש יתא שלמנא רכא • ומתוורין
כפר תורה למקומנו ובמקום והללו אומרים על כשרות ככל • וקורין איבה
ואומרים בות ועקב וגומרים התפלה כשאר סמיים ואתר כן אומרים ספר
קויב :

שלמות הלב א מדלב ואני זאת כרותי שאין מקיומוס כרות על
סקיכות : ב כשיואפין מנ' הככ כוסגוס לולך לבית
סקככות כרו לעורר האכלות וכשחורוס לביתס כוסגוס לוש על הספסלס
ולא ע"ג סקרקע : ג כוסגוס שלא לשחוט ושלא להכין ארבו סקעודס עד
אחר חרות כרו שוסא יושב ושומס כאכלות ירושלס ולקתעסאק ולקתאזון ככתי
וקינות ולא כדכרוס אחרוס המשמאוס ומסויחוס את לבו מן האכלות לכך אין
להקל כוס וכן אין כושאוס וכותגוס עם סגווס ואין יושביס על הסאזית
עד אחר חרות ואין כותגוס שלום כע"ב ולקדווע סנותן שלום משויכוס
כשפס רפס וככובר ראש כרו שרגוש וסמאלך כדרך ינעול מנעלוו עד
שיבא לעיר למנכוס סוסורוס או לביתו ואן יחלקן : ד כוסגוס לומר קויב
ססוף ענין ארה וראנס :

ספר איוב

איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש החזק תם וישר וירא אלהים וסר מרע: ויגדלו שבעה בנים ושלוש בנות: והיו מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמר בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד והיה האיש החזק גדול מכל בני קדם: והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלו וקראו לשלושת אחיותיהם לאכל ולשתות עמהם: והיו כיהקופו ימי המשחה וישלח איוב ויקדים והשבים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים: והיו היום ויבאו בני האלהים להתיצב עליהוה ויבא גם השטן בתוכם: ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע: ויען השטן את יהוה ויאמר הנחם ירא איוב אלהים: הלא אתה שבת בערו ובעד ביתו ובעד בלא אשר לו מסכוב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: ואולם שלחנא ירך וגע בכל אשר לו אסלא על פניך וברכך: ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אלהיך ירך ויצא השטן מעם פני יהוה: והיו היום וכניו וכנתיו אכלים ושתים ויון בבית אחיהם הנכבד: וימלאך בא אל איוב ויאמר הבקר הוי חרשות והאתנות רעות

עוץ • שם ח' מעוני ערכ: ועברה עכדים ושפחות: גדול • עשיר: בני קדם • יושבי ערב וקדם: בית איש יומו יום כבית בן זמ ויום כבית בן זמ עד שחם יום מיוות לכל ח' מסס כשכוב לכך כלס אכלו: ויהי • כאשר כלו ימי משתה כלס לשוכ עור לעשות הקף ומי משתה וישלם חובו וגו' • כבוי לקללה: משיש • מלכת סבוכ בארץ: פרץ רכס מאן: אם לא וגו' • כלומר וזו תקום אס לך וגו' • ע' יריהם כלל

רעות על ידיהם: ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רקאני לבדי להגיד לך: עוד וזה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רקאני לבדי להגיד לך: עוד וזה מדבר וזה בא ויאמר כשהים שמוי שלשה ראשים ויפשו ער הנמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רקאני לבדי להגיד לך: עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים ויון בבית אחיהם הנכבד: והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רקאני לבדי להגיד לך: ויקם איוב ויקרע ארבע מעלו וינו את ראשו ויפל ארצה וישתחו: ויאמר ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח והיו שם יהוה מברך: בככל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים: והיו היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב עליהוה: ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה: ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע וערני מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבער הנם: ויען השטן את יהוה ויאמר עוד בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: ואולם שלחנא ירך וגע אל עצמו ואל בשרו אסלא אר פניך וברכך: ויאמר יהוה אר השטן

כלל הכקר: ותפול שבא • לנח אכשו שכן: ותקחם • את הכקר ואת האסוכות: שמו וגו' • כחלקו לנ' מחכות: ויפשו • ויתפלו על הנמלים: אשוב שמה • אשוב בארץ שסוף אס כל חו' • ולא נתן תפלה • על מס שקרה לו לא חשב שהאל עמו משפטו ח"ו:

מחזיק • בתומתו • מתמיד בתומתו הראשונה חף שכחו עליו פרות רכות: עוד בעד עור • ר"ל האדם יתן חלק משלו לקבול חלקו האחר וסוף הפ' מפרש תחלתו: וברכך • ככנו לקללה: לו • לעצמו להתגוד

השטן הנו כירך אך אתנפשו שמר : ויצא השטן מאת פני יחזה ויד אתאיוב בשחין רע מבפ רגלו ועד קרקרו : ויקחלו חרש להתנדר בו והוא ישב בתוך האפר : ותאמר לו אשתו ערה מחניק בתמתך ברח אלהים ומת : ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תרברי גם אתה טוב נקבל מאת האלהים ואתה רע לא נקבל בכל זאת לאחשא איוב בשפתיו : וישמעו שלשת ו רעו איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליהו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויוערו יחדו לבוא לנודרו ולנחמו : וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו וישאו קולם ויכבו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימיה : וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת יללות ואין רב ר אלו רב כי ראו כי גדל הבאב מאד : אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו :

ויען איוב ויאמר : יאבד יום אורד בו והלילה אמר הרח נבר : היום ההוא יהי חשך אל יירשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה : יגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה יבעתהו במרידו יום : הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אליבוא : הנה הלילה ההוא יהי גלומר אל תבוא רננה בו : יקבהו אררי יום העתידים

בו : ברך : קלל : הנבלות : הפועלות רע : ולא הכירוהו : כי קולו שם מרחקו ותארו ואתר שהכירוהו נשאו קולם ויכבו : יומו : יום סולדו : ויען : ענינו כאן התקלת הדבור : אולר בו : עתוד כמקום עבר כדרך המליצה ור"ל כולתו בו : הורה נבר : שורה ופולר מכל וכל ויולף לקויר העולם : אל ירשהו : לא יסו בו עין שגסקו כאלו לא סיו : תופע : תועה : נהרה : אור : יגאלוהו : ולכלבוהו חשך וסלמות ולא יראו : במרידו : תשבו וסו לקות השמש וסורה וסמולות : יקחהו : וערפהו סקפל ולא יסוה אור כו וק"ל אל יקר וגו' כלומר לא יסופר בון ימות ששם : כלומר : תודו ונענש : רננה : לא ירוכן ולא ירועע בו : יקבהו : וקללוהו : אורדי יום : מקללי היום וסו קוסמים ומעוררים סליתן וסוה סחש לעשות קסמים לקלל היוםם : כשפו

העתידים עדר לויתן : יחשכו כוכבי נשפו וקול אור ואין ואר יראה בעפעפי שחר : כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני : למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואנוע : מדוע קדמוני ברכים ומה שרים כי אינק : ביעתה שכבתי ואשקוט ישנתי או וינוח לי : עס מלכים ויעצי ארץ הכנים חרכות למו : או עס שרים זהב להם הממלאים פתיחס כסף : או כנפל טמון לא אחיה בעללים לא ראו אור : שם רשעים חדרו רגו ושם ינוחו וגיעי כח : יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נוגש : קטן וגדול שם הוא ועבר חפשי מאדוני : למה יתן לעמל אור והיום למרי נפש : המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים : השמחים אריגיל וישו כי ימצא קבר : לגבר אשר דרכו נסתרה ויסד אלוה בערו : בידפנו לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאנתי : כי פחד פחדתי ויאחוני ואשר יגרתני יבא לי : לא שלותי ו לא שקטתי ולא נחתי ויבא רגו :

ויען

נשפו : לפי מקומו סוף כסף הילה : ואין : ולא יכא : בעפעפי שחר : בתקלת היום כשואיר אורו : כי לא סגר : כותן טעם למס קלל יומנו וסוף מפני שהאל לא סגר דלתי בטני חסו ומפני שלא סגר סבטן ויאל קולא לא סתרי העמל מעיניו : למה : זה ח' מרדכו סמוליה הכשבה כי אחר שכתן טעם למס קלל וימו שאל כפרת כפשו למס לא מרחם אמות וגו' : למה קדמוני : למס קבלוני ברכי סמולות ולמס קדמוני שדי חמי ליכבני : כי עתה : כ"א מתי לבדד לכעת אשכ : עם מלכים : שכבר כל סקסוס שוס : הבונים : שדרכם כחיים לכנות ערוס סתרכות : או כנפל טמון : עתה מוסיק וקומר שותר טוב סיוס לא למות כלאתו מרחם קלא סוסיס ככפל סדודך לעומנו וכעוללים וגו' : שם : ככקר : חדלו : חדלו לסרוס קולס כרונו : יחד אסירים : סקסרוס כאן ככות כלא שם שאככוס וסלוים : ועבר : ושם סעבר קפשי סוק מנדוכיו : למה : ועתה שואל למס יתן וגו' כי מוס יתרון לו כקוים : המחכים : סעמל ומר כפז מקוים למות ולא יבא אף סמכקשים ארתו כחופר למלא מעמון : השמחים : שם אל סעמל ומר כפז : לגבר : מוסב אל למס יתן לעמל אור כלומר למס יתן אור הקוים לגבר אשר לא שמוס ה' דרכו וסאל כעלס ממכו : כי לפני לחמי : כלומר חמי סוק וס סבכר סוקאש כי לפני לחמי וגו' : ויתכו : ירדו כמרוסה : שאנתי : סנקותי : כי פחד : אשר פחדתי סוכא לי כא לי : ויבא רגו : כמסוס שלוס סקקט ומכות כא רגו וסו סוק אשר פחדתי וינורותי : ככסס

ויצו אלפון התימני ויאמר: הנסה דבר אלדך תלאה ועצר במליו מי יוכל: הנגה יסרת רבים וידים רפות תחוק: כושר יקימון מרוך וברכים ברעיות תאמץ: כי עתה תבוא אלדך ותלא הנע עדיך ותבהר: הלא יראתך כסלתך תקותך ותם הדרכיך: וזכרנא מי הוא נקי אבך ואיפה ישרים נכחיו: כאשר ראיתי חרשי און ורעי עמל יקצרהו: כנשמת אלוה יאברו ומרוח אפו יכלו: שאנת אריה וקור שחר ושני כפירים נתעי: ריש אבך מבלי טרף וכני לבוא והפרדו: ואלו דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנחו: בשעפים מחזיונות רילה בנפל תרדמה על אנשים: פחד קראני ורעה רב עצמותי הפחיד: ורוח ערפני יחרף הסמר שערת בשרי: יעמד וולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקור אשמע: האנוש מאלוה יצרק אס מעשהו יטהר גבר: הן בעבריו רא יאמי ובמלאכיו

ובמלאכיו ישים ההלה: אף ושכני כתיחמר אשר בעפר יסודם ירכאום לפני עש: מבקר לערב יכתו מבדו משים לנצח יאברו: הלא נסע יתרם כס ימותו ולא כחכמה: קראנא חיש עונך ואל מי מקדשים תפנה: כי לאול יהרג בעש ופתה תמית קנאה: אני ראיתי אויר משריש ואקוב נהו פתאם: ירחקו בנו מישע וירכאו בשער ואין מציל: אשר קצירו רעב יאכל ואל מצניס יקחרו ושאר צמים חילם: כי לא יצא מעפר און ומארמה לא יצמח עמל: כי אדם לעמל יורד ובני רשף ינביוו עוף: אולם אני ארוש אל אל ואר ארזים אשים דברתי: עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: הנהו מטר ערפני ארץ ושדח מים ערפני חוצות: לשים שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: מפר מחשבות ערומים

דרכם בכל עת ומשים כסם תהלה ר"ל סבלות כלומר רואם גס כסם חזם ממנשה סבלות: אף כ"ש האנשים שזוכים בכתי חומר אשר וסוד כתום הללו הוא עפר הארץ: ירכאום וקל הוא לרכא אותם כבית העש שקל מהרם ישכר: יוכתו ויכתו: מבדו משים טרם יראו אחרים כנפלתם הם יאברו ואינם: הלא נסע לא ועמיד חבלם ר"ל חייסם הנמשלים לאהל שקבלו ותדותיו תקיעות בלחך אך לא בהחיתתם ובלקל תסעם: ימותו סם ימותו ועדיין לא קבו חכמה לחטוב וכל זה לרמוז לביוט שסם כעש סוף מפני רוע מעשו:

קרא נא כ"סם הבאם עליך קרא לעזר התמלא ולמי מקדושה מעלה תפנס שיר משננס לעורתך: כי לאול חיל סוף האיש אשר ימות מרוב כעסו והספתה סוף האיש אשר ימות ע"י הקנאה: משריש משים שורש בלחך ר"ל מאלות בדרכיו ואמרתו בלבו כי רעה תהיה על כותו באחריות: ירחקו שושעם תהום רחוקה מתם וירכאו כשער הדייבס ואין מנץ כערס: אשר קצירו וזה יהיה לו על אשר הכל אסיר הערב וגם לקח אותו מתוך סליו ושחף חילו כפת ובתרמית וקצירו רעב סוף נמו כמו כעור: כי לא ונ"ל אלף האדם סוף העושהו: כי אדם חני יודע שיש חומרים כי אדם כולד לעמל כמו שכני רשף והם הנשדים ונכיסו עוף משחר העופות: אולם אכל לא כן מתשכתי כי חני אדרוס אל אל ונ"ל ודברתי ר"ל מתשכתי: עושה העושה גדלות ונ"ל: לשום האל סוף המשים שפלים למרום ומשגב כישע אלקים הקודרים והם המלוערים: מפר סוף סמר מתשכות הערומים שלף תענה ידוה דבר אשר ולכות

הנסה אס לנסותך כחו עליך לרם ויגון הלא תוכל שתסם חני אס דעתי להחריש לא תוכל לעלור דברי כראות רכות לכב כואת: הנה סנה מאן אחס סוכחת רבים סחרים כ"סם וידים רפות ונ"ל: כי עתה ועתה שכאם עליך סלרם הלא תוכל שתסם: הלא ירחק ה' שכן ותוס דרכיך הלא סם כסלתך ותקנתך להטיב בלחיתך: וכוז נא כלומר למם לך להלקות על לרתך זאת וכוז מה שהנסיון מוכיח שאין נקי בלחך אשר אכז ואין ירשים שכחתי כאשר ראותי כהסך חורשי און וכו' כמו שמסרש וסולך: חודשי און המשל סזס לוקח ממנעש איש עוכד חרמס שחורש אוחס וורע כס ורע ותח"כ קויר לת סתבוהה כן אלו חורשים און וורעים עמל וסופס שיקלווהו: מנשמת אלוה וו סיה קלוקס: שאנת אריה שרשעים לא ועמדו לעולם כמו שלף תעמוד שאנת אריה ושכל וכן שני סכפרים שתשכרנה: ליש וכן סלוי סוהו סרריה סווק חוכד מחוסר טורף וכני לבוא יתפרדו זק מזה סולך כדרך זו וזס סולך כדרך אחרת זלף וספיק לכלס סורף שערפו כמקום ח' ואל' כאמר לו דבר בסתר כמעש סנככ ואינו לקחס כהלה גדולה ממכו כלומר ככסלתי על אשר שמעתי ושמן כחלוף אוחיות סשפתים כגור מן סכך וסוף חולו שרוכ סהסלם מוליד חותו: רוח רוע עבר לפני ועל סמרחה הוזת ססמר שערת כשרי: יעמוד סרוח סוס ולף חכיר מרחסו כי איכז גוף אלף סמוכס ויהי דמננס וכדמננס שמעתי קול מדרב וסומר סכאוס ונ"ל: יצרק יהיס לדיק: ישחר יהיס סטור: הן סנה כעכדיו וסס המלכוכס לא ואמץ שיעיבו

ערומים ולא תעשנה ידיהם הושיה : לכר חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרו : יומם יפגשו השך וכלילה ימשו בצהרים : וישע מחרב מפייהם ומיר חוק אכיון : ותרו לדל תקוה ועלתה קפצה פיה : הנה אשרי אנוש יוכחמו אלוה ומוסר שדי אלהתמאס : כי הוא יכאיב ויחבש ימח ויריו הרפינה : בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך דע : ברעב פרך ממות ובמלחמה מירי חרב : בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא : לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא : כי עס אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך : וירעת כירשום אהרך ופקדת נוד ולא תחמא : וירעת בירב זרעך וצאצאיו כעשב הארץ : תבא בכלה אליקבר בעלות גדיש בעתו : הנה יזאת חקרונה כך היא שמענה ואהה דעךך :

וען איוב ויאמר : לו שקול ישקל בעשי והותי במאזנים ישארוהרד : כיעהה מחול ימים יכפר ערכו דברי רע

וליו אף כי ערומים הם : לוכר האל הוא הלוכד החכמים בעורם עושים מעשיהם כעורמה וכעוכרו עלת הכפתלים תהיה כמעשי הספתאים : יומם באופן שבוים יפגשו חשך וגו' : ויושע האל הוא המושיע איש מחרב והוא פי הרשעים הם ומושיע מאכיון מיר האיש העושק אותו : ותהי לכן תהיה תקוה לדל והעולה תקפון את פיה ולא תרע : הנה כי הוא אשתי איש שוכחיו ה' כי לעוכתו יוכיחו לכן אתה לא תמאס מוסר כי לעוכתך כחוסרת : כי הוא כי ה' וכאיב ויחבש המכה ומתן וגו' : בשש אף לא תמאס מוסר ה' כשש לרות וגו' ותמר שז ושבע מספר קלוב כדרך ל"הק על מספר שאינו קלוב : בשוש : בשוע הכן מחמת רוע שאויר תהיה כחכך ממנו כלל תכלל ומלת לשון עעמו לחיכה שהאויר הרע לותך את האדם ומחלתו : ולכפן : ולרעב : כי עם אבני : כי חכמי האדם עלמן שהיינם כבי כריתך וגם חית הארץ תהיה כשלים עמך : וירעת או תרע כי אהרן יתוס שליו ושקט וכאשר תפקוד כוח כמתוך תמאס שאין חסר בו דבר : וירשת או תרע כי ירבה זרעך וגו' : וצאצאיו ר"ל ופאיו מעיק ורכו כעשב הארץ : בכלה : דשן ורענו כבקר כתבואתם המבושלת אשר קלרם בעתם ויעשו ממנה העמרים : הנה כי הוא דבר זכ אכחו חקלנותו ומלאכותו כן שמענו אתם וקנס דעת ותכמה :

לו שקול : אף ישקלו כעסי והותי כמאזנים והמאזנים תוכלנה את את שתיים : כי עתה כחמת כוכד שלס וסוס מחול ימים לך דברי

לעו : כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי יזוה וערכוני : הינהקפרא עירדשא אם יגעה שור על כיללו : היאכל תפל מכלי מלח אם יש מעם בריד חלמות : מאנה לנגוע נפשי המה בדני לחמי : מיריתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה : ויאל אלוה וידבאני יתר ידו ויבצעני : ותהיעוד נחמתי ואסלרת בחיאת לא יחמל כירלא כהרתי אמרי קדוש : מה דכתי כי איהל ומה קצו כירא ארוד נפשי : אספח אבנים כחי אסכשרי נחושי : האם אין עורתי כי ותשיה נדחה ממני : למס מדעהו חסד ויראת שדי יעווב : אחי בגדו כמורחל באפיק נחלים יעברו : הקודרים מניקרה עלימו ותעלם שלג : בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם : יקפתו אריות דרבם יערו

דברי הס כדברי איש שועה וכסול : כי כן הוא חל ה' המה עמדי וחמת סתלים הם רוחי שוקה אותם ר"ל לרות רכות מלאתי ומא' כאו לו ופחתי ה' באן לקראתי וסככוני כמחנה איוב : הינהק כלומר וכי אלעק באין סבס לא כן כמו שאין חוהק קמור חסר אף הדשה שהוא מאכלו לשני וכן לא יגעה שור אשר לשני כלילו וכאמר כל שאלה כדרך הסללה : היאכל ה' לקבל דברי תכחמותיכם שלא יועילו ולא יוליכו כמו שאין לאכול תפל והוא המאכל שאין בו לא טעם ולא ריח כלי מלח וכמו שאין טעם בלובן סביס : מאנה : מה שמאסה כפשו לנגעת בו מאן עתה דומים למה שזכ מהלסס אשר אני אוכל והוא מה שזכ ממשו על שלסס מחמת השחין אשר על כל גופו : מי יחן : הלוף תבא שאלתי : ויואל : וזאת שאלתי ותקותי שואל אלום וירכאני וגו' : ותהי : והדבר קום תהיה גם כן נחמתי : ו אסלרה : בעוד שאני מתחמס וככוה בין חבלי מות סלק וקמול ה' עלי שמאן לא כחוקי אמרי האל הקדוש : מה כחי : וכי תאמרו יבאו ימי עובס ממנו כחי כי אוכל וכמה יסוי ימי שני קוי שאלסכול לרותי אלם הלא מעט ימי ומה אוהל : אם בח : כופל סנעין לחוק וכחוש ר"ל מנחשת : האם איוב כמתקרט על מה שאמר שאין לו תקוה אומר לא כן הוא וכי עירי אינו כקדכי וכי מעשה לדקתי רחק ממני מכל וכל : למס : וכי אין עיר לאיש סמס והאנוס שמרעשו ר"ל אלוסביו עובס חסר ויראס ה' כדברס עמו קשות שלא כמעט : אחי : מהם אחי רמו לרעשו כגדו כי כנחל סוס שממינו סולכיס ותסריס וישאר ריק ותחי אלם עובכרים כאפיקו העמקים כמו שמפרס ותולך : הקודרים : סאפיקיס הם וחסכו מרכו הקדס אשר בתוכם וכס ותכסס השלג וסוס מים : בעת : האפיקוס הם עורס רכיס מלאים קדח ושלג ומים רגע וכלו ואינם וכחוס סממש עליסם יאכרו ממקומם ולא ומלאן

יעלו בהרו ויאבדו : הביטו ארחות תמא הליכות שבא קודלמו : בישו כירכטח באו עדיה ויחפרו : כידעתה הייתה לו היראו חתת ותיראו : הכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחרו בעדי : ומרטוני מידצד ומיד ערוצים הפדוני : והרונני ואני אחריש ומה שניתי הבינו לי : מה הנמרצו אמרי ישר ומה יזכיה הוכח מכס : הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נואש : אף עליהם תפילו ותכלו על ריעכם : ועתה הואילו פגרי ויעל פניכם אם אכזב : שבו נא אר תתי עולה ושבו עוד צדקי כה : הישר בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות :

הלא צבא לאנוש עלי הרץ וכימי שכיר ימיו : בעבר ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו : בן הנתלת רי ירחי שוא

ומלאו עוד : ילפתו . לכן האורחות הם חכמה אכזבים כמדברות ולכו בדרך עקלתון תועים כמדבר שאין להם עוד מיושר ודרך כי אין עוד האפיקים ללכת החו הילוכם כאשר היו נהגות כשיעטם כמדבר : הביטו כהפיקים : למו' לאפיקים : בושו' כבואף שם כי לא ומלאו מי האפיקים כאשר קוו : כי עתה . כי עתה הם היתהם כהפיקים הם עליו לו לה"ת כעבורו ולמענו כי רחיקם כורחותיו ותירחי ממנו לא כחמת ולא כדקה עשיהם : הכי אמרתי . האם אמרתי לכם הבו לי כסף ותנו שוקר לאתרים בעדי מהוככם : ומלשוני . והכסף והשוקר למלע אותי מיד לר וגו' : הירוני . מה שאכלי שאל מכס זה הוא שהלמדוני אתם נאמת וכעטם וקרעם ואחרים לדרכים ואם שגיתו הבינו לי שגיאתי ולא אשגה עוד : מה' אוב כל אחד מכס מהם הוא כלימר אמריכם אינם אמרו יושר ואין כנסים בלב : הלהוכח . וכי תחשבו להיכחם המלים הריקים הוואפים מופכים ולהפך תחשבו לרוח מלו איש אכזב כמוני : אף . אתם להחזיק בדעתכם אף עול יתום הפילו אכזבים לסקלו ותחפרו בור להגיל בו רעם : ועתה . אוב מתחנן לרעו של ויעשו כן ואומר יהיה נא רלוכם לקקשיב אמרו ואן העו כי לא איש דובר כזבים אכזבי : שובו נא . שוכו כל לחקור משפטו ואל תשפטו עול כאשר עשיתם עד עתה שוכו עוד לשפטו ואן קדעו כי לדיק חכי כדווי : היש' או תראו אס יש עול כלשוני ואס חכי לא יבין דברי הוות להשמר מהם :

הלא . כל' סוף האדם למות כי יש לו כחץ זמן קלוב להיות וימיו הם כימי השכיר שיומו קרוב לעבודה מעשה ס' לשעה ס' : בעבר . והנה כעבר הזה המתקוות אל הליגה לנו מעבודה היום וכשכיר המקום :

שוא ולילות עמל מנו לי : אם שכבתי ואמרתי מת אקים ומדד ערב ושבעתי נדרים עדי נשף : לבש בשרי רמה וגוש עפר עירי רנע וימאס : ימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה : זכר כירות חיי לא תשוב עיני לראות טוב : לא תשורני עין ראי עיניך בי ואיני : בדה עין וילך בן יורד שאול לא יעלה : לא ישוב עוד לביתו ולא יכירונו עוד מקומו : גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי השיחה במר נפשי : היס אני אסתנון כיתשים עלי משמר : בראמרתי נתחמני ערשי ישא בשיחי משכבי : וחתתני בחלמות ומחוינות תבעתני : ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי : מאסתי לא לעולם אחיה חרל ממני כי הכל ימי : מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך : ותפקדנו

המקום שבר פעלו והוא בעת שיטבות ממלאכתו : כן . כן חכי יש לו זמן קלוב והעבודה אשר כפלה לו לכתלה הם ירחי ארס וקוקה וגם בעתה המנוחה שוכו לי לילות עמל : אם שכבתי . כל' אס תשכב מרוח יבנו מוכרח חכי לומר מתי חקים והלילה לעיני ארון יותר מדי ובודד חכי על מעתי מאך לשבוע עד אור השחר : לבש' הנה כשרי מעוטה רמה כלבש וגלדי מכוסה מכוח הדומות לבוש עפר וגופי כגללן מתקבקע וגמם : וימי' הנה ימי חיי רלוס קלים כמדור אורגים והולכים להם יוכלו מתקריון התקום והוא חוש הארינה התקול וסיים במשל הלכות ממלאכת הארינה : זכור . עתה יסוב דבריו אל ה' אשר בידו לרפאתו ולהטילו מרעתו ואומר זכור ה' כי חיי כרות וא"כ לא תשוב עיני לראות טוב כגללן ישאר לו זמן לראותו אס לא תרפאני עתה : לא תשורני . כסיות שחיי האדם כרות הנה מהר עין הרואה אותי עתה לא תשורני עוד וגם עיניך תענה ממדי ואני לא אחסם עוד : בדה . כמו שהענין כלה והולך לו כן יורד שאול לא יעלה עוד : גם אני . אשר שאכזבי מועל בדה חכי רולה למנוע מי שלל לדבר אדברה וגו' : הים . וכי יש חכי או חית הים כי תשיט עליו משמר שלל אלא אכזב ואכזב הם החרות הבאות עליו : האם אמרתי . אס אומר אשכב על מנתו למלאו מכות ומעתי ישא עליו חלק שיתי ובעשי ויקל משא פרוטי : והחתיני . אף מה אועיל כי אתה משחד אותי בחלומות רעים ומכעית אותי בחיוניות המכחלות : ותבחר . הנה בפשי תבחר מיתה חנק והמות לא לחיות כחיכרים הליכבים עלמותי ואם חוליס וכואבים : מאסתי . באומר מתקני כחיכרים ואתה ידעה שלל אחיה לעולם ח"כ הרף ממנו כי ימו הם כהכל הם ומהר כלים : מה אנוש' מה הוא האדם שתהן לו נדילס כוזק לתשכו רחוי וסגון לשוק דעתך ולכך עליו : ותפקדנו . מה גדולתו לפיך

ממקומה ועמודיה יתפרצו : האמר לחרם ולא יזרח ובער
 בזבבים יחם : נטה שמים לבדו ודורך על רבמתי ים :
 עשה עש כסור וכימה וחררי תמן : עשה גדלות ער אין
 חקר ונפלאות ער אין מספר : הן יעבר עלי ולא אראה
 ויחרף ולא אבין לו : הן יחחרף מי ישיבנו מיראמר
 אליו מה תעשה : אלוה לא ישיב אפו תחתיו שחחו
 עורי רהב : אף כיראנכי אעננו אבחרה דברו עמו : אשר
 אסדרקתי לא אענה למשפטי אחנן : אם קראתי ויענני
 לא אאמין כיראון קולי : אשר בשערה ישופני והרבה
 פצעי חנם : לא יתנני השב רוחי כי ישביעני ממורים :
 אם לכת אמיץ הנה ואם למשפט מן יועירני : אם אצדק

פי

הוא המכוער הארץ בקוץ וד ממקומה עד שעמודים ימוטו וימוטו ומוככים
 הם ליפול : האומר : הוא המלוח לשמש של יאור עור והשמש עושה דברו
 והוא סבור דרך השמים לכל ולחו הכוכבים בלילה : נוטה : הוא הטוטם
 לבדו ואין חקר אתו כוונת השמים והוא הדורך ברגלו על קותם שהם על
 במוטו ים ר"ל הטכוס : עושה : הוא העושה עש כסול וכימה וחררי תימן
 והם שם קבון כוכבים שטוסים למדים והולכים והאחרונים נקראו חררי
 תימן לפי שהם נקראים בשמים ללך כגב : עושה גדולות : הוא העושה
 מעשים גדולים ונפלאים רבים שאין קץ למספרם : הן : הם אל זה יעבור
 אללו ולא יראנו ולא ארגיש ולא אדע שעבר : הן יחחרף : יחחרף הוא כמו
 יחטוף כע"ל וענין הטענה לקות הדבר ככה ובמהירות ור"ל האל ככה
 עוון מחוס ממנה מעשהו ומי ישיבנו חקור ומי ימלא לבו אפי' לאמר לו
 מה תעשה : אלה : כשיחרה אף ה' על הנאים לא ישוב חרון אפו מעליהם
 עד שישחו תחתיו ועונוי רהב הם הנאים שעוירים הרבה והוא הגאון להיות
 כהרץ : אף כי ר"ל אף הן דבר שיקום לכנר ה' אפי' שדריק חכמי לא חוכל
 לבא במשפט עמו ולענות כטענות לפניו ולבחר מלות הטענות שיהיו
 זכרים ולסדוק דונו : כי אם : כי גם אף אהיה דריק בדיון לא חוכל
 לענות ואין לו כי אם להתחנן לפני בעל ריבוי שהוא גדול ממנו עד אין
 חקר : אם קראתי : גם אם אחר שקראתי הוא יעננו קשה לדעתו הדבר
 שאל רם ונשא כמורה ושמש קול אש הכוש וככה כמובן : אשר : הוא הוא
 יחנני : בעבורי לא חשקיע אפי' רגע ולכי יפוי כי הוא ממנר אותי עד
 שאני שבע ממורוים : אם לכה : ר"ל וכי אני אדמה עפמי לו כי אם ככה
 הכם הוא המין והם למשפט מי יקראנו למשפט חן כמובן כי הוא הדין
 הוא העד הוא סכל : אם אצדק : אפי' אם אהיה דריק כדוני אפי' כדבר פי
 ארשע

פי ירשעני תם אני ויעקשני : תם אני לא אדע נפשי
 אמאם חיו : אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא
 מכרה : אס שוט ימית פתאם למסת נקיים ילענ : ארץ ו
 נתנה ביד רשע פני שפטיה יכפה אס לא אפוא מיהוא .
 וימי קרו מנידך ברחו לא דראו טובה : חלפו עס אניות
 אבה כנשר יטוש עלי אכל : אס אמרו אשבחה שחי
 אעובה פני ואבליגה : יגרתני כר עצמתי ידעתי כירא
 רננקני : אנכי ארשע למה זה הכר אינע : אס התרחצתי
 במי שלג והוכתי בכר פפי : אז בשחת הטבלני ותעבני
 שלמותי : כירא איש כמוני אעננו נבוא יחרי במשפט :

לא

ארשע את עלמו וכפל הענין במ"ש : תם אני לא אדע * אפי' יודע שדריק
 אני כדוני את מרוב לרואי חני כאוש שהוא חן ממנו שאינו מכיר את
 עפמי ולכן קחתי כחיי וטוב מותי : אחת * בראיתי שפרות רבות סכבוכי
 ודריק אני חני אומר שהאל אינו רואה להכחין בין טוב לרע ומכלה את
 פניהם : אם שוט * הם שוט יכא כעולס וימית פתאום מר שומא חנה
 הוא ישחק כעת ימסו הקקוים שזוים כענינו כרשעים : ארץ * אפי' רואה
 שהארץ נתנה ביד הרשע המכסה פני שופטי ארץ שלא יראו רוע מעלליו :
 אם לא * אם לא כן הוא שהם וישר שזים לפניו מן הוא העושה כל אלה
 וכי אין יכולת כירו למנוע : וימי קרו * מי הטובים ראו קלים כרן וברחו
 למנו מתר עד שגם עובתם לא ראו כלו מעטים הוו ימי תעבנו ומרוב
 לרואי לא כשאר לי מהם אפילו אזכירם : חלפו * ומי הטובים הלכו להם
 מתר כאילו עברו ים כאוניות של אבה שקלים הם ע"פ מוס ואבה הוא שם
 נטע ועטו קל מאד והקדמוטים וככרע המנריים והכושים הוו כוכים ממנו
 האוניות : כנשר * ומי הטובים עפו מתר ככשר המעופף לטרוף טורף עוף
 או חוס שלא ינוס מפניו : אם אמרי * הם אומר בלבי הפעם אשכחם את
 תלונותי על אל ולא אלון עוד ואעובה את רוע פני ותתאפק ואחוס כסבר
 פניס יפות : יגרתני * אני מתוירא ממכאובותי שמת והיו גרמאן להוסיא
 תלונות מפני כנר רלונו ואף שאני יודע שלא תדריק אותי כדוני ולא תגלבי
 ממכאובותי אלה : אנכי ארשע * אני יודע שאכני אהים הרשע ק"ל למס
 יונע לרוק להתאפק טוב מאחרים : אם התרחצתי * אם ארחץ את גופי
 כמו שלג לבקוח או אם אכקס כבוד את ידי להסיר כל זוסמא מן וועל
 כי אז בשחת וגו' ור"ל אף אם אדקדק כעלמי כחוש השערה להסיר ממני
 כל רוח חטא עכ"ל לא אועיל : אז בשחת * אהה הענפנו כעוט וכחומר
 ששחת אשר תעבלנו בו עד שאף שלמותי אשר עלי יתעבנו מפני חוסמא
 אשר עלי כחומר עכ"ל אהה תראה כי חטא ולא אדקדק לפניך ואמות ככפש
 מרם : כי לא איש * כי האל אינו קוש כמוני שאוכל לומר טענותי לפניו
 ולמשיב

לא ישרינינו מוכיח ישת ירו על-שנינו : יסר מעלי שבטו
ואמתו אל-הבעתני : אדברה ולא איראנו כירא-כן אנכי
עמדי :

נקטה נפשי בחיי אעובה עלי שיתי אדברה במך נפשי :
אמר אל-אלוה אר-תרשיעני הודיעני על-מה-
הריבני : הטוב לך ביר-תעשק ביר-תמאס יגיע כפיך ועל-
עצת רשעים הופעת : העיני בשר לך אס-כראות אנוש
הראה : הכימי אנוש ימוך אס-שנותיך בימי גבר : כיר-
תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש : על-דעתך ביר-לא-ארשע
ואין מידך מציר : ידיך עצבוני ויעשיתי יחד סביב
ותבלעני : זכרנא כיר-כחמר עשיתני ואר-עפר תשיבני :
הלא כחרב תתיבני וכגבינה תקפויאני : עור ובשר
תלבישני ובעצמות וגידים תשכבני : חיים וחסר עשית
עמדי

ולתשוב לטענותיו ולריב רובי עמו : לא יש * און מו שיהם מוכיח כושיבו
למוכיח עם מי סדין ואון שושים ירו על שניו כשות וכוויב ריבנו לפנויו
זהו וספוט בלדא ומשפט : יסר * סאל יסר ששכט אשר בירו להכות אותי
באופן שלא יבעתני קומתו : אדברה * אז אדברה ולא איראנו כי עתה
אוכני עמדי כן כלו' לא אוכל לדבר כי אני יודע ומרגיש שהוא גדול ונורא
ואכני עפר ואפר :

נקטה * כפשי קטס לכן לא אקרוש וכהפך אעזוב שומי שוטם לכל אשר
ותספך : אל תרשיעני * לא תחויבני כדון : השוב * היועול
לך לעשוק ולמאס אותי שאכי יגוע כפיך ולחופיע עו"כ על עלת הרשעים
שכל מגמתם הוא להרע ללדוק : העיני * וכו עיניך הם כעניו קרס אשר
לא יראה כי קס לפנים ושופט בעול : הבימי * וכו קלובים הם כנותיך
כשנות סארס עד שמוכתת אתה למחר עוכס החיפוע על כל חטא אשר קטא :
כי תבקש * ק"כ שאון עונך וימוך כעיני וימו קרס למס לך לבקש
את עוני ותעאתי למחר העוכס : על דעתך * אתה יודע שלא אוכל להרשיע
וגם אם ארשע אתה יודע שאין מו שיוכל להלילני מורך כי מורך הכל :
ידיך * והקמת כן כי וידך ולרוני וועשוי ועמלו סכיבו יחד שאהים לאיש :
החבלעני * וחקר עשיתני אם חפך אתה לכלעני בתמוס : זכר נא * זכר
כא כי כמו שהיואר עושה בקומך כן עשיתני ושאתם עקוד להשיבני אל עפר :
הלא כחלב * עתה מפרס אופן ולורת סארס וסמשל לוקח ממעשה הסכיבה
וקומר אתה עשיתני כחך כחלב ואק"כ על ידך כקפא ותקעכה החלב סוס
וחיו לגכיכה : תשובכני * עשות לי שוגוכו בעדי : חיום * גם כפתת כאפי
כשמת קאם גם עשות עמדי קטר שכלאתי לאויר העולם מאלתי עור וסמך
ואגמך

עמדי ופקדתך שמרה רוחי : וארה צפנת בלבבך ידעתי
כירואת עפק : אס-חטאתי ושמרתני ומעוני לא-תנקני :
אס-רשעתי * אלדי לי וצדקתי לא-אשא ראשי שבע קלון
וראה עניי : וינאה כשתל הצורני ותשב תתפלא כי :
תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חרופות וצבא עמי :
ורמה מרחם הוצאתני אננע ועני לא-תראני : כאשר לא-
הייתי אהיה מכבד לקבר אוכל : הלא-מעט ימי וחרל
ושית ממני ואבליגה מעט : כטרס ארך ורא-אשוב אר-
ארץ חשך וצלמות : ארץ עפתה * כמודאפל צלמות ולא-
סדרים ותפע כמודאפל :

ועני צפר הנעמתי ויאמר : הרב דברים לא-ידענה ואס
איש שפתים יצדק : בדיך מתים יחרישו ותלעני ואין
מכלים

וסמכתך עלי יום יום סוף אשר שמרה רוחי : הוואת * כאומר קטר עשות
לי כל אלה סוזת חשכה ולמנת כלבך לשפוד עלי כוס חמתך בתמים :
ידעתי * ויהי כמשוג כן סוף הסכיבה מוכחת שזת המנשכה סויה לפנוס
בלבבך : אם השאתי * סקמת סוף ששמרת כלבך מנשכה קתתי להענישני
ואון אתה חפך לכקני אפי' מק' מחטאוי כי סחולאים רכוס ורעוס סקכוכו
יערוון יגורון שאון אתה מותל : אם * יעתה אס תעאתי ורשע אני לו
שאון מורך מליל ואס לדיק אני עכ"ז לא אשא ראשי כי מוכה ביסודין אני :
שבע * כלו' אנת ה' רב לך ליסרני הראה כא ששכע אתה מקלובי וראס
עניו כי רב סוף וקוס ורמס עלי : וינאה * בתמיה וכי אוכל לשאת ראשי
כעוד שאתה כשחל סלוד את כפשי ופעס ח' וכ' תשוב להענישני כהופן
המעורר תמיתס ופלך : תחדש * אתה מתרש תמיד עדים עלי שאתה ככעס
עמדו וסס ספרות שאתה מרבה עלי תמיד ככל עת וככל רנע : החרפות *
וסלרות סקן מתחלפות עלי תמיד ותומות עלי ככבא קווי : ולמה וגו' *
כי אז לא סויתו מוככע כלרות : כאשר * כי אס כתי מרמס סויתו כולו
לא סויתו ומן סכטן סויתו מוכל לקבר : הלא * ועתה כסוית שומי מעעוס
חל ממני וסודו כרוקי ושוכ רוחי ואכוח מעט : בשרס * ועסס ואת
גורס אלך כמקוס שלא אשוב עור משס וסיא ארץ חשך וללמות : עפתה *
קשוכה וסדרים סס לכאות כוככוס סמקוריס לקרן : ותופע * ר"ל וסא
מאירס אך זס סקור סוף קופל :

הרב דברים * וכי און מענע לרכוי כרדוס וכי סקיש אשר לו שפתוס כלו'
שמרטה כרדוס כשכול זס וקוס לדיק ור"ל וכי רכוי דכרין וסמק
לסוכוס שהרין עמך : בדיך * דכרי סכלך יתרישו סקכסוס ולא ימלאו להס
מענעס וק"כ תלענ למו ואון מו וכלימך : ותאמר * וסכה אתה כזומר לאל
קמרי

מכלים : ותאמר נך לקחי ובר הייתי בעיניך : ואולם מי
יתן אלוה דבר ויפתח שפתי עמך : ויגדלך ! תעלמות
חכמה בירכפלים לחישיה ודע בירשיה לך אלוה מעונך :
החקר אלוה תמצא אסעד תכלית שדו תמצא : גכהי
שמים מהתפעל עמקה משאל מהתדע : ארכה מארץ
מדה ורחבת מניזים : אסיהחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו :
כיהוא ידע מתישוא וירא און ולא יתבונן : ואיש נבוכ
ילכב ועיר פרא ארם יולד : אסאתה הבינות לבך ופרשת
אליו כפיך : אסאון בירך הרחיקהו ואל תשבן באהליך
עודה : כיראו תשא פניך ממים והיית מצק ולא תירא :
כיראתה עמל תשבח במים עברו תזכר : ומצהרים יקום
חלד תעפה בכקר תהיה : ובטחת כיריש תקוה ותרפת
לבטח תשבב : ורבעית ואון מחריד וחלו פניך רבים ועיני
רשעים

אמרו כי זכיס וכרוס וקני בעיניך קיש תמים ובר לכב ה"כ מאון משעט
יסרתני : ואולם וקני אומר מי יתן שהאל דבר עמך : ויגד לך מי יתן
שדבר אלך להגיד לך העלומות החכמה ואלו לא תענה ברעיונותיך : כי
כפלים הוא החכמה אשר לא ידעת מאשר ידעת ודע שהאל כנושא לך
שאינו משלם לך גמול פנועשי יודך שקחי סוית להענש יתרו וסוף טיחל לך
ממאשר : החקר ובי סוכל אהה לקריר ולדעת מעשו ה' ולהגיע לסוף
דעתו לקיוס הכלית עשה אהתם : גכהי ומה תפעל אהה בהם אחר שהם
גבוהים כגובה שמים ומה תדע אהתם אחר שהם עמוקים משאל : אם
יחלוף מי ועכב בידו קס מערי עברו ויסגור זה ככית כלל חס ויפול משס
בי הוא חקמת הוה שהאל יודע ומכיר אכשים אשר דרכם שקר הוה רלס
סאון אשר עושים הקשים המעוותים אורחותם אע"י שלפי מרחק עיני
האנשים הוה לא יתבונן בזה : ואיש נבוכ אשר על כן האיש הנכבד והוא
הקיש ריק המוח ויתבונן ויקנה לב ודעת להשויר דרכו והקדם הוה ככוב
כילדוהו ודומה לעור פרו והוא חמור הכר : כי או אן תשא פניך ולא
ירדו כס מוס : מוצא חוק : כי אתה קו תשקת כל עמלך וחזירי
קוהס כמים שעברו יכס : ומצהרים אחר שפקרים שהוה עת הוה
שהולך וקוהן יקום עלס אחר והתשן יתקן ויסקו לקור כוקר ר"ל אהר
העמל תפרק ותשגף ותתקדם ככסר כעורך : ובטחת תהיה כעון שמלל
ה' תקוהך : והפרת תפפור לך קכר כמקום שתכב בו לכנות וקוה אהן
מולדתך ולה תלך נע וכר כארץ ככרית : ועיני לא כן רשעים שעיניהם
תכלינה מלפוס חנם השוענה לא ומלאו להם מקום לכוס שמה ככא הרעס
והקוהס קינה וכרקותם כן והיה להם מפח ככס וסוף חקאנה ובאקוהס :
אמנם

רשעים תכלינה ומנוס אבך מנהם ותקוהם מפחדנפש :
וישן איוב ויאמר : אמנם כי אתם עים ועמכם תמות
חכמה : גס לוי לכב כמוכם לאנפל אנכו מכם
ואתמיראון כמוראלה : שתק לדעהו ואתיה קרא לאלוה
ויענהו שחוק צדיק תמים : לפיד בוו לעשתות שאנן נכון
למועדי רגד : ישליו אהלים ו לשדרים ובטחות למרגו
אל לאשר הביא אלוה בידו : ואולם שאלנא בהמות
ותורד ועוף השמים ויגדלך : או שים לארץ ותורד ויספרו
לך רגז הים : מי לאידע בכלאלה כי ירדהוה עשתה
זאת : אשר בידו נפש כלחי ורוח כרפשראיש : הלא
און מליו תכתן וחד אכל ימעסלו : בישישים חכמה וארד
ימים תבונה : עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה : הן
יהרוס ולא יכנה וסגד עלאיש ולא יפתח : הן ועצר במים
ויבשו וישלחם ויהפכיראין : עמו עו ותוישיה לו שנג
ומשנה

אמנם איוב מדבר אל חבריו בדרך הקול ואומר אמת הדבר שאתם
הנשים המובחרים שבעם ושכמותכם תמות עמכם חקמתם
כלומר שאין חכמים כדרך כמותכם : גם לי ועתה מההתקול חזור לאמת
ואומר לא כן שאתם חכמים יותר משאר העם כי יש לי שכל ככס וקינו
פחות מכם ולא קני לכדי כי מי לא ידע לדבר מה שדברתם אתם : שחוק
וכי אהיה שחוק לריע שמלכד שאין לו ארס כמוני גם השעה משחקת לו
כי קורא לאלה ויענהו : שחוק צדיק וכי הדוק חקמתם כמוני הוה
נכון הוה שויה ללעג וקלס למלענוים : לפיד בוו לשומן קיש שקט
ושאנן יש לפיד בוו לעבר כי את האיש שכתן רגלו למוט ר"ל האיש שהשעה
משחקת לו דרכו ללעג ולחקר ולגדף את הוושטים כלעזר וכדאנה : ישליו
ועתה איוב מתוכח לעמנו ה' ואומר שכללי הרשעים יש שלום ובטחות
בעתוהות : ראשר לאותם הרשעים שהכיו ה' בידם השלל והמלקות ר"ל
שהלליהו כמעטוס : שאל נא שאל גם לכל ה' מהכמתות ותורד מה
שכתוב למעס והוה כי יד ה' עשתה וזה : שיה דבר : הלא און האון
השוועת דברי אכשים תכתן אהתם לשפוט כלדק מה סס כמו שהחין עוועס
המאכל קס יש לו טעם : בישישים ארד העולם לבזור אומר שחכמתם
הוה כושושים והתבונה ככאשים אשר החרבו ומים על חקמתם : עמו אך
הס יסגור פתח לפני קיש חן מי שוכל לפתוח : הן יעצור חס ועלור
המים שלל ירויו עוד חס יכשו יכהפן קס ישלחם וכסו חקך וזה ה
למתקב

ימשנה : מזליך יועצים שולך ושפטים יהולל : מוסר
 מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם : מזליך כהנים שולל
 ואיתנים יסקף : מסיר שפה לנאמנים ושעם זקנים יקח :
 שופך בוז עד נדיבים ומזיח אפוקים רפה : מגלה עמקות
 מניחשך ויצא לאור צלמות : משניא לגוים ויאפרם שטח
 לגוים ויגחם : מסיר לב ראשי עסי הארץ ויתעם בתהו
 לאדרך : ימשורחשך ולא אור ויתעם בשבור :

הדבל ראתה עיני שמעה אוני ותכן לה : כדעתכם ידעתי
 גם אני לא נפל אנכי מכס : אולם אני אל שדי אדבר
 והוכח אל אל אחפץ : ואולם אתם טפלי שקר רפאי אליך
 בלכם : מיימת החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה :
 שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו : הלא תדברו
 עודה ולו תדברו רמיה : הפניו תשאון אם לאל תריבון :

הטוב

למפכת קלס : וחושיה • חכמה : שג • מי שגב ע"י משג • משג •
 הוא המביא את השונג לידו שגב • מוליך • כרלוכו הקנשים הועטים והיו
 שוללו דעת והשפטים והיו עוללים ושועים • מוסר • הוא מפתח הקשר
 שמלכים קודם כו את העמום כלו מסיר מהם ממשלתם וכספן קוטר
 אזור במתניהם כלו הוא מסבב שיהיו לעבדים : מוליך כהנים • כרלוכו
 שהקנשים שדברתם כשמעים לה וכלו אפי לדבר ולוקח מהזקנים דעתם
 שיהיו כפתאים : ומזיח • אזור קנשים גבורים ירפה ר"ל כח הגבורים
 ישלח וזרועם לא תושע להם עוד : משניא • כיור לקדול הגוים סוים
 ולקדם למקד ולפרוש רשת לגוים ולסחחם עד הרשת עד שיפלו
 כתוכה : מסיר לב • כיורו להסיר דעת ראשו עם הארץ עד שלא ידעו
 להסתינו עוד כדרך כמשפט : ההו • כדרך מדבר ולא ידעו לשוב עוד כדרך
 ישר : ימשו • עד שיימשו כחושך מאון אור עד שתענו כשבור קום שיהיו
 ויכוע כחלכותי :

הז • הסם כל אלה שאמרת : כדעתכם • כל אשר ידעתם אתם : נופל •
 פתח : אולם • חפאי הוא יוסף לא לדבר עמכם אך עם ס'
 ולסוכו לפכו • טפלי • ר"ל חוכרי חכמה כנד לחכמתם לסודור וכן
 הוא ל' מושאל ור"ל אתם מהדרי השקר כדו שזמנו השומעו שסוף אמת :
 רובאי אלי • רופאים של הכל שאין יודעים לרפא : מי יתן • סלואי שחרישי
 וס יוסף נחש לכס לחכמה כדרך גם אול מתרוש חכם יחשב : וריבות
 שפתי • סובי אתי מריב כשפתי להוכיח שדיוק אתי תקשיבו • הלא •
 וכי

הטוב כי יחקר אתכם אסיהתל באנוש תהתלו בו : הוכיח
 יוכיח אתכם אסיהתל פנים תשאון : הלא שאתו תבעת
 אתכם ופחדו יפל עליכם : זכרונכם משדו אפר לגברי חמו
 נביכם : החרישו ממני וארברה אני ויעבר עני מה : על
 מה אשא כשרי בשני ונפשי אשים בכפי : הדיקטלני לו
 איחל אך דרכי אל פניו איכיה : גם הוא לי לישועה כ
 לא לפניו חנה יבוא : שמעו שמעו מרתי ואחותי באוניכם
 הנה נא ערבותי משפט ידעתי כיהני אצדק : מיהוא יריב
 עמדי כיעתה אחריש ואנוע : אך שתים אל תעש עמדי אז
 מפניך לא אסתר : כפך מעלי הרחק ואימתך אל תבעתני :
 וקרא ואנכי אענה או אדבר והשיבני : במה לי עונות
 וחטאות פשעי וחטאתי הודיעני : למה פניך תסתיר
 ותחשבני לאויב לך : העלה נדף תערון ואתקש ובש
 תרדף

וכי לוונכם לדבר עולה להלך עליו : הטוב • וכי יוסף טוב לכס כחכמת
 כיום יפקוד ס' אתכם : אם כהתל • וכי חשבתם לרמות את אל כאשר
 תוכלו לרמות קוטר כן תמותה : הוכח • לא כן כי להסך הוא יוכיח אתכם
 אם ככתר כשאתם לו פנים : שאתו • רוממותו : זכרונכם • משולם
 זכרונכם לזכרוני אשר ומכרונכם הם כמכלרי חומר שאין בהם קיום
 והעמודה : החרישו • החרישו אותם והני אדבר ותל"ב וכל עלי מה שובל
 לבא : על מה • אם תאמרו מפני מה אשא כשרי בון שני ואשים כפשו ככפי
 כלו ואם תשאלו לי על מה קוטר מתורש שתדבקני סרעם כהכעוס אל כחמרי
 פי : הן • ואך אורח שבה עכ"פ הוא חורג אותי : לו איחל • וכי לו איחל
 אחר שסוף חסור אותי : אך דרכי • א"כ אחר שקדכה כפשי לשפת אתי
 רופא קודם מותי להוכיח לפכו דרכי ולהראות שדיוק אתי כריכו : גם
 הוא • גם סוף ירפני כראותו שאני כל לפניו לרוב ריבי כהיות כי האיש
 שהקף לא יבא לפניו וא"כ אחר שאני כה קוטר : ואחותי • ותוכחתי
 שאני מוכח כפניכם : ערבותי • סדרתי אמרי לטעון כמשפט וידעתו שאלא
 זכאי : מי הוא • א"כ מי כל לרוב עמדי שאני מוכן להשיב : כי עתה •
 ורדיך שאני אדבר ורבי כ"א חרוש קנוע מרוב שיחו וכעטו : אך שתים •
 כ' דברים שאמרוים למען ולו לחזקו והסדר עענותי ולא אסתיר מפניך :
 ככך • סוף הוא שתיקו מעלו ככך מירחתי שתכני וס' שלא תבעתני
 חומתך : וקרא • ואן קרא : ככה • כמס הם העונות והחטאים שעשיתי
 לפניך הודיעני כה פשעי וקעוהתי ואן ארע שיקרתי כמשפט : העלה • וכי
 אתם מנלם עריותך כוס כדוף עלם ען הסך מפני רוח כמוני סוים :

בלבם : הקץ לדכריות או מהצמיריך פי תענה :
גם אנכי בכס אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי אהבירה
עליכם במרים ואניעה עליכם כמו ראשי : אאמצכם כמו
פי וניר שפתי יחשך : אם אדברה לא יחשך כאבי
ואחלה מהמני יהרף : אך עתה הלאני השמות כל
עדתי : ותקמטי לעד היה ויקם פי בחשי בפני יענה :
אפו טרף וישטמני חרק עלי בשנו צרי ו ימש עיניו
לי : פערו עלי בפיהם בהרפה הכו לחי יחד עלי
יתמלאון : יסגורני אל אל עוול ועליתי רשעים ירמני :
שלו היתני ויפררני ואחו בערפי ויפצצני ויקימני לו
למטה : יסכו עלי רביו יפרח כריותי ולא יחמל ישפך
לארץ מרתתי : יפרצני פרץ ערפני פרץ ירץ עלי כגבור :
שק תפרתי עלי גרדי ועליתי בעפר קרני : פני חמרמו
מניבכי וער עפעפי צלמות : על לאחמם בכפי ותפרתי
זכה : ארץ אלהי רמי ואלהי מקום לעקתי : גם
עתה

הקץ : הלא יחס קן לדכרו רוח אשר דברתם בתמוס : או מה * מה סוף
דכר סגיף אוקף לדבר קשות כאשר תענה לדכרו : וניר * ותכועת שפתי
כלו דכרו יחשך כאבכם : אם אדברה * אך אם אדבר לך כאבי וחסך אלא
כאבכם ואם אחר לדבר מה אספיד משלני : הלאני * אך עתה כאבי הלאני
וחתם ה' עשית שמים שממנו כל עדתי שכלם רקו מני : ותקמטיני * והדבר
הזה שקמטת אותי וכמטט כליתני זה עד עלי על רשעתי ורוין כשרי מעוד
בפני שעותי : אפו * ה' ערפני בחף ושחתי עד שאובי חורק עלי בשכו
וילעוש עיניו עלי כלועש מות להרוג : פערו * פתחו האזניים עלי
וכו' : יתמלאון * ותכחרו : ירמני * ויפררני * שחק אוקתי :
ויפצצני * עשני איכרים איכרים : למטה * כמטרה לקן : יסכו * המורים
בקשת שלו סכוכו וסוף משכר כלותי כלי חמדה וסוף * לארץ המרם
שלי : יפרצני * סוף משכר אוקתי שבר על שבר : תפרתי * קשרתי שקי כ"כ
עד שזרעתי כתפור עלי גלוי רופה לומר ערדי כדרך המציעים : ועליתי *
הקטעפתי ראשי כעפר כדרך האבלים : פני * פני כשרפו מכבי ועל עפעפי
נק אל המות כלו קרבו ימו למות מרוב צערי : על לא המס * וכל זה כח
לזל על חמם שעשיתי כי כחסף תפלתו הוה זכה : ארץ * לך חכמי וני
ובחסף יסו גלוי לכל כי בר אפי ובשך דס כפי ולא יסו מקום להסתור
לעקתי אלא ישמעום סכל וידעו כי זך אני ולא כמשפט כעשתי :
ושטרו

עתה הנה בשמים עדי ושהרי במרומים : מליצי רעי אל
אלוה דלפה עיני : ויוכת לגבר עם אלוה ובך אדם לרעהו :
כרשנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך :
רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי : אם לא התלים עמדי
ובחמרותם תלן עיני : שימהנא ערבני עמך מי
הוא לירי יתקע : כרלבם צפנת משכד ערפן לא תרמם :
לחלק וניר רעים ועיני בניו תכלינה : והציגני למשר
עמים ותפת לפנים אחיה : ותכה מפעם עיני ויצרי כצל
כלם : ישמו ישרים ערואת ונקי ערחה יתערר : ויאחו
צדיק דרכו וטהר ימים יסוף אמן : ואלם כלם תשובו ובאו
נא ולא אמצא בכם חכם : ימי עברו זמתי נתקו מורשי
לבבי : לילה ליום ישמו אור קרוב מפני חשך : אם
אקנה שאור ביתי בחשך רפרתי יצועי : לשחת קראתי
אבי

ושארו * וערו : מליצי * רעו סוס להם לחיות ממלוי להקין כערו ואזנו
כן איב עיני שופכות דמעות לפני אל : ויוכה * הים לו לאוס להכות
אל ולהתחנן בעד כן אדם רעשו : כי * כי שמים הולכים ומעט מועד
סמם ואפי הולך באורם שלף אשוב ממכו עור :
רוחי * רוחי בקרבי כמטט נשחת וימי כמטט ככרו ולא כשאר לי
כ"ף לרדת לקבר : אם לא * אין אללי כ"ף אכשום שמלעגום
עלי ועיני רואם כעור מה שעושים לי למרר קוי : שימה * אתה האל תן
עלי ערכון ערבני כריבי עמך אך מי חפץ להכות ירו על ירו כדרך מי
שעושה ערכנות לאתיו : כי לבם * כי לכ תברי אלה סתום כלי שכל א"כ
אם מליטים בערך לא תרומם על דברום : לחלק * אם יקדם שיתנו להם חלק
בנכסם ויגורו הרעים ר"ל יגורו לבנכסם מקום מעטמון הרעים ועיני כביסם
תצפונם חלקם סוף שיכילו אבותיהם כבות : והציגני * הם שמוני למשל
ולשכינה בין טעמים ולכן כמו מקום הקופת חכי כוער בקרבי ותופת סוף
המקום אשר שם עע"ז היו שורפים את כביסם למוכל : ותכה * עיני
הכין לבקש מן הרשע : ויאחו * אך לא יקום ולא יסו שחקי ולבש כקמם
אלף יאחו צדיק דרכו וגו' : יוסף אומץ * להטיב עור : ואלם * הם
כלכס שוכו אלו אך אין אפי מופא ככס אפי' ח' שמים חכם ככס : זמותי *
מה שקשבתו לעשות ככועל כשכרו : מורשי לבבי * וכן מה שסיף ירושת
סוף כעור שמים כח חשך על הארץ : אם אקוה * אך אם אני חפץ לקום
הטוב ידעתי שהשולל יסו ביתי ומיטתי שעות ומען סוף כחשך : לשחת * ארץ
שחקרף

אבי אתה אמי ואחתי לרמה : ואיה אפי תקותי ותקותי מי
 ישראל : בדי שאול תרדנה אסיחד ערעפר נחת :
 ונען בלדר השחי ויאמר : עד-אנה תשימון קנצי למלון
 תבינו ואחר גרבר : מהוע נחשבנו כבהמה נטמינו
 בעיניכם : טורף נפשו באפו הדמענד תעוב ארץ ויעתק
 צור ממקמו : גם אור רשעים ידעד ולא יגה שכיב אשו :
 אור חשך באהלו ונרו עליו ידעד : יצרו צערי אוננו
 ותשליכרו עצתו : כרשלה ברשת ברגליו ועל-שבכה
 יתהד : ואחו בעקב פח יחוק עליו צמים : טמון בארץ
 חכרו ומלכרתו עלי נתיב : סביב בעתוהו ברהות והפצהו
 לרגליו : יהירעב אנו ואיר נכון לצלעו : יאכל בדי עורו
 יאכל בדי בכור מות : ינתק מאהלו מבטחו ותציערהו
 למלך ברהות : תשכן באהלו מבלי-לו יזרה ערנוהו
 גפרית : מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו : זכרו-
 אבד מני-ארץ ולא ישים לו על-פני-חוץ : יהרפהו מאור
 אל

שאקרא לשקת חכיו ולרמס אמנו ותקותו כל' שארד לשקת מאכל רמס
 ותולעה : ואיה וקו אים תקותי ומי יראתה : בדי משחכותי תרדנס כין
 בדי שאול כיום שכר סס יחד חכי וסס :
עד אנה אלה הדכרוס אומר כלדר לרעיו קנצי סוף : תבינו .
 תתשכו קודס וקטר כדכר : נשמינו . כחשכנו כמז אלומוי לכ :
 שורף . עתק מדכר אל איוב ואומר תתה שחשך עורף כשך סלמענד
 סלור וסוף ס' יעוב השנחתו לעולם וימוס ממקומו לריב עמך : גם .
 כל' דע כי אור קרשעוס וככה ולק יגוס להבת אש שלו ר"ל לק יראת
 כשמחם : יצרו ר"ל פסיעותיו שמאז סיו ככה עתה לרו ולק וכול עוד
 ללבת כאש כרוח וסוף והעלה אשר יען כלכו סוף ענמס קשלוכחו מאלים
 כלומר תוכר : כי שלח סוף וסולג ברנליו כרשת להלכד ויתקל כס :
 יאחו סוף בעלמנו וקחו סתק בעקבו וילכד בו ויחיק עליו הקשר לכל
 ילא ממנו ולמנוס עיניו קרוב לפחוס : הבלו סתק : ומלכרתו .
 עיניו קרוב לענין פח : והפיצוהו : ומתעים אותו כלכתס אחריו : אינו .
 כחו רמנו לכמו : לצלעו לקשתו שהשקה ללע הקודס : בדי עורו סס
 אכרו : בדי ענפיו רמנו לכנוס : בכור מות סולו רע : מאהלו .
 מאשקו שלק תבעק בו עוד : ותציערהו : ותוליקו למלך כלהות רמנו
 לקבר : תשכון סוף תשכון בהללו נלמורה מאין אום מככי ביקו וסוס
 קרשע

אל-חשך וסתבר יגדהו : לא נין לו ולא נכד בעמו ואין
 שריר במגוריו : ער-יומו נשמו אחרנים וקדמנים יחוו
 שער : אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל :
 ונען איוב ויאמר : עד-אנה תוגיון נפשי ותדכאונני
 כמלים : זה עשר פעמים תכלימוני לא תכשו תהכרו-
 לי : ואף-אמנס שניתי אתי תקין משונתי : אס-אמנס עלו
 תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי : דעראפו כר-אלוה עיתני
 ומצורו עלו הקף : הן אצק חמס ולא אענה אשוע ואין
 משפט : ארחי נדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים .
 ככודי מערו רפשיט וסר עטרת ראשי : יתצני סביב
 ואלך ויפע בעץ תקותי : ויחר עליו אפו ויחשבני לו כצרו :
 יחר ו יבאו גרודיו ויסלו עלי דרכם ויתנו סביב לאחלי :
 אחי מעלני הרחיק וידעי אך-זרו ממני : חדלו קרובי ומירעי
 שכחוני : גרו ביתי ואמהרני לור תחשבני נכרי הייתי
 בעיניהם : לעבדו קראתי ולא יענה במופי אתחננד לו :
 רוחי זרה לאשתי וחנותי לבני בטני : גם עוילים מאסו בו
 אקומה וידברו-בי : תעביני כל-מרני סורי וזה-התבתי
 נהפכו

קרשע יסוס כמקום אשר זורק עליו גפרית כל' שנס : יגדוהו . יגרשוהו :
 נין . בן . נכר . בן ככו : במגוריו . כמקומו מושכו : על יומו . על
 יום רעתו ושתומנו יושבי ערו מערב ויושבי ערי קדס וקחוס רעד : אך .
 זה גורל משכנות עול וסוף הקיש אשר לא ידע אל :
תוגיון . תלערו : עשר פעמים רבות ואמר מספר קרוב עשר למספר
 שאינו קרוב כדרך הלשון : תחברו . מרובאוס אותי : תלון .
 תשאר ומה לכס : אם אמנס . סתס כחמת ובדקס עלי תגדילו וגו'
 כחמוס : שחנני . עות משפטי : ומצורו . סככני כרשתו שלק אלא ממכס
 כל' סככ אותי כפרות : הן . הן אלקעק לאמור חמס כעשה לי ואון עוכס :
 גדר . עשה גדר ר"ל סגר : ככודי וגו' . כי בשלוח לו ספרות כלס חושבוס
 שטעס עול ואון קחוי עוד לככוד : ויתצני . סוף סורס כל אשר סביבותי
 שלק יסוס לי עוד וקחי סולך לאכדון ויתק תקותי כהנתק סען : יבאו . עלי :
 גרודיו . כבחותיו רמנו לפרוס : אך זרו . סו לו מורס : גרו ביתי . סדרים
 ככתי : כמו פי . וסרך . סתחכנ לו שיענני : רוחי . סכל פי סוף לקשתו
 כדכר כמאס וכפאש : ובני בטני . שוכאוס חכתי ר"ל סתקס סלכי מרקה
 להס : עוילים . גרוס : אקומה . כשקוס מלפניס מרברוס רעה עלי :
 מתי

נהפכרבו : בעורי ובבשרי רבקה עצמי ואחמלטה בעור
שני : הנני הנני אתם רעי כי יראלזה נגעה בי : למה
הרדפני כמו אר ומבשרי לא תשבועי : מיריתן אפו ויכתבון
מלי מיריתן בספר ויחקי : בעט ברזל ועפרת לער בצור
יחצבון : ואני ידעתי גאלי חי ואחרון ערעפר יקום : ואחר
עזרי נקפוזאת ומבשרי אחזה אלוה : אשר אני א אחזה לוי
ועיני ראו ולא אור כלו כלירתי בחקי : כי תאמרו מה
גרדףלו ושרש דבר נמצאבי : גורו לכם מפני הרב כי
חמה עונות הרב למען תדעין שהין :

וען צופר הנעמתי ויאמר : לכן שעפי ישיבוני ובעבור
חוישי בי : מוסר ברמתי אשמע ורוח מבינתי יענני :
הואת ידעת מניער מני שים ארם עזיראין : כי רגנת
רשעים מקרוב ושמתת הנף עזירגע : אסיערה לשמים
שיאו וראשו לעב יגיע : כגדלו רגעת יאבר ראוי יאמרו
איו : בחלום יעוף ולא ימצאהו ויהר בחזיון לילה : ען
שופתו

מתי סודי * אותם אשר היותי מגלם להם סודותי : וזה * אותם שאהבתי
כהפכו עלי והיו לי לקויים : בערדי וגו' * מגודל הרוח : ואחמלטה * לא
כשאר חלק מגופי בלתי לקוי כ"ף עור שני : כמו אל * כמו שגשה עמו
האל : בצור * כסלע : ואני * כני יודע שאמת ויכוב שגולתי האל המאל
הוא חי לנלך ושועמור לעד על הארץ אחר שיכלה הכל : ואחר * כלומר
והנה אהבתי אלה אחרי ראות לקוי עורי כוקפים את כשמתו כדכרום
כבוקף זית כבור שאכי מבשרו הכנוע ומוכה אני רואה את אל כלומר אני
מרגש גדולתי וגבורתי : אשר * כי אני כעלמי רואה ולק אחר שכליות
כלו בתוך חוקי : פי תאמרו * הנה לכס לומר למע כרדוף לו למע קפלים
הכחני למלך כו בעלמו שורש פרות : גורו * הנה לכס לירק מפני קרב
האל כי יבער אף אל על הרואה וכדכרום קשים אתם הורגים אותי וא"כ
אתם כדוהמים ויבא העת שתדעו שיהיה דין אמת לשלם גמול כפי מעשיכם :
שעפי * מתשכתי : חושי * ובעבור הרגשתי הגדולה אוני יכול
לשתוק : מוסר * אני שומע דברי מוסר המכלמיים איתי :

ורוח * הוואה מבינתי הנה מעכה : הוואה * הלא ידעת דבר זס שהס
מיום שכתב אתם על הארץ וסוף מה שאומר בפסוקי הכאים : כי * כי שמת
הרשעים אין לה העמדם : מורי רגע * תעמוד רגע : אם * אף אם : שיאו *
גדולתי * כגדלו * כאשר כלל לשוב כל הגלגל שלו כעוכה ויכר לללך
ומי שתק אתו מאושר יאמרו אים סוף : ויוד * ימוש וילך בחזיון לילם :
ען

שופתו ולא תוסיף ולא עוד תשורגו מקומו : בניו ירצו
רעים וידיו חשבנה אונו : עצמותיו מלאו עלומיו ועמו על
עפר השכב : אסתמתיק בפיו רעה יכחירנה תחת לשונו :
יחמל עליה ולא יעובדה וימנענה בתוך חכו : לחמו במעיו
נהפך מרורת פתנים בקרבו : חיל בלע ויקאנו מבטנו
ירשנו אל : ראשפתנים יינק תהרגהו לשון אפעה : אל
ירא בפלגות נהרי נחלי רבש וחמאה : משיב יגע ולא
יבלע בחיל המורתו ולא יעלם : בירצין עוב דלים בית
גזל ולא יבנהו : כי * לא ירדע שלו בבטנו בחמודו לא
ימלט : אין שריר לאכלו ערפן לא יחיל טובו : במלאות
שפקו יצר לו כריר עמל תבאנו : יהי * למרא בטנו ישח
כו חרון אפו וימטר עלימו בלחמו : יברח מנשק ברזל
תחלפהו קשת נחוישה : שרף ויצא מנוה וברק ממורתו
יהלך עליו אמים : ברחשך טמון לצפוניו תאכלהו אש
לא

עין * עין אחרים הוואה אותו מקודם לא תראנו עוד ואין אתה רואה
סמקום אשר הים שם : בניו וגו' * כניו וכפרו פנים העניים שאביהם עשק
ורצן וידיו תשכנה האון אשר גול : עלומיו * חטאיו הנקתרים מעיני אדם
ותחלתיו תשככה על עפר עמו : אם תמתיק * אם קרעה סיתה מתוקם
לפניו עד שתקת לשוכו הים מסתור אותה שלא תפול : יחמול * ויהי אהב אתם
ומעכבה איהם זמן בתוך חכו לטעום אותה הרבה קודם שתרד לבטן :
וחמו * הנה עתה המאכל הסוף וסוף סרעה כהפך למשקם מר של פתנים
ואם נחשם * חיל * העושר שכלל יקאנו ואם נכנס בקרבו יסרכו האל
מש * ראש * סם המות : אל ירא * לא יראה כשדותיו הוכבים נהרי נחלי
וגו' כלומר לא יראה הלחה : משיב * משיב יגיע כף חלשים אשר גול
ולא יבלע אתו ויתן מחילו המורתו ולא יעלים בו אף שאתה סתמורה הוא
שלו : כי לא ידע שלו * לא חפץ שיהיה שלו בטנו ורואה לאכול ככל עת
כלו * עורף תמיד ולא יתול ואין אים שומלט מידו עם מה שסוף תמיד לו
וסוף גופו : אין * אחרי אכלו אין שריר כי אוכל הכל לבן לא יחיל שיקום
הלכתו ועובו : במלאה * כאשר שפקו וסוף עשרו יהיה שלם כחפלו אז
זר ויד טעני ינוח עליו לכותו : יהי * וסוף ויהי למלאות בטן העניים
שיטרפוהו וכאשר עשה כן יעשה לו וסוף ישלח בו וגו' וימנע עליו החרון
עד שיכף בתוך גופו * יברה * אם יוכל מכלי כרזל המוכן להרנו שדקרטו
קשה כחושם מעבר אל עבר : שלף * תן הקשת יאף מגבו ולסב החרב
תלך מבטנו אחר שהטע סמנם שלו וככל מקום אשר יפנה תפול עליו
קומתם

לא־נפח ידע שריר כאהלו : יגלו שמים עינו וא־רץ
מתקוממה לו : יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו : זה חלק
אדם רשע מאלהים ונחמת אמרו מאל :
יען יִיבב ויאמר : שמעו שמוע מרתי והתהו־זאת
הנחומתיכם : שאינו ואנכי ארבר ואחר דברי תלעני :
האנכי לארם שיחי ואס־מדוע לא־תקצר רוחי : פנו אליו
והשמו ושימו יד על־פה : ואס־זכרתי ונבלתי ואחו בשירי
פרצות : מדוע רשעים יחי עתקי נס־גברו חיל : זרעם
נכון לפניהם עמם וצ־אצאיהם לעיניהם : בתייהם שלום
מפחד ולא שבט אלוה עליהם : שורו עפר ולא יגעיל
תפלט פרתו ולא תשכר : ישלחו כצאן עייליהם וילדיהם
ירקדון : ישאו בתך וכבוד וישמחו לקול עונג : יבלו כשוב
ימיהם ויכרעו שאול יחתו : ויאמרו לאל סור ממנו ודעת
דרכיך לא חפצנו : מה־שחי פירעברנו ומה־זועיל כי
נפגעבו : הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני :
כמה נר־רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחקק
באפו

אומתם ופחד : כל * כל מיני חשך רמו לפרות שמורים ופמונים הם לא אש
אשר חין לרד להגדול סלהם כי תגדל מאלות תאכלתו וסאש סהול תאכל
כל כששאר באלהו : יגל * ולך לו כל יכול ר"ל חילו אשר בכיותו וגם אכני
כיותו נגרות כמות נגרים כיום חרון אף ה' עליו : מאלהים * שמקבל
מאת ה' : אמרו * שגבר עליו מאת אל :

ותהי וזה יהיה כמקום הנחומתיכם אלו : שאוני * הרשעים כנתת
לכסם שדרכו וחקר שדרכתי לעגו עלי אש זה רשעים :
האנבי * וכי שחי ותלונותי הם נגד ב"א לא ח"ב אף אסכול ולא תקצר
רוחו על קושי דרכים עלו שאתם מלופים בעד אחרים : פנו אלי * הקשיבו
ותקוממו על דרכי ולא תקברו עוד : ואם * ובקמת כאשר אני זוכר
מס שאומר ככהלתו וגו' : שתקו * וינקו ויאלותו : יגעיל * יפליע לחון
וכן תפלט * תשכל * לא תהיה שכולה שלא ימות העובר : ישלחו * עוזבים
שילכו ילדיהם אנם ואנם כלי פחד : ירקדון * וקפסון : ישאו * קול : יבלו *
כמו יבלו : וברגע * מאון חולי : יחתו * ידו : ויאמרו * ולקם אשר תללתי
כדרכם הם אשר אמרו לאל וגו' : נפגע * נתפלל : הן * וסמס חין טוב
הרשעים כיום כ"א ביד ה' לכן עלת הרשעים מדוע דרכם בלאתם רחם
מדעתו שאוני מבין סוכר : כמה * כמה רחוק שיכנס מר הרשעים שיכא
עלוסם

באפו : יהיו כתכן לפני רוח וכמין גנבתו סופה : אלוה
יצפן לבניו אונו ישלם אריו וידע : יראו עיניו כידו ומחמת
שחי ישתח : פי מה־חפצו בביתו אחריו ומספר חדשו
חציו : הלאל ילמד־דעת והוא רמים ישפוט : זה ימות
בעצם המו כלו שלאנו ושלו : עטיניו מלאו חלב ומח
עצמותיו ישקה : וזה ימות בנפש מרה ולא־אכל בשוכה :
יחד על־עפר ישכבו ורמה חכסיה עליהם : הן ידעתי
מחשבותיכם ומזמות עלי חכמסו : כי תאמרו איה בית
נדיב ואיה אהל * משפנות רשעים : הלא שאלתם עברי
דרך ואתתם לא תנכרו : כי ליום איד וחשך רע ליום
עברות יוכלו : מי־יגיד על־פניו דרכו והוא־עשרה מי
ישלם־לו : והוא לקברות יובל ועל־גדיש ישקוד : מתקוד
לו רגבי נחל ואחריו כל־ארם ימשוך ולפניו אין מספר :
ואיך תנחמני הבל ותשובותיכם נשאר־מעל :

יען אליפו התכני ויאמר : הלא יסכך־נכר כיר־יסכן
עלימו משכיר : תחפץ לשחי כי תצדק ואס־בצע

עלוסם אדם כמו שראוי ושהאל יחלק להם התבל שראוי להם למי רשעתם :
יהיו * ויסווי כתכן וגו' : אלה * אתם אומרים שהאל ישמר לבניו סהון
והרשע עשהם אכיהם סוק טוב שישלם לו כרו שודע גודל פשעיו : יראו *
סיה יתגר טוב שעיניו תראנה כרעתו וסחף עלמו ישה כום חמת ה' :
בי מה * מה יכפת לו מביותו אשר ישאר אחריו אחר שקללו ונגדעו ומי
חיו : הלא * חמנם סיש ללמד אל ה' ששופע גם הרמים וסם מלאכי
עלוין : זה * עכ"פ אומר כי זס ימנת כעוד סחף שלם בכרואתו וכלו
שלאנו ושלו : עטיניו * שדוי : ישקה * סוף לח כתרמס ששקס : החמסו *
שקשכתם כעול וחמס : הלא * וגם שאתמו ששאלתם עיכורי דרך לדעת
קורות בית נדיב וסהל רשעים וסאותות שנתכו לתת תשובתם חין אתם
ויכולים לכס : כי * ומס אומרים עוכרי דרך סם אומרים כי ס־שע כול
כיום סהוד ומלל כיום חיון אף ה' : על פניו * על כפי הרשע : דרכו *
מדעותיו וססנתו : והוא עשה * ומי ישלם לו סרעת אשר עשה : גדיש
ישקוד * יר כמסרס לקבר : מתקו * סרורות סעפר אשר שוככ עליו סם
מתקוה לו וילבו אחריו רבים לקבר כאשר רבים קדמוסו : הבל * כדברי
סכל : נשאר מעל * סוף דכריכס סוף ישקר :
יסכן * יועיל : וסכן עלימו * וכי יוכל אף סמסכול להועיל לה' :
ספק

ביתתם דרכיך: המידאתך יכחך וכוא עמך במשפט :
הלוא רעתך רבה ויאזקך לעונתך: בירתחלל אחך
חנם ובגדי ערומים מפשיט: לאמים עיף תשקה ומרעב
תמנע לחם: ואיש ירוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה :
אלמנות שרחת ריקם וזרעות יחומים ידבא: ערפן
סביבותך פחים ויבחלקך פחד פתאם: או חשך לא תראה
ושפעתימם תכסף: הלא אלוה נבה שמים וראה ראש
כוכבים כירמו: ואמרת מהירע אל הבער ערפל ישפוט:
עבים סתרלו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: הארח עולם
תשמור אשר דרכו מתיאון: אשר קמטו ולא יעת נהר
יוצק יסודם: האמרים לאל סוד ממנו ומה יפעל שדי
למו: והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני :
יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעגלמו: אסלא נכחד קימנו
וייתרם אכלה אש: הסכנא עמו ושלם בהם תבויאתך
טובה: קחנא מפיו תורה ושים אמרו בלבבך : אס
תשוב ערשדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: ושית ער
 עפר

תצדק: תהיה לדיק : ואם • וכו יש לך ריוח אס תלך כדך תמים :
תחבול: תקח משכון מיד אחך שלא כמשפט : ובגרי • ובגדי עניים
קפצטו עד ששאלו ערומים: ואיש אס קיו באום לפנך למשפט למנו
נקלת חלק אדםם נשאת פנים לרוע ורוע וסיה ושב כס מנו שטיו ויקום
ממנו: או חשך • לו קודם שתהשך כונתך מהמיום המכסים אותך מים
רכים וסוקן: גבה • כנגס : בי רמו • איך סס רמוס : ואמרת • אתה
אמרת מה יורע סאל וכי ישפוט מתוך חשך: עבים • העכוס מסתוריס חותו
ולא יראה ולכד מתהלך סביב כחוג השמים וקינו רוקס סקרן: הארח •
וכי אתה רולס ללכת כדך לכשי עולם שטיו מקדס וסס אכשי סדוס :
אשר • וסס אשר נכרתו ערס עתס ויסודס נתך כמי סכסר : ויאמרו • אכשי
סדוס אמרו סאל סור וגו' : ומה יפעל • וסיו שואלים כרשעתס מה סיו
יכול לעשות לסס אל שדי : והוא • כעוד סס' מלך כתוסס טוב ח"כ דעתו
לא תבין עלס כרשעיס איך עושיס רעס ללכד עוכתס וסללתס : יראו
צדיקים • כמפלג כרשעיס : הלא • סלף ככרת מקוס מושכס סלף סללה
סלף יתר סלהוס וקונס עוד : הסכין • תסיוס כמסכס ובכסס עס סל וסוסס
לך שלוס וסס תקח משל מסלדוקוס תקף סלך עוכס : תכנה • תתקדש
לנוכס כמקוס סכרכ שיכסס מקדש ואיך תשוב כי תרחיק מסלך עולם
 וסוק

עפר כצר וכצור נחלים אופיר: והיה שדי בצריך וכסף
תועפות דך: כיראו על שדיו תתענג ותשא אל אלוה פנך :
תעתיר אריו וישמעך ונדרוך תשלם: ותנור אמר ויקם
לך ועל דרכיך נגה אור: כירה שפילו ותאמר גיה ושת
עינים יושיע: ימלט ארנקי וימלט בכר כפך :
ויען איוב ויאמר: גס היום מרי שיחי ידי ככרה ער
אנחתי: מיריתו דעתו ואמצאחו אכוא ער תכונתו :
אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: אדעה מלום
יענני ואבינה מהיאמר לי: הכרביכח יריב עמדי לא
אך הוא ישים בי: שם ישר נוכח עמו ואפלטח לנצח
משפטי: תן קדם אהלך ויאנינו ואחור ולא יכין לו :
שמואל בעשותו ולא אחו יעטף מין ולא אראה: כיריע
דרך עמרי כחנני כזוב אצא: כאשרו אחוה רגלי דרכו
שמרתו ולא אט: מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי
אמרי פיו: והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו יותה ועש :
כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו: עלבן מפניו אבהל
אתבונן ואפחד ממנו: ואל הך לבי ושידי הבהילני : כי
 לא

ושית • אז תוכל להשליך זכךך לעפר וכצור סכחל זכס אופיר: וכסף
תועפות • וכסף חוק וזמין: תעתיר • תתפלל : ותנור אומר • אתה תדבר
ויקום דרכיך: כי השפילו • כעוד סגנאים משפלים חקוס וסגנאוס
מתפלת סלוס סהוא סק עוכוס וסיה כושע: ימלט • סאל וסל סף מי
שאינו כקי וסנקי ימלט ככור כסיו :
מרי שיחי • גס סיוס שחי מורד כי וקינו רולס לכוס סף שדיו ככדס
על סכחתי לססקוטו: ואמצאחו • סאל : תכונתו • מעוכסו :
הכרב • אס ככר כחו וגכורתו יריב לא כן סך ועס חון לסמיו ס: שם •
סס סוסר סהוא קיוב עלמו יתרה כו סאל : שמואל • סוא עושס מעשיו
כלפון ומתעטף עלמו כדרוס ולף סרלני וסחו סוא כמו סתוס משרס חוס
סהוא קרוכ לשרס רלס : כי ידע • כלו' סף סוא קינו מקרב קותו כי ידע
דרכי סטוכס : באשורו • רגלי סתוס כתוכותיו : אש • כמו סטס כלו' לא
נעותו ממסס : כוצור • קימתו מולת שפתו : מחקי • גורתי סחק סוס לי
והוא ללפון סמיו סיו ולף סעכור : והוא • סך יתוד סוף ומי ווכל לסשיכו
סחור ממס סגור ומה סקוס כפשו יעסס : כי • וכן סוא סהוא יגמור עמו
מס סגור וכסס וכסס סן סלרת סללו סלפוסות לו : כי לא נצמתי • סוא
 עסס

לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל :

מדוע משרי לא נצפנו עתים וידעו לאחוז ימיו : גבולות
 ישנו עדר גולו וירעי : חמור יתומים ינהנו יחבלו
 שור אלמנה : ישו אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ : הן
 פראים : במדבר יצאו בפעלים משחרו לטרף ערבה לו
 להם לנערים : בשרה בלילו יקצרו וכרם רשע ילקשו :
 ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה : מורם הרים
 ירטבו ומבלי מחסה חבקי צור : יגולו משד יתום ועל עני
 יחבלו : ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר : בין
 שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו : מעיר מתים : ינאקו
 ונפש החללים תשוע ואלוה לא ישיים הפלה : המה : היו
 במדבר אור לא יחירו דרכו ולא ישבו בנתיבותיו : לאור
 יקום ריצח יקטר עני ואביון ובפילה יחי בננב : ועין נאף :
 שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים ישים :
 חתר בחשך בתים יומם חתמו רמו לא ידעו אור :
 כי

עשה שלח אמות טרם כח חשך וכן הכרות ולא רצה להעלות הקפל מעוסי
 כל' לא רצה שלח ארקה כרעתו :

מדוע * אחר שלח נקתרו מקרי האדם מעוכי הא מדוע יודעו ויראו שמי
 אינם רואים ימנו והם ימי רעת הרשעים ועכס : גבולות *
 אלה הרשעים משוגים בגבול רעויה : ישו * מלוים העניים להטות מדרכם
 ללכת כדרך אחרת והעניים נחבאים מפניהם : הן * העניים כמו תמזו
 סדר ויולאים לעבודתם למלא ערף לביתם ומן הערבה וסוף המדבר מופלאים
 לתם לנערותם : בשרה * אף הם שנירו ווס הולכים בשדה לקלור הכלל
 וסוף התבואה וכברם הרשע כולרים מה שזומת כפעם תשנה : בקרה * כומי
 הקור : מורם * הם עובלים מקמים הורדים כועף מן הסרים ובהיות שאין
 להם מתסה אחר חובקום הסור כל' דרים כמערה : ערים * הרשעים הם
 מנתקים סתום משני מנתקם וחוללים מה שנמלא על טעני כמשכון :
 ערים * ולכן העניים חולכים ערומים והרעבים נושאים על שמים עומד
 פרשעים : בין שורתם * בין שורות השדה של הרשע לקום השמש הם וישכים
 בעת הסתרים וכועת אפיקם עובדים הארמה דורכים בוקבי הרשעים היון
 והם למאום : בוער * ועניים אחרים ינאקו בעיר רבת עם ושם המוכים
 מנתק מות כמותם ושעו שיעשם נקמתם וה' לא יושם תכלה לרשעים הם
 על כל אלה : המה * והם הרשעים סיו כמורדו ה' שהוא קור עולם :
 יקטל * סורג : נשף * הלולם : השורני * תראמי * וסחר * משים מקום
 על

כי יחדו * פקר למו צלמות כיריביר בלהות צלמות * קל
 הוא * על פני מים תקבל חלקתם בארץ לא יפנה דרך
 פרמים : ציה גסחם יגולו מימי שלג שאול חטאו : ישכחהו
 רחם * מתקו רמה עיר לא יוכר ותשבר בעץ עולה : רעה
 עקרה לא תלך ואלמנה לא ייטיב : ומשך אבירים בכחו
 יקום ולא יאמין בחייו : יתולו לבטח וישען ועיניהו על
 דרכיהם : רומו מעט * ואיננו והמכו ככל יקפצו וכראש
 שפלת ימלו : ואם לא אפו מי יכוּבני וישם לאל מלתי :
 יען בלעד השחי ויאמר : המשך ופחד עמו עשה שלום
 במרומו : הוש מספר לנדודיו ועלמי לא יקום
 אורחי : ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה יורד אשה :
 הן עדירה ולא יאהיל וכוכבים לא יזכו בעיניו : אף כי
 אנוש רמה ובן אדם הולעה :
 יען איוב ויאמר : מה עורת ללא כח הושעת זרוע לא
 עז : מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת :
 אתמי הנדה מליו ונשמתמי יצאה ממך : הרפאים יחולרו
 מתחת

על פניו : חתר * סגככו בחשך חותרי הסתי לגבוכ וכיום סוגרי כתוס
 בעדם ואין רואים הסור : כי * כלם מתאווים אל המות כאשר מתאוו כל
 אדם אור סוכר ותקוות הוא להכיר כהלות ופחדו אל המות : קל הוא *
 הרשע סוף קל על כני מים ואינו יורד לתחתיהם רמו שהוא כווי ונקלה :
 חלקתם * שדוקם : לא יפנה * מפני שהכל שונאים אותו אינו יכול לכנות מעם
 ומפני דרך כרמי אחרים : ציה * כמו שארץ לים וימי החום גוהלים ושואכים
 מו השלג הנמס כן השאול עורפת אותם אשר חטאו : ישכחהו רחם * כמו
 שאף מרחמם : מחקו * בשרו מתוק לרמה : רעה * עושק : אבירים * גדולי
 הארץ : יקום * בקומו האכשום ירחים בעד כפשו ולא יאמנו בתוים :
 יתן * סאל נתן לו בטח ומשען וכעונו תמנתו השנית עליהם : רובו * אך
 הם סתרומומו מעט זמן ואינם עוד יפלו כמחרס וימנותו ככל אדם ויכרתו
 כראש השכולת : ואם לא * והם דברתי שקר יבא מי שוכל להוכיחי :
המשך * הממשלה והפחד הם עם ה' והוא עושה השלום בשמי מרום :
מה * שרה * סתאמן שעורת לאוש אשר אין בו כח : מה יעצת * סתאמין
 שעתה לאיש כער לא ידע ולמדה לו רוב קממת : את מי * למי
 השכת להגיד חדשות וכשמת מי כפחה רוחה עליך לדבר : הרפאים * הכריות
 סגולות אשר מתקת הסים ומשוככותם יומתו כיוי שמים : ערום * גלוי
 לעונו

מתחת מים ושכניהם : ערום שאז נגדו ואין כסות
 לאבדון : נטה צפון עלתהו תלה ארץ על בקימה : צר
 מוס בעביו ולא יבקע ענן החם : מאחו פני כסה פרשו
 עליו עננו : חק חג על פני מים עד תכלית אור עס חשך :
 עמורי שמים ירופפו ויתמרו מנערתו : בכחו רגע הים
 ובתבניתו מחץ רהב : ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש
 ברה : הוראה ו קצות דרכיו ומה שמץ דבר נשמעבו
 ורעם נבורתיו מי ותבונן :

ויסף איוב שאת משלו ויאמר : חידאל הסיר משפטי ושהי
 המר נפשי : כי כל עור נשמתו כי רוח אלוה באפי :
 אסתדברנה שפתי עולה ולשוני אסיהנה רמיה : חליתה
 לי אס אצדיק אתכם עד אנוע לא אסיר תמתי ממני :
 בצדקתי החוקתי ולא ארפה לא יחרף לבכי מימי : יהי ו
 כרשע איבי ומתקוממי בעור : כי מה תקות הנף כי יבצע
 כי ישל אלוה נפשו : הצעקתו ישמע אל ביתבוא עריו
 צרה : אס על שהי יתענג וקרא אלוה בכל עת : אורה
 אתכם ביד אל אשר עס שהי לא אכחד : הו אתם כלכם
 הויתם ולמה זה הכל תהבלו : זה חלק אדם רשע עם

אל

לעניו השקול ואין כסות לאבדון לסתורו מלפניו : על בלימה על האון
 וסריק : צורר הוא סוגר הנניס כעככוס ואין ח' מן העככוס שיקבע תתה :
 מאחו : הוא סגר פני כסא מלכותו כפרוש עליו הענן : חק חג : גבול רשע
 על פני המים בקליו סקור וקארו יש חשך : ירופפו ורעשו ומתמוסס
 מגערת ח' : רגע : קבע : מחץ רהב : סכה סרסכ וסוף מפרים : שפרה :
 יופס : הוללה : הרג כידו כחש כרית וסוף הנפש וישכ כיום וביכוש ורומס
 למגעול : ומה שמץ : כמה גדולה הסקלס המולוד כבו מס שנשמע בו :
שאת משלו : לדבר במליה כשגכס : הסיר משפטי : שלף עשע עמני
 כמספט : אס' לח : יהנה : ודבר : אצדיק : כאמרו הסמט
 חתכס : יחרף : יכוש : מימי : ממה שעשיתי עד כיום : יהי : כגורל הרשע
 יהיה גורל אויבי וככל הענין כמ"ס לחוק : כי מה : כי מס ויחיל חתכף
 כאשר העשור כעול כיום סס' משנה ארתו בתת לו סללתה שלף טעמוד :
 אורה אתכם : חני אלמד חתכס דרכי ס' וסדכריס אשר עס שדי לח חתכר
 ואנידס : הן אתם : חן גס חתס רחיקס כל חלס ח' כ' למס זס חתס מרכריס
 סכל

אל ונחלת עריו משרי יקחו : אס ירבנו בניו למיחרב
 וצאצאיו לא ישבעו לחם : שרדיו במות יקברו ואלמנתיו
 לא תכפינה : אס יצבר בעפר כסף וכחמר יכין מלבוש :
 יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק : בנה כעש ביתו וכסכה
 עשה נצר : עשיר ישכב ורא יאסף עיניו פקה ואיננו :
 תשיגהו כמים ברחות לילה ננכתו סופה : ישארו קרים
 ויירך וישערהו ממקומו : וישלך עריו ולא יחמור מידו
 ברוח יכרה : ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו :
 כי יש לבסף מוצא ומקום לוהב וקני : פרול מעפר יקה
 ואכן יצוק נחושה : קץ ו שם חשך ולכל תכלית הוא
 חוקר אבן אפל וצלמות : פרץ נחל מעס גר הנשכחים
 מנירנל הלו מאנוש נעו : ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה
 נהפך כמו אש : מקום ספיר אבניה ועפרות חב לו : נתיב
 לא ידעו עיט ולא שזפתו עין אירה : לא יחדריכוני בני

שחץ

סכל וסוף : אס ירבנו : חף חס רכוס כניו עעותדוס סס לכסול כחרב אויב :
 לא ישבעו לחם : לח וסוס לחס לחס לשיבע כפסס : לא חכבינה : גס סן
 וסנאוס מפני רוע מעלליס : יצבר : ואסף ויקבוץ : כחומר : לרוב כחומר :
 וכסף : וכסף הרשע יהיה חלק סקני : בנה : ככה כיקו ככית העש שאינו
 עומד : נוצר : שומר חסדות שכונס ביתו עראי כסדה : ולא יאסף : ככבוד
 כקכר : פקה : בעור פוקת חרס חס עוכיו הרשע חוככו עור : כמים : כמים
 רכוס ותכופות זו לזו : וישערהו : ויליכהו כלות סערה : וישלך : חל
 ושלך על מקומו חס חחר שלף וסמול על הרשע ריל שיקת חולי אויבו שמתו
 מפחדו סוס כורס מפניו : הנמלא מקום הרשע כראתו כופל
 לפניו ישפוק עליו כפיו וגו' :

כי : וס מקומות כדמה סמהס מניאוס חכסף ומקומות סכסס כלוק
 חוסכ : שס : סקב"ס : ולכל תכלית : עיני ס' חראכה כל מקום
 סתוס ועלס מעיני חרס גס חס יהיה כמקום חשך וללמות : פרץ : סתכל
 סמתו סיה פורץ פרץ מן המקום חניס וסאקס חולך על המקום שסס סוי :
 מרגל סעוכר אורס כו כחרכו חניס וסאקס חולך על המקום שסס סוי :
 דלו : חניס ססס דלו וסחרו לטונו חרס וסולכי מפס ומפס עד סאוכס עור :
 ארץ : אשר ממנה סיה יולף לקס עתה סתתוס כספך כמו חס ולף תתן עור
 כרוס : מקום : מקו : סוי אכניס מקום ספיר וסס סוי עפרות זסב : נתיב :
 ועתה כספס וסותה כתיב לח ידעו עוט וגו' : כלו' מנדב וסממס : שזפתו :
 רלקו : בני שחץ' כני סגוס וסס חקוי' : ערה : עכר : שחל : חריס : כחלמיש'
 כסס

שחץ לא עדה עליו שחר : בחלמיש שלח ידו הפך משרש
הרים : בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו : מבכי
נהרות חבש ותעלמה יצא אור : והחכמה מאן המצא
ואי זה מקום בינה : לא ירע אנוש ערבה ולא תמצא
בארץ החיים : תהום אמר לא יבן היא וים אמר אין עמדי :
לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה : לא תסלה
בכתם אפיר כשחם יקר וספיר : לא יערכנה זהב וזכוכית
ותמורתה כליפז : ראמות ונכיש לא יזכר ומשך חכמה
מפנינים : לא יערכנה פטרת כוש בכתם טהור לא תסלה :
והחכמה מאן תבוא ואי זה מקום בינה : ונעלמה מעיני
כליחי ומעוף השמים נסתרה : אבדון ומות אמרו באזנינו
שמענו שמעה : אלהים הבין הרבה והוא ידע את מקומה :
כיהיא לקצות הארץ יביט תחת כלי השמים יראה :
לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה : בעשתו למטר חק
ודרך להזין קולות : אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה :
ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסוד מרע בינה :
ויסוף איוב שאת משלו ויאמר : מידתנני כירחי קדם כימי
אלוה ישמרני : בהלו נרו עליו ראשי לאורו יאיר
חשך : כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עליו אהלי :
בעוד

כש' שולח ידו בצור התלמוש הופך החרים מיוקדם : בצורות • כסלעים
מוזיא הספרות ואין דבר יקר נקתר מעיניו והוא רואה הכל • מבכי • סגר
ומנע הספרות לטעוף מים הנמשלים לדמעות הסודות מבכי • ערבה •
דבר לערוך אלום : סגור • זכב • תחתיה • כמקומם בתמורתה : לא
תסולה • אין דבר חשוב כמוה להמיר אותו עמה : בכתם • כזכב • לא
יערכנה • אין לערוך אלום ואין להמיר אותה בשום כלי זכב מווקן : לא
יזכר • אין להזכירם לעממה וקצין החכמה וקר הוא מהפנינים : ונעלמה •
ונסתרה : משקל • שהרוח הוא גוף ויש לו משקל : תכן • מוד • בעשותו •
כאשר עשה : הק • דת כאמור עד פה תבא ולא תוסף : לחזיו קולות •
לחלו שמים הסודי בקולות : ראה • את החכמה : הקרה • חקר תעלומותיה :
מי • מי ותן שאיב להיות כימי קדם וכירחי ר"ל כחדשי : בהלו • כסגור :
הרפי • בתורתו : בסוד • בהקפה וזכה : בעוד • כמאן שהים ס' עמו וסכיב

בעוד שדי עמדי סביבותי נערי : ברחץ הליבו בחמה וצור
יצוק עמדי פדני שמן : בצאתי שער עלי קרתי ברחוב
אכין מושבי : ראוני נערים ונחבאי וישישים קמו עמרו :
שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם : קול נגידים נחבאו
ולשונם לחכם דבקה : כי אין שמעה ותאשרני ועין ראתה
ותעירני : כי אמלט עני משוע ויתום ולא עוזר לו : ברכת
אובד עלי תבא ולב אלמנה ארנן : צדק לבשתי וילבשני
כמעיל וצנוף משפטי : עינים הייתי לעור ורגלים לפסח
אני : אב אנכי ראביונים וריב לא ידעתי אחקרהו :
ואשברה מתלעות עור ומשניו אשליך טרף : ואמר עם
קני אנוע וכחול ארבה ימים : שרשי פתוח אלומים וטל
ירין בקצירי : בבורי חרש עמדי וקשתי בידי תחריף :
לי שמעו ויחלו ויהמו למו עצרתי : אחרי דברי לא ישנו
ועלימו תפף מלתי : ויתרו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש :
אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפירון : אבחר
דרךם ואשב ראש ואשכון במרדך בנרוד כאשר אבליים
ינחם :

ועתה

לי הו נערו : ברחוץ • כמאן כשהייתי סולך ורגלי רוחות כחלב ואללי
יצוק פלגו שמן וכאמרי בדרך סלגנה לרוב עשרו : שער • למקום המשכע
כשאו על כתף בעיר וכרכוב הו מכונים את כסאיו קודם כואו שמש :
עצרו • מנעו עולמם מדבר : קול • שמעתי באזני שמתחבאים כנודים
מפני : און • מי שמע מהקלחתי הו אומר עלי מאושר הוא בחרן והרואם
הו מעיד על טובתי : וילבשני • סמוך הוא למלת כמעול כגד הטעמים :
לא ידעתי • איש אשר לא ידעתי קודם לכן : עם קני • אלל קני כלו ככיתו :
שרשי • שרש מעטי : יליו • ימות ולא יחסר : בבורי • עשרו הו מתקדש
תמיד כי יום ויום הייתי מוסף ומגדלתי וגדולתי הו מתחדשת בידי עם
סגושר : לי שמע • כלם הו מפסום שדבר וכדממה מפסום הו
מם תקום עכתי ככל דבר : ועלימו • ולבד הו מתקדש כום שתוף
מלתי עליהם : ויחלו • הו ממנוכסיות אותי כאיש הממתין המגד כעת
סרדך וכרואתם אותי הו שתחיס פיהם כמו שפוח פו למגד הכא כמי
סמלקוש שכלם מפסום אותי באות כפסם : אשחק • הם כאתי לכפוס כפסום
שוחקם לא יאמינו שאני כרוב גדולתי אשחק עמם והו שומרים עמם
כדבר ובמעשם שאור פני ושמתתי לא וכולו • אבחר • לי כמקום לדרכם זו
לכו

ועתה | שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מִמִּסְתִּי
 אבותם לשית עם כלבי צאני : גם כח דיהם למה
 לי עלימו אבד בלח : בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה
 אמש שואה ומשאה : הקטפים מלוח ערישיה ושרש
 רתמים לחמם : מרגו יגרשו יריעו עלימו כנגב : בערוץ
 נחלים לשכן חדי עפר וכפים : בין שיחים ינהקו חחר
 חרול יספחו : בני נבל גם כני בלישם נפאו מן הארץ :
 ועתה ננינתם הייתי ואחי לחם למרה : תעבני רחקו
 מני ומפני לאחשבו רק : כריתרו פתח ויענני ורסן מפני
 שלחני : על ימין פרחת יקומו רגרי שלחני וסרו ערי
 ארחות אידם : נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עוד למו :
 כפרץ רחב יאתיו חתת שאה התגלגלו : ההפך עלי פרחות
 תרדף ברית נדיבתי וכעב עברה ישעתי : ועתה ערי
 השתפך נפשי יאחזוני ומיעני : רילה עצמי נקר מעלי
 וערקי לא ישכבון : ברבבת יתחפש לבושי כפי כתנתי
 יאורני

ולכו ולכל מעוסס : כאשר • כאוש המנחם לכלום :

לשית • אפי' לשית אותם שימרו כלכו לאני : למה לי • מה הם שיה לי כי
 אבד מהם כח וקון : בחסר מפני שהיו כחסר כל וכרעב סיו גלמודי
 והיו כורחים במדבר כחסר שמומה ושאים : הקושפים • סיו תולשים המלות
 מן העץ לאכלה וסמלות סוף מעט המנדל במדבר : רתמים • פרו זולן אף
 שכן שמו : מן גו • מתוך העיר : ירוע • ילעקו : בערוך • כותם הם
 במקומות הכהרסות שבעמק : בכפים • ככלעים : שיחים • עלי המדבר :
 יספחו • יתחברו : גם בני • גם שהם כני נבל וגו' : נבאו • גורשו מכל
 עיר : למלה • כמו לנשל ולשנונה : לא חשקו רק • לא מנעו מרוק כפני : כי
 יתרו • כי ס' קטור יתר קשתי ויענני שנוח אותי כלי כסל להגן בערו
 ולמגוש על אקרים הם שלחו והסירו מהם רכן משיסם שעל ורו הותו
 מכהני אותם : פרחת • והם הכתומים כלכים על ימיני ודוקפים את רגלי
 לגרסם ממקומם וסילו וככשו הדרך שיכף אור לי : להותי יועילו • הם
 יועילו להותי שמוספים אותם עליו והם אכזבים רעים שאין לבא לגורם אם
 יפלו : כפרץ • יבאו עליו כאויב הכבסם מן הרחב שפרץ אויב פרץ כחומת העיר
 ומתגלגלים כמו במקום סהרס : ההפך • הם מהפכים עליו סקלות
 ואתה סוף קל כרוח רדפת גדולתי להכניעני ואן עכרה ישועתי כרנע :
 נקר • מכלה הילום עלמי : וערקי • הסמפנות שלי אשר הם בתוכם לא
 מלאך מנוח ומנועה : ברב בה • מרב כח עניו אני כאיש אשר שיכה כגדו
 שאינו

יאורני : הרני לחמר ואתמשל בעפר ואפר : אשוע אריך
 ולא תענני עמדתי ותחבונני כי : תהפך לאכור לי בעצם
 ידך תשטמני : תשאני אל רוח תרכיבני ותמונני תשיה :
 מודיעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חיי : אך לא בעי
 ישלחיהר אם כפידו להם שוע : אם לא בכיתי לקשה יום
 ענמה נפשי לאכיון : כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור
 ויבא אפר : מעי רתחו ור אדמו קדמוני ומיעני : קדר
 הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע : אח הייתי לתנים
 ורע לבנות יענה : עורי שחר מעלי ועצמי חרה מניחרב :
 וייתי לאבל כגרי וענבי קול בכים :

ברית כרתי לעיני ומה אחבונני על בתולה : ומה חלק
 אלוה ממעל ונתלת שדי ממרמים : הר אר
 לעול וגבר לפועלי און : הלא הוא יראה רדכי וכל צעדי
 יספור : אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי :
 ישקלני כמאונני צדק וירע אלוה תמתי : אם תמשה אשרי
 מני הדרך ואחר עני הדרך לבי ובכפי רבן מאום : ארעה
 ואחר יאכל וצאצאי ישרשו : אם נפתח לבי ער אשה ועל
 פתח רעי ארבותי : תשתן לאחר אשתי ועליה יכרעון
 אחרון

שאינו כוכר וסעונו מאור אותי כחלוק אשר עלי : הרני • יום וסלניך חוסי
 בחומר ואני עתה כעפר ואפר : עמדתי • אני עומד לפניך ואתה מתכוון
 כי ואניך עונם : ותמונני חושיה • תמום ותכלם ממני כתי ואוכי ותושיס
 עוקר שרשו יש : מות • אל מות : ובית • וסמות סוף סמקום אשר שם כחסר
 כל קוי : אך לא בעי • אך בקבר לא ישלח ויתפשט הקיץ את ורו וכיוס
 ספיד וסוף יום סמות און שוע ר"ל עור שויכל לסושיע : לקשה יום • סוף
 סאיש המלוער : ענמה • כלעגרים : רתחו • כתחממו ולא שקטו וכאן על
 ימי עוני : קודר • חכי סולך שחור אף לא ע"י השמש : אשוע • על כאפי
 כי גדל מאד : חרה • כעור ע"י חום סחולי אשר עלי :
ברית • ומהו סברית שלא תתכוון על בתולה וקין תתכוון בה :
 ומה • ואם הייתי עושה כהפך מה סוף אשר סוים ללפנות מני
 ס' וכפל הענין לחוק : וגבר • ולרות זרות וכבריות : ותחש • ותמסר
 ובכפי • ואם רבן מאומם ככפיו משל אחר : או • אם עשיתי כל סאמיר למעלה
 סוף יבא לי זה סאורעס וגו' : תשתן • תעסם ללחקר מה סמנתיכת לעשר לכעלם
 סהקסם

אחריו : כי היא זמה והוא עון פלילים : כי אשה היא ער
אבלו האכל ובכל הבואתי תשרש : אם אמאם משפט
עבדי ואמתי ברכם עמרי : ומה אעשה ביריקום אל וכי
יפקד מנה אשיבנו : הלא בבטן עשני עשהו ויכוננו ברחם
אחד : אם אמנע מהפץ דלים ועיני אלמנה אכרה : ואכל
פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה : כי מגעורי גדלני כאב
ומכטן אמי אנהנה : אם אראר אובר מבלי לבוש ואין
בסות לאכיון : אם לא ברכוני חלציו ומנן ככשי יתחמם :
אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עורתי : כתפי
משכמה תפול ואורעי מקננה תשבר : כי פחד אלי איר
אל ומשאתי לא אוכל : אם שמתי והבבסלי ולבתם אמרתי
מבטחי : אם אשמח בירבב חילי וכי ככיר מצאה ידי : אם
אראה אור כי יהל וירח יקר הלך : ויפת בפתר לבי ותשק
ידי לפי : גם הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל : אם
אשמח בפיר משנאי והתעוררתי כי מצאו רע : ולא נתתי
לחטא חבי לשאול בחלה נפשו : אם לא אמרו מתי אהלי
מיתותי מבשרו לא ינשבע : פחיו לא ילנו גר דלתי לדרך
אפתח

השקפה עונת ומכשלת : יכרעון יסככו עמם : זמה • מעשה מתועב :
פלילי • ראוי לעונש מיד שופטו קרן : אברון • שקול : ובכל תבואתי •
היום מכרות שורש כל תבואתי : זמה • אם לא מלקתי משפט עבדי מה
לעסק כי יקום קל וגו' : הרא • וכי העבד לא כעשה כמנוני מיד ה' וסוף
בחד לא כיון אותנו כחד ברחם : אכלה • מקוים חכם פרו דלקתי וכלן
סקק דברי כדרכי המליצה כי בודיעתו עשה חסד לעק ואמר מנעורי
וגו' : מנעורי • כלומר כן הוא חסד גדלני כאב וגו' : אם לא ברכוני •
כלי' ויבאנו רעם אם לא ברכוני וגו' : הניפותי • כשאתי : כי אראה •
כראותי שכשער רבים היו עוזרי : מקנה • קנה הוא חלק העליון מסודע :
כי פחד • כי מעולם פחדתי מהעונש שהב מלקת ה' ומאומתו הגדולה לא
חובל לעמוד : והשק ידי למו פי • כדרך עובדי השמש וקירק וסקק כחן
ולא אמר העונש שהאוי לו אך כדרך המליצה דבר על עון עיון ואמר גם הוא
וגו' : בפיר • בלתי : והתעוררתי • כהתעוררות השמחה וסקק גם כחן : ולא
נתתי • ולסקק לא עזבתי את חבי לחטא כשקול לקל בחלה על שנתתי
למיתו : אם לא • בעוד ששכני ביקו היו קומרים על משכני מי יתן לנו
מכשור

אפתח : אם כספירי כאדם פשעי לטמון בחבי עוני : כי
אערוץ • המון רבה וכוד משפחות יחתני ואדם לא יצא
פתח : מי יתללי • שמע לו הן תוי שדי יענני וספר כתב
איש ריבי : אם לא על שכמי אשאנו אעדרנו עטרות לי :
מספר צערי אנידנו כמו נגיד אקרבונו : אם עלי ארמתי
תועק ויחר תלמיה וככיון : אם כחה אכלתי בלי כסף
ונפש בעליו הפחתי : תחת חטה • יצא הוה ותחת שערך
באשה תמו דברי איוב :

וישבתי שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוה
צדיק בעיניו : ויחר אף • אליהו בן ברכאל הכוין
ממשפחת רם באיוב חרה אפו על צדיקו נפשו מאלהים :
ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשיעו
את איוב : ואליהו חכה את איוב ברכיים כי זקנים המה
ממנו לימים : וירא אליהו • כי אין מענה בפי שלשת
האנשים ויחר אפו : ויען אליהו בן ברכאל הכוין ויאמר
צעיר אני לימים ואתם ישישים על כן ותלתי ואירא • מחות
דעי אתכם : אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידעו חכמה :
אכן רוח היא באנוש ונשמט שרי תבינם : לא דברים יחכמו
וזקנים יבנו משפט : לכן אמרתי שמעה לוי אהוה דעי אף
אני : הן הותלתי • לך ברכיים אוין עד תכונתיכם עד
תחקרון

מכשור ונאכל ממנו לשוכע : אם כסיתי כאדם • טאם כמו שאר האנשים
כסיתי פשעי וטמנתי חטאתי כקווי : כי אערוץ • כן הוא מלוא נתתי פחדו
על טמון רב ועתה גם איש ככוס מכל אדם מפחד אותי לכן אשתק ויאיני
יוכל אפי' מפתח כותי : מי יתן לי • מי יתן שאמנא מי יענני ושדתי ויאמר
לי הנס לפקד מכתבי עלוך מי יתן ויכתוב עלי ספר מי שש לו ריב
עמדי : אעדרנו • אקדנו : כמו נגיד • לי אקרבונו : הפחתי • כחתי ונחן :
באשה • עשכוס רעום :
רם • שם משפחה : על צדקו נפשו • על שחשב עצמו צדיק כגד ס' :
וירשיעו • על שקר שלא מלאו מעכס להשיב את איוב תשכחו
לרע : והלתי • פחדתי : מחות • מקגיר : אכן • כאמת ראיתי שהרוח
ונשמט הקדם ולא טמנתי סס הנותני כונס : וזקנים • ולא זקנים : עד
תחקרון

תחקרני מליו ועריכם אתבוננו והנה אין לאויב מוכיח
 עונה אמרו מכם פרחאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא
 איש ולא ערך אלנו מליו ובאמריכם לא אשיכנו חתו
 לאדענו עוד העתיקו מהם מלים והוחלתי בירלא ידברו כי
 עמרו לא ענו עוד : אענה אף אני חלקי אחוה דעי אף
 אני : כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני : הנה בטני כיון
 לא יפתח באבות חרשים יבקע : אדברה וירוחלי אפתח
 שפתי ואענה : אלנא אשא פני איש וארא אדם לא אכנה :
 כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני :

ואולם שמענא אויב מלוי וכדדברי האוינה : הנהגה
 פתחתי פי דברה לשוני בחכי : ישראל רבוי אמרו
 ודעת שפתי ברור מלוי : רוחאל עשתני ונשמתי שרו
 תחיני : אסתובל השיבני ערבה לפני התיצבה : היראני
 כפיך לאר מהמר קרצתי גסאני : הנה אימתי לא תבעתך
 ואכפי עריך לא יכבר : אף אמת באוני וקול מליו אשמע :
 וך אני בלי פשע חף אנכי ולא עני לי : הן תנואות עלי
 ימצא יחשבני לאויב לו : ישם בספר רגלי ישמר כל
 ארחתי

חחקרון מליו • סחלקי שתחקרו הטעות כלם להשיב בטוב טעם ודעת :
 ועריכם • לני התבוננתי ככם לשמוע דבריכם : פן תאמרו • אפשר שאמרתם
 לנו חכמה אך האל ולא אדם וכול לבנה את אויב ולחודק ולרחות איתו
 כדבר יס : ולא ערך • אויב לא ערך אלו מליו ובעודכם מדברים עמו אני
 לא עניתי לדבריו : חתו • אך הם סג' רעים חתו וכחלו ואינם עושים עוד
 יחסרו להם מליו להשיב • והוחלתי • הכיתי עוד שלח ידברו עוד כי עמדו
 מדבר ולא ענו עוד : הציקתני • דחקתי סרות אשר בקרכי : לא יפתח •
 שאין לי פתח ללפת : באבות חרשים • ככאות חרשים מלאים יין שיתבקעו •
 לא אכנה • לא אדבר כערמה ובארוכם לרמות אשם : במעש • אם
 אדם אמות :

ישׁר • אמרו הם אמרו ישׁר ושפתי ברור מללו דעת : ערבה • ערוך
 לפני קוילותך כל' טענתוך והתוכב לעמוד על נפשך : חן •
 כמו שאמרת סס בכך אני כמוך ולא יותר כי מקומי ולאיתי וכו' וכו' גם
 אני : אכפוי • כבדו : חף • כפי : תנואות • עלויות : ימצא • האל עלי :
 בסר • ככלי עפים לקנור כס רגלי הטפס : לא צדקת • אין טריון עמך :

ארחתי : הירואת לא צדקת אעך כיריבה אלוה מאנש :
 מדוע אקיו ריבות כי כל דבריו לא יענה : כי באחת ידבר
 אר ובשתיים לא ישובנה : פחלוס • חיוון לילה בנפל
 תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב : אז יגרה און
 אנשים ובמסרם יחטם : להסיר אדם מעשה וגוה מגבר
 יכסה : יחשך נפשו מנישחת וחיתו מעבר בשלח : והוכח
 במכאוב על משכבו ורוב עצמיו אתן : וזחמתו חיתו לחם
 ונפשו מאכל תאוה : וכל בשרו מראי ושפו עצמתיו לא
 ראו : והקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים : אם ייש עליו
 מלאך מליון אחד מניאלף להגיד לאדם ישרו : ויחננו
 ויאמר פרעהו מרדת שחת מצאתי כפר : רמפש בשרו
 מנער ישוב לימי עלומיו : יעתר אל אלוה וירצהו וירא
 פניו בתרועה וישב לאנש צדקתו : ישר • על אנשים
 ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי : פרה נפשו
 מעבר בשחת וחיתו באור תראה : הירבלארה יפעלאל
 פעמים שלוש עסגבר : דהשיב נפשו מנישחת לאוד
 באור

כי ירבה • כי רכ וגדול : כי כל דבריו • כי האל אינו מנלה טעם כל
 מעשו : כי נאחת • כי כרך א' מדרכ אל אך כשנים און מוכיח ואינו
 מסכים לדבר : בחלוס • זפת הדרך סג' : ובמסרם • ומשים כני סקדם כמו
 כקשר חתום כל' מוכיח אולם כתובות מוקר וכמעט מכוחס ליישר
 דרכס : מעשה • ממעשה רע : וגוה • ולסקור ממני סג' אום : יחשוק • וכן
 ולל ככשו מרדת שחת : בשלח • כחריב מאליו ממעות : והוכה • האדם •
 ורוב • ורוב עלמותו סס ככלס גדולם וחוקס על חליו : והמתו • כמאקום
 לכפשו כל מינו מאכל : יבל • תכלה כשרו מענין רוקסו כי יבל לו כחש
 ורוזן : ושפו • יואל' לאון וסס כמעט ערומי כשר כעור שקודס לכן לא סו
 גדוים מרוב שכר : לממיתים • למלאכי מות : להגיד • להגיד לו לאדם
 מה סוף דרך ישר לעובתו • ויחננו • והמלאך המלקך סוס כחמיו על
 סקדם ואמר לאל פרעהו וג' : מצאתי כופר • כל' הרשני סל לדבר בו
 כקלוס ולסוכותו להשיבו כדרך הנשר : רשפש • אז כשר סקום סקולה יתרכך
 ויקר מימי כעורו : ישתר • יתפלל : וירא • סקדם יכל לכני אל כנילוס
 וכירקס : וישב • ס' נוהן לו שנית סטוב שסו לו קודס : ישר • ס' משים
 עון סגנתו על אשם ותכף שואמר סקדם ככל לבו סטאקו וגו' פרס
 וגו' : ולא שוה לי • ולא שכתי מעשות רע : החרש • סתוק : אם • אם
 י

באור החיים : הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר :
 אסיישמלון השיבנו דבר כי חפצתי צדקה : אסאין אתה
 שמע לי החרש ואאלפך חכמה :
 ויען אליהוא ויאמר : שמעו חכמים מדי וידעים האוינו
 לי : בידאון מקיו תבחן וחיד יטעם לאכל : משפט
 נבחרה לנו נדעה בינונו מה טוב : כידאמר איוב צדקתי
 ואל הסור משפטי : על משפטי אבוב אנוש חצי בלי
 פשע : מיגבר באיוב ישתהלעג כמים : וארח לחברה
 עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע : כידאמר לא יסכך
 גבר ברצתו עם אלהים : רכן אנוש לבכ שמעו לי חלילה
 לאל מרשע ושדי מעור : כי פער אדם ישלם לו וכארח
 איש ימצאנו : אף אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעורר
 משפט : מירפקד עליו ארצה ומי שם תבל כרה : אס
 ישום אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף : ינוע בלבבשך
 יחד ואדם על עפר ישוב : ואס בינה שמעה זאת האוינה
 לקור מדי : האף שונא משפט יחבוש ואס צדיק כביר
 תרשיע : האמר למדך בלוער רשע אל נדיבים : אשר
 לא נשא א פני שרים ולא נברשוע לפני דל כיר מעשה ידיו
 בלם : רגע ימתו וחצות לילה ינעשו עם ויעברו ויסרו
 אביר

יש לך מלגס להשיב עלי : ואאלפך וקלמדך :
וחיד : כמו שהחיד : משפט * כקש ונכחר עונות המשפט אשר
 בינוכו וכרכו טרוב ונחקור בינונו דיון עם מו הול * חסיר *
 אינו רולם לבנו כי דיוק אני בדוכי : על * מפני שאני לדוק רפו ידו :
 אנושה * מכתי אכזשה ולא העותי : מי גבר * אך מי גבר וגו' : ישחה *
 ראוי לשתות הלעג כמים : וארח * הולך * וסכך * ויעול : ברצותו *
 כשירון : וכפי * כפי סודך אשר ילך כס ומלא חסד : מי פקר * מי פקדו
 כהות מושל על הארץ : ומי * כלערו : אם * אס האל ישום לבו אל האדם
 ויאסף אליו והב' את רוח האיש : ינוע * אז ינוע וגו' : ואס * ועתה אס
 אתה רולם שמעו זאת וגו' : הישנא * המשפט מי שהול מושל על כל :
 צדיק כביר * הסכ"ס : האמור * הוש לומר בלעל למנך ולכדיב רשע מפני
 שלל כשאו פני שרים וגו' כאמור כפסוק סבל : ולא נבר * לפניו השוע
 וסוף סלמץ כנגד סל כלו שאינו עושה ספרס כלל כדון כין אדם לקברו
 וכלם

אביר לא ביד : כירעניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה :
 אין חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און : כי לא על
 איש ישום עוד להלך אל אל במשפט : ירע כבירים לא
 חקר ויעמד אחרים תחתם : לכן יכיר מעבדיהם ותפך
 לילה וידבאו : תחת דרשעים ספקם במקום ראים : אשר
 על לבן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו : להביא עליו
 צעקת דל וצעקת עניים ישמע : והוא ישקוט ומי ירשיע
 יוסתר פנים ומי ישורנו ועל גו ועד אדם יחד : ממלך
 אדם חנף ממקשי עם : כי אל אל האמר נשאתי לא
 אכלר : בלעתי אחור אתה הרני אס עור פעלתי לא
 אסף : המעמד ישלמנה * כי מאסת כיראתה תבחר ולא
 אני ומחירעת דבר : אנוש לבכ יאמרו לי וגבר חכם שמע
 לי : איוב לא ברעת ידבר ודבריו לא בהשכל : אבי
 יבתן איוב עד נצח על השבת באנשי און : כי יסף על
 חטאתו

וכלם שום לפניו : רגע * אס זס רלכו ימותו כרגע סנדוליס והכשאים
 ובעת תלות לילה ינוע כנעש עם אחד והגדולים יעברו ולא יראו עוד
 וסעס ושקיע אבירות לבו מעט ולא ביר זולתו : כי לא * ה' לא ישום אסס
 כאיש יותר מהאשמות אשר עשס למען ולך לפני אל כמשפט : ידוע * ורובך :
 לכן * ר"ל ח"ב חוקר מעשו האחרים שמלאו מקום חל' וכהפוך לילה ח'
 ידכאו כמולאו שנס הס עשו עול : תחת * סס מלאו מקום הרשעים ויעשו
 כמעשיותם לכן ספקס ר"ל סכה אותם ולא כסתר אך במקום רוקס למען
 יראו ויוראו : אשר * וזס מפני ססרו מאחריו וגו' : להביא * ויעשו כספך
 ססרעו לרל עד שלעקתו כסס לפני אל : והוא * אס ה' ושקיע ח' מו ירשיע
 עמו ויהס עוברו וסס ממנו מסתיר עוכיו מי ינוע כו וס' מביע על בו
 אחר ועל ארס יחודי כחסד : ממלוד * סאל שומע עקת סעס כאשר ימלוד
 ארס חפך ומרע וגס על המוקזס אשר משום להפול עמו : כי * אל ח'
 סחומר אני מוטל סקוב וסחטא ולא אקח מסכון כלו' לא אענוס ראווי לו
 לארס לומר לו לה' כלערי אקוה וגו' : בלערי * בלי ראות ושפט סטוב
 וסרע סורכי ולמדני אקס ח' וגו' : המעמד * וכי ולסס ממך אתה איוב
 סדה ללס סנוק שעושה ארס לחכרו לח כן אך מנ' ולס סרת ח"ב למס אתה
 מואס לומר לה' אתה סבחר לשפט כרלובך ולא אני וסחר זס דבר איוב
 מה סידעת כו און מענס : אנשי * אכשו לבכ וכל בכר חסס סאומע דברו
 וקמר איוב וגו' : אבי * ס' אבי סוס איוב יתחוק לעד כסוכותו וסס
 סאוכות

חטאתו פשע בינינו יספיק וירב אמרו לאל :
 ויען אליהו ויאמר : הוזאת חשבת למשפט אמרת צדקי
 מאר : כיתהאמר מהדיסכילך מה אעיל מחטאתי :
 אני אשיבך מלון ואתרעיד עמך : הבט שמים וראה ושור
 שחקים גברו ממך : אם חטאת מהתפעלכו ורבו פשעיך
 מהתעשהלו : אם צדקת מהתתןלו או מהמירך יקח :
 לאישכמוך רשעך ויכוואדם צדקתך : מרוב עשוקים
 יעקו ישועי מורוע רבים : ולא אמר איה אלוה עשי נותן
 זמרות בקידור : מלפנו מבחמורה ארץ ומעוף השמים
 יחכמנו : שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים : אך שוא
 לאישמעו אל ושרי לא ישורנה : אף כיתהאמר לא
 תשורנו דין לפניו ותחולל לו : ועתה כיהין פקד אפן
 ולא ידע בפש מאר : ואיוב הכר ופצה פיהו בבלי דעת
 מלון וכבוד :

ויקף אלהיהוה ויאמר : בתרריו ועיר ואחורך כיעור
 לאלוה מקים : אשא רעי למרחוק ולפעלי אתך צדק :
 כיהאמנם לא ישקר מלי תמים דעות עמך : הןאלך בכבוד
 ולא

השוכות אכשו און : בינינו * וגם סופק כפיו כוננו בשחוק כאלו כלחנו
 וחסמת חתו וגם מרבה דבריו לכנוד ה' :
אמרת * כאמרך דיוק אנו לכנוד ה' : מה יסכן לך * מה יועיל לך
 להיות כקי ודיוק ומה יועיל לי זה ויחר מנתקתי : ושור *
 וסכנו : רשעך * יזיק רשעך : צדקתך * יועיל לזקתך מרוב * אתה רואם
 א' מרוב העשוקים השועקים על זרוע העריפוס בתכנוד עליהם : ולא
 אמר * הערוץ : מלפנו * והוא אלהינו אשר למדנו דעת וחכמה מבהמת
 סלרץ ועוף השמים : שם * העשוקים שלך כענו לוועקים מפני באון
 עושקים הרעים : אך * זם חמת שהאל אינו שומע השוא והרשע ואין
 רואה חתם כעין חמלה : אף * אף כי תאמר שבו אין אתה רואה דין
 ומשפט האל עכ"ז יש דין ומשפט והוא לך להתחולל לו : ועתה * בהיות
 סודכר אינו כן ואתה חוקך רואה כו המשפט לכן האל פקד חרון אפו
 לוסרך לא תרכס כראוי לך ובפש ענינו רכוי :

כתר * המתן * ועיר * מעט זמן * ואחור * ואגיד לך : כי עוד * כי
 עדין יש לי טענות להלך בעד ה' : למרחוק * לראות למרחוק
 וקניד לך ס' פועלי : תמים * מי שהוא עמך ואני הוא מחשבותי סם
 תנומים

ולא ימאס ככור לח לב : לא יחיה רשע ומשפט עניים
 יתו : לא יזרע מצדיק עינו ואת המלכים לכסא וישיבם
 לנצח ויגברו : ואם אסירים בוקים ילכוון בחברי עני :
 ויגד להם פערים ופשעיהם כי יתגברו : ויגל אונם למוסר
 ויאמר כיהישובון מאון : אם ישמעו ויעבדו יכרו ימיהם
 בטוב ושיגרים כנעמים : ואם לא ישמעו בשלח יעברו
 ויגעו בכרי דעת : והנפילב ישימו אף לא ישועו כי
 אסרם : תמת כנער נפשם וחיתם כקדשים : יחלץ עני
 כעניו ויגל בלחץ אונם : ואף הסיתך מפני צר רחב לא
 מוצק תחתיה ונחת שלחך מלא דשן : ודיורשע מלאת
 דין ומשפט יתמכו : כיהחמה פרוסיתך בשפק ורכיכך
 ארייך : היערך שועך לא כצר וכר מאמציתך : אר
 תשאף חלודה לעלות עמים תחתם : השמר אל תהפן אר
 און כי עלזה כחרת מעני : הןאל ישגיב ככחו מי כמהו
 מורה

תנומים : ולא ימאס * מי שהוא ככור כח לא ימאס לעשות משפט : לא
 יזרע * לא יסור עינו מעל הסדוק להלוו : ואת מלכים * הסדוק * מלויס
 את המלכים על כסא מלכותם וח' מעמד חותם לכלך כנכסם וכנולקם :
 ואם אסירים * ואם אחיב יהיו אסורים בוקים ונר' : ויגד * אז העיגם
 הזה הוא להגיד להם כי פעלם כפסדת מטוב לרע ומלדוקים כהפכו
 לרשעים : ויגל * ע"י תעוכם מבלה אונם למוסר ונר' : בשלח * כתרכ *
 בבלי * מפני שאין להם דעת : ישימו אף * הם גרמא שוסיק חרון אף
 ה' עליהם : ויחיהם * לא וקריבו ימים כנו הקדשים שעל מעשיהם הרעים
 מקלרים ינוהם : וחלץ * ה' מלול העני ע"י עניו כי העני חושב שמור
 ה' בא לו טעני ושכ מדרכיו והלא חן אשר לעני היא חסרה לו ישיגוב :
 ואף הסיתך * יכול להסולך ממקום לו והוא הסכדון שהוא בחמת רחב
 אף חן תהקומו מוצק וקשה וגם שלחך הנח והשליו יסיה מלא דשן :
 ודין * אף דעתך מלאה מחשבות על משפט הרשע דט כי דין ומשפט
 גיעושו ויתמכרו ולא יכל : כי חמה * התחול לדכר על הרשע ואמר
 כי תמס והפסיק מיור ותן עלה טוכס לקיוב לאמר השמר לך פן יפתך
 כעת שמתה רכבו והשוכע וט הטך מדרך טובה המתשבה שדי להלל כחת
 כופר כערך : היערך * התעמוד ממסלתך כלי ארס ולוקס וככל מאמלי
 כחך זה ח"א ורדיך לתקוועט : אל תשאף * אל תאוס ללכת לא מן הלילות
 הסם שבהם עמים ככהתים וכלום מאלוקס כלי ששימו יד אחרים עליהם
 כלי' לא תעשה דבר שנקמת ה' יכא עליך : כי על זה * אחר שע"י טעוני
 כחרת

מורה : מיפקך עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה : זכר
 כיתשניא פעלו אשר שררו אנשים : כל אדם חורבו אנשו
 יביט מרחוק : הירא שניא ולא נדע מספר שניו ולא
 חקר : כי ינרע נטפמי מים יוקו מטך לארו : אשר יולו
 שחקים ירעפו עליו אדם רב : אף אסיבון מפרשי עב
 השואות סכתו : הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה : כי
 כס ידיו עמים יתן אכל למכביר : על כפים כסה אור
 ויצו עליה במפניע : יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה :
 אף לזאת יחרד לבו ויתר ממקומו : שמעו שמוע ברנז
 קרו והנה מפיו יצא : תחת כל השמים ישרהו ואורו
 על בנפות הארץ : אחריו ישאג קול ירעם בקול נאונו
 ולא יעקבם כישמע קולו : ירעם אך בקולו נפלאות עשה
 גדלות ולא נדע : כי לשגג יאמר הוא ארץ ונשם מטך
 ונשם מטרות עין : ביד כל אדם יחתם לדעת כל אנשי
 מעשהו

בחרת סודך הטוב : ישיב * עושה מעשים כשגבים : מורה * מלמד
 לאחרים * מי פקד * מי ושאל חשבון על מעשיו : זכור * זכר זה כי אם
 תגרום שיקרה אשו עלך כיסוך תתן לו יד לעשות עלך כיראות שיטירו
 אנשים עליהם שירה כמו שקרה לפרעה וכדומה : בו * כבודות הסם
 כי לא נדע * יותר ממה שנוכל לדעת אותה וכמו שאין חקר לשניו כך אין חקר
 לנדלתו : כי יגרע * כמלותו נגרים כטפי נמים ומולך המטר לעננו :
 אשר * ואח"כ שטמים וזלו המטר הסוף וכמשך על אנשים רבים : אף * אף
 אם רואה האדם טעמים פרושים בשמי' ושומע קולם שם על ראשו כסכה :
 הן * והנם ה' פורש עליהם אורו והענני' ילכו להם לככות במחמר הש' שרש
 הים ר"ל שזולתם על הים לשפוך שם מים : כי הם * כאלה ידון עמוס
 כי סעגור אם סוף יורד על האדמה היה כותן אוכל לאנשים ועתה נתן
 לדגו אם הפנים ורכים לרוכ : על בפים * או יכסה בדיו האור ומטוס
 אותה שלא יאיר על כי סתפלו לו עיניו : יגיד * וכו' שמגיד לנו דברים
 אלו הם תקולות ככה ממקנה הכתמים ונס טעוף טעולה כשמים מעל :
 יתר * עיניו קפאם הדלוג : ברונג קולו * רמז לקולות השמים : והנה :
 סבל סם רמז לרוח : ישרהו * נראם ישרותו : ואורו * מניע
 ער קצת הארץ : ולא יעקבם * ואין מי שיוכל למכוע כדוד לעשות כאשר
 כשמע קולו : בחולו * טעושה נוראות : ולא נדע * שלא נוכל לסכין :
 הוא ארץ * סוף בארץ : ביד כל אדם * כלו' מונע מיד האדם לעשות מלאכתו
 כשם קאלו חפץ אל יסוס לדעת אותם כמם סם עוברי אדמה אשר
 שנמלאים

מעשהו : ותבוא חיה כמו ארב ובמענותיה השבן : מך
 החרר תבוא סופה וממורים קרה : מנשמת אל יתקרח
 ורחב מים במוצק : אף ברי ישריה עב יפין עני אורו :
 והוא מסכות ו מתהפך בתחבולתיו לפעלים כל אשר יצום
 ערפני תבל ארצה : אם לשבט אם לארצו אם לתהסר
 ומצאיהו : האזינה זאת איוב עמד והחבונן ונפלאות אל :
 התרע בשום אלוה עליהם והפיע אור עננו : התרע על
 מפלשי עב מפלאות תמים העים : אשר בנרוד חמים
 בהשקט ארץ מדרום : תרקיע עמו לשחקים חוקים בראי
 מוצק : הודיעני מה נאמר לו לא נערך מפני חשך :
 היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע : ועתה לא
 ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם : מצפון
 זחב יאתה על אלוה נורא הוד : שרי לא מצאנהו שניא
 כח ומשפט ורב צדקה לא יענה : לכן יראוהו אנשים לא
 יראה

שנמלאים כלם כלואים ככותם מפני המטר : כמו ארב * כנסתור : החרר *
 כן קרח הנגב : וממורים * כן כק' השפון : מנשמת * הסופה והקרח כאם
 מהכל סם ה' רמז לרוח שעל ידו כל הקרח ורוחב מים יסוס מניק וקסם :
 אף ברי * אף להשקות האדמה כקין ובחוס ממלא העננים מים טר
 להטרות וברי ר"ל וכהשקתם ויפך עננו טמאירם ר"ל המים אשר בענן :
 והוא * והענן מהפך כאופנים שונים תביעותיו כפי מלות ה' והם
 תחבולותיו לפעול על הארץ ככל אשר ירום ה' לו : אם לשבט * או יבק
 כשבע ליסר אם לארץ מיוותרת ולא לשאר ארצות ופעמים כחסדו לטעיוב
 לכריתותיו * בשום אלוה * ידו על תשלג ועל המטר וכו' * מפלשי * ענינו
 דרך וסכנה * בהשקט * שאף החוס לוטט : תרקיע * האם פרשת עמו
 השחקים שהם חוקים כמראה כלה מתכת : לא נערך * אשר לא נוכל
 לכך לפני מפני חשך הסכסא אותה מפניו : היספר * כאשר אדבר לו
 האם לרין שיקפר לו אף אשר אמרתו וכי איני יודע ושומע הכל : אם
 אמר * האם יכול אדם לחשוב בלבו שיכול להסתר מפניו : ועתה * ועתה
 בעור שלא חינו רואים אור מפני הכהרות והם העננים שהיו כשחקים הם
 סרוו בלם ותעטר השחקים מן העננים הכותמים מפני הרוח : מצפון *
 מפתח לפון בלם כהירות ויפעת השמים שהיא כוכב ולויה לנעק ותמר מס
 גורף הסוד סמסכט הש' : שרי * שאל כל יוכל אעפי"כ אין אכנתו מואכים
 אותו שניא כמו שהיא מפני שזיכו מושל בכל כח עזו ולא מנע ממנו משפטו
 ורב דקתו לטעיוב לו : ולא יראה * אינו נושא פנים לך' מכל חכמו לב :
 מקטול

יראה כרחמיך

ויעזיבו את איוב מן הסערה ויאמר : מי זה מחשיך
 עצה כמלון בלידעת : אורנה כנבר חלציה
 ואשאלך והודיעני : איפה הית ביסדי ארץ הגר אסידעת
 בינה : מרשם ממדיה כי תרע או מירנטה עליה קו : על-
 מה ארניה הטבעו או מיררה אכן פנתה : ברויחר כוכבי
 בקר ויריעי כלי בני אלהים : ויסק בדתים ים בניחו
 מרחם יצא : בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו : ואשבר
 עליו חקי ואשים בריח ודלתים : ואמר עדפה תבא ולא
 תסיף ופאישות בנאון גליך : המימד ציות בקר ידעת
 השחר מקמו : ראהו בכנפורה הארץ וינערו רשעים
 ממנה : התהפך בחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש : וימנע
 מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר : הבאת עד נכבדים
 ובחקר תהום התהרכת : הנגלו לך שערי מות ושערי
 צלמות תראה : התכננת עירי חכי ארץ הגר אסידעת
 כלה : איות הדרך ישכן אור וחשך איותה מקומו : כי
 תקחנו אר נכבול וכירתיך נתיבית ביתו : ידעת כי אן
 תולד ומספר ימך רבים : הבאת אל אצרות שלג ואוצרות
 ברד

מחשיך עצה מחשיך העלם כלבו ונחלק שאין לו עלה עד שמדבר
 כמלון שאין כסה דעת : הגר מדבר הוא אם יש לך בינה :
 קו כלי לשמות : ירה השליך והטובע : אכן פנתה חכן סוסוד :
 ויסק מי הוא אשר סוגר : בלחקו כחפון מן החס רמו למקום
 שמשם ולאו מי סיס : חתולתו ענוכו כריכה : ואשבור שברתי עליו
 מקום סיסה חקו כל קבעתי לו מקום קליב שיטשם ולא ילא : ופה
 כה ויש נכול לגרון גליך שלג ימשכו עוד : בקר אלת חקך : ידעת
 האם הודעת לשחר הים מקומו ר"ל המקום שזנים בשמים שמשם יולאום
 ככל ויס השמש והשחר : לאחוו הסודעת לשחר אף תאחו ותנוע ככנפות
 חרץ כדי שינערו ויתגדשו הרשעים ממנה כאשר קרס לאכשי סודם
 כשהשחר עלם : התהפך חרץ התהפך והשנס מריתתם כחומר לתתם
 כי והאכשם אשר על חרץ הוא יסיו כמו הלכוש שוסק מעל הלכוש
 רולס לומר שוססו מן חרץ : נבבי יש עומק הים : ובחקר וכעומק :
 התבוננת שמע לכך על המקומות הרחוקות שחרץ : חקחנו סאור
 מנכולו

ברד תראה : אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמך
 איותה תדרך וחלק אור יפץ קרים עלי ארץ : מיפלג
 לשטף תעלה ודרך לחויו קודות : להמטיר ער ארץ לא
 איש מדבר לא אדם בו : להשביע שאה ומשואה ולהצמיח
 מצא דשא : היש למטר אב או מירחוליד אנליטל : מבטן
 מי יצא הקרה וכפר שמים מי ילדו : כאכן מים יתחבאו
 ופני תהום יתלכדו : התקשר מעדנות כימה או מושכות
 בסיל הפתח : התציא מזרות בעתו ועיש על בנייה תנחם :
 הודעת חקורת שמים אסתשים משטרו כארץ : התרים
 לעב קולך ושפעת מים תכסך : התשלח ברכים וילכו
 ויאמרו לך הננו : מירשת בטחות חכמה או מירנתן לשכנו
 בינה : מירוספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכוב :
 בצקת עפר למוצק ורגבים ירבקו : התצור ללביא טרף וחית
 כפירים תמלא : כירישחו במעונות ישבו בספה למור ארב :
 מי יכון לערב צידו כירידיו אל אר ישוועו יתעו לבלי אכל :
 הודעת עת לדת יעליו סלע חלל אילות תשמר : תספור
 ירחים תמלאנה וידעת עת לדהנר : תכרענה
 ירדיהן

מנכולו ידעת עתה מדבר כדרך הטיל ושקוק חשכתי שמרתו יחלקאור
 להאור במקומות שונים : יפץ יהפור : פלג מי חלק תעלות למרולת
 סמים סטופים : לחויו לחלו שרו סכאים בקולות : לא איש אשר לא
 יטכ אדם שם שואה מקום שאים : מוצא דשא דשא הולא מן האדמה :
 אנלי נעפי : באבן סמים מתחבאים ותקונה קשים חלכן וכפי חקוס
 יקפחו : החקשר סקשרים שבהם נקשרת אסופת חכמים הנקראת כימה :
 מושכות קשרים : בסיל שם אסופת ככבים : תפתח תתיר : מזרות
 מזלות עיש ובניה שם כוכב גדול עם כוכבים קטנים סביבותיו וס
 ככבו : הנחם סנקיו : משטרו ממשלתו : ושבעה מים רכוי מים :
 הננו לעשות ראיך : בטוחות ככליות : לשכוי ללב : יספר מל
 ספור וסוף חכן יקר כסיר מאד ור"ל כרא חותם מאזרים כספיר : נבלי
 נדוות וסם העכנים : ישיבי ושטח יופרוש : בצקת כיום שהעבר
 ירד למטה לסותק קסם וסרגבים וסם חלק האדמה היו ממדבקים וס בזם לסות
 אחר : כי ישוחו כשהם שוחים וכספרים כמעכותיהם וכעת שסם כתבאים
 כסוכתם לארוכ חיות העוכרות דרך שם : כי כאשר יתעו וכאשר יקעו :
 יערי סלע סיעלום שסם כקרים : חולל ענינו חבלי לידם :
 תמלאנה

ילדיהן תפלתנה חבליהם תשכחנה : יחלמו בניהם ירבו
 כבד יצאו ולא ישובו למו : מירשלה פרא חפשי ומוסרות
 ערוד מפתח אשר שמתי ערכה ביתו משבנתיו מלחה :
 ישחק להמון קריה תשואות נזיש לא ישמע : יתור הרים
 מרעהו ואחר כל ירוק ירוש : היאברה רים עבדה אס
 יליו ער אבוסך : התקשרים בתלם עברו אס ישהר
 עמקים אחריך : התכשחבו בירב כחו ותעזב לארץ
 יגיעך : התאמין בו כירשיב זרעך וגרנדך יאסף : כנף
 רננים נעלסה אס אברה חסירה ונצה : כיתעזב לארץ
 בציה ועל עפר תחמם ותשבח כירגל תזורה וחית השרה
 הרושיה : הקשיח בניה ללאלה לריק יגיעה בליפחד :
 ביהשה אלוה חכמה ולא חלק לה בבניה : בעת במרום
 תמריא השחק רסום וירכבו : התתן רסום גבורה
 התלביש צוארו רעמה : התרעישנו כארברה הוד נחרו
 אימה : יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק : ישחק
 לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב : עליו תרנה אשפה
 רהב

תמלאנה * שמלאו ימסון ללדת : תכרעה * סן כורעות וכלי עזר
 המולדות מולאות חולה כניהם וחבליהם כסקים : יחלמו * חוקים
 ובריאוס קס כניקס : כבד * כשהם : ולא שבו למו * אלא למותיהם :
 פרא * חמור הכר : ערוד * הוץ כמו פרא : פתח * הקיר : ערכה * מדבר :
 מלחה * ארץ מלחה : יתור * כהרים אשר תר ומרגל שם מולף מרעהו :
 ירוק * עשב ירוק : היאברה * הרגל : רים * ראס שם חוס אבוסך * גרנדך
 להכות כחטיס להוסיאס מן הקס : בתלם עבותו * כחכל לעשות תלמו
 שהם : ישר * יכה רגבי העפר : יגיעך * עבודתך : כי ישיב זרעך *
 שיכוא על שכמו מה שהלמיח שהדה ע"י הוריעה : וגרנדך יאסוף * ורגן
 גרנדך יאסוף לכיתך : רננים * שם עוף : ניעלסה * האס מתכוועעת כפתו
 לעבדך וקברו ונולתו קס כחכרה ונולה של הקסירה וגס זק עוף : כי
 השיב * כעוד שכתך הרננים עוזבים לארץ ביוליהם ועוזבים אותם
 שתחממו : על עפר * א"כ קס עללים : תזורה * תרמוס הכיבס : הקשיח *
 אס הרננים קשה לכה על כניהם כאלו אינס כניס ואין לה פחד שיהם
 לריק וגיעה כלדקס : השח * השכוח לה : כעת * ועתה שכ אתה למרוס חוש
 מלחמה : התרעישנו * העל יודך וילג ויקסן כחכרה : הוד * הוד קולו
 שולף מנקבו אפו ועיל קוינס : יחפרו * רגליו כדוך הסוקים : ישחק *
 על

להב חנית וכידון : ברעש ורגו יגמא ארץ ולא יאמין כי
 קול שופר : ברי שופר : יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה
 רעם שרים ותרועה : המכונתך יאברגץ יפרש כנפיו
 לתיומן : אס על פיך יגביה נשר וכי ירים קפו : סלע ישכן
 וירגלנו על שר סלע ומצודה : משם חפר אכל למרחוק
 עיניו יכיתו : ואפרחיו יעלעדרם ובאשר חללים שם הוא :
 ויען יהוה את איוב ויאמר : הרב עס שדי יסוד מוכיח
 אלוה יעננה : ויען איוב את יהוה ויאמר : הן קלתי
 מה אשיבך ידי שמתי למרפי : אחת דברתי ולא אענה
 ושתים ולא אוסיף : ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר :
 אורגא כנבר חלצידך אשאלך והודיעני : האף תפר משפטו
 תרשיעני למען הצדק : ואס זרוע כארץ וקבוקר כמהו
 תרעם : ערה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש : הפץ
 עברות אפק וראה כר גאה והשפילהו : ראה כל גאה
 הכניעהו והדך רשעים תחמם : טמנס בעפר יחד פניהם
 חכש בטמון : וגס אנו אורך כיתושיע לך ימינדך : הנהג
 נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כפקר יאכל : הנהגא
 כחו

על מה שמפחד לקריום הסום ישחק : עליו * חזינו שומעית סביב סביב
 לו רנת קיאו האשפה שורו המורים וחכית המכרקה והכידון וסס שמות
 כלי נשק : ברעש * והסוס מנקץ ומתנוועע רן כפתו וכלו כולע הארץ
 אשר עובר עלוה לכף למקוב המלחמה וגהל כ"כ את כפשו להתחול
 המלחמה עד שאינו מתמנין שכשמע קול השופר וכבר התחילה : ברי שופר *
 כשמע קול השופר ולעק כקול שמחה : יריח * ירגוש המלחמה וקול טעס שהר'
 וקול תרועת החיילות : יאבר * יעוף בחכרתו : נץ * שם עוף : וכי ירים
 קפו * ומכיא כמקום עליון קפו : שן * שן סלע כן כקרא שיוסף חולה מן
 סלע : ומצודה * מגדל גבוס : חפר * קרב : ואפרוהו * כניו :
 יעלעו * וכלעו :
הרב * האס לקריב ריב עס אל יסור ויעיש את המוכיח את אל
 יענה לטענותיו : קלתי * חני קל חין והפס : ושתים *
 שתים : כנבר * האף * סימלך לכך לספר ולמקום משפטו
 ולהסדוק את טמנדך הרשיע אותו : ערה * הלכש : הפץ * שור : והדך *
 כהש : טמנס * הסקרים כעפר ר"ל קברס : חכש * סגור : בטמון * ר"ל
 כקבר : הנהגא * סנס עמך קרוב לך ברוס כורקס וכסמות שמה אשר
 עשיתי

כחו כמותנו ואנו בשרירי בטנו : יחפץ זנבו כמו ארו
 נדרי פחדו ישרנו : עצמיו אפיקי נחשה גרמיו כמטיל
 ברזל : הוא ראשית דרכי אר העשו יגש חרבו כביכול
 הרים ישאורלו וכל חית השרה ישתקישם : החת צאלים
 ישבב בסתר קנה וכצה : יסברו צאלים צללו יסכוהו
 ערבי נחל : הן יעשק נהר ולא יחפזו יבטחו כיריגיה ירהו
 ארפיהו : בעיניו יקחנו במוקשים ינקבאף : המשך לויתן
 בחכה ובחבל תשקיע לשנו : התשים אנמן באפו ובחוח
 הקוב לחיו : הירבה אלוך תחנונים אסירבך אלוך רבות :
 הוכלת ברית עמך תקחנו לעבד עולם : התשחקבו
 בצפור ותקשרנו לנערו תיד : יכרו עליו חברים יחצוהו בין
 פנענים : התמלא בשכות עורו ובצדצל הגים ראשו : שים
 עליו כפיד זכר מלחמה אר הוסף :

הן

עשיתו וסוף חסד כבד תכל : ואנו בכותו : בשרירי כנודים חזקים
 אשר כבענו : יחפץ * יכניע זנבו כחרו אע"פ שהוא קשה ונדרי כיליו
 משתרגים לכמה עכפוס : אפיקי * תעלות : גרמיו * עלמותיו : כמטיל *
 כמטע : כי הוא * הוא סוף מן הכריות שברא האל והאל עשה אותו
 הגיש אליו חרבו ומקרו לו רמו לבח שחלק לו : כי בול * הסרים מבואים
 לו מנחה את יבולס : שם * האל המקום אשר הוא שם : צאלים * עלום
 גדולים ללל : בסתר * במקום שגדלים שם קנים או כאנס הים לחסתר
 שם : יסכוהו * מכבים אותו : צללו * שם מתקפו : יעשו * אם הסגר עושק
 כלו * יסמו ויעלה כהאון עוזו על השפה כאלו רועה לעשוק ארץ סביבותיו
 הסקמעת לא יתפזו לכרות כי און לו פחד וסוף שקט וכועה גם אם מימנו
 קודרן יעלו ויאלו מטר מעל שפתו ויגועו עד סוף : בעיניו * מפחד כעכו
 סרועה לקחתו כמקשים ולנקוב אפו : לויתן * שם דג גדול מאד אשר
 כים : בחכה * שם כלו הדגים למשוך הדג מן הים : וברבד * וכי ועלה
 בידך שגלויתן יכנס וישקיע לשנו כרשה כלומר שיכנס בתוך הרשה כדוב
 הדגים : אנמון * ר"ל כלו ברזל כעין אגמון שהוא הסוף : ובחוח * ובכלו
 כרזל כעין קוח וסוף האעז : לנערו תיד * כדי שישקו עמו נערו תיד :
 יכרו * האם יתפרו כור סביב לו הסכרים והם הקומנים לחלקו א"כ בין
 הסחרים : החמלא * האם תמלא ותכסה קורות סתה כעורו לסרקות שכלת
 עליו : ובצדצל * או תשים את ראשו כאובר שהוא כמקום אל לשמור שם
 סדגים ולכן כקדק ללל : שים * שים ידך עליו אך בדרך שלא תזכור המלחמה
 שכלממה עמו כלו * שכלתת אותו ולא הסה איתך :

סן

התחלתו נכובה הגם אר מראיו ישר : לא יכזר פי
 יעורנו ומי הוא לפני יתיצב : מי הקדימני ואשלם תחת
 כל השמים ליהוא : לראחריש פדיו ודבר גבורות ותין
 ערכו : מי גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא : דלתתי
 פניו מי פתח סביבות שניו אימה : גאור * אפיקי מננים
 סגור חותם צר : אחד באחד יגשו ורוח לא יבא פניהם :
 איש באחיהו ירבקו יתלכדו ולא יתפרדו : עמישתי תהל
 אור ועינו כעפעפי שחר : מפיו לפידים יהלכו כידורי אש
 יתמלטו : מנחיריו יצא עשן כדור נפוח ויגמון : נפשו
 נחלים תלהט ולהב מפיו יצא : בצארו יליו עז ולפניו
 הדיוץ האבה : מפלי בשרו דבקי יצוק עליו פלימוט : לבו
 יצוק כמו אבן ויצוק כפכה תחתית : משרו יגורו אלים
 משכרים יתחטאו : משיגהו חרב בלי תקום תנית מסע
 ושריה : יחשב לתבן ברזל לעץ רקבין נחושה : לא
 יבריחנו בקקשת לקש נהפכרלו אבני קלע : בקש נחשבו
 תוחת

הן * ר"ל תקות האדם החפץ לכבד הלוייתן ככובה : הגם * הימלא לכו אפי'
 לירות כלי מות על פניו : לא * און באכשו תכל אפי' אם יהיה הוותר
 אכור שכול להעיר פחד כלותן : מי * מי ותן ויכא לפני איש לשאל לו
 להקלס בו ואכי אתן לו שכרו מכל אנשו תכל סוף יהיה כחודי : בדיו *
 דכרי תפארתו כשותפאר על מעשהו זה : גבורות * שלו * וחין ערכו *
 ועוב חנו לערוך מלקממו : לבושו * של הלוייתן : בכפל רסנו * מי יבא
 בכפל רסנו רמו לשוכו והמר בכפל מפני שיש שנים למעלה ולמטה מן
 ספה : גאור * גאותו תנדל עליו על דבר המננים סקוקים אשר לו והם
 קשקשתי שסוף סגור בהם וקאלו תתום בהם קותם אר : עמישותיו *
 כל אחד מעמישותיו : כידור * כוללות : ברור * כקרה : ואנמון * שם
 כלי בשול וחר גדול מהדור : נפשו * הכל פיו : יליו * יבוא : תרוץ *
 סדאס הספך לרועה לפניו שסוף שמת תמיד על גבורות : מפלי * חלקו
 בשרו הסדאס כמפלים הם דכוקים הרבס כאלו כווקו עליו ולא ימוש
 ממקומס : יצוק * עשוי כוליקס אמת ור"ל קסה : כפלה * כאכן סדאס :
 בישתו * מרוממותו : יגורו * יפחדו : אלים * הנכורים : משברים * על
 השבר והזק שגורים לעולם הגוים מתחמטים להתחין לאלהים להכלל :
 משיגהו * הרופס לסגור ולכא עליו לא הקום ולא תועיל חרבו וגם לא
 חתיו והמסע והשריה והם כלי זיון : נחושה * כחשת : בן קשת * הוא
 סתן : תוחת * אכנו תוחת וסוף כלי כורוק בו אכנס גולת להסיל
 סחומת

תותח וישחק לרעש כידון : תחתיו חדודי הרש ירפך חרוץ
עליטיט : ירתיה כסיד מצולה ים ישום במרקחה : אחריו
ואיר נתיב יחשב תהום לשיבה : איך על עפר משלו העשו
לכליחת : את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחיץ :
וישע איוב את יהוה ויאמר : ידעתי כי כל תוכל ולא יבצר
מך מזה : מי זה מעלים עצרה בלי דעת לבן
הנדה ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע : שמענא ואנכי
ארבר אשאלך והודיעני : לשמע און שמעתיד ועתה עיני
ראתך : על כן אמאם ונתמתי על עפר ואפר : ויהי אחר
דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל
אליפו התמני חרה אפי כד ובשני רעיד כי לא דברתם
אלי נכונה בעבדי איוב : ועתה קחילכם שבעה פרים
ושבעה אלים ורכו : אל עבדי איוב והעליתם עולה
בערבם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אספנו אשא
לכלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלו נכונה
בעבדי איוב : וילכו אליפו התימני ובלהד השוחי צפר
הנעמתי ויעשו באשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את
פני

החומה : לרעש * להמת קול : חרודי הרש * אכני קרס חדים : ירפך *
ר"ל כ"כ קשה עד שגשום עליו למכסהו כחל חרוץ וקרוי כאשר הוא
שוכב על הטעם : ירתיה * מתאם מאור מתחוק תכועתיו את הים
עד תחתיו כמים אשר בקדירה מתקממנים ורותקים כאש : במרקחה *
שהוא עשויים ממנוי כשמים מעורבים ומבולבלים זה כזה כן וים הים
כתכועתו : אחריו * תהיב אשר הולך בו מאור חרודי כי המים מתכועתו
הם לכנס וכחירוס ולכן נראה ויתשב הים לשיבה וסביבה ככרת מלובן
השער : אין * אין כדרך ממשלה כממשלו והוא עשוי מיד ווארו סיסוס
כלי פחד : את כל * הוא יראה בלי פחד מני שהיא גבוה מאד והוא המלך
על כל כלי השחקן והם החיות :

כל * יכל : ובצר * ומנע : מומה * מתשבה : מי זה * אתה האל אמרת
מני זה וכו' : לכן * והאמת כן שדברתי מלך בלי דעת ובפלאות
גדולות מוכחתי שחכם ידועים לי : שמע * ואני אמרתי בגאון לבני שבע
נא וכו' : לשמע * אני לא ידעתך כ"א לשמע חזון ועתה וכו' : על כן *
לכן אני מואס ומכוע עפר ואפר רמז לקנינים הגופניים ובהם כלבו נקמת
על אכזותם : נכונה * דברי יושר : כי אם * כי אם לא תעשה לכם כזוים
סוף

פני איוב : ויהוה שב את שבות איוב בהתפללו בעד רעהו
ויסף יהוה את כבודו אשר לאיוב למשנה : ויבאו אליו כל
אחיו וכל אחיותיו וכל ידיעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו
וינדר לו וינחמו אותו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו
ויתנולו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחר : ויהוה
ברך את אחרית איוב מראשיתו ויהיו לו ארבעה עשר אלף
צאן וששת אלפים גמלים וארבע עשר בקר וארץ אתונות :
ויהיו לו שבענה בנים ושלוש בנות : ויקרא שם האחת
ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרון הפוך :
ולא נמצא נשים יפות ככנות איוב בכל הארץ ויתן להם
אביהם נחלה בתוך אחיהם : ויהי איוב אחר זאת מאה
וארבעים שנה ויראה את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות :
וימת איוב זקן ושבע ימים :

וזומר קדוש וסוף שלמא * וכל טעושה מלאכה בתשעה באב אינו רואה
סומן כרכם מאותם מלאכה לעולם * ונוסגין שלף לשקונו ושלף לחסון כרכו
סעעודם עם אחר חלות :

תפלת מנחה לתשעה באב

לכזום ליפיה ומנתיקס תפילין ומברכין עליוסם וזומרים למכא על סנתות
לכני קרח ופרשת התמוד ואשרי * ופרשת ויקל וסוף כתיבה כפוס גדליה
ואין זומרים קדיש אחר קריאת הסוד * וסגלישו מפעור ומכרך לפנים
ולאקריה כמו שכתוב כשחזית לתשעה באב :

הפטרה למנחת תשעה באב

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי בשלת בעונה :
קחו עמכם דברים ושובו אלהי יהוה אמרו
אליו כד תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו :
אשור לא יושיענו על-סוס לא נרכב ולא נאמר
עוד

הוא כשכולו לכשא לו פנים : ימימה * ופה כיום וקור : קציעה * שם מטע
המגדלת מין כושם : קרון הפוך * כללי שיש כתוכו פוך שממנו הכשים
סערכות לזכרות עינות :

עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום :
 ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו :
 אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויה שרשו
 כדבנון : ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו
 כדבנון : ישובו ישבי בצלו יחיו רגן ויפרחו כגפן
 זכרו כיון לבנון : אפרים מהדי עוד לעצבים אני
 ענתי ואשורנו אני כבדוש רענן ממנו פריה נמצא :
 מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כיישרים דרכי יהוה
 וצדיקים ירכו כם ופושעים יבשרו כם : מי אל במדך
 נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק
 לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו יכבש
 עונותינו ותשקה במצלות ים גד חטאתם : תתן
 אמת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתנו
 מימי קדם : נואלנו וכו'

ומכך עד מגן דוד ואומר יהללו ומקוריו ס"ת למקומו וכו' קדים לעולק
 ומתפללים כמו כלול תשעה באב ואומרים נחם ככין וירושלם ואומרים
 פקדישך כרכת ככנים ושים שלום אלמי כבוד וכו' ואת תורת טעמיהו וכו'
 פומנון זה :

שלמות הלב א חן אומרים תחנן כמכתם עדין מועד סוף :

נחמו נחמו עמי יאמר אשכל כופר . לנחם את
 כר הנמצא כתוב בספר . לשום לאבלי
 ציון פאר תחרת אפר : על חללי ברת עמי . לבי
 הזמה עזי . ועד חרבן אוקמי . ועד שממות היכלי .
 מקום הנקרא בשמי . וקראתיו הרום רגלי . שמו
 אותו לעיים בני עיפה ועפר : לשום דברו על רב
 ציון . וקראו אליה . והסירה את שמלת שביה
 מעליה . בשובה לא יוסף לטמא היכליה . ואל
 ימשול

אשכול כופר סק"ס : אולמי מקדשי : לעיים לבלום : עיפה
 ועפר

משול עם נכרי בצכי נחלת שפר : לשום נחם עם
 מאבדו . וכפר על אשמתו . והקל את עול סבדו .
 והעבר את כלימתו . ושלח מלאך רחמים . לרפא
 את מגרתו . ופדה עמך משחת לאמר מצאתי כופר .

סומון חמר

נחמו נחמו עמי יאמר אשכל כופר . לנחם כל
 הנמצא כתוב בספר . לשום לאבלי ציון
 פאר תחרת אפר : אשא נס לגוים . לשוכנים בכל
 תבל . לשובב אל הר ציון קרואה נחלת חבר .
 לשום שמן ששון בראשה תחרת אפר . מעולם
 ומיעבר ומעפיה ועפר : לשום אשיכם אל גוה
 קדשם . מתעלפים בהמונם . ירנו במחולות כי
 אנחמם מאבלם . ואהפוך אבלם לששון . ושמחתים
 מיגונם . ואז כל שוטנם ומונם . יעטו בון וחפר :
 לשום ירושלם אבנה . ואהיה סביבותיה . לחומת
 איש ולקבוד . בבתי מושבותיה . ואז יאמרו בעמים
 ברבות טובותיה . נחם יהוה ציון נחם כל הרבותיה .
 ותשיב בתוכה לעד נוחלי אמרי שפר : לשום

סליחם

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם : דברו ער לב
 ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כ .
 נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל
 חטאתיה : אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את והיראי
 מאנוש

ועפר . הס כנו קטורם : בצבי וכו' כח"י : סבלו . משאו . מגרתו . פתרו :
 נס . דגל : לשובב . לסטוב ישראל סנקרל כחלת חכל אל הר ציון :
 מתעלפים . מעטפים כלי מעורכים : יעטו . ילכשו : חפר .
 חרסם : נוחלי . ישראל כותלי אמרי שפר וסוף סתורם :

מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן : כי נחם יהוה
 ציון נחם כל הרבתי וישם מר ברה בעדן וערבתי
 בגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקור
 זמרה : רננו שמים וגילי ארץ ופצחו הרים רנה כי נחם
 יהוה עמו ועניו ירחם : שמחו את ירושלם וגילו
 בה כל אהביה שישו אתה משובש כל המתאבלים
 עליה : למען תינקו ושבעתם משוד תנחמיה
 למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה : כאיש אשר
 אמו תנחמנו בן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו :
 קול צופיה נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו
 בשוב יהוה ציון : פצחו רננו יחדו הרבות ירושלם
 כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם : ופרויה יהוה
 ישובו וקאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
 ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה : לא יבא עוד
 שמשך וירחף לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור
 עולם ושקמו ימי אבלך : כי לא בחפזון תצאו
 ובמנוסה לא תלכו כי הלה לפניכם יהוה
 ומאספכם אלהי ישראל : ועמך בלם צדיקים לעולם
 יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר :
 הקטון יהיה לארץ והצער לגוי עצום אני יהוה
 בעתה אחישנה : והיה הנשאר בציון והנותר
 בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים
 בירושלם : חזקו ידים רפות וברכיים פושלות
 אמצו : אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה
 אלהיכם נקם יבא נמוד אלהים הוא יבא ויושעכם :
 כי בשמחה תצאו ובשלוש תובלון ההרים והגבעות
 יפצחו

יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף :
 לקרוא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם
 כל אבלים : לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך
 הגלו עז דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם : לשום
 לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון
 תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח בנה וקרא
 להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר : ציון
 במשפט תפרה ושביה בצדקה : ואני תפילתי לך
 יהוה עת רצון אלהים ברבחסדך ענני באמת
 ישעה : ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו : ואני
 בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשריה ליהוה
 כי גמר עלי : אדני שמעה אדני סלחה אדני
 הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך
 נקרא על עירך ועל עמך : השיבנו יהוה ארץ
 ונשובה חדש ימינו בקלם : ואומר סתון קדוש תקבל ואח"כ
 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו
 כחלמים : אז יפלא שחוק פינו ולשוננו רנה
 אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה :
 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים : שובה
 יהוה את שביהנו באפיקים בנגב : הזרעים
 בדמעה ברנה יקצרו : הלוף יקה ובכה נשא משך
 הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתי : ואז קדוש יסוף שלמי ועל

ואומרים ערכות כשאר ימי סתוב ואחר ערכות מכרכים סלכנס :

מקצתם כאלו ואילך כשבתות מפטורין שבעה דכמתתא * נקמו נקמו
 עמי * ותאמר ליון * עכיס סוערס * אנכי אנכי סוף מנחמכם * רני עקדס *
 קומי אורי * שוש אשש * שטי דחובתא * דרשו * ושובס * ורבת שבין ראש
 ששכס ויוס סכפוריס מפטורין לעולם שוכס : וכשראש ששכס ככ"ג שש
 שכת כין ווס סכפוריס לסוכות קורין סאוינו ומפטורין וידבר דוד :
 נכס

ספס עשרה בטבת • שבעה עשר בתמוז • ותשעה באב • בדרך קלה וכאם
כססן לנאור להריב חיר"ק :

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה
גדולה אנחנו על כל אשר חטאנו עוינו
ופשענו אנחנו ואבותינו ועל ידי זה הרבה עירנו
ושמים מקדשנו אוי ואבוי לנו כי עונותינו הטו אלה
ופשענו האריכו קצנו אין לנו פה להשיב ורא
מצח להרים ראש וכמו צער בנפשנו על הרבן
שנים וזה צער השמים אהה עלינו • לכן עתה
שבנו אליך בבושה וחרפה וכלמה ובדמע לב
נבקשה מאלהינו מרחם אנא יהוה יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא מעוט
הלבנו ודמנו המתמעט בתעניתנו היום פחלב
מונח על גבי המזבח שתכפר בו כל חטאתינו
עונותינו ופשענו והאר פניך על מקדשך השמים
למען אדני ובה לציון נואר • אל תפן לרשענו
ואל תתעלם מלפנו מבקשתנו • היה נא קרוב
לשועתנו טרם נקרא אליך אתה תענה • נדבר
ואתה תשמע • בדבר שנאמר והיה טרם יקראו
ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע • כי
אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת
צרה וצוקה :

